உ
சிவமயம்

அருள்மிகு இராமநாதசுவாமி திருக்கோயில்

இராமேச்சுரம்

மகா கும்பாபிஷேகச் சிறப்ப மலர்

இரண்டாம் பகுதி

பதிப்பாசிரியர்
சோமலெ

The Saga of Rameswaram Temple

(Kumbabishekam Souvenir)

PART II

Research Papers, Inscriptions and
Sanskrit and Hindi Sections

EDITOR
'SOMALAY'

Limited Circulation for Libraries only

July 1975] **[Price Rs. 20.**

இரண்டாம் பகுதி **Part Two**

பொருளடக்கம் **Contents**

Sanskrit Sri Ramanatha Suprabhatam 1-8

Hindi Reference Articles

References to Rameswaram in Indian Architecture
by Percy Brown B25-26

Extract from Unesco Report on Rameswaram B27-23

சிலையினுன் செய்த கோயில்
—செ. போசு B33-38

Inscriptions of Rameswaram

Unesco & The Temples of Tamilnadu
—Dr. Malcolm Adiseshiah B39-40

Art and Culture under the Sethupatis
—S. Thiruvenkatachari B41-43

இராமேச்சுரம்
—த. நாகராஜன் B44-45

சேதுபதிகளும் செந்தமிழும்
—அன்பு கருணையானந்தா B46-47

கலைச்செல்வங்கள்
Bronzes and I cons of Rameswaram — R. Nagasamy B49-51

Indian Religions in America B52

Thayumanavar: Tamil Statesman B53-56

Rameswaram: Extract from South Indian Shrines
by Jagadisa Iyer B57-79

ஒற்றுமைக்கு ஒரு தலம்
—ரா. கணபதி B80-84

இராமேசுவரத் தீவு
—மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி B85-88

சேதுபதிகளின் செப்பேட்டுச் செய்திகள்
The Copper Plates of the Sethupathis C1-87

சேது மாதவத் தீர்த்தம்

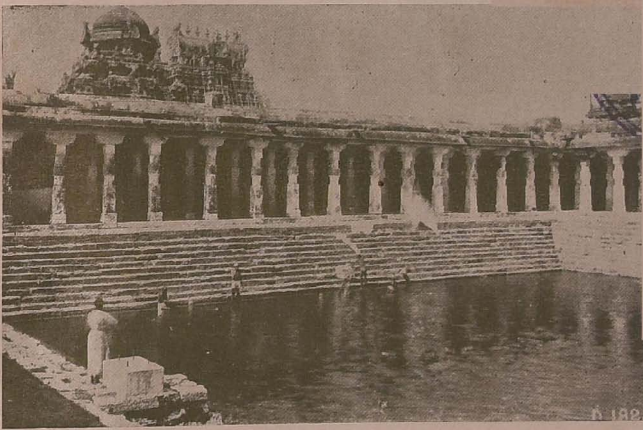

பழமைத் தோற்றம்

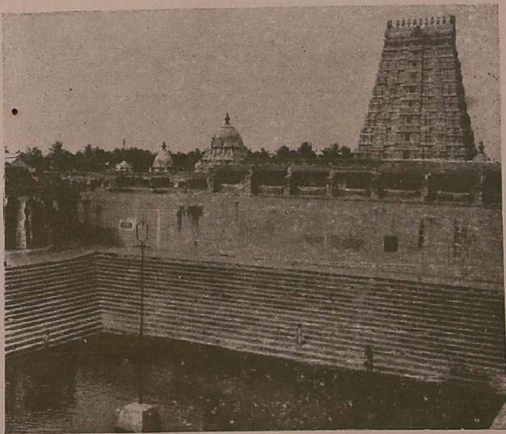

திருப்பணிக்குப் பின்னர் திகழ்கின்ற புதுத் தோற்றம்

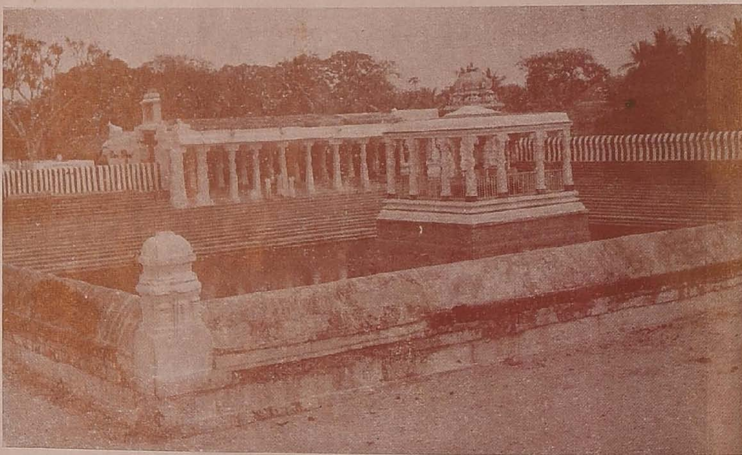

கலக்கமற்ற மக்கள்
கலந்துநீ ராடுகின்ற
இலக்குமண தீர்த்தம்

மறையாத புகழ்பெற்ற பாங்கூர் என்ற
மார்வாரி திருப்பணியில் வளர்ச்சி எய்தும்
குறையாத பெருந்திருவை மார்பில் ஏற்ற
கோதண்ட ராமரவர் கோயில் காண்க.

॥ श्रीरामनाथसुप्रभातम् ॥*

कविकोकिल-सकलकलाकलाप-

डा. वे. राघवेण विरचितम्

Sri Ramanatha Suprabhatam

By Kavikokila Sakalakala-kalapa

Dr. V. RAGHAVAN

(1)

श्रीरामनाथ भगवंस्तव सुप्रभातं
श्रीपर्वतेन्द्रकुलवर्धनि सुप्रभातम् ।
श्रीरामलक्ष्मणहनूमदुपासितेश
श्रीसेतुनाथ भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

(2)

प्राच्यप्रतीच्यजलधी मिलितौ तरङ्गैः
मन्द्रं मृदङ्गनिनदांस्तनुतस्तवेह ।
मूर्च्छैस्तटावनिरुहामिह शाखिकासु
तानं समर्पयति मारुतवांशिकोऽयम् ॥

(3)

गायन्त्यमी द्विजगणाः श्रुतिरम्यमुच्च-
नीचस्वरेण समुपाश्रितनैकशाखाः ।
त्वत्सौखशायनिकसप्तऋषिव्रजोऽय-
मभ्येति नन्दिमुखपार्षददत्तमार्गः ॥

(4)

भीषा तवायमरुणोऽर्करथं युनक्ति
तन्मुञ्च तं तव दृगन्तरलीनमर्कम् ।
पूर्वं प्रबुध्य गिरिजा तव पादपद्मे
संयोज्य नैजकरपद्ममुपस्थितेयम् ॥

---

* Composed originally on my own and enlarged and completed at the request of Sri S. P. Muniswami, Executive Officer, Sri Ramanathaswami Devasthanam. Smt. M. S. Subbulakshmi has kindly agreed to sing and record this for the Devasthanam. The hymn embodies poetic, devotional and Vedantic ideas, as also many details of the māhatmya of the Setu and Rameswaram shrines and the related holy spots.

(5)

तद्भूतहृच्छय विभो शयनं विमुञ्च
बुध्यस्व बुद्ध, कमुपस्पृश नित्यशुद्ध ।
देवीकपोलतलदर्पणमेव पश्य
पश्यानताग्रस्तुतरूपमिमं गजेन्द्रम् ॥

(6)

वाहो वृषः ; किमथवेदशमङ्गलैस्ते
नित्यं यदङ्कनिलयाखिलमङ्गलाम्बा ।
श्रीरामनाथ भुवनावनजागरूक
निद्राच्छलेन तदलं, दिश दर्शनं नः ॥

(7)

बुध्यस्व देव नयनोन्मिषितेन तेऽद्य
सर्वे सुरा निजकृतिप्रसृता भवन्तु ।
धर्म्यप्रवृत्तिरपि सर्वजनोऽत्र भूयात्
ते रामनाथ वृषकेतन सुप्रभातम् ॥

(8)

रामाः सहस्रश इमे भववार्धिसेतुं
तिष्ठन्ति बन्धुमिह ते करुणेक्षणोत्काः ।
गृह्णीष्व यात्रिकशताहृतगाङ्गतीर्थं
क्षेत्रान्तरे त्वमुपयुङ्क्ष्व शिरःस्थगङ्गाम् ॥

(9)

गङ्गां पुरा त्वमदधा ननु सत्यमद्य
गङ्गाजलैः प्रतिदिनोपहृतैर्न एतैः ।
गङ्गाधरस्त्वमिति भक्तजना गृणन्ति
श्रीरामनाथ तव पावनसुप्रभातम् ॥

(10)

रत्नाकरेण च महोदधिना च तीर्थं
संमेल्य पावनतमं परिगृह्य तेऽद्य ।
पाद्याय पाशभृदसौ समुपस्थितोऽत्र
श्रीरामनाथ भवते शुभसुप्रभातम् ॥

(11)

अप्स्वप्लवन्त गिरयः कथमत्र, नूनं
त्वद्वैभवेन हि गिरीश धृतस्स सेतुः ।
क्षिप्तं जले तव धनुर्हि बभार शैलान्
श्रीरामनाथ भवतेऽद्भुतसुप्रभातम् ॥

(12)

त्वां सैकताकृतिमकल्पयदत्र सीता
तच्चालने स हनुमानपि नैव शक्तः ।
तत्तत्प्रपत्त्यनुगुणं गुरुलाघवं ते
श्रीरामनाथ महितं तव सुप्रभातम् ॥

(13)

काश्या मरुत्सुतसमाहृतविश्वलिङ्ग-
दत्ताग्रपूजनसमर्हण ! विश्वनाथ ।
देवीसनाथ ! भववारिधिसेतुनाथ
श्रीरामनाथ भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥

(14)

स्वं स्वं महत्त्वमधिकृत्य मिथो विवादे
विष्णोर्विधेश्च तदमृग्यशिरोङ्घ्रिलिङ्गम् ।
यत्तैजसं तव बभौ, स विभीषणोऽत्र
तत्स्थापकः, रघुपतीडित सुप्रभातम् ॥

(15)

श्रीगन्धमादनगिरौ द्रुहिणं नियोज्य
यज्ञेषु, तद्विमलनामभृतं च कुण्डम् ।
भस्मापि तद्भवमदाः प्रबलं मलघ्नं
श्रीरामलिङ्ग भगवन् तव सुप्रभातम् ॥

(16)

अन्धाय वृद्धमुनये भवता प्रदत्तं
यद्गन्धमादनगिराविह सर्वतीर्थम् ।
तत्स्नायिने दिशसि यौवनमक्षिदार्ढ्यं
रामेश्वरातिमहिमन् तव सुप्रभातम् ॥

(17)

देव्याः प्रकाशितवतः परिशुद्धिमग्नेः
तीर्थोत्तमस्य महिमा कथमस्तु वर्ण्यः ।
यस्मिन् समक्षमिह ते सतताक्षिपातः
सीतापतीडित तवोज्ज्वल सुप्रभातम् ॥

(18)

रामो विभीषणकृतेऽनुपरोधमिच्छन्
सेतोर्मुखं यदभिनत् निजचापकोट्या ।
तत्राप्लुता जनततिस्तव दर्शनेच्छुः
श्रीरामनाथ परमेश्वर सुप्रभातम् ॥

(19)

चापश्चतुर्दशसहस्रपलाशहा यः
पौलस्त्यहा तदपदानपरम्परायाः ।
कोटिः, तव स्नपनतीर्थमखानि कोट्या
रामेण, राघवकृतार्चन सुप्रभातम् ॥

(20)

सन्त्वाञ्जनेयकपिराजनलाः, परे ये
यान् राम आह स जनः स्वजनो ममेति ।
ते वानराः स्वकपितीर्थकृतिप्रतिष्ठाः
तान् पश्य, ते रघुपतीश्वर सुप्रभातम् ॥

(21)

प्राक् प्रत्यगत्र हि नवाश्मक-दर्भतल्प-
मध्ये स्तृतं स्थलमुशन्ति हि सेतुतीर्थम् ।
सर्वं त्वदीयमहिमाङ्किततीर्थपूर्णं
श्रीरामपूजितविभो तव सुप्रभातम् ॥

(22)

नश्यन्ति पञ्चदुरितानि महान्ति वार्धौ
पापान्तराणि च तथा लयहीनलिङ्ग ।
अग्रे तवाभिषवणात् तव दर्शनेन
श्रीरामनाथ तव पावनसुप्रभातम् ॥

(23)

तीर्थानि सन्ति कति वा न तव स्थलेऽस्मिन्
तीर्थस्य तीर्थमिह ते स्मृतिमामनन्ति ।
त्वद्भावतीर्थमनुगृह्य पुनीहि तन्नः
श्रीरामनाथ तव पावनसुप्रभातम् ॥

(24)

सर्वं जलं यदिह तन्न भवेद्धि तीर्थं
तीर्थं त्वदन्वयगुणात्, तव भक्तसङ्गात् ।
तीर्थाप्लवे फलमपि त्वदधीनमेव
ते रामनाथ वृषनाथ शुभप्रभातम् ॥

(25)

त्वां राघवोऽभजदिहेप्सितसेतुहेतो-
रप्स्वप्लवन्त गिरयोऽस्य तव प्रसादात् ।
काश्यां जपन्नसि मुमूर्षुजनश्रवस्सु
तद्रामनाम कियतीश रतिर्मिथो वाम् ॥

(26)

अद्वैतमेव भवतोरथवा यदुक्तं
'नन्दी किमेष भगवान्' इति वायुसूनौ ।
रामे च 'रुद्र इव' 'मेऽस्त्रबलं तदेतत्
स्यात् त्र्यम्बकस्य मम वे'त्युपमामिषेण ॥

(27)

पित्रादिवाक्यपरिपालन-दुष्टशिक्षा-
शिष्टानुपालनकृतो ऋतधर्ममूर्तेः ।
त्वत्स्थापनार्चनकृतो रघुनायकस्य
श्रीरामनाथ तव वामिह सुप्रभातम् ॥

(28)

श्रीसेतुमाधवमुखा विबुधास्तथाष्ट-
लक्ष्म्यश्च सेतुपति-पाण्ड्यनृपादिमुख्याः ।
भक्ता दिगन्तत इमे मिलितास्समस्ताः
श्रीरामनाथ परमं तव सुप्रभातम् ॥

(29)

श्रीरामनाथ सुषमां तव सुप्रभाते
द्रष्टुं प्रफुल्लनयनः कमलेक्षणोऽसौ ।
ब्रह्मा चतुर्वदनतां बहुमन्यते त्वां
सर्वे सहस्रनयनं प्रति साभ्यसूयाः ॥

(30)

अर्घ्यैर्जपेन मननेन च विप्रवर्याः
भर्गात्मकं सवितृमध्यविदीप्यमानम् ।
त्वामेव सान्ध्यविधिना समुपासतेऽद्य
श्रीरामनाथ तव दीव्यतु सुप्रभातम् ॥

(31)

सन्तानकाङ्क्षिण इमे समुपस्थितास्त्वां
तेभ्यो दिशाभिलषितानि, भवन्तु पुत्राः ।
त्वत्स्थापकेन पितृभक्तिगुणेषु तुल्याः
श्रीरामनाथ सुगुणं तव सुप्रभातम् ॥

(32)

यच्छारदीयनवरात्रमहार्चनान्ते
रामो दशास्यविजयं विदधे दशम्याम् ।
सा शक्तिरीश तव पर्वतवर्धनीयं
श्रीरामनाथ युवयोरपि सुप्रभातम् ॥

(33)

ते मायया हि परिवेष्टित एष शेते
विद्यामयेन विभवेन तवैव बुद्धः ।
ते पर्वतेन्द्रकुलवर्धनि मातर् अस्तु
ते रामनाथ युवयोरपि सुप्रभातम् ॥

(34)

आवारिधेस्तरणमा च दशाननान्त-
मत्यद्भुतं सुबहु साधितवान् य एषः ।
तेजोंऽशभृत्तव कपीन्द्र इहास्ति गायन्
श्रीरामनाथ तव मङ्गलसुप्रभातम् ॥

(35)

सम्बन्धमूर्तिरिह वाक्पतिरेष मातृ-
भूतोऽत्र शोणगिरिनाथ इहोपयाताः ।
तेषां शृणुष्व मधुर-द्रमिडस्तुतीस्ते
श्रीरामनाथ सुभगं तव सुप्रभातम् ॥

(36)

गीते च मन्त्रनिगमे च पटुस्स मुद्दु-
स्वामी मखीह तनुते तव चारुगीतम् ।
रामक्रियेत्युचितरागमिदं शृणु त्वं
श्रीरामनाथ तव सुन्दरसुप्रभातम् ॥

(37)

अध्यग्नितीर्थतटमादिमशङ्करश्री-
धाम्नः तदन्वयसमुज्ज्वलदीप एषः ।
श्रीचन्द्रशेखरयतिः त्वदनन्य आस्ते
श्रीरामनाथ युवयोरपि सुप्रभातम् ॥

(38)

तत्कामकोटिवरपीठगुरुप्रसाद-
चैत्रोत्कलीकलितराघवकोकिलोऽयम् ।
उत्कूजतीह तव कोमलसुप्रभातं
श्रीमातृभूत समुदञ्चय दृग्विलासान् ॥

(39)

कैलासतस्तत इतो रघुनाथसेतोः
भूर्भारतीयमखिलापि तवैव गेहम् ।
तद्रक्ष राष्ट्रमिदमाहितसर्वयोग-
क्षेमं सदा विजयतां शिवमस्तु सर्वम् ॥

(40)

त्वत्सुप्रभातजनिताभ्युदयाः समस्ता
लोका भवन्तु सुखिनो विरुजः सुभिक्षाः ।
हिंसां विहाय विविधां धृतमैत्रभावाः
श्रीरामनाथ कृपया दिश विश्वशान्तिम् ॥

इति श्रीकाञ्चीकामकोटिपीठाधिपति - जगद्गुरु - श्रीशङ्कराचार्य-
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती - चरणाम्बुज - चञ्चरीकेण
तदनुगृहीत - कविकोकिल - सकलकलाकलापविरुद-
संवर्धितेन पद्मभूषण-डाक्टर् वे. राघवार्येण
प्रणीतं श्रीरामनाथसुप्रभातं
सम्पूर्णम् ॥

भारत का पावन धाम रामेश्वरम्

र. शौरिराजन

(दक्षिण भारत हिन्दी प्रचार सभा, मद्रास-17)

हमारा भारत धर्मप्रधान महान देश है। भारत देश की कला, संस्कृति, सभ्यता और चिन्तन अपनी पारम्परिक गरिमा के कारण विशिष्ट अस्तित्व रखते हैं। महान आचार्यों, संत पुरुषों और मनीषियों की विपुल सेवाओं का भूप्रदेश रहता आ रहा है यह भारत वर्ष। इन महानताओं के केन्द्र थे तीर्थस्थल और पावन धाम। दक्षिण भारत को इस विषय में महत्वपूर्ण गौरव प्राप्त है। यह सार्थक लोकोक्ति है कि दक्षिण मंदिरों का प्रदेश है, भक्ति, संस्कृति और धार्मिक परम्परा का साधनास्थल है और 'भक्ति द्राविड ऊपजि'। दक्षिण में यह कहावत बहुत प्रचलित है कि उस बस्ती में निवास नहीं करना चाहिए जहाँ एक भी मंदिर नहीं हो। इसी कारण, दक्षिण के गांव-गांव में मंदिर पाये जाते हैं। शहर में तो हर मोहल्ले में एक छोटा या बडा मंदिर अवश्य पाया जा सकता है।

इतना ही नहीं, दक्षिण के प्रत्येक छोटे-बडे नगर में और बडे गाँव में भी शिव, विष्णु, विनायक और देवी दुर्गा के लिए मंदिर अवश्य होंगे। प्रसिद्ध बडे मंदिरों में सभी देवी-देवताओं की 'सन्निधियाँ' विराजमान हैं। शैव-वैष्णव धर्मों के समन्वय एवं उदार सहयोग के लिए प्रचीन काल से ही प्रत्येक 'तिरुत्तलम्' (शैव तीर्थस्थल) और 'दिव्य देशम्' (वैष्णव तीर्थस्थल) का निर्माण एक ही स्थान में आसपास हुआ था। पद्मपुराण के ये श्लोक स्मरणीय हैं, जो दक्षिण की धार्मिक विचारधारा के द्योतक हैं—

शिवाय विष्णु रूपाय विष्णवे शिवरूपिणे।
शिवस्य हृदये विष्णुः विष्णोश्च हृदये शिवः॥

एकमूर्तिः त्रयो देवाः ब्रह्म-विष्णु-महेश्वराः।
त्रयाणामन्तरं नास्ति गुणभेदाः प्रकीर्तिताः॥

(शिवजी विष्णुस्वरूप होकर, विष्णु शिवस्वरूप होकर पूजार्ह होते हैं। शिवजी के हृदय में विष्णु निवास करते है; इसी प्रकार विष्णु के हृदय में शिवजी निवास करते हैं। अतः उन दोनों में किसी प्रकार का भेदभाव नहीं है। इसी प्रकार ब्रह्मा, विष्णु और महेश्वर—तीनों में भी कोई अंतर नहीं है। तीनों देव एक ही मूर्तस्वरूप हैं। कहीं भेद हों, तो केवल उनके कार्यों एवं गुणों के आधार पर हो सकते हैं जो स्थायी नहीं हैं, सामयिक हैं।)

संत महाकवि तुलसीदास ने रामचरित मानस के लंकाकाण्ड में श्री रामजी के वचन में घोषित किया है —

सिव द्रोही मम भगत कहावा । सो नर सपनेहुँ मोहि न पावा ॥
संकर बिमुख भगति चह मोरी । सो नारकी मूढ़ मति थोरी ॥

(जो शिवजी से द्रोह रखता है और मेरा भक्त कहलाता है, वह मनुष्य स्वप्न में भी मुझे नहीं पाता । शंकरजी से विमुख होकर—अभक्त होकर जो मेरी भक्ति चाहता है, वह नरकगामी, मूर्ख और अल्पबुद्धि है ।)

इसी तत्त्व को दूसरे शब्दों में श्रीरामचंद्रजी दुहराते हैं—

संकरप्रिय मम द्रोही सिवद्रोही मम दास ।
ते नर करहिं कलप भरिघोर नरक महुँ बास ॥

भव्य मंदिरों के प्रदेश दक्षिणापथ के दक्षिणी छोर में सुख्यात तीर्थस्थल है रामेश्वरम् । यह उत्तर और दक्षिण को जोडनेवाला पावन धाम है । काशी के साथ रामेश्वरम् को जोडकर हर तीर्थयात्री की 'काशी-रामेश्वरम् की यात्रा' करने की परिपाटी है ; पारंपरिक अभिलाषा भी यही है ।

रामेश्वरम की विशेषता

रामेश्वरम प्राचीन तथा पवित्र तीर्थस्थल है । प्रत्येक भारतवासी जो धार्मिक भावना से अनुप्राणित है, रामेश्वरम से परिचित अवश्य होगा । इतना ही नहीं, रामेश्वरम मंदिर विदेशी पर्यटकों के लिए भी अति आकर्षक स्थापत्यकला का आगार है और मंदिर-निर्माण कला का अद्भुत नमूना है । इस विशाल मंदिर के प्रस्तर खंभों, वितानों, गुंबजों और गोपुरों को देखकर, जिनपर उत्तम शिल्पकला की सुंदर मूर्तियाँ उत्कीर्ण हुई हैं, कलाप्रेमी आनंदविभोर हो जाते हैं ।

यह भारत के प्रख्यात बारह ज्योतिर्लिंगों के पावन धामों में से एक है, जिनमें काशी, केदारनाथ, सोमनाथ, उज्जैन, ओंकारनाथ, नर्मदा, वैद्यनाथ (बैजनाथ), भीमशंकर, नागेश (औंध), त्र्यम्बक, कुमरेश तथा श्रीशैलम शामिल हैं । जैसा कि इसके नाम से पता चलता है, रामेश्वरम वही पुण्य क्षेत्र है, जहाँ भगवान श्रीरामचंद्र ने अपने हाथों लिंगमूर्ति शिवजी को प्रतिष्ठित किया और पूजा-आराधना कर संतुष्ट किया । इसलिए इस क्षेत्र का नाम 'रामेश्वरम' पडा और इस लिंगमूर्ति शिवजी को 'रामलिंग' कहते हैं । इधर के मंदिरस्थ भगवान शिवजी का दिव्य नाम **श्री रामनाथस्वामी** है और देवी पार्वती का शुभ नाम **श्री पर्वतवर्द्धनी** है । इसी हेतु राम और शिव के भक्तों के लिए यह पुनीत धाम हो गया है ।

यह मंदिर ई. 1170 में श्रीलंका के नरेश पराक्रम बाहु से बनवाया गया था। तब से श्रीलंकावासी शिवभक्तों के लिए भी यह पूज्य स्पृहणीय तीर्थस्थल बन गया है। प्रतिवर्ष हज़ारों की संख्या में सिंहलवासी, विशेषकर वहाँ शतियों पूर्व बसे हुए प्रवासी तमिलभाषी रामेश्वरम की तीर्थयात्रा करते आ रहे हैं। इधर के मंदिर का विस्तार पंद्रहवीं शती में हुआ था। बाद को भी बराबर इसका विकास किया जाता रहा। इस मंदिर के निर्माण के लिए श्रीलंका के प्रसिद्ध त्रिकोणपर्वत से काटकर शिलाखंड लाये गये और उनको तमिल देश के कुशल शिल्पियों ने उत्कीर्ण कर मंदिर-निर्माण किया। मंदिर का गगनचुंबी गोपुर सुंदर शिल्पमूर्तियों से शोभायमान है। मंदिर की विशालता, भव्य गंभीरता देखते ही बनती है।

रामायण-काल से इस क्षेत्र की महिमा प्रारंभ होती है। यह एक टापू है; इसके पूरब में महोदधि (बंगाल की खाडी) और दक्षिण में रत्नाकर (हिन्द महासागर) हैं। इनके संगमस्थल में धनुष्कोटि (सेतुस्थल) विद्यमान है जिसके संगमस्थान पर परम पवित्र स्नानघाट है। रामेश्वरम मंदिर के दर्शन करने के पहले और बाद को सेतुघाट में स्नान करना आवश्यक माना जाता है। किन्तु आजकल धनुष्कोटि में ठहरने की सुविधा कम होने से और यातायात के साधन कम होने के कारण भी यात्रीगण पहले रामेश्वरम जाकर दर्शन कर लेते हैं, फिर सेतुस्नान करते हैं। इस संगमस्थान में पितृतर्पण करने तथा अस्थिविसर्जन करने की परिपाटी है।

श्रीरामनाथमंदिर का वैभव

भगवान श्रीरामनाथ एवं देवी श्रीपर्वतवर्द्धनी के विराजमान होने से इस प्राचीन मंदिर की ऐतिहासिक एवं धार्मिक विशेषता रही है। श्रीरामनाथ के धाम को उसके पर्याय में 'रामेश्वर' कहते हैं। रामनाथ या रामेश्वर का तात्पर्य है 'राम का ईश्वर' अर्थात् रामचंद्रजी के द्वारा पूजित ईश्वर शिवजी।

यह पौराणिक अनुश्रुति है कि रावण का वध कर देने से लगे ब्रह्महत्या के दोष से मुक्त होने के लिए श्रीराम ने ऋषि-मुनियों के परामर्श से श्री सीता - लक्ष्मण समेत यहाँ शिवलिंग-मूर्ति की स्थापना कर पूजा - आराधना की। यह भी एक ऐतिह्य प्रचलित है कि शिवलिंग की मूर्ति - स्थापना करने शुभ मुहूर्त निश्चित करके कैलास से शिवलिंग लाने श्रीराम ने हनुमानजी को भेजा। किसी कारण वश कैलास से शिवलिंग लाने में हनुमानजी को विलंब हो गया। इसलिए सीताजी ने मृत्तिका (रेत) से ही एक शिवलिंग बनाकर स्थापित कर दिया। हनुमानजी ने वापस आकर देखा और अनुभव किया कि मेरा प्रयास बेकार गया है, तो उनको कोप हुआ। तुरंत उस रेतीले शिवलिंग को उठाकर दूर फेंकने का प्रयास किया; कुछ न चला। हनुमानजी दंग रह गये। अपने सच्चे भक्त के मन को दुखी पाकर रामचंद्रजी पसीज गये। भक्त का मन रखने रामचंद्रजी ने उनके लाये हुए शिवलिंग को वहीं स्थापित किया और यह आदेश निकाला कि हनुमानजी के लाये शिवलिंग को ही इस क्षेत्र का प्रमुख आराध्य देवता होना चाहिए। तदनुसार उसके

लिए मंदिर बनाया गया। भक्तों के लिए आराध्य देवता वही 'रामलिंग' बना जो भारत-भर के बारह ज्योतिर्लिंगों में से एक है और भारतवासी तीर्थयात्रियों के लिए पवित्र धाम बन गया है।

यहीं देवी विशालाक्षी की सन्निधि में एक और शिवलिंग विराजमान है, जो विभीषण द्वारा प्रतिस्थापित है। इसकी भी पूजा-आराधना होती है।

रामेश्वरम जो टापू के रूप में है, समुद्र के संकरे भाग के द्वारा अलग कर दिया गया है। इस संकरे समुद्र पर पुल बनाकर, उसपर रेल की लाइनें बिछी हैं। वे पाम्बन् और मंडपम् नामक दो रेलवे स्टेशनों को जोडती हैं। पाम्बन् से उत्तर-पूर्व में रामेश्वरम् तथा दाक्षिण-पूर्व में धनुष्कोटि हैं। पाम्बन् स्टेशन से इन दोनों स्थानों को जोडनेवाला रेलमार्ग कुछ वर्ष पूर्व तूफ़ान से नष्ट हो गया। अब भारत सरकार ने राज्य सरकार के सहयोग से रामेश्वरम से धनुष्कोटि तक सिमेंट की पक्की सडक बनवायी है। आज भी रामेश्वरम से धनुष्कोटि जाने के लिए रेलमार्ग की अपेक्षा समुद्र के किनारे-किनारे नावों में यात्रा करना सुविधाजनक तो है ही; साथ ही बहुत आनंददायक भी होता है।

रामेश्वरम द्वीप की एक प्राकृतिक विशेषता है कि वह आकार में शंख-जैसा दीखता है। शंख भगवान विष्णु के पंचायुधों में एक है जो पवित्रता, विजय और ज्ञान-कर्म साधनाओं का प्रतीक माना जाता है।

रामेश्वरम द्वीप में सबसे मुख्य मंदिर रामनाथस्वामी का है। मछुओं को छोड़कर इस द्वीप के अधिकतर लोग इस मंदिर के भरोसे ही जीविका चलाते हैं। दक्षिण भारत के सभी प्राचीन मंदिरों के लिए जिस तरह चहारदीवारियाँ (परकोटे) होती हैं उसी तरह रामेश्वरम मंदिर के लिए ऊँची चहारदीवारियाँ हैं। पूरब-पश्चिम में 865 फुट लंबी तथा उत्तर-दक्षिण में 657 फुट लंबी चहारदीवारियाँ हैं! पूरब और पश्चिम में ऊँचे-ऊँचे गोपुर हैं तथा उत्तर व दक्षिण में अधूरे गोपुरद्वार हैं।

इस मंदिर का सबसे प्रसिद्ध आकर्षण इसके लंबे प्राकार हैं। दोनों तरफ़ पाँच फुट ऊँचे बरामदे पर स्थित खंभों की कतार पर ये प्राकार बने हैं। तीसरे पश्चिमी प्राकार तथा पश्चिम गोपुरद्वार से सेतुमाधव मंदिर जानेवाला रास्ता जहाँ मिलते हैं, वह स्थान शतरंज के तख्ते के समान दिखाई देने से वह 'चतुरंग मण्डपम्' (शतरंजी मण्डप) कहलाता है। 'वसन्तोत्सव' के अवसर पर इसी मण्डप में मंदिर की देवता-मूर्तियों को समलंकृत कर दर्शनार्थ उपस्थित किया जाता है।

रामनाथपुरम के सेतुपतियों (राजाओं) की ओर से आषाढ़, माघ महीनों में छठे दिन का उत्सव यहीं पर मनाया जाता है। तीसरा बाहरी प्राकार संसार-भर में सबसे लंबा प्राकार समझा जाता है। उत्तर-दक्षिण के हर एक प्राकार की लंबाई 640 फुट है तथा पूरब-पश्चिम के प्राकारों की लंबाई 400 फुट है। पूरब-पश्चिम के भीतरी प्राकारों की लंबाई 244 फुट तथा दक्षिण-उत्तर के भीतरी प्राकारों

की लंबाई 352 फुट है। इनकी चौड़ाई 15½ फुट से 17 फुट तक है। मंदिर के सभी देवताओं के लिए अलग-अलग प्राकार हैं। पूरब-पश्चिम के 117 फुट लंबे तथा उत्तर-दक्षिण के 172 फुट लंबे हैं। इनकी चौड़ाई भी 14½ फुट से 17 फुट तक है। इस तरह मंदिर-भर के सभी प्राकारों की कुल लंबाई 3850 फुट होती है।

बाहरी प्राकारों में कुल 1200 खंभे हैं। उनकी ऊँचाई ज़मीन से ऊपरी छत तक 30 फुट है। ये सब खंभे सुन्दर शिल्प-कला के अनूठे नमूने हैं। ये विशिष्ट मृदु पत्थरों से बनाये गये हैं।

"ये इमारतें भीतर और बाहर से किसी प्रकार की प्राचीन वास्तु-निर्माण की सुन्दरता को नहीं दर्शाते; यह उनकी शिल्पों की बनावट की मदद से उठनेवाली कमी है। फिर भी, उनमें दिल को छूनेवाला कोई आकर्षण अवश्य है। जहाँ तक मुझे मालूम है, भीतरी सुन्दरता से भरा मंदिर यही एक है। इसकी प्राचीन शिल्प-सुन्दरता के विषय में सिर्फ़ इतना कहना पर्याप्त होगा।"—इस तरह रामनाथपुरम ज़िले के भूतपूर्व कलेक्टर श्री टाटनहैम ने कहा था। उस ज़माने में जब कि आने-जाने की सुविधाएँ अच्छी नहीं थीं, कैसे इतने भारी-भारी पत्थरों को लाकर इन सबको बनवाया, यह बात हम सबको अचरज में डाल देती है।

"द्रविड़ शिल्पकला की सारी सुन्दरता तथा साथ ही कुछेक कमी-बेशियों से युक्त किसी मंदिर को चुनना हो, तो वह निःसन्देह रामेश्वरम का मंदिर ही होगा।"—शिल्प-कलाविद् फ़रग्यूसन ने लिखा है। संक्षेप में, यह मंदिर सुन्दर बनावट, उत्तम शिल्पकला और वास्तुकला का अच्छा नमूना है।

मंदिर का इतिहास

प्राचीन काल में नारियल के पत्तों से बनी छतवाला यह मन्दिर एक साधु की देखरेख में था। आज का यह मंदिर कई सदियों के दौरान कई लोगों के द्वारा धीरे-धीरे निर्मित होकर इस शानदार रूप तक पहुँचा है। इन लोगों में प्रथम आते हैं, रामनाथपुरम रियासत के सेतुपति (राजा) लोग। मूल लिंगवाले गर्भगृह का तथा अंबा (देवी) के मन्दिर का निर्माण बारहवीं शताब्दी में श्रीलंका के राजा पराक्रमबाहु ने किया था; इसके प्रमाण मिलते हैं। पंद्रहवीं शती में रामनाथपुरम के उडैयान सेतुपति राजा ने तथा नागपट्टिणम के नज़दीक के नागूर निवासी एक वैश्य ने ७८ फुट के गोपुर का और चहारदीवारियों का निर्माण कराया था। मदुरै के किसी धनी भक्त ने देवी के मन्दिर की मरम्मत करवायी।

सोलहवीं शती में मन्दिर के दक्षिणी भाग की द्वितीय प्राकार-वीथी का निर्माण तिरुमलै सेतुपति नामक राजा ने करवाया। देवी के मन्दिर के द्वार पर उनकी तथा उनके पुत्र रघुनाथ सेतुपति की मूर्तियाँ बनी हैं। प्रति शुक्रवार की रात को इन्हें माला पहनाकर सम्मानित किया जाता है। उसी शताब्दी में मदुरै के राजा विश्वनाथ नायक के अधीनस्थ एक सामंत चिन्न उडैयान् सेतुपति कट्टत्तेवर ने नन्दीमण्डप

तथा अन्य कुछ निर्माण-कार्य संपन्न किये। इस नन्दी (वृषभ) का आकार 22 फुट लंबा, 12 फुट चौड़ा, 17 फुट ऊँचा है। सत्रहवीं सदी में दलवाय सेतुपपि ने पूरब दिशा के गोपुर का एक अंश बनवाया।

अठारहवीं शती के आरंभ में रवि विजय रघुनाथ सेतुपति नामक राजा ने देवी-देवता के शयनगृह का तथा देवी के गर्भगृह के सामने एक मण्डप का निर्माण कराया। फिर उसी शताब्दी में मुत्तुरामलिंग सेतुपति ने बाहरी प्राकार का निर्माण-कार्य पूरा किया। उनकी तथा उनके दो अमात्यों की शिलामूर्तियाँ पूरबी प्राकार के उत्तरी द्वार पर देखी जा सकती हैं।

1897 और 1904 के बीच देवकोट्टै के 'ऊ. अरु.' वंशवाले धर्मप्रवण धनाढ्य चेट्टियार लोगोंने कुटुंब की धार्मिक निधि से खर्च करके नौ द्वारवाले 126 फुट ऊँचे पूरब के गोपुर का निर्माण कराया। सन् 1907-1925 वर्षों के बीच में उन्हीं कुटुंबवालों ने गर्भगृह की मरम्मत करवायी; मामूली पत्थरों के प्राकारों को काले पत्थरों से नये ढंग से बदलवाया, सब जगह हवा और रोशनी की सुविधा करवायी। अलावा इनके 27 फ़रवरी, 1947 को पूरे मन्दिर का अष्टबंधन महाकुंभाभिषेक भी इन लोगों ने करवाया।

[अभी दूसरे प्राकार की मरम्मत का कार्य पूरा होना बाकी है। बाहरी प्राकार में भी जहाँ-तहाँ मरम्मत का काम बाकी रह गया है। उत्तर और दक्षिण के गोपुरों को बनवाना है। भक्त जनों से अनुरोध है कि इस सुयोग को हाथ से न जाने दें तथा अपनी शक्ति-भर इन कार्यों के लिए निधि की सहायता देकर भगवान की कृपा के पात्र बनें।]

विभिन्न पूजाएँ

प्रात: काल पाँच बजे से रात के दस बजे तक (मध्याह्न 12 बजे से शाम 5-30 बजे के बीच का समय छोड़कर) मंदिर खुला रहता है। दिन-भर में कुल छ: बार पूजाएँ होती हैं।

प्रात: काल	5 बजे	तिरुवनन्दल (अभिषेक सहित) पूजा
प्रात:	7 बजे	उदयकाल पूजा
प्रात:	9 बजे	कालसन्धि पूजा
मध्याह्न	12 बजे	उच्चिकाल (मध्याह्न पूजा)
शाम	6 बजे	सायंकाल पूजा
रात	9 बजे	अर्द्धजाम पूजा

शयन-गृह में भगवान को ले जाना तथा देवी के मन्दिर के शयन-गृह में भगवान और देवी की पूजा रात्रि नौ बजे के बाद दस बजे के अन्दर होती है।

निश्चित समय में होनेवाली इन पूजाओं के अतिरिक्त, यात्रीगण मंदिर के कार्यालय से जो टिकट लाते हैं उनके निमित्त पूजा-अर्चनाएँ भी अर्चक लोग करते हैं। नकद, सोना, चाँदी, गहने आदि कीमती वस्तुएँ यात्रीगण चढ़ाना चाहें, तो उन्हें मंदिर के पेशकार को सौंपना चाहिए। वे उन चीज़ों को भगवान के चरणों में अर्पित कराने की व्यवस्था करेंगे, फिर उन वस्तुओं को मंदिर के हिसाब में जमा कराकर उनके लिए रसीदें देंगे।

जो भक्तगण ज़मीन-ज़ायदाद की स्थावर भेंटें मन्दिर को देना चाहेंगे, उन्हें मंदिर के खज़ांची से संपर्क करके आवश्यक व्यवस्था कर लेनी चाहिए। मंदिर के 'धर्मकर्ता मण्डल' (निधिपालक मण्डल) की स्वीकृति पाकर ऐसी भेंटों के लिए कागज़-पत्रों की रजिस्ट्री करानी चाहिए। अभिषेक के लिए गंगाजल के कलश तांबा, पीतल या कांसे के ही होने चाहिए। वैसे कलशों के लिए नियत शुल्क देने पर पेशकार उन्हें स्वीकार करेंगे। टीन या लोहे के बर्तन नहीं लिये जाएँगे। किन्तु वैसे बर्तनों में गंगाजल लानेवाले भक्तजन मंदिर के दफ्तर से पीतल या तांबे के बर्तन उचित दाम देकर प्राप्त कर सकते हैं। पेशकार इस बात की जाँच व पूछ-ताछ करेंगे कि जो जल लाया गया है, वह असली गंगाजल है कि नहीं; उनको विश्वास होने पर दूसरे पात्रों में उस जल को बदल लेने की व्यवस्था करेंगे। बर्तनों के लिए नियत दाम तथा प्राप्ति की सूचना देने 20 पैसे के साथ डाक द्वारा या रेल द्वारा भी गंगाजल भेजा जा सकता है। बर्तन का मूल्य न देकर एक छटांक के लिए एक रुपये के मूल्य पर मंदिर के दफ्तर में भी गंगाजल प्राप्त किया जा सकता है। प्रत्येक मुख्य द्वार पर गोलक रखा गया है, जिसमें भक्त यात्रीगण रुपये-पैसे समर्पित कर सकते हैं। समय-समय पर ये गोलक जनता तथा अफ्सरों के समाने खोले जाते हैं तथा उनमें से प्राप्त भेंट-आमदनी मंदिर के हिसाब में जमा की जाती है।

अभिषेक

यात्रीगण निश्चित शुल्क पहले ही देकर टिकट ले लें तो निम्न लिखित अभिषेक कराये जा सकते हैं :—

1. कलशाभिषेक (108 या 1008)
2. उभयाभिषेक नैवेद्य प्रसाद के साथ (तीन तरह के)
3. प्रसादों के साथ पंचामृत-अभिषेक } इनके लिए मंदिर की ओर से
4. प्रसादों के साथ शंखाभिषेक } गंगाजल प्रदान किया जाएगा।

5 प्रसादों के साथ शंखाभिषेक (108 तथा 1008)

अर्चनाएँ—अष्टोत्तर (108), त्रिशति (308), सहस्रनाम (1008) ये तीन हैं। अभिषेक, अर्चनाएँ, अन्य सेवाएँ इनका विवरण और शुल्कों का विवरण मंदिर के कार्यालय से जाना जा सकता है।

पहले ही रुपया जमा करने पर पंच मूर्तियों का जुलूस, चाँदी के रथ का जुलूस, सोने की पालकी में देवी को मोतीजड़ा पहनावा पहनाकर जुलूस निकालना—इनकी भी व्यवस्था की जा सकती है। उत्सव के समाप्त होने पर उत्सव करानेवाले भक्तों को माला पहनाकर उनका सम्मान किया जाएगा। नारियल, केला आदि अर्पित करना, काँवर उठाना, जटा उतारना, विवाह, पालना बांधना आदि मनौतियाँ पूरी करने नियत शुल्क की जानकारी मंदिर के कार्यालय से पा लेनी चाहिए। फिर नियत शुल्क देकर रसीद प्राप्त करनी चाहिए। यात्रीगण काफ़ी समय पहले मंदिर के अफसरों को सूचना देकर उचित शुल्क भी दे दें, तो मंदिर के सोने-चांदी के गहने, वाहन (सोने-चांदी की सवारियाँ) आदि के भी दर्शन कर सकते हैं।

मंदिर से संबंधित पवित्र तीर्थ

मंदिर के अन्दर भिन्न-भिन्न स्थानों में 22 तीर्थ (अधिकतर कुएँ) होते हैं। यात्रियों को स्वयं अपना लोटा-डोरा लाकर पानी खींचकर स्नान करना चाहिए। नहाने का पानी फिर कुएँ के अन्दर नहीं पहुँचना चाहिए। इन तीर्थों में नहाने से मन और शरीर पवित्र होते हैं। उल्लेखनीय बात है कि इन तीर्थों में पवित्रता के साथ-साथ औषधियों का असर भी है।

मंदिर के अन्दरवाले पुण्यतीर्थ

1. महालक्ष्मी तीर्थ (हनुमानजी के मंदिर के दक्षिण में)
2. सावित्री तीर्थ
3. गायत्री तीर्थ
4. सरस्वती तीर्थ

} हनुमानजी के मंदिर के पीछे बगीचे में

5. माधव तीर्थ—पश्चिमी तीसरा प्राकार
6. गंधमादन तीर्थ
7. गवाक्ष तीर्थ
8. गवय तीर्थ
9. नल तीर्थ
10. नील तीर्थ

} पश्चिमी तीसरे प्राकार में सेतुमाधव मंदिर के पास

11. शंख तीर्थ
12. चक्र तीर्थ

} पूरबी दूसरे प्राकार में

13. ब्रह्महत्या-मोचन तीर्थ
14. सूर्य ,,
15. चन्द्र ,,
16. गंगा ,,
17. यमुना ,,
18. गया ,,

} कुएँ के उत्तरी दूसरे प्राकार में

19. शिवतीर्थ—नन्दी मण्डप के पास
20. सत्यामृत तीर्थ—नवशक्ति मण्डप के पास
21. सर्वतीर्थ—रामनाथ स्वामी सन्निधि के भीतर
22. कोटि तीथ—विशालाक्षी मंदिर और विभीषण या ज्योतिर्लिङ्ग के बीच में है।

इनके अलावा मंदिर के बाहर भी 21 तीर्थ हैं। ये देवीपट्टणम (नवपाषाणम), तिरुप्पुल्लाणि (दर्भशयनम्), मण्डपम्, पाम्बन्, तंगच्चिमडम्, रामेश्वरम आदि स्थानों में बिखरे पड़े हैं। ये सब यद्यपि काफ़ी प्राचीन महत्व रखते हैं, फिर भी इनमें से कइयों के पास पहुँचना कठिन है, इसलिए सुझाव है कि यात्रीगण यहाँ जाने का कष्ट न उठावें।

मंदिर के बाहरवाले पुण्यतीर्थ

1. चक्र तीर्थ या धर्म-पुष्करिणी—देवीपट्टणम्
2. चक्र तीर्थ—तिरुप्पुल्लाणि
3. पापविनाश तीर्थ—मण्डपम रेलवे स्टेशन के पास समुद्र तट पर
4. कपि तीर्थ—पांबन में एक तालाब
5. मंगल तीर्थ
6. ऋण-विमोचन तीर्थ

} तंगच्चि मडम में एकान्त राम के मंदिर के पास

7. अमृतवापि तीर्थ—एकान्त राम के मंदिर के पास
8. सुग्रीव तीर्थ
9. जांबवंत तीर्थ
10. अंगद तीर्थ

} गंधमादन पर्वत के पास

11.	पांडव तीथ नामक धर्मतीर्थ	गंधमादन पर्वत के पास
12.	भीम तीर्थ	
13.	अर्जुन तीर्थ	
14.	नकुल तीर्थ	
15.	सहदेव तीर्थ	
16.	द्रौपदी तीर्थ	भद्रकाली मंदिर के पास
17.	ब्रह्म तीर्थ	
18.	परशुराम तीर्थ	

19. हनुमानकुंड तीर्थ—श्री रामनाथस्वामी मंदिर के उत्तर में
20. अगस्त्य तीर्थ—ऊपरी मंदिर के उत्तर पूरब में
21. नाग तीथ—राम मंदिर के भीतर

श्रीजटातीर्थ

सभी जानते हैं कि सुख-प्राप्ति की इच्छा प्राणिमात्र को होती है और पाप के नाश से ही सुख की प्राप्ति हो सकती है। पापों के नाश के निमित्त या तो यज्ञादि का विधान है, या तीर्थयात्रा का ; तिस पर भी तीर्थयात्रा को यज्ञों से बढ़कर पापों का नाश करनेवाला साधन बताया गया है । 'महाभारत' में कहा गया है—"तीर्थाभिगमनं पुण्यं यज्ञैरपि विशिष्यते ।"

पुण्यभूमि भारतवर्ष में गंगादि अनगिनत तीर्थ विद्यमान हैं । तथापि भू-भाग के प्रभाव के साथ तीथजल का अपना तेजस्वी प्रभाव तो है ही ; साथ ही महात्माओं की संगति से तीर्थों की महत्ता और बढ़ जाती है । इस आशय का महाभारत के तीर्थाध्याय का यह श्लोक स्मरणीय है :—

"प्रभावात् अद्भुताद्भूमेः सलिलस्य च तेजसा ।
परिग्रहात मुनीनां तु तीर्थानां पुण्यतां स्मृता ।"

रामेश्वर धनुष्कोटि मार्ग में रामेश्वर से ढाई मील दूरी पर स्थित जटातीर्थ इसी प्रकार का एक सुप्रसिद्ध पुण्यतीर्थ है, जिसकी महिमा स्कंद पुराण की सनत्कुमर संहिता के बीसवें पटल में वर्णित है—

वर्षाणां षष्ठि सहस्रं जाह्नवीं जलमज्जनां
गोदावर्यां सकृत्स्नानं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ।
तावत्सहस्र स्नानानि संहन्देवगुरौ गते
गोमत्यां लभ्यते वर्षैः तज्जटातीर्थ दर्शनात् ॥

मर्यादा-पुरुषोत्तम श्रीरामचन्द्रजी ने रावण का वध करके अयोध्या लौटते वक्त पाप-परिहार के लिए रामेश्वर स्थित श्रीरामलिंग स्वामी की पूजा करने योग्य शुद्धता प्राप्त की थी। तब से इसका नाम जटातीर्थ पड़ा। इस तीर्थ की स्थिति और दर्शनीय देवता इस प्रकार है :—

१—महागणपति की मूर्ति समुद्र के किनारे पत्थर पर निर्मित है।

२—पापहरेश्वर के मन्दिर में ज्ञानप्रकाशेश्वर हैं। इस मन्दिर के सामने तीन सौ फुट के फलाव में श्रीजटातीर्थ बना है। तीर्थ के चारों ओर पक्की सीढ़ियाँ बनी हैं।

इधर की परिपाटी के अनुसार आस्तिक महाशयों से प्रार्थना की जाती है कि इस तीर्थ में स्नान कर चतुर्विध पुरुषार्थ एवं विशेष रूप से स्वास्थ्य-लाभ प्राप्त करें।

श्रीसेतुतीर्थ

श्रीसेतुतीर्थ में नहाना और रामेश्वर मंदिर में दर्शन करना भक्त हिन्दू लोग अपना परम कर्तव्य समझते हैं। सेतुतीर्थ में स्नान बहुत पुनीत माना जाता है। भारत के बहुत ही पवित्र मंदिरों में रामेश्वरम एक माना जाता है। ऐसा कहा जाता है कि श्रीरामचन्द्रजी ने अपने राज्याभिषेक के बाद भी एक बार इधर आकर पूजा की थी। पंच पांडव तथा श्रीकृष्ण के बड़े भाई बलराम इस पुण्यक्षेत्र में दर्शन के लिए आये थे। 'हिमालय से सेतु पर्यन्त', 'काशी-रामेश्वरम' ऐसे कथन प्रचलित हैं। इनसे सेतु-समुद्र की मुख्यता मालूम होती है। भारत के हिन्दू मन्दिरों में उत्तर में भद्रीनाथ, पूरब में पुरी-जगन्नाथ, पश्चिम में द्वारकानाथ, दक्षिण में रामनाथ मंदिर ये बड़े प्रसिद्ध हैं। इनमें रामेश्वरम का रामनाथ-मंदिर ही शिवस्थल है, शेष तीनों विष्णुस्थल हैं। श्रीराम ने शिवलिंग की स्थापना की, वे सीताजी के साथ पुष्पक विमान में जब अयोध्या को लौट रहे थे, तब सीताजी को यह स्थान दिखाया गया—यह बात श्रीवाल्मीकि रामायण, शिवपुराण, पद्मपुराण, कंबरामायण और तुलसी रामायण इन सबमें बतायी गयी है। कुछ भी हो, रामचन्द्रजी ने यहाँ पर शिवलिङ्ग को स्थापित किया था, इसमें कोई मतभेद नहीं होता। ऐसा विश्वास किया जाता है कि सेतुतीर्थ में नहाकर रामेश्वरम के दर्शन कर लेने से पुत्र-प्राप्ति होती है। रामेश्वरम में आज भी खेतों को बैलों से नहीं जोता जाता है, वहाँ तेल की घानी भी नहीं होती।

रामेश्वरम के विविध मंदिर

रामनाथ मंदिर के तीर्थों का परिचय पहले दिया जा चुका है। विभिन्न देवी-देवताओं के प्रमुख मंदिरों का विवरण इधर संक्षेप में दिया जाता है।

रामनाथस्वामी का मंदिर

यही भगवान रामनाथ का मूलस्थान या मुख्य मंदिर है। यहाँ का शिवलिंग सीताजी द्वारा बनाया गया तथा श्रीराम द्वारा प्रतिष्ठित किया गया था। सामने एक मण्डप के वितान (छत) में श्रीराम, सीता, हनुमान (अपने दोनों हाथों में दो शिवलिंग धारण किये हुए) विराजमान हैं। सुग्रीव सिर झुकाये हुए हैं, दाहिने हाथ से मुँह बंद किये विनीत भाव से श्रीराम को हनुमान के शिवलिंग लेकर आ जाने का समाचार देते हुए खड़े हैं। द्वार पर तथा ऊपरी छत में जो पत्थर हैं उनमें बहुत सुन्दर कारीगरी देख सकते हैं। सामने का खंभोंवाला मण्डप बहुत सुन्दर तथा आकर्षक है।

यहाँ पर तीन विमान हैं जिनमें हनुमान, गंधमादन लिंग और अगस्त्य लिंग की मूर्तियाँ हैं।

विश्वनाथ का मंदिर

हनुमानजी जो शिवलिंग (विश्वलिंग) लाये थे वह यहाँ संस्थपित है। यह रामनाथ मंदिर के उत्तर में है। रामेश्वरम मंदिर की पूजाओं में पहली पूजा इसी मंदिर में होती है।

देवी विशालाक्षी का मंदिर

भगवान विश्वनाथजी की आप देवी हैं। इन देवी की पूजाएँ भी विश्वनाथजी के साथ ही नित्य सर्वप्रथम होती हैं।

उत्सव की मूर्तियाँ

प्रधान मंदिर के दक्षिण में रखी हुई ये उत्सव मूर्तियाँ हैं। इनमें नन्दिकेश्वर की मूर्ति बहुत सुन्दर है। दो हाथों में कुछ वस्तुएँ, दो हाथ जुड़े हुए तथा पूँछ जांघ के साथ चिपकी हुई—यह कलाकृति बहुत ही आकर्षक है। इसको बनानेवाले शिल्पी की कुशलता देखते ही बनती है।

पर्वतवर्द्धिनी का मंदिर

आप भगवान श्री रामनाथ की देवीजी हैं। श्री रामलिंग स्वामी के दाहिनी तरफ़ आप विराजमान हैं। ईश्वर के मन्दिर की दाहिनी तरफ़ देवी के मन्दिर का रहना बहुत महत्व रखता है। मदुरै के मीनाक्षी मन्दिर में भी यही उपस्थिति है। यहाँ जो श्रीचक्र है वह अवश्य दर्शनीय है।

शयनगृह

यह देवी के मन्दिर के भीतर उत्तर-पूरब के कोने में है। हर रात को रामनाथ के मन्दिर से श्री रामनाथ की स्वर्ण-मूर्त्ति यहाँ लिवा लायी जाती है; शयनगृह के झूले पर देवीजी की स्वर्ण-प्रतिमा की बगल में इसको रखा जाता है तथा पूजा होती है। फिर प्रातःकाल की पूजा हो चुकने के बाद श्रीरामनाथ की मूर्ति को उनके मन्दिर में ले जाया जाता है। यह पूजा विशेष महत्व रखती है। रात को देर तक जागकर तथा बड़े सबेरे उठकर भी इन पूजाओं के दर्शन करनेवालों का जीवन अवश्य सफल और सुखी होता है।

विष्णु मन्दिर

देवी पर्वतवर्द्धिनी के मन्दिर के उत्तर-पश्चिम में आसमान की ओर मुँह किये हुए भगवान विष्णु शेषनाग पर लेटे हुए दर्शन दे रहे हैं।

सन्तान गणपति का मन्दिर

यह देवीजी के मन्दिर के दक्षिण-पश्चिम में स्थित है।

शुक्रवार मण्डप

इस मण्डप में आदिलक्ष्मी, सन्तानलक्ष्मी, गजलक्ष्मी, धनलक्ष्मी, धान्यलक्ष्मी, जयलक्ष्मी, ऐश्वर्य-लक्ष्मी, वीरलक्ष्मी आदि अष्ट लक्ष्मियों की मूर्तियाँ हैं। इनके अलावा इस मण्डप में उत्तरी दिशा के आठ खंभों पर मनोन्मणि, माहेन्द्री, कौमारी, राजराजेश्वरी, लक्ष्मी, काली, चामुण्डी, द्वारपालिका इनकी मूर्तियाँ हैं। दक्षिणी तरफ़ के आठ खंभों पर द्वारपालिका, शिवदुर्गा, मनोन्मणि, वागीश्वरी, सेतुपति राजा कडम्बत्तेवर, प्रधानामात्य, भुवनेश्वरी, अन्नपूर्णा आदि की भव्य मूर्तियाँ हैं।

महागणपति का मंदिर

मंदिर-भर की सभी पूजाएँ पहले इसी मंदिर से आरंभ होती हैं। भक्तों की मनोकामना पूरी करनेवाले अनुग्रहप्रद देवता हैं।

सुब्रह्मण्य का मंदिर

दक्षिण भारत में कार्तिकेय या सुब्रह्मण्य, उनकी दो पत्नियों सहित, विशेष रूप से पूजे जाते हैं। किन्तु उत्तर भारत के कुछ स्थानों से आनेवाली महिलाएँ कार्तिकेय को अतिसुन्दर, मनमोहक ब्रह्मचारी समझती हैं, पर उनके दर्शन-पूजा नहीं करतीं। दक्षिणवासियों के—विशेषकर तमिल लोगों के लिए ये परम प्रिय आराध्य देवता हैं। ये यश, वैभव और मंगल के अधिदेवता माने जाते हैं।

देवस्व खजाना

यह दूसरे प्राकार के उत्तर-पश्चिमी कोने में है। हथियारबंद पुलिस का यहाँ दिन-रात पहरा है। असंख्य बड़े कीमती गहने यहाँ पर रखे गये हैं। उनको यदि कोई यात्री देखना चाहें, तो पहले ही सूचना देकर, नियत शुल्क भी देकर व्यवस्था करा सकते हैं।

सेतुमाधव मंदिर

भगवान रामनाथजी के मंदिर के पीछे, दूसरे-तीसरे प्राकारों के बीच में स्थित इस मंदिर के बारे में एक कहानी प्रचलित है। पुराने जमाने में मदुरै पर शासन करनेवाले पुष्यनिधि नामक पाण्डिय राजा ने सेतुस्नान के लिए सेतुतीर्थ की यात्रा की। उन्होंने सेतुस्नान के बाद गंधमादन में ठहरकर भगवान रामलिंग के दर्शन कर लेने के बाद भगवान विष्णु को प्रसन्न करने के लिए एक यज्ञ किया। उनकी भक्ति की परीक्षा लेने के विचार से भगवान विष्णु ने लक्ष्मी को एक अनाथ बालिका के वेष में उनके पास भेजा।

राजा के कोई लड़की न होने से उन्होंने उस लड़की को अपने पास रख लिया। राजा और उनकी रानी विद्यावती ने उस लड़की का अच्छी तरह से पालन-पोषण किया। एक दिन भगवान विष्णु गंगाजल से भरे कलशों का एक काँवर कंधे पर रखे, हाथों में छत्र व पंखे लिये, रुद्राक्षमाला पहने एक बूढ़े ब्राह्मण के वेष में आये। वे उस नन्दनवन में चुपके से घुसे जहाँ वह लड़की थी, और उसका हाथ पकड़ लिया। दासियों ने दौड़कर राजा को खबर दी।

राजा ने बूढ़े ब्राह्मण को कैद कराया और जंज़ीर से जकड़वाकर रामेश्वरम मंदिर के अन्दर बंद करा दिया। उस रात को राजा ने सपने में बूढ़े को भगवान के रूप में और उस लड़की को लक्ष्मी के रूप में देखा। वे तुरन्त जाग पड़े और लड़की के कमरे में गये। वहाँ भी उसी दृश्य को देखा। दूसरे दिन राजा उस लड़की को साथ लिये रामेश्वरम गये, तो वहाँ भगवान विष्णु को जंज़ीर से जकड़े हुए देखा। राजा ने अपने अपराध को समझा। वे बहुत दुखी हुए।

राजा ने भगवान और लक्ष्मी के प्रति जो भक्ति रखी उसके चिन्ह के रूप में श्री विष्णु अब भी वहाँ सेतुमाधव के नाम से विराजमान हैं। सेतुमाधव की मूर्ति सफ़ेद संगमरमर की बनी है, इसलिए उसे श्वेतमाधव भी कहते हैं। पास जो सेतुमाधव तीर्थ है, उसमें नहाकर सेतुमाधव और लक्ष्मी के दर्शन करनेवालों को सेतुतीर्थ (धनुष्कोटि) में स्नान करने का पूरा फल प्राप्त होगा तथा धनुष्कोटि से रेत लाकर सेतुमाधव के सामने पूजा करनेवालों को काशी की यात्रा करने का पुण्यलाभ होगा, ऐसा भगवान विष्णु ने कहा था। इस तरह रामेश्वरम शैव, वैष्णव दोनों संप्रदायवालों के लिए एक पुनीत यात्रा-स्थल माना जाता है।

रामलिंग प्रतिष्ठान

रामेश्वरम मंदिर के प्रसिद्ध प्राकारों के उत्तर-पूरबी कोने में श्री रामचन्द्रजी द्वारा प्रतिष्ठापित रामलिंग का प्रतिष्ठान सुन्दर शिल्प है। श्रीराम के साथ सीताजी, लक्ष्मण, हनुमान आदि भी दर्शित हैं। हनुमानजी के हाथों में उनके द्वारा लाये गये शिवलिंग हैं। राम, विभीषण, सुग्रीव आदि भी विराजमान हैं। यह एक बढ़िया शिल्पकला का नमूना है, जो सबके लिए दर्शनीय वस्तु है। इसे देखने के लिए यात्रियों से एक निश्चित शुल्क वसूल किया जाता है।

नटराज मंदिर

संसार-भर में प्रसिद्ध बाहरी प्राकार के उत्तर-पूरबी कोने में नटराज का मंदिर है। इसके अन्दर महाविष्णु तथा अन्य कई देवताओं की मूर्तियाँ हैं। रामेश्वरम मंदिर की नटराज की मूर्तियाँ अन्य मंदिरों की मूर्तियों की अपेक्षा बड़ी हैं। ईश्वर के मंदिर के भीतरी प्रकार में दो नटराज मूर्तियाँ हैं। इनमें एक के सिर पर दोनों तरफ़ जटाएँ नहीं हैं। नटराज के पैरों के नीचे जो मुयलकन (राक्षस) लेटा हुआ है, वह ऊपर को मुँह किये है तथा पैरों को पीछे की तरफ़ पसारे हुए है।

हनुमानजी का मंदिर

मंदिर के पूरबी मुख्य द्वार में प्रवेश करते समय दाहिनी तरफ़ हनुमानजी का मंदिर दक्षिण को मुँह किये है। हनुमानजी का मंदिर दक्षिण को मुँह किये है। हनुमानजी की मूर्ति लाल रंग की है। एक वैष्णव पुजारी यहाँ पूजा-अर्चना करते हैं। चंदन, तीर्थ, तुलसीदल आदि का प्रसाद यहाँ बाँटा जाता है। हनुमानजी कैलास से जो शिवलिंग की मूर्तियाँ लाये थे, उनमें एक इस मंदिर में स्थापित है।

सेतुपति मण्डपम्.

यह नया निर्मित मुखद्वार का मण्डपम है। यह लगभग 2.30 लाख रुपये के खर्च पर उत्तम शिल्पों के साथ पत्थर का बना है। इस मण्डप के एक खंभे पर राजा सेतुपति की मूर्ति आकर्षक ढंग से खुदवायी गयी है।

अनुप्पु मण्डप

यह मण्डप बाहरी प्राकार को पार कर ध्वजस्तंभ और नंदीमण्डप की ओर जानेवाले रास्ते में में मुख्य द्वार के निकट अवस्थित है। इधर की कलाकारिता और कारीगरी दर्शनीय हैं।

महालक्ष्मी का मंदिर

यह अनुप्पु मण्डप की बायीं तरफ़ है। संपत्ति और मंगल प्रदान करनेवाली देवी की सन्निधि अवश्य संदर्शनीय है।

विवाह मण्डप

देवी पर्वतवर्द्धिनी के मंदिर के सामने यह विशाल मण्डप बना है। उसमें आषाढ (जुलाई-अगस्त) महीने में ईश्वर तथा देवी का विवाह संपन्न होता है। उस अवसर पर धार्मिक प्रवचन आदि इस मण्डप में हुआ करते हैं।

नन्दी मण्डप

यह बहुत बड़ा और भव्य मंडप नन्दी ईंट और गारे से बना है। नन्दी के दोनों तरफ़ मदुरै के दो राजा विश्वनाथ नायक और कृष्णन नायक की मूर्तियाँ हैं। नन्दी के पीछे ध्वज-स्तंभ है।

गंधमादन पर्वत

रामेश्वरम मंदिर के उत्तर में डेढ़ मील की दूरी पर एक ऊँचे टीले पर यह मण्डप बना है। यहाँ तक जाने के लिए अच्छी सडक बनी है। मंदिर के भीतर श्रीराम के चरण-चिन्ह हैं। इस मण्डप की छत पर से देखने पर रामेश्वरम का सुन्दर विंहगम दृश्य तथा द्वीप के कुछ भाग दिखायी देते हैं।

श्रीकोदण्डराम का मंदिर

यह रामेश्वरम से पाँच मील पर है। इस सुन्दर मंदिर में श्रीरामचन्द्रजी विराजमान हैं। कहा जाता है कि यहीं पर विभीषण श्रीराम की शरण में आये तथा लक्ष्मणजी द्वारा उनका प्रथम राज्याभिषेक हुआ था। रामेश्वरम में रामलिंग की स्थापना का वार्षिकत्सव जब होता है, उस समय रामेश्वरम से श्रीरामचन्द्र की मूर्ति विमान पर यहाँ विभीषण के राज्याभिषेक के लिए लायी जाती है। उसके पहले के दिन रामेश्वरम में तिरुक्कुडि नामक स्थान पर रावण-वध का प्रदर्शन होता है; विभीषण के राज्याभिषेक के दूसरे दिन रामेश्वरम में रामलिंग-मूर्ति की स्थापना होती है।

धनुष्कोटि का विनायक मंदिर

धनुष्कोटि में रामेश्वरम से संबन्धित यही एक विनायक मंदिर है। दो साल पहले इधर जो आँधी-तूफ़ान चले उससे धनुष्कोटि गाँव करीब-करीब मिट गया था। इसलिए वहाँ की विनायक-मूर्ति को रामेश्वरम के मंदिर में लाकर सुरक्षित रखा गया है।

उत्सव

माघ महीने में (फ़रवरी-मार्च) महाशिवरात्रि, ज्येष्ठ मास में (जून-जुलाई) 'रामलिंग प्रतिष्ठापनोत्स', भाद्रपद पुष्य नक्षत्र के दिन (जनवरी-फ़रवरी) मंदिर के पश्चिमवाले लक्ष्मण-तीर्थ तालाब में रात को ईश्वर और अन्य देवों सहित नौका-रथ पर तैराने का उत्सव—इस मंदिर के कुछ मुख्य उत्सव हैं। कई सालों में एक बार आनेवाले अर्द्धोदय, महोदय आदि पुण्य-पर्वों के अवसर पर रामेश्वरम से पंच मूर्तियां (विनायक, रामनाथ, ईश्वर, देवी पर्वतवर्द्धिनी, कार्तिकेय, चण्डिकेश्वर) सेतुस्नान तथा तीर्थ-प्रसाद के लिए धनुष्कोटि तक ले जायी जाती हैं।

கும்பாபிஷேகம்

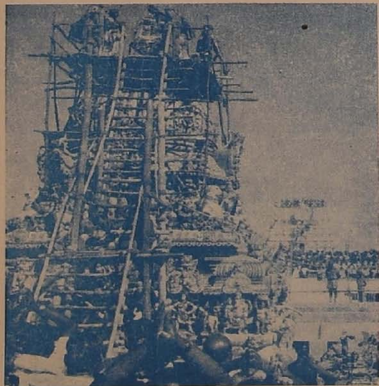

குடமுழுக்கு நேரமிது!
வானுயர்ந்த கும்பத்தில் அபிடேகம் நிகழ்கிறது!
கண்களெலாம் கும்பத்தைக் கண்டிருக்கப்
பல்லாயிரம் மக்கள் பக்தியுடன் கைகூப்பித் தொழுகின்றார்!

பரிவார தேவதைகளுக்குப்
பக்தியுடன் நீராட்ட,
விமானக் கலசங்களில்
தீர்த்தம் விழும் திருக்காட்

துணை ஆணையர் முருகேசன், நிருவாக அதிகாரி முனிசாமி,
இராமநாத சேதுபதி ஆகியவர்
பரிவட்டம் கட்டிவரும் பக்திமிகு திருக்கோலம்

குடமுழுக்கைக் கண்டு கும்பிட்டு வணங்கி நின்று
பெருமிதமாய்க் காட்சிதரும் சேதுபதி, சிவாசாரியர்

பரிவார தேவதைக்குக் கும்பாபிஷேகம்

சேதுபதி ஈசுவரர்க்குச்
சிறப்பான அபிஷேகம்

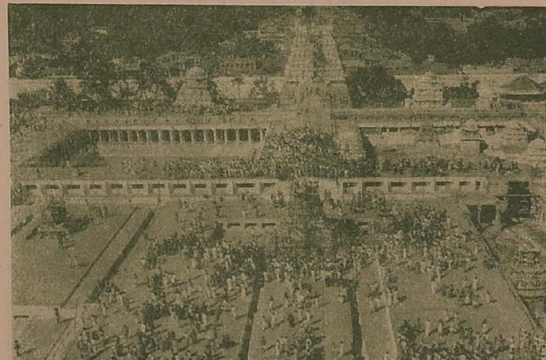

கிழக்குக் கோபுரத்தின் மேலிருந்து பார்க்குங்கால்
தொழுது நிற்கும் மக்களுடன் தொல்புகழ்சேர் கோபுரங்கள்,
விமானங்கள், சேதுமாதவத் தீர்த்தம் எலாம் தோன்றும்
தெய்வீகக் காட்சி

மண்டல அபிடேக மாண்பார்த்த காட்சியிது !

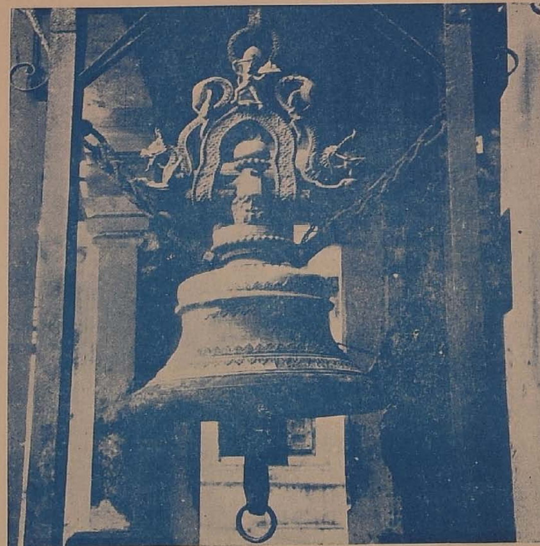

சீனரளித்த சிற்பத்திறன்சேர்
ஆலயமணியின் அழகியதோற்றம்

CHINESE TEMPLE BELL of 18th Century at Rameswaram
Photo by Courtesy of
French Institute of Indology, Pondicherry
This Bell was presented by the RANA OF NEPAL

तिरुप्पुल्लाणि या दर्भशयनम् :

यह रिवाज़ है कि रामेश्वरम में दर्शन कर लेने के बाद 'तिरुप्पुल्लाणि' या 'दर्भशयनम्' (आदि सेतु) क्षेत्र में जाना चाहिए। यह रामेश्वरम रेलवे स्टेशन से 4 किलोमीटर पर है। यहाँ एक विष्णु मंदिर है, जिसमें आष्वरों (वैष्णव संतों) ने विष्णु की स्तुति गायी है। जिस तरह रामेश्वरम की महिमा के गीत शैव संतों ने गाये हैं, उसी तरह तिरुप्पुल्लाणि वैष्णव संतों द्वारा प्रशंसित 108 दिव्य क्षेत्रों में एक है। कहा जाता है कि श्री रामचन्द्रजी यहाँ पर दूब की शय्या पर लेटे थे और समुद्रराज ने आने में देरी की, तब उसपर क्रोधित हो उसके गर्व को चूर किया था, फिर समुद्र पार करने के पहले लंका पर चढ़ाई करने के बारे में श्रीराम ने यहीं अपने लोगों से सलाह की थी।

देवीपट्टणम (नवपाषाण स्थल) :

यह समुद्रतट पर स्थित एक गाँव है। श्रीरामचन्द्र ने यहाँ नौ पत्थरों के खंभे स्थापित किये हैं, जो नवग्रहों के द्योतक हैं। यह रामनाथपुरम से दस मील पर है। यहाँ एक देवी का मंदिर भी है।

रामचन्द्रजी ने गुह को रामनाथपुरम का पहला सेतुपति (राजा) बनाकर उसका राज्याभिषेक कराया था। उस राज्याभिषेक के समय गुह जिस चट्टान पर बैठा था, वह रामनाथपुरम के 'रामलिंग विलास महल' में सुरक्षित है। पुरातन काल से ही रामनाथपुरम रियासत के सेतुपति (राजा) लोग रामेश्वरम से गहरा संपर्क रखते थे। पांडिय राजाओं ने समुद्री तट के स्थानों पर का हक इन सेतुपतियों को सौंप दिया था। श्री रामनाथस्वामी ही इन सेतुपतियों के 'कुलदेवता' हैं।

मंदिर का संचालन :

रामेश्वरम मंदिर का संचालन-कार्य सन् 1883 तक वेळ्ळाळ जाति के साधुओं के हाथों में था। उनके वंश का जब अंत हुआ, तब मदुरै ज़िला के न्यायाधीश ने एक रिसीवर की सहायता से मंदिर के संचालन का भार अपने ऊपर ले लिया। फिर सन् 1833 के धारा XX वाले कानून के अनुसार कुछ समय के लिए मंदिर के ट्रस्टी लोग नियुक्त हुए। अंत में सन् 1912 में नायब न्यायाधीश ने एक और व्यवस्था की, जिसके अनुसार पाँच साल की अवधि का एक निर्वाचन-मण्डल नियुक्त किया गया। उसमें रामनाथपुरम के सेतुपति और देवकोट्टै शहर के 'ऊ. अरु.' वंशज भी थे। सन् 1959 में 'हिन्दू धर्म संस्थान एेक्ट' के मुताबिक धर्मकर्ता मण्डल तथा नायब कलेक्टर की श्रेणी के एक अफ्सर भी नियुक्त हुए।

मंदिर में काम करनेवाले किसी भी कर्मचारी का मंदिर की आमदनी में कोई हिस्सा या हक नहीं होता।

आमदनी :

ज़मीन संबन्धी विभिन्न ऐक्टों के कारण मंदिर की आमदनी बहुत कुछ घट गयी। सरकार से प्राप्त होनेवाली तसदीक (एक तरह की भेंट) की रक़म, मंदिर की ज़मीनों की पैदावार से आमदनी, यात्रियों से प्राप्त होनेवाले विभिन्न शुल्कों की रक़में ये ही मिलकर मंदिर की आमदनी बनती हैं। औसतः वार्षिक 10 लाख की आमदनी से मंदिर का संचालन बहुत मुश्किल से ही होता है।

भक्तजनों की ओर से मंदिर के लिए दान या न्यास के रूप में रकमें सहर्ष धन्यवाद सहित स्वीकृत की जाएँगी। ऐसे भक्तजनों के ऊपर भगवान रामनाथस्वामी तथा देवी पर्वतवर्द्धिनी के प्रसाद की वृष्टि होगी। भेंट-उपहार चढाने उत्सुक **भक्त गण आपकी अभीष्ट राशि को श्री निर्वाहक अधिकारी, श्रीरामनाथस्वामी मंदिर देवस्थान रामेश्वरम-623 526, (तमिल नाडु) के पते पर धनादेश द्वारा भेजने की कृपा करें।**

गजाजिनं शूलकपालपाणिम् जटाधरं चन्द्रकलावतंसम्।
उमापतिं कालगळं त्रिनेत्रम् श्रीरामनाथं शिरसा नमामि ॥

उत्तर-दक्षिण का धार्मिक सेतु रामेश्वरम् :

भारतवर्ष अपनी धार्मिक एवं सांस्कृतिक थातियों के कारण संसार में समादरणीय हुआ है। महान मुनि, उदारमना मनीषी, बहुदर्शी सुचिन्तक, लोकप्रिय महाकवि आपके इस देश में पैदा हुए। वे अपने अमर कृतित्व और व्यक्तित्व की उपलब्धियाँ प्रस्तुत कर भारत की गरिमा बढाते आये हैं।

प्राचीन काल में कई राज्यों, रियासतों, सामंती शासनों से और कई जगतियों, वर्णों, वर्गों से विभक्त होने पर भी भारतीय जनमानस में भारतीय एकात्मभाव धार्मिक एवं सांस्कृतिक धरातल पर सजीव रहा। 'आसेतु-हिमाचल' (धनुष्कोटि-रामेश्वरम् से लेकर हिमालय पर्वतप्रदेश तक) का वाक्यप्रयोग प्रत्येक भारतीय के चिन्तन में, भाषण में सहजतया पाया जा सकता है। भारत-भरमें भक्ति, आचार विचार, धार्मिक भावना, सांस्कृतिक कार्यकलाप सब में समान मूल तत्त्वों को पायेंगे। भाषाभेद, विभिन्न प्रादेशिकता, अलग-अलग आचार-विचार, विविध सांकर्य आदि के बावजूद भारतीय आत्मभाव को सर्वत्र पाते हैं। इसीलिए वायुपुराण में कहा गया है—

"उत्तरं यत् समुद्रस्य हिमवद् दक्षिणं च यत्।
वर्षं तत् भारतं नाम यत्रेयं भारती प्रजा ॥"

(हिन्दु महासागर से उत्तर भूभाग, हिमालय से दक्षिण भूभाग भारतवर्ष कहलाता है। इस विशाल भूभाग में निवास करनेवाली जनता भारती प्रजा कहलाती है।)

इसीलिए प्राचीन काल से उत्तर भारत के निवासी रामेश्वरम् - धनुष्कोटि की यात्रा को परम ध्येय मानते हैं, तो दक्षिण भारतीय केदार - बदरीनाथ की यात्रा को पवित्र कर्तव्य मानते आ रहे हैं। इस प्रकार संपूर्ण भारत की यात्रा करना धार्मिक कृत्य माना जाता है। राष्ट्रीय एकता सांस्कृतिक समानता एवं भावात्मक ऐक्यभाव के लिए भारतयात्रा अत्यधिक संबल प्रदान करता है।

यह यात्रा पवित्र धामों, तीर्थस्थलों एवं भव्य मंदिरों के निमित्त हो, तो, सफलता व्यापक होती है; फलस्वरूप अद्भुत आनंद, उन्नति की प्रेरणा, स्वस्थ स्फूर्ति और विशाल चित्तवृत्ति मिलती हैं।

पवित्र स्थलों एवं भव्य मंदिरों की यात्रा निस्संदेह लोगों के मन में भौगोलिक ज्ञान को बढाने का एक अच्छा साधन है। इस यात्रा से यात्रियों के मन में यह विश्वास पैदा होता है कि भारत न केवल भौगोलिक खण्डों का समूह है, पर एक कोने से दूसरे कोने तक एक ही भाव, एक ही विचार तथा संगठन से भरा एक विशाल देश है। भारत में यहाँ के पुण्य तीर्थों एवं क्षेत्रों की यात्रा सब लोगों के लिए चिर काल से एक राष्ट्रीय संस्कार-सा हो गया है। भारत में रेल-जैसे यातायात के साधन न होने के काल में, ऐसी ही यात्राएँ एक जगह से दूसरी जगह समाचार-वृत्तान्त फैलाने में सहायक रही हैं। इसमें किसी प्रकार के वर्गभेद या प्रान्तभेद को स्थान नहीं था। सभी स्थान-प्रदेशों के लोग यह समझते कि हम एक विशाल राष्ट्र के निवासी हैं; एक सनातन धार्मिक सूत्र में आबद्ध सहयात्री हैं।

श्री रामेश्वर एवं श्री सेतुबंध के बारे में रामायण के प्रसंग :

वाल्मीकि का रामायण काव्य ही आदि काव्य है । उसमें रामेश्वरम् एवं सेतुबंध का उल्लेख युद्ध काण्ड में रावणवध के बाद, पुष्पकविमान से अयोध्या की यात्रा करते समय श्रीराम के सीताजी को को मार्ग के स्थान दिखाने के संदर्भ में हुआ है। श्रीराम सीताजी को परिचित स्थानों का वर्णन सुनाते हैं—

एतत् कुक्षौ समुद्रस्य स्कन्धावार निवेशनम् ।
अत्र पूर्वं महादेवः प्रसादमकरोद् विभुः ॥

(यह समुद्र के उदर में ही विशाल टापू है, जहाँ मैंने सेना का पडाव डाला था। यहीं पूर्वकाल में महादेव शिवजी ने मुझपर कृपा की थी—सेतु बाँधने से पहले मेरे द्वारा स्थापित होकर वे वहाँ विराजमान हुए थे।)

एतत् तु दृश्यते तीर्थं सागरस्य महात्मनः ।
सेतुबन्ध इति ख्यातं त्रैलोक्येन च पूजितम् ॥

(इस पुण्यस्थल में विशालकाय समुद्र का तीर्थ दिखाई देता है, जो सेतुनिर्माण का मूलप्रदेश होने के कारण 'सेतुबंध' नाम से (अब धनुष्कोटि नाम से) विख्यात तथा तीनों लोकों द्वारा पूजित होगा।)

एतत् पवित्रं परमं महापातक नाशनम्।
अत्र राक्षसराजोऽयम् आजगाम बिभीषणः॥

(यह तीर्थ परम पवित्र और महान पातकों का नाश करनेवाला होगा। यहीं ये राक्षसराज विभीषण आकर मुझसे मिले थे।)

इस रामेश्वरम् एवं धनुष्कोटि के प्रदेश का एतिहासिक तथ्य वाल्मीकि के इस भौगोलिक विवरण से प्रकट होता है। संदर्भ है कि श्री राम द्वारा समुद्र में सुखाकर भूखण्ड निकालना और उसपर सौ योजन लंबे पुल का निर्माण कराना। महाकवि वाल्मीकि युद्ध कांड के बाईसवें सर्ग में कहते हैं—

तेन तन्मरुकान्तारं पृथिव्यां किल विश्रुतम्।
निपातितः शरो यत्र वज्राशनि सम प्रभः॥

(वह वज्र और अशनि के समान तेजस्वी रामबाण जिस स्थान पर गिरा था, वह स्थान उस बाण के कारण ही पृथ्वी में दुर्गम मरुभूमि के नाम से प्रसिद्ध हुआ।)

विख्यातं त्रिषु लोकेषु मरुकान्तारमेव च।
शोषयित्वा तु तं कुक्षिं रामो दशरथात्मजः॥
वरं तस्मै ददौ विद्वान् मरवेऽमरविक्रमः॥

(तब से वह स्थान तीनों लोकों में 'मरुकान्तार' के नाम से ही विख्यात हो गया। जो पहले समुद्र का कुक्षिप्रदेश था, उसे सुखाकर देवोपम पराक्रमी विद्वान् दशरथनंदन श्री राम ने उस मरुभूमि को वरदान दिया।)

पशव्यश्चाल्परोगश्च फलमूलरसायुतः।
बहुस्नेहो बहुक्षीरः सुगंधिर्विविधौषधिः॥

(यह मरुभूमि पशुओं के लिए हितकारी होगी। यहाँ रोग कम होंगे। यह भूमि फल, मूल और रसों से सम्पन्न होगी। अहाँ घी आदि चिकने पदार्थ अधिक सुलभ होंगे। दूध की बहुतायत होगी। यहाँ सुगंध छायी रहेगी और अनेक प्रकार की ओषधियाँ उत्पन्न होंगी।)

एवमेतैश्च संयुक्तो बहुभिः संयुतो मरुः।
रामस्य वरदानाच्च शिवः पन्था बभूव ह॥

(इस प्रकार भगवान श्री राम के वरदान से वह मरुप्रदेश इस तरह के बहुसंख्यक गुणों से संपन्न हो सबके लिए मंगलकारी मार्ग बन गया ।)

दशयोजन विस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ।
ददृशुर्देव गंधर्वा न लसेतुं सुदुष्करम् ॥

विशाल सुकृतः श्रीमान् सुभूमिः सुसमाहितः ।
अशोभत महान् सेतुः सीमंत इव सागरे ॥

(नल के बनाये हुए सौ योजन लंबे और दस योजन चौडे उस सेतु को देवताओं और गंधर्वों ने देखा, जिसे बनाना बहुत ही कठिन काम था ।

वह पुल बडा ही विशाल, सुन्दरता से बनाया हुआ, शोभासम्पन्न, समतल और सुसम्बद्ध था । वह महान सेतु सागर में सीमंत के समान शोभा पाता था ।)

संत शिरोमणि महाकवि तुलसीदास ने भी रामचरित मानस के लंकाकांड के इसी प्रसंग में (सेतुबंधन के संदर्भ में) अद्भुत वर्णन किया है—

सैल बिसाल आनि कपि देहीं । कंदुक इव नल नील ते लेहीं ॥
देखि सेतु अति सुंदर रचना । बिहसि कृपानिधि बोले बचना ॥

(वानर बडे-बडे पहाड ला-लाकर देते हैं और नल-नील उन्हें गेंद की तरह ले लेते हैं । सेतु की अत्यंत सुंदर रचना देखकर कृपासिंधु श्री रामजी हँसकर यह वचन बोले—)

परम रम्य उत्तम यह धरनी । महिमा अमित जाइ नहिं बरनी ॥
करिहउँ इहाँ संभु थापना । मोरे हृदय परम कलपना ॥

(यहाँ की भूमि परम रमणीय और उत्तम है । इसकी असीम महिमा वर्णन नहीं की जा सकती । मैं यहाँ शिवजी की स्थापना करूँगा । मेरे हृदय में यह महान संकल्प है ।)

सुनि कपीस बहु दूत पठाए । मुनिवर सकल बोलि लै आए ॥
लिंग थापि विधिवत करि पूजा । सिव समान प्रिय मोहि न दूजा ॥

(श्रीरामजी के वचन सुनकर वानरराज सुग्रीव ने बहुत-से दूत भेजे, जो सब श्रेष्ठ मुनियों को बुलाकर ले आये । शिवलिंग की स्थापना करके विधिपूर्वक उसका पूजन किया । फिर भगवान बोले—'शिवजी के समान मुझको दूसरा कोई प्रिय नहीं है ।')

जो रामेस्वर दरसनु करिहहिं । ते तनु तजि मम लोक सिधरिहहिं ।
जो गंगाजलु आनि चटाइहि । सो साजुज्य मुक्ति नर पाइहि ॥

(जो मनुष्य [मेरे स्थापित किये हुए इन] रामेश्वर जी के दर्शन करेंगे, वे शरीर छोडकर मेरे लोक को जाएँगे, और जो गंगा जल लाकर इनपर चढावेगा, वह मनुष्य सायुज्य मुक्ति पावेगा, अर्थात् मेरे साथ एक हो जाएगा ।)

होइ अकाम जो छल तजि सेइहि । भगति मोरि तेहि संकर देइहि ॥
मप कृत सेतु जो दरसनु करिही । सो बिनु श्रम भवसागर तरिही ॥

(जो कुल छोडकर और निष्काम होकर श्रीरामेश्वरजी की सेवा करेंगे, उन्हें शंकरजी मेरी भक्ति देंगे । और जो मेरे बनाये सेतु (धनुष्कोटि) का दर्शन करेगा, वह बिना ही परिश्रम संसाररूपी समुद्र से तर जाएगा)

इस प्रकार रामेश्वरम् और धनुष्कोटि के बारे में अनेक प्राचीन संस्कृत पुराणों में, तमिल संत-साहित्य ग्रंथों में, अर्वाचीन ग्रन्थों में वर्णन पाये जाते हैं ।

मंदिर के प्रमुख उत्सव :

1. महाशिवरात्रि—माघ महीने में कृष्ण षष्ठी से अमावास्या तक (फ़रवरी–मार्च) 10 दिन ।
2. वसंतोत्सव—वैशाख शुक्ल षष्ठी से वैशाख पूर्णिमा तक (मई–जून) 10 दिन ।
3. रामलिंग प्रतिष्ठापनोत्सव—ज्येष्ठ शुक्ल शुद्ध षष्ठी से ज्येष्ठ पूर्णिमा तक (जून–जुलाई) 10 दिन ।
4. विवाहोत्सव—आषाढ बहुल कृष्णाष्टमी से श्रावणशुद्ध तक (जुलाई–अगस्त) 17 दिन ।
5. नवरात्रि-उत्सव—भाद्रपद शुक्ल शुद्ध प्रथमा से दशमी तक (अगस्त–सितंबर, 10 दिन ।
6. स्कंदषष्ठी—आश्वनीय शुद्ध शुक्ल प्रथमा से आस्वायक शुक्ल षष्ठी तक (सितंबर–अक्तूबर) 6 दिन ।
7. आर्द्रा दर्शनोत्सव—मार्गशीर्ष शुद्ध षष्ठी से मार्गशीर्ष शुद्ध पूर्णिमा तक (सितंबर–जनवरी) 10 दिन ।
8. मकर संक्रांति (पुष्य प्रथम दिवस)
9. तमिल संवत्सरादि (चैत्रमास का प्रथम दिवस)
10. महाकृत्तिका (कार्तिक पूर्णिमा के दिन)
11. इनके अलावा वैकुण्ठ एकादशी, श्रीरामनवमी, आषाढ अमावास्या, पुष्य अमावास्या आदि दिनों में श्री सीता - रामचंद्रजी के लिए भव्य उत्सव होते हैं ।

रामेश्वरम् की एक विशेषता यह भी है कि यहां शैव-वैष्णव भक्त जब एक साथ मिलकर पूजा-आराधना करते हैं।

मंदिर के अधीनस्थ यात्रीनिवास :

1. राममंदिर बंगला, 2. राममंदिर, 3. तिरुप्पति बंगला, 4. विवेकानंद भवन, 5. नयी धर्मशाला आदि

अन्य ठहरने के स्थान :

1. महावीर धर्मशाला	- रेलवे स्टेशन के नज़दीक	
	- (बिजली, नल का पानी सहित)	
2. तंजाऊर राजा चत्रम	- पश्चिम रथ वीथी	
3. रामनाथपुरम रजा चत्रम	- पश्चिमी गोपुर द्वार के पास	,,
4. वेंकटरायर चत्रम	- पश्चिमी रथ वीथी	,,
5. याळ्प्पाण चत्रम (जाफ़ना चत्रम)	- उत्तर रथ वीथी	
6. रामकुमार चत्रम	- पश्चिमी रथ वीथी	
7. तिरुप्पनन्दाळ काशी मठ	- पूरबी सन्निधि गली	

उत्तर भारतीयों के लिए :

1. दूधवाला धर्मशाला-गंगाधर पीतांबर पण्डा के संचालन में—
रेलवे स्टेशन जाने के रास्ते में (बिजली की बत्ती सहित)
2. बसीलाल अबीरचन्द धर्मशाला—पश्चिम गली (बिजली की बत्ती सहित)
3. गुजराती धर्मशाला—उत्तर रथ वीथी ,,
4. अहल्याबाई धर्मशाला—पूरबी सन्निधि गली ,,
5. अहमदाबाद सेठ मानकचन्द गोवनदास धर्मशाला—पश्चिम गली (बिजली की बत्ती सहित)
6. राजा शिवबख्श भागला धर्मशाला—पश्चिम गली (बिजली की बत्ती सहित)
7. मिर्ज़ापुर बिन्नानी धर्मशाला—नडुत्तेरु पश्चिम गली (मिडिल स्ट्रीट)
8. भगवानदास भागला धर्मशाला—तिट्टक्कुडि में (सिर्फ़ काश्मीरियों के लिए)
9. जम्मू धर्मशाला—मिडिल स्ट्रीट (सिर्फ़ काश्मीरियों के लिए)

आंध्रवालों के लिए :

1. चित्रकान्तैया दुर्वासुलु धर्मशाला - वर्तकर गली में
2. अरंगैय चेट्टियार धर्मशाला ,,
3. विजयवाडा सुण्टु वेंकटचेट्टि धर्मशाला ,,
4. कलपाडी श्यामला अम्माल धर्मशाला - पश्चिम गली में

अन्य लोगों के लिए :

1. आर्य वैश्य धर्मशाला-पश्चिम गली में (केवल आर्य वैश्यों के लिए)
2. रेड्डियार मडम—पश्चि गली (रेड्डियारों के लिए)
3. नाडार चत्रम—पुदु गली (नाडारों के लिए)
4. परमक्कुडी अय्यासामी चेट्टियार चत्रम—पश्चिम रथ गली (काशुक्कार चेट्टियारों के लिए)
5. नगरत्तार विड्डदि—दक्षिण रथ गली(सिर्फ नगरत्तारों के लिए)
6. मदुरै वी. एस. के. मुत्तुरामय्यर चत्रम—पूरब रथ गली (सिर्फ़ सौराष्ट्र ब्राह्मणों के लिए)
7. कुशलारा चत्रम—दक्षिण रथ गली (केवल सौराष्ट्र ब्राह्मणों के लिए)
8. उडुपि नरसिंहराव चत्रम—उत्तर रथ गली (उडुपि के ब्राह्मणों के लिए)
9. काशी मठम्—मिडिल स्ट्रीट (कोंकणियों के लिए)

नवीकरण तथा अष्टबंधन महाकुंभाभिषेक महोत्सव :

रामेश्वरम क्षेत्र, मंदिर, तीर्थ और मूर्ति ये सब यात्रियों को उनके अगमन, सेवन, दर्शन, स्नान, के फलस्वरूप अत्यंत अनुग्रह प्रदान करते हैं। यह अनुग्रहकारी दैवी शक्ति बनी रहे, इसके लिए बारह वर्षों में एक बार निगमागम विधिवत् कलशों का शास्त्रोक्त प्रकार से अभिषेक सम्पन्न करना अवश्यक बताया गया है। पिछले फरवरी महीने में (पाँचवीं तिथि को) रामनाथस्वामी, देवी पर्वतवर्द्धिनी अम्बा एवं अन्य परिवार-देवताओं के कलशों का शास्त्रानुमत रीति से अभिषेक का शुभ कृत्य सम्पन्न हुआ। श्री शृंगेरी जगद्-गुरु शंकराचार्यजी महाराज ने उपस्थित रहकर विधिवत् एवं वैभव के साथ इस महोत्सव को सम्पन्न कराया। इसके पूर्व सन् 1946 में इसी प्रकार का कुंभाभिषेक सम्पन्न किया गया।

इस पवित्र धाम के अभिभावक

रामेश्वरम् शैव-वैष्णव सम्प्रदायों का संगमस्थल ही नहीं, उत्तर-दक्षिण का भी धार्मिक सेतुबंध है, प्रतिवर्ष हजारों की संख्या में उत्तर भारतीय यात्री रामेश्वरम आते हैं, गंगाजल लाकर श्री रामनाथस्वामी

का अभिषेक कराते हैं। काशी और रामेश्वरम् का निकट संबंध होने के कारण काशीयात्रा करनेवाले तीर्थयात्रा का समापन रामेश्वरम में आकर कर लेते हैं । यह मान्यता है कि काशी में प्राणत्याग होने पर मुक्तिलाभ होता है। रामेश्वरम के दर्शनमात्र से मुक्तिफल मिल जाता है।

इस मंदिर को बनाने का क्षेत्र श्री लंका के नरेश पराक्रम बहु ने 12-वीं शती में बनवाया। पहले मूलविग्रह (मूर्ति), गर्भगृह (सन्निधि) और देवी का मंदिर निर्मित हुए। बाद को श्रीलंका के नरेश और धनाढ्य भक्त इस मंदिर और क्षेत्र के विकास में मदद पहुँचाते रहे।

तदनंतर रामनाथपुरम रियासत के नरेश सेतुपति इस क्षेत्र और मंदिर के अभिभावक बने। उनके वंशज ही आज भी संचालक अधीक्षक समिति के अध्यक्ष होते हैं । आजकल श्री रामनाथ सेतुपति इस देवस्थान संचालक समिति के अध्यक्ष हैं । सेतुमति नरेशों ने इस क्षेत्र और मंदिर के विकास के लिए निरंतर सेवा की है।

इनके बाद का स्थान धनाढ्य नाट्टुकोट्टै चेट्टियार (श्रेष्ठी) लोगों का है। संचालक समिति में दो-तीन धर्मप्रवण प्रतिष्ठित, श्रीमंत चेट्टियार अवश्य होते हैं । देशवासी और प्रवासी चेट्टियार लोग श्री रामनाथ स्वामी के दर्शन करने बराबर आते रहते हैं। इन लोगों के धर्मस्व प्रदेय से कई महत्वपूर्ण उत्सव, पूजा-आराधना, अभिषेक, नवीकरण आदि पुण्यकार्य आज भी हुआ करते हैं, इसी प्रकार भारत के प्रथम देवालयों में इन लोगों के पुण्य कार्य सुचारु रूप से चलते हैं। प्रमुख पवित्र धामों, क्षेत्रों और तीर्थ-स्थलों पर चेट्टियार लोगों द्वारा धर्मशालाएँ चलायी जाती हैं।

नेपाल नरेशों को पारम्परिक अधिकार है कि वे गर्भगृह में जाकर भगवान श्री रामनाथस्वामी का अभिषेक कर सकते हैं। उनकी ओर से भी देवस्व संपत्ति प्रदान की गई है, जिससे विशिष्ट पूजा-आराधना की व्यवस्था है। नेपालियों के लिए भी रामेश्वरम पवित्र तीर्थस्थल है।

भारत के बडे उद्योगपति, धर्मप्रवण बिरला परिवार की ओर से ढाई लाख रुपये खर्च कर सन् 1972 में बढिया आवासगृह बनवाया गया है, जो यात्रियों के लिए बहुत ही आरामदेह धर्मशाला है। इसके अलावा कई उत्तरभारतीय धर्मशालाएँ भी हैं । काफ़ी संख्या में पंडा लोग उत्तर भारतीय यात्रियों की सहायता के लिए यहीं रहते हैं । मानना होगा कि उत्तर भारतीय भक्त यात्रियों के द्वारा ही इस क्षेत्र और मंदिर को अच्छी आमदनी मिलती रहती है।

इसी प्रकार धर्मनिष्ठ उद्योगपति डालमिया परिवार ने रामेश्वरम में कई धर्मसेवाएँ की हैं। वेदभवन का निर्माण कर वेदपाठ की सुविधा प्रदान की है।

श्री सुरेशचंद्र रमणलाल मेहता परिवार की ओर से देवालय के कर्मचारियों को आर्थिक सहायता पहुँचाने की व्यवस्था करायी गयी है। ऐसे कई धर्मपरायण उत्तर भारतीर श्रीमंत महानुभाव हैं, जो बिना नाम-यश के लोभ के इधर दान-पुण्य करते आ रहे हैं।

रामेस्वर के विष्णुमंदिर श्री कोदण्ड रामस्वामी के आलय के पुनर्निर्माण और विकास के लिए कलकत्ता के सुप्रसिद्ध महादानी उद्योगपति सेठ श्री बंकूर ने लाखों रुपये की योजना बनायी है और वह पुण्यकार्य चल रहा है।

दक्षिणापथ के अनेक धार्मिक धनी महानुभाव भी अपनी अभिलाषा के अनुसार इस क्षेत्र की सेवा करते आ रहे हैं।

सिक्ख लोगों के लिए भी रामेश्वरम पवित्र धाम है। गुरु गोविन्द सिंह के इधर आकर कुछ दिन ठहरे थे। इस स्मृति में सिक्ख लोग भी बराबर इस क्षेत्र और मंदिर के दर्शन करने आया करते हैं।

स्वामी विवेकानन्द 27 जनवरी, 1887 को रामेश्वरम पधारे थे। उस स्मृति में एक शिला इस क्षेत्र में स्थापित की गई है। सन् 1897 में स्वामी विवेकानन्द दुबारा रामेश्वरम पधारे और गोपुरद्वार के सामने 'वास्तविक ईश्वर-पूजा क्या है?' विषय पर प्रभावी भाषण दिया। उस भाषण का संक्षिप्त रूप यह है—

"धर्म प्रेम में ही टिका हुआ है, न कि कृत्यों में; वह टिका हुआ है हृदय के अन्दर से उठनेवाले आंतरिक सच्चे प्रेम में। जब तक कि एक आदमी मन तथा शरीर से पवित्र न हो, उसका मंदिर में आकर शिव के दर्शन करना व्यर्थ है। जिनका मन तथा शरीर पवित्र हों वैसे लोगों की प्रार्थनाएँ भगवान शिव अवश्य सुनते हैं, तथा जो स्वयं अपवित्र रहते हुए भी दूसरों को धर्म का उपदेश देना चाहते हैं उन्हें असफलता ही हाथ लगती है। बाहरी आराधना भीतर की आराधना का एक प्रतीक मात्र है, जब कि भीतरी आराधना तथा पवित्रता ही सच्ची बातें हैं। इनके बिना बाहरी आराधना किसी काम की नहीं रहेगी। इसलिए तुम सबको इसे अच्छी तरह सरण में रख लेना चाहिए।

"एक आदमी अगर अपवित्र मन के साथ मंदिर में जावे, तो वह अपने पापों के साथ और पाप ही जोड़ लेता है, तथा पहले ही बुरा था और अधिक बदतर आदमी बनकर घर वापस लौटता है। तीर्थ (यात्रास्थल) पवित्र आत्माओं और पवित्र वस्तुओं से भरा एक स्थान है। किसी मामूली स्थान पर किया गया पाप शायद धुल भी सकता है, पर तीर्थस्थान में किया गया पाप कभी नहीं मिट सकता है। सभी पूजाओं का यही सार है—स्वयं पवित्र रहकर दूसरों का भला किया करें। जो गरीबों में शिव को देखता

है, दुखियों और कमज़ोरों में शिव को देखता है, वही शिव की सच्ची पूजा करता है। पर अगर वह सिर्फ मूर्तियों में शिव को देखने का प्रयत्न करे, तो उसकी पूजा सिर्फ़ प्रारंभिक ही होगी। किसीने अगर एक भी गरीब दुखी आदमी में शिव को देखता हुआ, उस गरीब की जाति, धर्म आदि बातों की चिन्ता किये बिना उसकी सेवा की, तो वैसी सेवा करनेवाले से शिवजी अधिक प्रसन्न रहते हैं, बनिस्पत इसके कि जो शिवजी को मंदिरों में ही देखने का प्रयत्न करें।

जो शिवजी की आराधना करना चाहे उसे पहले उस भगवान की संतानों की सेवा करनी चाहिए, उसे पहले इस संसार के सभी प्राणियों की सेवा करनी चाहिए। शास्त्रों में कहा गया है कि भगवान के भक्त जनों की सेवा जो करता है, वही भगवान का सच्चा भक्त है। इसलिए इसे मन में गाँठ बाँध लो।

"मैं दुबारा तुम्हें बताना चाहता हूँ कि तुम्हें पवित्र जीवन बिताना चाहिए तथा तुम्हारे पास जो आवे उसकी सेवा जितनी तुमसे हो सके, कर देनी चाहिए। यही सच्चा कर्म है, इस कर्म की शक्ति से चित्तशुद्धि प्राप्त होती है और तब वह सर्वान्तर्यामी शिव हमें स्पष्ट दर्शन देगा। हर एक मनुष्य के हृदय में उसका वास है।

धर्म की परीक्षा निःस्वार्थपरता में है। इस तरह की निःस्वार्थपरता जिसके पास और लोगों से अधिक है, वह अधिक दैवी अंश रखनेवाला तथा शिव के अधिक निकट है। वह चाहे विद्वान हो या चाहे मूर्ख, वह और लोगों की अपेक्षा भगवान के निकट रहता है, भले ही उसे इसका ज्ञान न हो। और अगर एक आदमी स्वार्थी हो, चाहे उसने सभी मंदिरों के दर्शन किये हों, सभी तीर्थ-स्थानों में हो आया हो, चीते के समान अपने को रंग लिया हो, तब भी वह भगवान से अभी दूर ही रहता है।"

யாகசாலைக் காட்சிகள்

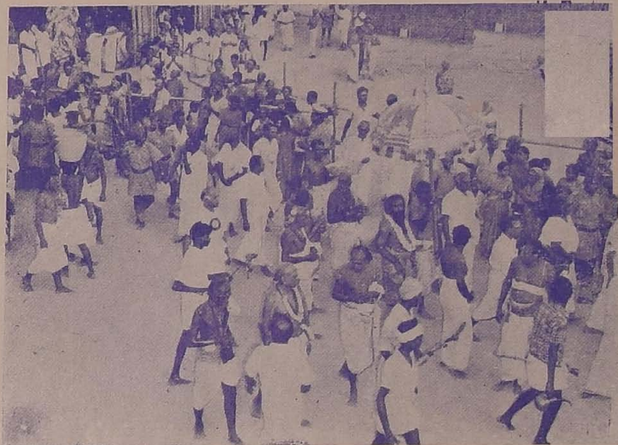

கடங்கள் எடுத்துக் கனிவுடனே வேள்விசெய்யப்
பக்தியுடன் செல்லும் பண்புடைய சான்றோர்கள்

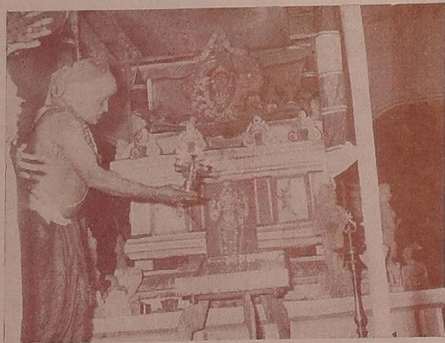

மலைவளரும் காதலியாம் அன்னை சக்தி
வளங்காட்டும் திருவடிவாம் யாக சாலை
நிலையான பேரழகுத் தீபங் காட்டி
நெறிவளர்க்கும் தோற்றத்தின் நிறைவு காணீர்.

மன நிறை விழாவில்
மக்கள் பெருங்கூட்டம்

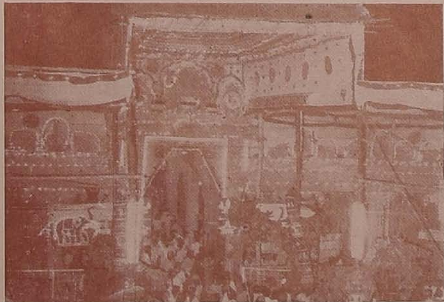

எங்குமிலாச் சிறப்புடனே ஐந்தேக்கர் நிலப்பரப்பில்
பொங்கிஎழும் யாகசாலைப் பொலிவுமிகும் நுழைவாயில் !

வேள்விச் சாலையில் விழைந்துசெய் அருச்சனை!

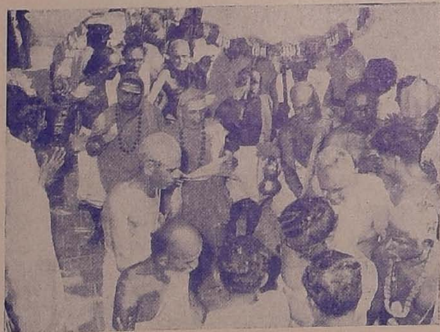

சிருங்கேரி பெரியவரும் சீர்சான்ற புதுப்பெரியவரும்
வேள்விசெய்யும் சாலைக்கு விழைந்துவரும் நற்காட்சி

திருச்சி சுவாமிகளும் கோயிலூர்ச் சுவாமிகளும்
பக்தர்கள் சூழத் தரிசித்த திருத்தோற்றம்

INDIAN ARCHITECTURE

(Buddhist and Hindu Periods)

By

Percy Brown,

M. B. E., A. R. C. A., F. R. A. S. B.
Formerly Secretary and Curator, Victoria Memorial Hall, Calcutta,
Principal of the Government School of Art and
Keeper of the Government Art Gallery, Calcutta.

T. D Taraporewala Sons & Co. Pvt. Ltd., Bombay 1956

P. 119

Although all these Southern Indian temples have evolved on much the same lines and disclose plans and general arrangements in which there is a certain similarity, several possess some special feature to distinguish them from all others of their class. A notable example is the temple of Rameswaram of which the chief glory consists in its pillared corridors which not only completely surround it, but form avenues leading up to it, so that combined they are calculated to aggregate three thousand feet in length. The breadth of these fine columed passages varies from seventeen feet to twentyone feet, and their height from floor to roof is about twentyfive feet. Richly decorated pillars of good proportions and closely set continue along the entire length, each pillar being twelve feet in height and rising from a moulded stylobate five feet high. In almost every direction therefore, there is an unending perspective of columned halls, those on the north and south sides being particularly effective as they are over seven hundred feet in length. The general scheme of the Rameswaram temple consists of a double shrine

enclosed within three concentric perimetre walls, the outer of these measuring eight hundred and eighty feet by sixhundred and seventytwo. Like the temple at Madurai, most of it in its present state was planned and constructed within one period although on a very ancient and sacred site, as remains of the original shrine are still in evidence. These comprise a few small structures near the western exterior which differ in their prientation from the reminder of the temple, and from their style may be as early as the twelfth century. Externally, as the temple is enclosed all round within a plain wall twenty feet high, there is no architectural effect save that of a very fine gopuram on the eastern side. This gopuram which forms the principal entrance to the second enclosure, is recorded to have been begun about 1640, and then left unfinished to be completed within modern times. It is in eleven stories and about one hundred and fifty feet high, with good proportions and the contours of its angles straight and strong, the scheme of decoration being of the architectural order without much figure work. Two other much larger gopurams have been begun on the north and south sides of the outermost wall, but only their lower stories have been finished.

TAMIL NADU DISTRICT GAZETTEERS

Volume on Ramanathapuram published in 1972 says on P. 950

"In 1662, the Portugese encamped at Rameswaram. The poet-saint Thayumanavar saw the danger. With the united efforts of Ragunath Sethupathi, he collected a large army and marched towards Rameswaram. Leaving the army at Pamban, he went along and requested the Portugese refused. But they had to quit as a Dutch fleet was seen coming to Rameswaram. Thus the place was got rid of Portugese."

Extract from Unesco Report on Rameswaram

Serial No. 2325/RMS. RS/CLP
Paris, February 1971

by G. Wright

A. History

The temple of Ramanthar (or Ramalinga) at Rameswaram is, as the name indicates, a Saivite temple commemorating an act of worship in that form by Rama—the epic hero (himself an avatar of Vishnu). Although an origin in legend is thus provided for the temple, the present structure is a foundation of the latest period of 'Dravidian' temple building—what may be termed the Madura type, dating from the Naik regime. The inner parts were erected in the seventeenth century and the outer parts in the eighteenth, some of the latter features remaining incomplete. The material employed is sandstone with a calcareous cement subject to weathering by the salt sea winds. From the beginning of the present century there has been once again intermittent building activity. One element left unfinished was completed, while a considerable portion of the inner parts of the temple has been / is being demolished and replaced by new work in granite.

B. Siting

Without undue disparagement it may be said that much of the significance and appeal of the temple rests in its siting. The small island of Rameswaram (Pamban), "semi-detached" from the end of India and pointing to Ceylon, is a fitting place to gather legends. Here took place one of the critical episodes of the Ramayana and the sanctity of the temple goes back to the sequel of these events. On this account Rameswaram is a very significant pilgrim centre. Over and above legend, geography emphasizes this role. It is the Land's End of India, and from the Ganges to Rameswaram (the waters of the Ganges to the sands of Rameswaram) is an expression for the totality of that holy country. To have made the pilgrimage to both the Ganges and Rameswaram is indeed to have achieved fulfilment.

Within the 15 miles of its length the narrow island passes from gardens and palm groves on the west to a long sandy tract stretching

eastward, at the extremity of which there is a ferry to Ceylon (but little used). And everywhere there is the sea - or the two seas, the Bay of Bengal and the Indian Ocean. The temple was sited very consciously in relation to the sea. On the north side of the island but at a cape marking the head of a bay, it is surrounded by the sea on three sides—very closely on the south and east. The building is directed eastward towards the open sea, while the original village development was fittingly to the rear on line of approach from the main land crossings.

The journey to Rameswaram temple is thus made in successive stages which conduces pleasingly to the impression of a "pilgrims progress". Mandapam, the terminal point on the main land, can be reached by normal transport—road or rail. Here these means are left behind and the "crossing" (the same word connotes a pilgrim shrine in Sanskrit) is by means of a special train on a rail bridge over the strait. After a slow journey of an hour and a half across sea and through gardens, the train halts at a station on the far side of the village and the approach through the village to the temple is by small pony trap. There are no motor vehicles on the island. Massed rank of these picturesque cards await the train; so transport and arrival at the temple can only be by groups. The consequent sensation of being part of a heterogenous collection of people bound up into a unit by the purpose of visiting the temple is most marked—and very salutary. Any change would involve a diminution in the overall effect of the arrival.

Except for some fishermen the entire habitation of the island devolves from the temple, so that here is a very notable repose, a sense of being detached from mundane affairs. Even the most superficial visitor remarks on this atomosphere (and pains should be taken to conserve it). In turn the quiet accentuates appreciation of, perhaps, the temple's most pleasing feature; its sacred music.

C. Structure

The temple consists in essentials of the following elements: twin shrines surrounded by three successive corridors, the total precinct being enclosed by a prakara wall. The main east entrance is marked by an adventitious development of mandapas; but behind this, over the crossing of the second corridor is raised a monumental gopura. Another gopura marks the west entrance through the outer prakara wall, while at the north and south entrances are unfinished gopuras. That on the south is carried up to the full height of the stone sub-structure (the north gopura

is less finished) but no work has been commenced on the plaster tower Of these elements only such as are concerned in a possible programme of conservation and restoration will be considered in any detail. Since the shrine, the inner corridor and western half of the second corridor have been demolished and built a new during the present century, the treatment in the main is thus restricted to the outer corridor, gopuras and prakara wall.

Prakara wall

Except for a breach adjacent to the south gopura made during rebuilding operations the enceinte formed by the outer Prakara wall is complete - it extends some 880 ft. east-west, by 672 ft. north-south. The wall stands over 20 ft. high finished with an agreeable coping. The masonry is of reasonably large blocks dry set in good tradition. Stretches of the inner face which are not easily accessible (and not generally visible) remain clean and unspoilt, but the exterior has been pointed, plastered and painted over in the "false Pallisade" style which is the curse of Hindu temple masonry. As originally laid out there was provision for a cleared space (extending for about 30-40 ft.) outside the walls and then was set the circumferent processional way, now macadamized and called Car Street. On the east and south sides this gave on to a palm-fringed shore while the village or township has extended all round the outer perimetre of Car Street to shut the temple off from the sea.

In view of the developments within the temple one of the few original monumental expressions remaining is the massive outline of its form given by the Prakara wall. This feature however has been/is being reduced to a nullity by modern building adjacent to or abutting against the wall.

East entrance Mandapas

(Annupu and Kalyana Mandapa) The interior aspect of these mandapas is reasonable (freshly painted in popular style) their external aspect neither very reasonable nor seemly. The facade is masked in each instance by a construction which might be called an exo-mandapa. That before the Kalyana Mandapa is a pitched red-tile roof balanced on Tuscan columns; in front of Annupu Mandapa is a wooden verandah style projection. (It is to be replaced by a new construction, the foundation stone of which was laid recently).

Obviously these additions mask incongruously the original facades. In this connection, however, little is lost, since both mandapas are

surmounted by extraneous lattice-work balustrades. These features have no place in the true design and destroy the perfectly evident palm-branch origin of the structure. (The design for the proposed new Mandapa displays this otiose feature).

These exo-mandapas illustrate clearly the contemporary indifference to architectual appearance. A shelter is required (or thought to be required). Partitions cum blockings are arranged or a lean-to put in any material, concealing what part of the ancient fabric it may apparently according to the dictates of convenience.

East gopura

This gopura does not stand at the entrance to the Prakara wall, but is Serial No. 2325, raiaed over the crossing of the entrance way and the second corridor. Its external aspect is thus confined almost entirely to the tower element, the stone sub-structure (built about 1650 A. D.) being enclosed in the body of the corridor. The tower was added in 1900, but its outlines are impressive, being clear and strong with the ornament composed of architectural units devoid of figural work. The tower was replastered in cement about 1950 and the decorative detail is now somewhat rudimentary, (but looks well enough from a distance). The interior perhaps because of its recent reconstruction is surprisingly clean and well kept. If the interior decoration were redone with a little discrimination, this would prove a most attractive feature. To ascent this gopura is especially rewarding since from the top (it is of 11 stages and about 150 ft. high) there is a superb view of the whole island lost in the surrounding seas.

West gopura

This gopura is now accessible only from the terrace roof and again the interior is in good order and condition. For visitors interested in the monument it is a definite amenity to be able to ascend with convenience such a gopura and obtain the clear revelation which it affords of the temple's general plan.

The lines and proportion of the tower are good, but the plaster ornament is of no special distinction in itself. The decorative elements (after the manner of the east gopura) are almost entirely architectural except for a register of figures ranged below the roof. There are also figures flanking the openings on the west (outer) facade. Several of these are losing arms and legs, revealing that they have been constructed with wire armatures

conjuction with the other gopuras) as explaining the system of construction of these units. Otherwise its present appearance is not very and thus are probably recent work. Generally the plaster appears to be cement plaster and so whatever the origin of the structure, the present detail would seem to be no earlier than the present century. The plaster has been entirely coated with a yellow paint (apparently not a natural earth colour). This is now faded and peeling.

South gopura

Here the stone bastion is complete, ready for the setting of the timber and plaster work tower, but the latter was never added - i. e. the gopura is in exactly the same condition as the (south entrance) have gopura at Srirangam. It is thus an impressive masonry structure, being larger in plan than the east gopura. Furthermore although technically incomplete, it requires no additional artifice for meaningful presentation. The design of a gopura comprises two distinct elements of almost equal importance, the sub-structure and the tower - indeed this clear and even dichotomy almost hints at a design weakness. In any event the complete stone 'bastion' or 'barbican' of the south gopura forms a meaningful architectural element in itself.

To some degree this monumental quality of the stone gopura is now evident only to the eyes of understanding. Forming a convenient "side door" into the temple from the village it has been demeaned by village use and abuse. Its external protection from the prakara wall is marked by squalid modern building set hard against it. Rubbish has accumulated around it and a breach has been knocked in the prakara wall closeby Its walls have been partly plastered over as the fancy has taken and this plaster has weathered to a dirty, sooty black. Wash and paint have been applied here and there. The external facade is concealed to a certain height by a thick facing of crude cement. A more effective patch work of squalor is difficult to imagine.

The history of this unit of Rameswaram temple illustrates to a nicely a general development. An ancient structure is deprived of its monumentality by being built over or despoiled by all sorts of modern village additions. It is then observed that the general appearance is unimpressive. As a triumph of irrationality the ancient monument is then demolished for replacement, while the modern squalor is left in place.

North gopura

Of this gopura not even the stone sub-structure was completed. Since it is left at this early stage of construction with the four monolithic pillars of the frame work clearly visible. It is of some interest (taken in

distinguished. Externally the area adjacent is drab, while the gopura is built around and encroached on in the interior by modern dumps, stores, iudustrial plants and a tall wireless tower.

Third Corrider

The plan of Rameswaram temple was originally laid out as an integral whole and the building completed or raised to a considerable height over this plan in one period of construction. In this way the most notable feature is the three successive corridors or ambulatories which march round the sanctuary cloisters integrated into the cathedrals so to speak. Excause of the demolition carried out at the beginning of the century only the outer (third) corridor survives. Fortunately, since it is necessarily the largest, it exemplifies this characteristic feature of the temple to the best advantage c. f. some comments of Percy Brown (his figures are not accurate,

> "......the chief glory consists in its pillared corridors......highly decorated pillars of good proportions and closely set continue along the entire length, each pillar being 12 ft. in height and rising from a moulded stylobate (*better a raised sidewalk*) 5 ft. high. In almost every direction therefore there is an unending perspective of columnar halls, those on the north and south sides being particularly effective as they are over 700 ft. long." (Indian Architecture I. p. 99).

The description written in the early part of the century still holds good in the main of the third corridor although here as well recent human activities have succeeded in reducing the "effectiveness"; Brown's photograph (p LXXIX 2) shows the original flooring of long massive baulks of stone set in the longitudinal sense, so admired by all who comment on these temples. This system with its stretching, curving lines gives a rugged, massive texture and emphasized the directional aspect of the pradakshina (doubly significant at Rameswaram since the pradakshina path is sunk beetween two sidewalls raised head high). This original flooring has been since removed (a prodigious labour) and replaced by flat characterless granite slabs with the inevitable rubbish cement pointing. A truly wicked destruction of a noble work.

The plastered columns and ceiling still clearly display their lates "scheme" of decoration (again visible in Brown's photograph). This consisted of a linear style, over-all decoration for the columns and medallions with naive tableaux drawn from epic literature (the Ramayana) on the ceiling. It is effected with a sensible regard to a limited palette of natural colours and has its merits. The state of preservation varies in the different parts of the corridor. Best preserved on the south wing. It is ruined hopelessly by occasional daubing in the east (entrance) wing. While on the west the corridor and its decoration alike is obscured by a bazaar. In all ways it is clearly the south wing of the corridor which presents the most impressive and original aspect.

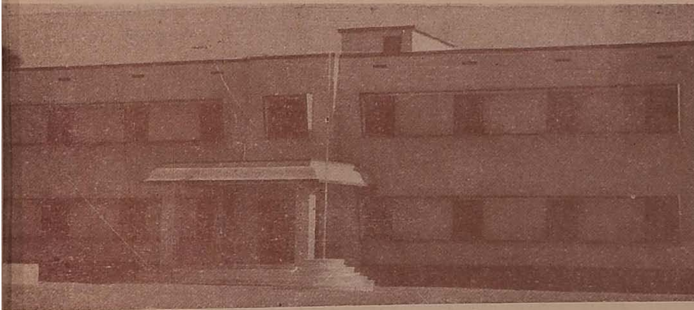

கன்னியர்கள் கல்விகற்றுக் களிப்புடனே வாழ்தற்கு
மன்னுபுகழ் பர்வத வர்த்தினியின் பெயராலே
பொற்புறவே அமைந்திட்ட பள்ளிக் கட்டிடத்தின் பொலிவிதுகாண்!

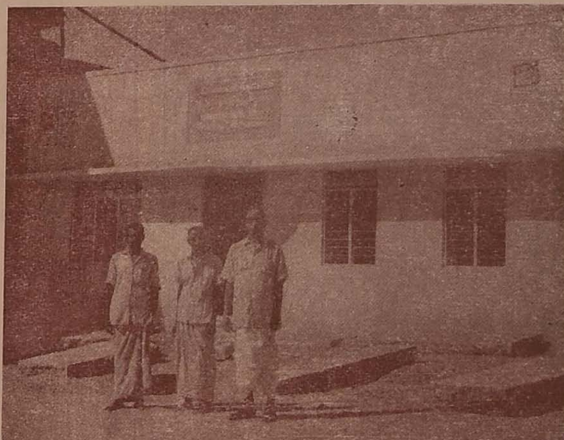

பாவத்தை நீக்கும் பரமன் திருக்கோயிலிலே
நோயகற்றவேண்டிக் கட்டிவைத்த
ஹோமியோபதி மருத்துவமனை.

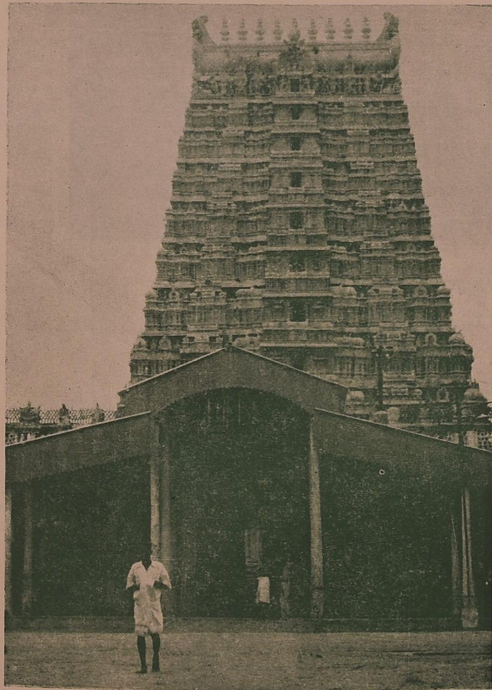

சோதிவடி வான கோயிலுக்கு முன்திகழும்
சேதுபதி மண்டபத்தின் பழமைத் தோற்றமிது !

Photo by courtesy of the
Archaeological Survey of India,
Southern Circle

SETHUPATHI MANDAPAM

Constructed by

Thiru S Ramanatha Sethupathi
Raja of Ramnad & Hereditary Trustee
Ramanathapuram Samasthanam Devasthanam

Length : 62 Feet, Breadth : 23 Feet,
Height : 16 Feet.

Foundation Stone laid by

Hon'ble V. V. Giri
President of India

On 19th February 1969

Opened on 11th February 1974

by

Thiru K. K. Shah
Governor of Tamil Nadu

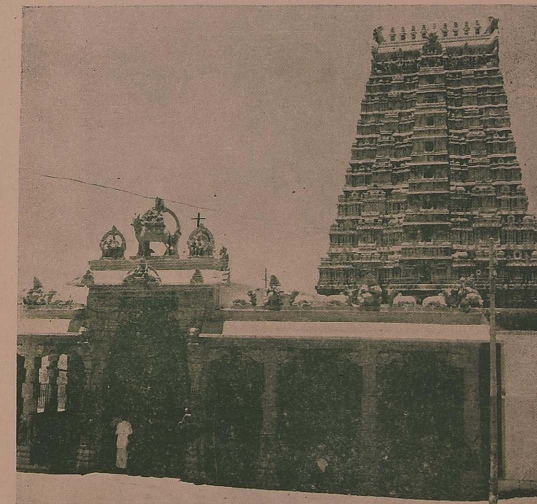

இராமநாத சேதுபதி இன்கொடையால் எழிலடைந்து
சீருயர்ந்த சேதுபதி மண்டபத்தின் காட்சியிது !

மேற்குக் கோபுரத்தின் மேன்மைமிகு தோற்றம்
திருப்பணிக்குப் பின்னர் திகழ்கின்ற காட்சியிது

சிற்பமை தூண்கள், சித்திர வண்ணமுடன்
அம்மன் திருமுன்னர் அமைந்திருக்கும் கல்யாண மண்டபம்

'சிலையினன் செய்த கோயில்'

புலவர். *செ. போசு,* எம். ஏ.
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள்
ஆய்வுத்துறை மாணவர்.

இவர் மதுரை மாவட்டம் அம்மையநாயக்கனூரில் 1951-ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் புலவர் பட்டமும், தியாகராசர் கல்லூரியில் 74-ஆம் ஆண்டில் எம். ஏ., சிறப்புத்தமிழ்ப்பட்டமும் பெற்று இப்போது தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவனத்தில் பயின்று வருகிறார்.

வடபால் காசியும், தென்பால் இராமேசுவரமும் தலைசிறந்த புனித ஆலயங்களாக. அன்று தொட்டு இன்று வரை மரபு வழியாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றன.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள கோயில்களில் தலைசிறந்த பெருங்கோயிலாக-புனிதத்தலமாகப் பெரும்பேறு பெற்றது இராமேசுவரம்.

ஆண்டவனை வழிபடுவது அடியார்களுடைய இயல்பு மட்டும் தான் என்பதல்ல; பக்திப் பரவசம் பூண்ட பக்தர்கள் மட்டும்தான் பரமனைப் பூஜிக்க வேண்டும் என்பதல்ல; கடலாகிய அரசனே இராமேசுவரத்தில் குடி கொண்டுள்ள இறைவனை வணங்கிக் கொண்டிருக்கின்றானாம்.

கடலரசன் அலைகளாகிய கைகளால் முத்துக்களைத் தூவி இரமேசுவரத்தை வணங்கிக் கொண்டிருப்பதாக,

'திரைகள் முத்தால் வணங்கும் திருஇரமேச்சுரம்'[1]

என்று போற்றப்பெறும் பெருஞ்சிறப்பு இக்கோயிலுக்கு உண்டு.

இராமசுவரம் தோன்றியது எப்படி?

இராமேஸ்வரம் இராமாயணத்தோடு பெருந்தொடர்புடையதாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு அடிப்படையாக இராமேஸ்வரம் என்ற பெயரே இன்றும் சான்றாக அமைந்துள்ளது.

ராமாயணத் தலைவன் ராமன். அவன் வணங்கியது ஈஸ்வரனை. எனவே 'ராமன்...ஈஸ்வரன்' ராமேஸ்வரம் என்று வழங்கப்பட்டது. (அகம்—அகன் என்றாற் போல) சமஸ்கிருதத்தில் இத்தலம் '<u>தேவநகரம்</u>' (கடவுள் திருநகர்) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இராமேஸ்வரம் இராமனுடைய இலங்கைப் படையெடுப்புக்குப் பிறகு இராமனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது' 2 என்ற கருத்து தொடர்ந்து நிலவி வருகிறது.

என்று எழுந்த கோயில்?

இராமேஸ்வரத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் இராமநாதசுவாமி என்றும், இறைவி பர்வதவர்த்தனி (மலைவளர் காதலி) என்றும் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் மூலம் உணர முடிகிறது. ஆயின் இக்கோயில் யாரால் கட்டப்பட்டது என்று அறிய முடிய வில்லை.

இருந்தபோதும் கர்ணபரம்பரையாக இராமாயணக் கதாபாத்திரங்களோடு தொடர்பு படுத்தப்பட்டு இத்தலம் இராமனால் நிறுவப்பட்டது என்றே தொடர்ந்து வலி யுறுத்தப்பட்டு வருகிறது

ஆளுடைப்பிள்ளையாகிய ஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும்,

'செங்கண்மால் செய்த கோயில்'
'மால் செய்த கோயில்'
'சிலையினான் செய்த கோயில்'

என்றே பாடிப் பரவசமுற்றிருக்கின்றனர்.

'இலங்கை வேந்தன் இராவணனைக் கொன்றபின் இராமன் சீதையுடன் ராமேஸ் வரத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது அங்கு வந்த தவமுனி ஒருவர், 'இராவணன் அந்தணர் ஒருவருக்கும் அரக்கர் குலத்தில் பிறந்த ஒருத்திக்கும் பிறந்தவன். எனவே அந்தணனைக் கொன்ற பிரம்மஹத்திப்பாவம் நீங்க, அப்பாவத்திற்குக் கழுவாய் தேடும் பொருட்டு லிங்கம் ஒன்றைத் தோற்றுவிப்பாயாக' என்று கூற இராமனும் மங்கல நாளொன்றைக் குறித்து லிங்கம் கொணர அனுமனைக் கைலாய மலைக்கு அனுப்பி வைக்கின்றான்.

காற்றினும் கடுகிச் செல்லும் அனுமனோ கைலாய மலையினின்றும் குறித்த காலத் திற்குள் வாராமையால் தவமுனிவர், '**சீதை** மூலம் லிங்கம் ஒன்றைப் பிரதிஷ்டை செய்வாயாக' என்று கூற இராமனும் நினைந்த அவ்வண்ணமே செய்து முடித்தனன்.

இது முடிந்த சில பொழுதில் கைலாய மலையினின்று அனுமன் ராமேஸ்வரத்திற்கு விரைந்து வருகின்றான். வந்தவன் கண்களில் சீதை செய்த லிங்கம் தென்படுகிறது. சீற்றம் தணியத் தன் வாலால் சீதையால் செய்யப்பட்ட லிங்கத்தை முறுக்கிப் பிரதிஷ்டைசெய்த இடத்திலிருந்து அதை அகற்ற முயற்சி செய்கின்றான்.

ஆனால் அவனுடைய முயற்சியில் அவனுக்குக்குத் தோல்விதான் கிட்டியது. அதற்கு மாறாக அவனுடைய வால், குருதி சொட்டச் சொட்டக் கீழே அறுந்து வீழ்கிறது. இதன் அடையாளமாகத்தான் இன்றும் கோயிலின் வடகிழக்கில் மிகப்பெரிய அனுமன் சிவந்த தோற்றத்தில் வடிக்கப்பட்டு இருப்பதைக் காணலாம். ('கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள' - தொல் - சொல் - 76) லிங்கத்தை அனுமன் வாலால் முறுக்கிய அடையாளங்கள் இன்றும் லிங்கத்தில் வடுக்கள் போன்று தென்படுகின்றன![3]

இவ்வாறு ராமேஸ்வரத்தில் கோயில் எழுந்த வரலாறுபற்றிப் புராணவழித் தொடர்புடைய கதைகள் கூறப்பட்டு வருகின்றன.

'இக்கோயில் ஆரம்பத்தில் மண் குடிசையாக இருந்ததென்றும்'[4] பின்னரே கற்களால் கட்டப்பட்டது என்றும் கூறப்படுகிறது.

இக்கோயில் என்று எழுப்பப்பட்டது என்று கூறவியலாதினும் பழமைச் சிறப்புடைய கருங்கோயில் இது என்பது தெளிவுபடும்.

"It is difficult to judge of the age of this temple because it is so much affected by the saline and the sea-air, but it is probably older than the 'Seven Pagodas' at Mahabalipuram near Madras"[5].

உயர்ந்த திராவிடக் கட்டிடக் கலைச் சிறப்புக்கு இக்கோயில் சிறந்த சான்றாகும். கி. பி. 1173-இல் இலங்கையை ஆண்ட பராக்கிரமபாகு என்னும் வேந்தன் கருவறையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளைக் கட்டினான் என்றும், அதற்காகத் திரிகோணமலையிலிருந்து கற்களைக் கொண்டு வந்தான் என்றும் கூறப்படுகிறது.

கோயில் என்று கட்டப்பட்டது? என்பதை அறிய முடியா விட்டாலும் இற்றைக்குப் பன்னூறாண்டுகளுக்கு முன்பு தோற்றம் பெற்று இன்றும் ஏற்றமுடன் நிலவி வருகிறது என்ற அளவில் பெருஞ்சிறப்புக்குரிய புனிதக் கோயிலாக இவ்வாலயம் விளங்கி வருகிறது.

கற்றளி

கி. பி. 1608-ஆம் ஆண்டில் இந்தக் கோயில் கற்றளியாகக் கட்டப்பட்டது என்பதை அறிவுறுத்தும் கல்வெட்டு ஒன்று இரண்டாம் திருச்சுற்றில் கோடி தீர்த்தத்தின் மேற்குப்புறச்சுவரில் உள்ளது.

'திருமா லரனுக் கபிடேகஞ் செய்யச் சிலையதனுல்
வருமாறு கண்ட வண்கோடிப் புனற்கு மகாலயத்தைத்
தருமாயிரத் தைஞ்னூற்று முப்பான் செல்சகன் வருடத்
தருமா தவஞ்செய் முனிராம நாத னமைத்தனனே'[6].

சக ஆண்டு 1530-அதாவது கி. பி. 1608-இல் விசுபூபதி ஆட்சிக்காலத்தில் இராமனுத முனிவர் என்பார் கற்றளியாகச் செய்துள்ளார்.

கோயில் திருப்பணி

கோயிலின் திருப்பணி வேலைகளும் இதே ஆண்டில் இதே முனிவரால் செய்யப் பட்டன என்பதை விளக்கும் சான்ருக முதல் பிரகாரத்தில் பிள்ளையார் கோவிலுக்குத் தெற்கில் மேற்குச் சுவரில் உள்ள கல்வெட்டு அமைந்துள்ளது.

''பற்றுஞ் சகனிற் பதினைந்து நூற்று முப்பான் மருவ
நற்றும் புவியினையாள் வீசு பூபதி நாளிற் ௌறண்டர்
குற்றங் கடிந்த வரராம நாயகர் கோயி லன்பான்
முற்றுந் தவங்கள் புரிரா மனுதன் முடித் தனனே''[7]

இராமனுதசுவாமி திருக்கோயில் திருப்பணி வேலைகளையும் இராமனுதப்பண்டாரமே செய்து முடித்தனன் என்பதை இக்கல்வெட்டால் உணரலாம்.

ஆடல் மண்டபம்

கற்றளியாய்க் கட்டுதற்கு முன்னரும், திருப்பணி வேலைகள் தொடங்குதற்குப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் ராமேஸ்வரக் கோயிலில் அழகிய ஆடல் மண்டபம் எழுப்பப்பட்டது.

அப்போது இராமனுதபுரத்தைக் கூத்தன் சேதுபதி காத்த தேவர் ஆட்சி புரிந்து வந்தார். அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் ராமனுத பண்டாரம் ஆடல் மண்டபம் ஒன்றை அமைத்திருக்கின்ருன். இதைத் தெரிவிக்கும் செய்யுள் கல்வெட்டுச் இக்கோயி லின் திருவுண்ணுழிகை வாயிலுக்குத் தென்புறச்சுவரில் உள்ளது.

கல்வெட்டு

''சேல்கண்ட வாரி யிலங்கேசன் வெம்பழிதீர முன்னுள்
மால்தண்ட கோயி லிராமீச ராடல்செய் மண்டபத்தை
நூல்கண்ட நற்சக னுயிரத் தோடைந்து
மேல்கொண்ட நாளின் முனி ராமனுதன் விதித்தனனே''[8]

இக்கல்வெட்டால் கூத்தன் சேதுபதி காத்த தேவர் ஆட்சிக்காலத்தில் இராமனுத முனி ஆடல் மண்டபத்தையும். விசுபூபதி ஆட்சிக்காலத்தில் இவனே திருப்பணி வேலை களும், கற்றளியுஞ் செய்து முடித்தனன் என்பது தெளிவு.

இதனுள்ளும் 'மால்கண்ட கோயில் ராமீசம்' என்பது நோக்கற்பாலது.

ஆலயத்திறைவன்

அனுமன் கைலாய மலையினின்றும் கொணர்ந்த லிங்கத்தை—அவனைச் சாந்த மடையச் செய்வதற்காக சீதை பிரதிஷ்டை செய்யுமாறு இராமன் கூறியதாக வரலாறுண்டு. அவ்வாறு கூறியதோடல்லாமல் அங்கு நடைபெறக்கூடிய எல்லா வழிபாடுகளும், சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளும் முதலில் அனுமன் கொணர்ந்த லிங்கத்திற்கே நடைபெற வேண்டும் என்றும். அதன் பின்னரே சீதையால் செய்யப்பட்ட லிங்கத்திற் குப் பூசைகள் நடைபெறல் வேண்டும் என்றும் இராமன் ஆணையிட்டதாகவும் கூறப் படுகிறது.

ராமனுதத் தேவருக்குப் பதக்கம்

(ஜொ)ம்மரச என்பவருடைய மகன் சம்கெய தண்ணுயகன் என்பான் ராமனுத தேவருக்குப் பதக்கம் ஒன்றைச் செய்வித்து அணிவித்து மகிழ்ந்திருக்கின்ருன். அந் தப் பதக்கத்தில் ஒரு மாணிக்கம், ஒரு மரகதம், முந்நூறு வைரங்கள் பொதிக்கப் பட்டிருந்தன".

இதைத் தெரிவிப்பது தமிழ்க் கல்வெட்டல்ல — கன்னடக்கல்வெட்டு. ஜாதி மத வேறுபாடு கருதாது ராமனுதர் வழிபடப்பட்டார் எனுமுண்மை இதனுல் புலனுகும். இக் கல்வெட்டு மூலஸ்தானத்தின் நுழைவாயிலுக்கு வலப்பக்கத்தில் அமைந்துள்ளது ஆயின் ஆண்டு தெரியவில்லை.

தாயுமானவர்

'ஒரு முறை தாயுமானவர் இத்தலத்திற்கு வந்து இராமனுதரை வணங்கி மக்கள் குறை தீர்க்க மழை பெய்து அருளுமாறு வேண்ட மழையும் உடன் பெய்தது' என்ற செவிவழிச் செய்தியும் இங்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

''கோடிமா தவங்கள் செய்து
குன்றிஞர் தம்மை யெல்லாம்
வீட வேசக் கரத்தால்
எறிந்துபின் அன்பு கொண்டு
தேடிமால் செய்த கோயில்
திருஇரா மேச்சு ரத்தை
நாடி வாழ் நெஞ் சமேநீ
நன்னெறி யாகு மன்றே''

அடிக்குறிப்புக்கள்

1 திருநாவுக்கரசர்—தேவாரம்.

2 Dr A. Ramaswami-Gazetteer of India (Ramanathapuram) Page: 946

3 Ibid. Page: 946

4 தே. ப. பெருமாள்—தமிழ்நாடு மாவட்டக் குறிப்புக்கள் பக். 352.

5 Dr. A. Ramaswami-Gazetteer of India (Ramanathapuram) Page 948

6 மயிலை. சீனிவேங்கடசாமி-சாசனச் செய்யுள் மஞ்சரி பக்: 115.

7 Ibid P: 116.

8 Ibid P: 114.

9 Annual Report on Epigraphy, 326/1949-50

துணைபுரிந்தவை

1 சோமலெ — இராமநாதபுரம் மாவட்டம்

2 பாலூர் கண்ணப்ப முதலியார் — பாண்டி நாட்டுக்கோயில்கள்

3 ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை — ஊரும் பேரும்.

4 இரா. நாகசாமி -தமிழகக் கோயிற்கலைகள்

விஜயரகுநாத சேதுபதி

(1711-1725)

ஒவ்வொருநாளும் இராமநாதபுரத்திலிருந்து மண்டபத்துக்கு குதிரையில் வந்து, மண்டபத்திலிருந்து பாம்பனுக்கு படகில் வந்து, பிறகு பாம்பனிலிருந்து இராமேசுவரத்துக்கு குதிரை சவாரி செய்து இராமநாத சுவாமியை அர்த்தசாமத்தில் வழிபட்டு, தீவட்டி பிடித்து பள்ளியறைக்கு அனுப்பிவிட்டு மீண்டும் இராமநாதபுரம் போய்ச் சேருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

UNESCO AND THE TEMPLES OF TAMIL NADU

Dr. Malcolm S. Adiseshiah

[He is a scholar in English, French and Tamil. He has been Director General of the UNESCO and in that capacity helped the preservation of art heritage in South India, the publication of Children's Encyclopaedia in Tamil, translation of Tamil Classics into European languages, founding of the International Institute of Tamil Studies and the publication of a Tamil edition of COURIER. He has been member of State Planning Commission, Chairman of Regional Awards Committee of Film Censar Board, member of Central Advisory Board of Education, Chairman, Indian Council of Social Science Research Review Committee and member, Education Streering Committee of Central Planning Commission. He is the founder and Director of the Madras Institute of Development Studies, 74, Second Main Road, Gandhinagar, Adyar, Madras-20.]

The Temples of Tamil Nadu are a part of the world's cultural heritage, are a monument to man's conscience and creativity. The world's cultural heritage range from the Inca remains in Cusco and the Aztec monuments in Mexico, Carthage in Tunisia, the Abu Simbal temples and Philae in Nubea, the paintings and palaces of Venice, the Blue Mosque in Istanbul, the Dome of the Rock in Jerusalam, Babylon in Iraq, Isfahan in Iran, Bamian in Afghanistan, Hanuman Dhoka in Nepal, Mohenjo-daro in Pakistan, Angkor Wat in Cambodia, Borubudur in Jokya Karta and the Temples of Tamil Nadu. They are the world's cultural heritage because though located in one country, they belong to all countries and their conservation and preservation are the world's responsibility. They are a monument to man's conscience because they express man's spiritual nature, his moral outreach and ethical longings and his conviction of the triumph of light over darkness, of good over evil and of peace and godliness over strife and folly. Their preservation or restoration must therefore at all

times maintain this quality of conscience which they represent. They are creations of man's creativity - that quality in man whose source and inspiration is beyond man, reaching out to the divine.

It is this triple truth - the obligations imposed by the world's cultural heritage, the need to preserve this fine expression of man's conscience, and the duty to safeguard the awe and grandeur of this expression of man's divine creativity - that led UNESCO to cooperate with the trustees in a programme of conservation of the Temples of Tamil Nadu. It started with the Ranganathaswamy temple in Srirangam in 1966, wherein an international team made an expert study of the means of preserving this beautiful very ancient monument, provided its preservation programme with $10,000 of equipment, material and chemicals and published a brochure on the temple in English and French on the historic and religious value of the temple. In 1968 UNESCO extended similar cooperation to the Ramanathaswamy temple in Rameswaram in its programme of renovation. It will soon be publishing the glories of this temple in a UNESCO brochure in its two working languages. The third temple on which there will be similar cooperative action by UNESCO is the Varadarajaswami temple in Conjeevaram. The full UNESCO plan which I established is for that World Cultural Organisation to participate in the conservation, preservation and restoration of 10 Temples of Tamil Nadu by 1980. This time table for this great and historic task must be kept up and that is the responsibility of the people of Tamil Nadu and the Governments of Tamil Nadu and India in their relations with and representation to UNESCO.

UNESCO like India is deeply engaged in building schools and universities to spread education where illiteracy reigned, in developing scientific and technological programmes covering Arid lands, the water balance, the ocean and its minerals and in technology transfers, to overcome poverty and under-development and is helping setting up Satellites and media of mass communication to promote trade and commerce between peoples of the world. But both India and UNESCO must also harmonise the preservation of cultural heritage with the economic and social changes which the battle against poverty brings. They must, in the words of the UNESCO legislation, recognise that it is essential for man's mental and spiritual equilibrium and development to preserve for him a fitting setting in which to live, where he will remain in contact with his creator and the evidences of civilization bequeathed to him by his ancestors and forebears. It is in helping to preserve the Temples of Tamil Nadu that UNESCO will be carrying out its constitutional obligation of embodying "the intellectual and spiritual solidarity of mankind".

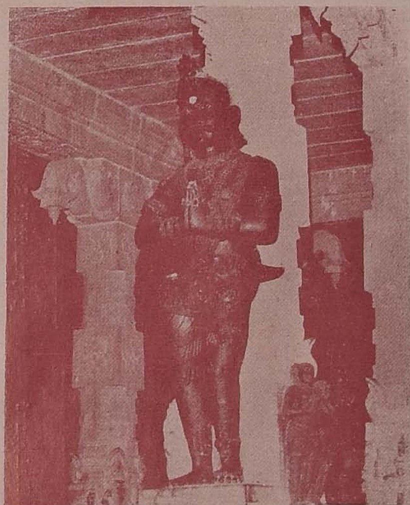

சேதுபதி மண்டபத் தூணில் சிற்ப எழில்பெற்றிலங்கும்
வண்மைமிகு மன்னர் பாஸ்கர நற்சேதுபதி
திருவுருவம்.

Bhaskara Sethupathi statue
in a pillar in the Sethupathi Mandapam.

ஏ. எல். ஏ. ஆர். சகோதரர்கள்

பெருநிலக் கிழாரெனப் பெயர்பெறும் தோன்றல் இராம சாமிச் செட்டியார் பெற்ற மக்கள் நால்வரின் மாண்பமை காட்சி !

அருணாசலம் செட்டியார்

சொக்கலிங்கம் செட்டியார்

நாராயணன் செட்டியார்

வெள்ளையப்ப செட்டியார்

மூத்தவர் **அருணாசலம்** முயற்சியினாலும், அடுத்த **சொக்கலிங்கம்** திருப்பணியாலும், மூன்றாம் மகனாம் **வெள்ளையன் செட்டியார்** ஆர்வமும் நான்காம் மகனாம் ***நாராயணனாற்*** குடமுழுக்கு விழாவை நடத்தியதாலும் இராமநாதர் திருப்பணி என்றும் இடையீடின்றி நடந்தது காணீர் !

Art and Culture under the Sethupathis

S. THIRUVENKATACHARI,

M.A., L.T., M.Ed. (Madras), M.A. (Columbia)
Principal, Dr. Alagappa Chettiar Training College, Karaikudi
and author of 'The Setupatis of Ramnad'

In their patronage of Carnatic music the Setupatis were as zealous as the Maratta rulers of Tanjore. It may be at once said that Carnatic music would not have developed to the extent it has developed today but for the great encouragement it received at the hands of the Setupatis.

Great musicians

The period of the Setupati rule was a period of great singers and musicologists in the Tamil country. There was not a single eminent musician who had not exhibited his talent in the court of the Setupatis and received presents from the Setupatis in recognition of his superior talents. Maha Vaidyanatha Iyer, Patnam Subramania Iyer, Tirukkodika Krishna Iyer, Tanjai Narayanaswmi Appa are only a few of the persons out of the hundreds that were under the constant care, support and patronage of the Ramnad rulers. The introduction of the Navaratri celebration during Tirumalai Setupati's regime created many opportunities for the musicians to come to Ramnad and participate in the sadas which the Setupati convened every day during the Navaratri.

Sadasiva Brahmendra

The great saint-musician Sadasiva Brahmendra was not a vidwan sitting permanently in the court of any of the Setupatis, but was certainly a product of the cultural renaissance in the Marava country resulting from the phenomenal encouragement and support that the Setupatis, and later, the Pudukkottai rulers, extended to the arts of peace. Sadasiva lived in Pudukkottai in the middle of the eighteenth century and made his significant contribution to the development of devotional music. His songs sung even today are in simple mellifluous Sanskrit.

Among the other noted musicologists was Vidwan Srinivasa Iyengar, popularly known as Poochi Iyengar, probably from a mannerism of his. He was a great scholar in Tamil Sanskrit and Telugu, and his compositions in Telugu and Sanskrit are very famous and are sung even today. Though an "all-rounder" in music, *javali* was his *forte*.

Poochi Iyengar

Poochi Iyengar was also a sweet singer. I have heard from his neighbour and contemporary, the late Mahavidwan Raghava Iyengar, that the Setupati used to be literally in raptures whenever he listened to the golden-voiced musician. We have in Ariyakkudi Sri Ramanuja Iyengar, his disciple, an able and worthy successor who preserves much of the grandeur of the classical Carnatic music more or less in the same way as his master.

There were also eminent Tamil composers during the Setupati's regime. Of them Madurakavi was very famous. He was a contemporary of Muthirulappa Pillai and the Marudu Brothers, and enjoyed their liberal patronage. His Kirtanams are in beautiful Tamil. Many of his songs are on goddess Meenakshi. He was specially gifted as a composer of *Padams*. Among his disciples was Kavikunjara Iyer, the author of the *Alagar Kuravanji*. He also composed a bunch of songs with the title *Kandapurana Kirtanaigal.*

Tamil Music

Another composer of eminence was Subramania Kavirayar who has celebrated Kottaisami Devar in his *Tirumana Kuravanji*. His disciple was Malavarayanendal Chinnasami Iyer the celebrated composer of the *Periya-purana Kirtanai*.

Muthuramalinga Setupati whom we have already referred to as a Tamil poet, was also a connoisseur of Carnatic music. Besides being an able exponent of that form of music, he was a musicologist and a theoretician. Among his notable musical works are the *Gayaka Priya* and the *Rasika Ranjanam*. That the Setupati was an expert in Hindustani music also may be gathered from the number of Hindustani songs included in these works.

Bharata Natya received a great impetus during the Setupati regime. Some of the Setupatis themselves were eminent students of that art. Tirumalai Setupati, for instance, was given the title of Bharata Nataka Praveena. In the murals within the Ramalinga Vilasam palace there are a few paintings depicting Bharata Natyam poses which are an evidence of the excellence which this art attained under the patronage of the Setupatis. That quite a number of *Kuravanjis* and musical compositions of the Javali

and the Padam varieties were composed by many of the musicians patronised by the Setupatis is additional proof of this.

Painting

The Setupatis were greatly interested in painting also. It is much more than a coincidence that the best paintings of ancient Tamil Nad are found only is Sittannavasal, part of the Marava country. The Setupatis decorated the walls of their palaces with high class murals by eminent painters. Quite a large number of murals are found even today in the Ramalinga Vilasam palace. It is interesting to note that some of the paintings depict the important events of the history of the Setupati rule.

The first panel to the left in the interior of the Ramalinga Vilasam palace, as one enters, contains a beautiful picture of a Tanjore war. It is not easy to say which of the Tanjore wars it represents, though one may not be far off the mark by assigning this painting and most other paintings to a period later than 1803.

The painting showing the meeting of Colonel Martinz and the 'rebel' Muthuramalinga is also of great historical value. In the central Darbar Hall to the left of the throne on which the Setupati sat during the Navaratri Darbar, there is fine painting on the roof showing pearl-fishing in the Gulf of Mannar. To the left of the throne there is another painting on the roof showing the skill of the Marava soldiers in the use of the boomerang.

Quite a large number of paintings represent in colour stories from the epics and the Puranas.

Apart from the murals, there are quite a number of high class portraits in the possession of the family, and some of them are really masterpieces in colour.

Secular Architecture

The Ramalinga Vilasam palace built by Kilavan Setupati, and added to by his successors, is a magnificent building with a majestic entrance and commodious halls inside. The old fort of Ramnad that surrounded the palace has almost disappeared; but the palace, be it said to the credit of the aesthetic-minded Setupatis, is in an excellent state of repair. The open spaces within the palace that should once have been sites of beautiful lawns and gardens, and the family temple close by, with access both direct from the palace and from outside, and the cluster of buildings that provided residence to the ministers and other superior officers of the kingdom are reminiscent of the glory that was once Ramnad.

இராமேச்சுரம்

த. நாகராஜன், B.Sc.,

நிர்வாக அதிகாரி/உதவி ஆணையர்

அருள்மிகு கபாலீஸ்வரர் திருக்கோயில்

மயிலாப்பூர், சென்னை.

[அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறகு, திரு. நாகராஜன், செம்பியன் மாதேவி என்னும் சோழப் பேரரசியின் பெயரால் அமைந்த திருத்தலத்தில் அமைந்த கோயிலில் நிர்வாக அதிகாரியாக, அறநிலையத் துறைப் பணியில் சேர்ந்தார். பிறகு ஸ்ரீரங்கம், வேதாரண்யம், திருவாரூர், சிக்கல் ஆகிய கோயில்களிலும் பணிபுரிந்தார். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக மயிலாப்பூர் அருள்மிகு கபாலீஸ்வரர் திருக்கோயிலில், பலரும் பாராட்டும் வண்ணம் இனிது இறை பணி ஆற்றி வருகிறார். இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு மிக்கவர்; கல்வெட்டு அறிஞர் சதாசிவப் பண்டாரத்தார் அவர்களைக் கொண்டு செம்பியன் மாதேவி வரலாறு வெளி வரச் செய்தவர் இவரே.

கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்காக 16—3—75ல் இவர் வானொலியில் நிகழ்த்திய ஒரு உரையின் பகுதியை இங்கே தருகிறோம்.]

"இராமேச்சுரத்திலுள்ள இராமநாதர் ஆலயம் தென்னிந்திய திருக்கோயில்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அது திராவிட கலாச்சாரப்பாணியின் அழகை உன்னத முறையில் வெளிக்காட்டுகிறது" என்கிறார் ஜேம்ஸ் பெர்கூசன்" என்பார்.

இராமபிரானால் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்கப் பெற்ற இந்த இராமநாதர் ஆலயம் பாண்டி நாட்டில் உள்ள பழம்பெரும் ஆலயம். உலகிலேயே பெரிய பிரகாரங்களையுடைய கோயில் இது ஒன்றே.

''மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கோர்வார்த்தை சொல் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே!'' என்ற தாயுமானவர் வாக்குக் கொப்ப இவ்வாலயம் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற முச்சிறப்பும் கொண்டது. இமயம் முதல் குமரிவரை ஆண்ட அரசர்கள் அத்தனைபேராலும் பூசிக்கப்பெற்றது. இராணி மீனுட்சி காலம் முதல் பாண்டிய மன்னர்கள் அனைவராலும் போற்றி வரப்பட்டது. இன்னும் நேப்பாள அரச குடும்பத்தால் வணங்கப்படுவது.

இங்குள்ள இராமநாதசுவாமிக்கு காசியிலிருந்து கங்கை நீரைக் கொண்டு வந்து அபிடேகம் செய்வதும் இங்குள்ள சேதுக் கரையின் மணலை காசியில் கங்கையில் போட்டு குளித்தலும் இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வரும் பரம்பரை வழக்கம்! தொன்றுதொட்டு நடைமுறையில் இருந்துவரும் நிகழ்ச்சி! தென்னுட்டார்க்கும் வடநாட்டார்க்கும் தொடர்பை உண்டாக்கி அழியாத அமர நட்பை ஆண்டாண்டு காலமாக வளர்த்துவரும் ஓர் இறை அற்புத நிகழ்ச்சி. இங்கு நடக்கும் திருவிழாக்களுக்கு ஏராளமான வடநாட்டார்கள் வந்து வந்து போவார்கள். இங்கு உறையும் இராமநாதரையும் இறைவியர் பர்வதவர்த்தினியையும் பாதம் ஏத்த துயர் நீங்கும். இவர்களை ஏத்தவல்லார்க்கு அல்லலே இல்லை என்பது ஆன்ருேர் வாக்கு.

இந்திய பெருநாட்டில் பலதிற மக்களும் பல்வேறு மொழிகளும் பல்வேறு நடை உடை பாவனைகளும் பல்வேறு பழக்க வழக்கங்களும் பலதிறப்பட்ட பண்பாடுகளும் கொண்ட இந்திய மக்கள் புறக்கோலங்களில் வேறுபட்டு நின்ருலும் உளப்போக்கால் இறை உணர்வால் ஒன்றுபட்டு நிற்கிருர்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு இராமேசுவர ஆலயம் தான்! காசியில் நீராடுபவர்கள் இராமேசுவரம் வந்து நீராடுவதும், இராமேசுவரத்தில் வாழ்பவர்கள் இங்கு நீராடி காசி சென்று கங்கையில் முழ்கி, எழுவதும் நடைமுறையில் இருந்துவரும் பழக்கம். காசி-இராமேசுவரம் யாத்திரை இரு நாட்டார்களையும் இணைக்கும் ஓர் பாலம், வடநாடு-தென்னுடு என்ற பாகுபாட்டை அகற்றி பரமன் பெயரால் 'மக்கள் அனைவரும் ஒன்றே' என்ற ஆன்மிக ஒருமைப் பாட்டை உலகுக்கே உணர்த்தி வருகின்ற ஒப்பற்ற திருத்தலங்கள் இவ்வாலயங்கள் தான் இராமேச்சரம். இந்து மதத்தின் இரு கண்களான சைவமும் வைணவமும் கொஞ்சிக் குலவும் பெயரான இராமலிங்கம் என்பதே இறைவன் திருநாமம்!

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த பழம் பெரும் ஆலயம் காலதேவனின் கரத்தில் சிக்கி சீரழியாதுத் தடுத்து பல அரிய திருப்பணிகளை பல லட்ச ரூபாய் செலவில் செய்து புதிய பொலிவையும் வலிவையும் உண்டாக்கித் தீவு நகரில் திருக்குடமுழுக்கை சீரும் சிறப்புமாக பல்லாயிரவர் கண்டு மகிழ இவ்வாண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 5-ம் நாள் செய்து முடித்தனர், ஆலய நிருவாகிகள்.

சேதுபதிகளும் செந்தமிழும்

அன்பு கருணையானந்தா

[இவர், சிவகிரி சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்த அணக்கரை முத்துசாமிக் கவிராசர் மகனார் ஆவர். மேலைச்சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபையிலும். மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்திலும் பயின்றும், ஆசிரியப்பணிபுரிந்தும் இப்போது ஓய்வு பெற்றுள்ளார். சிறந்த கவிஞர். அருட்பணியையே குறிக்கோளாகக் கொண்டவர்.]

1645 முதல் 1670 வரை ''தளவாய் இரகுநாதசேதுபதி'' சேது நாட்டை ஆண்டு வந்தார். சேதுபதிகள் இல்லை என்றால் செந்தமிழ் இந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்குமா? என்பது ஐயப்பாடே....தளவாய் இரகுநாதசேதுபதி அவையில் அமுதகவிராயர் என்னும் புலவர் தமிழ் அன்னையைப் பெருமைப்படுத்தி வந்தார். சேதுபதியின் புகழை இவர்பாட எண்ணி நாணிக்கண்புதைத்தல் என்னும் அகப்பொருள் துறையில் நானூறு பாடல்களைப் பாடினார்.

இப்பாடலில் முதலிரண்டடிகள் சேதுபதியின் பெருமையையும் அடுத்த இரண்டடிகள் எடுத்துக்கொண்ட அகப்பொருள் கருத்தையும் விளக்குவன. எனவே இந்நூலுக்கு ''ஒரு துறைக் கோவை'' என்று பெயரிட்டார். இந்நூலைக்கண்ட சேதுபதி அவர்கள் பெருமகிழ்வு கொண்டு பாடலுக்கு ஒரு *பொன் தேங்காய்* 400-பொன்தேங்காய்களைப் பரிசாகக் கொடுத்தார். அதோடு பொன்னுங்கால் என்னும் ஊரையும் பரிசாகக் கொடுத்தார்.

அக்காலச் சிறந்த புலவரான அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயர் என்பவருக்கு மிதிலைப் பட்டி என்னும் ஊரைப் பரிசாகக் கொடுத்து அவரை ஊக்குவித்தார். சேதுபதியின் மரபில் வந்த ''இராணி மங்களேஸ்வரிநாச்சியார்'' தமிழுக்குப் பெருந்தொண்டு செய்தார். மதுரகவி என்னும் தமிழ்ப்புலவருடைய புலமையைப் பாராட்டி அவருக்குக் காக்ககுளம் என்னும் ஊரைப் பரிசாகக் கொடுத்தார். இதிலிருந்து சேதுபதி மரபைச் சேர்ந்த பெண்களும் தமிழ் காக்க உதவினர் என்பது புலப்படுகிறது.

1847-ல் முத்துராமலிங்கசேதுபதி சேதுநாட்டு மன்னரானார். இவர்கள் தமிழ் வாழப்பெருந்தொண்டாற்றினார்கள். 1 வள்ளிமணமாலை, 2. சரச சல்லாப மாலை, 3 பிரபாகரமாலை, 4. முருகரநுபூதி ஆகிய நூல்களை முத்துராமலிங்கசேதுபதி அவர்களே எழுதினார்கள்.

1901-செப்டம்பர் 14-ஆம் நாள் தமிழ்ச்சங்கம், சேதுபதி மரபில் வந்த பாண்டித்துரைச்சாமித் தேவர் அவர்களால்,தோற்றுவிக்கப்பட்டது. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதய்யர், பரிதிமாற் கலைஞர், சோழவந்தான் அரசன் சண்முகனார், மறைமலையடிகள், பின்னத்தூர் நாராயணன் போன்ற பல்வேறு தமிழறிஞர்களை ஒன்று கூட்டிச் செந்தமிழைக் காத்த பெருமை சேதுபதி மரபைச்சாரும்.

உ. வே. சாமிநாத அய்யர் அவர்களுக்கும், மதுரை இராமசாமிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், திரு. நாராயண அய்யங்கார் அவர்களுக்கும் பொருளுதவி செய்து, புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, மணிமேகலை, சைவத்திருமுறை போன்று பல நூல்களையும் அழியாமல் காத்து செந்தமிழைக் கோலோச்சச் செய்த பெருமை சேதுபதிகளையே சாரும்.

மேலும் நம் காலத்தில் செந்தமிழ்ப்புரவலராய் சேதுபதிகளின் வழித்தோன்றலாக வாழ்ந்து வந்த திரு சண்முகராஜேஸ்வரசேதுபதி அவர்களை நாம் அறிவோம். அவர்கள் திருக்குமாரர் இராமநாதசேதுபதி அவர்கள் இன்றிருந்து இன்பத்தமிழைக்காத்து, அருட்பெருஞ்செல்வராகத்திகழ்கின்றார்கள் என்பதையும் அறிவோம். நல்லொழுக்கத்துடன் நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று, கடவுட்பற்று, சமயப்பற்றுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அண்மையில் இராமநாதபுரம் இராமநாதசுவாமிக்கும் குடமுழுக்குத் திருவிழாவை முன்னின்று சிறப்புற நடாத்திய பெருமை, இச்சேதுபதி அவர்களையே சாரும்.

எனவே, செந்தமிழ் காத்து வளர்ந்து வரும் சேதுபதியும் இவர்கள் சேது மரபும் வாழ்க என, தமிழ்த்தாய் அங்கயற்கண்ணியின் திருவருளை உளங்கொண்டு, திருவடி மலரை வணங்கி வாழ்த்தி வருவோமாக!

அரிய மானிடப் பிறவி எடுத்த நாம், நம் பிறவிப்பயன் அடைதல் கடன். அப்பிறவிப் பயனை அடைய வழி வகுப்பது ஸ்ரீ இராமநாத சுவாமி தேவாலய வழிபாடு. ஆலயம் என்பது ஆத்மா லயிக்கும் திருவிடம். அதிலும் இவ்வாலயம் தெய்வத்திரு இராமபிரானே தொழுதபுண்ணியதலமாம். எனவே அதில் தொழும் பேறு பெற்றவர் ஆண்டவனின் அருள் பெற்றவரே ஆவர். அப்பேற்றினை இன்று நான் பெற்றேன். மனமாரத் தொழுது வழிபட்டு உள்ளம் நெகிழ்ந்து மகிழ்ந்து இன்புற்றேன். நான் பெற்ற இன்பம் யாவரும் பெற ஆண்டவன் அருள் புரிவாராக!

இங்கு வரும் பக்தர்கள் அனைவரையும் அன்பு மிகு இன்முகத்துடன் வரவேற்று, நிம்மதியான வழிபாட்டிற்குப் பேருதவி புரிகின்றனர். இத்தேவாலய நிர்வாகிகளுக்கும், குருக்கள்களுக்கும் என் உள்ளம் கனிந்த நன்றி. ஆலயம் முழுதும் வெகு சுத்தமாயும், முறையாயும் வைத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது.

பொ. பரமகுரு

Thiru C. S. DHEENADAYALU,

Deputy Commissioner,

H. R. & C. E. Board (Admn. Dept.) Madurai, since 10th March, 1975.

(Executive Officer, Arulmigu Ramanathaswamy Temple

from 25th September, 1969 to 23rd January 1971)

1975 மார்ச் மாதத்தில் மதுரையில், இந்து அறநிலைய ஆட்சித்துறையின் துணை ஆணையராகப் பொறுப்பேற்றுள்ள திரு. சி. எஸ். தீனதயாளு, பி. எஸ்ஸி., பி. எல்., அவர்கள் 25—9—1969 முதல் 17—1—1971 வரை இராமேச்சுரத்தில் அருள்மிகு இராமநாத சுவாமி திருக்கோயிலின் நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. தீனதயாளு அவர்கள் இதுவரை 18 ஆண்டுக் காலம் இறைபணி செய்துள்ளார்கள்.

இராமேச்சுரம் திருக்கோயிலில் திரு. தீனதயாளு அவர்கள் செய்த குறிப்பிடத்தக்க பணிகளாவன:-

1) பாம்பனில் தரிசாக இருந்த இருபது ஏக்கர் பரப்பில் தென்னந் தோப்புக்களை உண்டாக்கினார்கள்.
2) செண்பகவல்லி அம்மன் கோயிலுக்குக் கும்பாபிஷேகம் செய்துவைத்தார்கள்.
3) இராமநாதசுவாமி கோயிலில் இரண்டாம் பிரகாரத்தில், மேற்குப் பக்கத்தில் பாதியுடன் நின்றிருந்த வேலையைத் தொடங்கி, வடக்கு மூலைவரை பூர்த்தி செய்துவைத்தார்கள்.
4) கோயில் ஒழுகியதால் தட்டோடு திருப்பணி வேலையை ஆரம்பித்து வைத்து, இவர்கள் காலத்தில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து தட்டோடு வேலை நடைபெற்றது.
5) கும்பாபிஷேகப் பணி நடைபெற வசதியாக பாலாலயத்தை ஏற்படுத்தினார்கள்.
6) அனுப்பு மண்டபத்தில் வினாயகருக்கு உட்கோயில் இருந்துவருகிறது. அதற்குச் சமமாக வடக்குப் பக்கத்தில் சுப்பிரமணியருக்குச் சந்நிதி கட்டப்பெற்று சுப்பிரமணியர் திருவுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

இராமேச்சுரத்துக் கவின்மிகு கலைச் செல்வங்கள்

இரா. நாகசாமி

[R. NAGASWAMY born in 1930 in Unjalur Village, Erode Taluk, Coimbatore District - studied M. A., in Sanskrit language and literature (Special subjects Advaita, Visishtadvaita, Dvaita and Sahitya). He has undergone training in Archaeological Excavations and Conservation in the School of Archaeology, New Delhi. At the invitation of the British Council, visited United Kingdom in 1963 to study Archaeological techniques. He has participated in the first three International Tamil Conferences. He has specialised in Tamil and Sanskrit literature, Archaeology, Epigraphy, Art and Architecture, Iconography and History. He is the author of many books and over 100 research articles. His articles have been published in U. S. A., England, France and Germany. He has visited U.K., France, Italy, Greece, Malaysia and Singapore. His studies on Mamallapuram have received the attention of International scholars. His latest work is on "Sakti Cult in Tamil Nadu" which is his doctoral desertation.]

இந்திய நாட்டின் இதயத்துடிப்பை எடுத்தியம்பும் தத்துவம், இராம தத்துவம். அவ்வண்ணல் இராமன் வழிபட்ட கோயில் இராமேச்சுரம். அவ்வெழில் கோயிலில் கலைச் சிறப்பு வாய்ந்த செப்புத் திருமேனிகள் சில உள்ளன. அவை வழிபடப்பட்டு வரும் தெய்வங்கள். ஆயிரக்கணக்கான பக்தி உள்ளங்களைப் ப்ரவசப்படுத்திய தெய்வீக உருவங்கள். கலை உள்ளங்களைக் கவரும் வனப்பு மிக்க இவற்றில் சில இங்கு காண்போம்.

இங்கு சோழர் காலத்தே செய்தளிக்கப்பட்ட செப்புத் திருமேனிகள் உள்ளன. பின்னர் வந்த பாண்டியர்களின் படைப்புகளும் உள்ளன. இராமேச்

சுவரம் கோயில் வரலாற்றோடு இணைந்து பெரும் புகழ் எய்திய சேதுபதி அரசர்கள் அளித்த செல்வங்களும் இருக்கின்றன. சீனம், கடாரம், ஆயநாடுகளுடன் தொடர்புகளைக் காட்டும் கைவினைப் பொருள்களும் உள்ளன.

இங்கு முதலில் வணங்கிய தெய்வம் அண்ணல் இராகவன். அண்ணல் இராமனையும் அவரது இளவல் இலக்குவனையும் செப்பு வடிவில் படைத்துப் போற்றியிருக்கிறார்கள் சோழர்கள். மனிதர்களாகத் திகழ்ந்து மாதேவர்களாகிய தன்மை ஆதலின் இராமனும் இலக்குவனும் இரு கரங்களோடு காட்சியளிக்கின்றனர். வில்லேந்தி நிற்கும் இவர்களது செப்புத் திருமேனிகள் அற்புதப் படைப்புக்கள்.

இராமன் வழிபட்ட கோயிலில் இராமனது உருவம், அதுவும் அழகு மிகும் உருவம். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட உருவம் இருப்பது சிறப்பு அல்லவா?

இதே இடத்தில் அன்னை பராசக்தி, அனைத்துலகும் ஈன்ற அன்னை, உலக முழுதும் உடைய பரமேச்வரி, கபாலத்தை கையிலேந்தி வீற்றிருக்கின்றாளாகக் காணப்படும் கலை உருவம் ஒன்றும் உண்டு. அன்னைக்கு நான்கு கரங்கள். உடுக்கையும் நாகப் பாம்பையும் மேலிரு கரங்களில் தாங்கி வீற்றிருக்கிறாள் தாய். வலக்கரம் சூலம் பிடித்துள்ளது. இடக் கரத்திலே கபாலம். தலைமுடி பிரபைபோல் விரிந்து அவற்றில் முத்துத் தாமங்கள் மணிமணியாக உள்ளன. முத்துக்களாலான பூநூல் அழகான மார்பின் இடையில் செல்கிறது. அவள் அமர்ந்துள்ள கோலம் அற்புதக் கோலம்.

அன்னையுடன் அமர்ந்துள்ள அப்பனின் திருக்கோலம் ஒன்று உமா மகேச்வரராக இங்கு உள்ளது. உயர்ந்த சடைமுடி, பரந்த மார்பு, நான்கு கரங்கள், மான், மழு ஏந்திய கரங்கள் இரண்டு பின்னம் அடைந்துள்ளன. இடக்கரத்தால் அடியார்களை அழைத்து அபயமளிக்கிறார் அண்ணல். அருகிலே அம்மையும் அடியார்களை அழைத்து அருள்பாலிக்கும் நிலையில் தான் உள்ளாள். இவ்வம்மை அப்பர் திருமேனிகள், பாண்டியர்கள் காலத்தில் சற்றேறக் குறைய 14 ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை.

இதற்கும் முன்னூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அழகிய உருவங்கள் உள்ளன. அவை நுண்ணிய வேலைப்பாடு மிகுந்தவை. அதில் ஒன்று அபூர்வமான உருவம். இங்கு இராமன் யோகாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான். அருள் போதிக்கின்ற காட்சி. இடக்கரத்தை முழங்கால் மீதமர்த்தி, மறுகரத்தில் சின் முத்திரை தாங்கி போதிக்கின்ற காட்சி. இங்கும் இராமன் இரண்டு கரங்களுடனேயே காட்சியளிக்கிறான். அருகில்

மிதிலைச் செல்வி அமர்ந்திருக்கிறாள். அவளது கரம் மலர் பிடித்துள்ளது. இருவரும் அமர்ந்துள்ள பீடத்தின் அருகில் தோளில் சிலை தாங்கி, கரம்கூப்பி நிற்கிறான் உறங்காவில்லியான இலக்குவன். அவனுக்கு முன்னே அனுமன். பீடத்தின் கீழ் வீடணன் முதலியோர் அலகிலா விளையாட்டுடையரான தலைவரைச் சரண் புகுந்து நிற்கின்றனர். இவ்வற்புதப் படைப்பைத் தோற்றுவித்த அரசனும் அவன் தேவியும் பீடத்தில் கரம் கூப்பி நிற்பதையும் காணலாம். இவர்களைச் சுற்றி கவித்து நிற்கும் பிரபை, நுண்ணிய வேலைப்பாடுடையது. ஞானத் தெய்வமாக, அறிவு புகட்டும் ஆசானாக அயோத்திப் பெருமானைப் படைத்து மகிழ்ந்துள்ளனர், சேதுபதி மன்னர்கள். இதைத் தோற்றுவித்த அரசன், இராமனை நாதனாகக் கொண்டு அருகில் நிற்கும் இலக்குவனில் தன்னையும் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கிறான். மிக அரிய படைப்பு.

சற்றேறக்குறைய இதே காலத்தில் (17-ம் நூற்றாண்டில்) கோயிலில் பள்ளியறைச் சொக்கருக்கும், பள்ளியறை அன்னைக்கும் உருவம் செய்து வணங்கியுள்ளனர். அண்ணல் அமர்ந்து உள்ளார். அவரைச் சுற்றி உள்ள பிரபை அற்புதப் படைப்பு. பாய்ந்து நிற்கும் சிம்மமும், பரந்து வளைந்து நிற்கும் மகர தோரணமும் 17-ம் நூற்றாண்டு சேதுபதி கலைக்கு எடுத்துக் காட்டு. மதுரைச் சிற்பங்களை நினைவுறுத்தும் படைப்புக்கள். தேவியின் உருவும், அவளைச் சுற்றியுள்ள மகர தோரணமும் அஃதே.

நல்ல நிமிர்ந்து நிற்கும் குதிரை. அக்குதிரையின் மீதமர்ந்து கத்தியைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு பெருமிதமாகச் சவாரி செய்து வருவதாக ஒரு ஒப்பரும் செப்புத் திருமேனி உள்ளது. இதை இப்பொழுது குதிரைச் சொக்கர் என்று அழைக்கிறார்கள். இடுப்பில் குறுவாள் செருகியுள்ள இவ்வுருவம், இக்கோயிலைத் தங்களது தலைமைக் கோயிலாக ஏற்றுக் காத்த ஒரு சேதுபதி உருவாகக் காணப்படுகிறது. அற்புதப் படைப்பு.

இக்கோயிலில் ஒரு பெரும் மணி ஒன்று இருக்கிறது. இதில் உள்ள பாம்புத் தலை போன்ற வேலைப்பாடுகள் சீனம், மலேசியாவில் காணப்படும் பாம்பு உருவங்களை ஒத்திருக்கிறது. இது சீனத்துக் கலைத் தொடர்பைக் காட்டுகிறது எனலாம். இக்கலைகளையும் இராமேச்சுரம் கோயில்களில் கண்டு போற்றலாம். இந்த மணியை நேப்பாள நாட்டு ராணா வழங்கியுள்ளார்.

INDIAN RELIGION IN AMERICA

In the first flush of enthusiasm for Indian religious thought, Ralph Waldo Emerson wrote: "It [the Gita] was the first of the books—it was as if an empire spoke to us " And it is true that the Gita and the Upanishads helped nurture the Transcendentalism of New England in the early 1800s. Then, in 1893, an extra-ordinary Ind,ian burst upon the World Parliament of Religions in Chicago, Swami Vivekananda whose eloquent exposition of Vedanta increased American interest in religions of the Orient. Recent years have seen an unprecedented surge of American enthusiasm for Oriental religions and cults—Zen Buddhism, yoga, TransiendentalMeditation, and Krishna Consciousness. No one knows exactly how many Americans are involved in these religious practices, but estimates point to about 500,000 members of organized groups. However, if one counts students of yoga, practitioners of meditation, and believers in mysticism, the figure may well run into millions.

The most visible form of Hinduism in America today is the Krishna Consciousness movement founded in 1966 by Swami A.C. Bhaktivedanta. Today it has 30 U.S. centers, and its groups of beardless youths with shaven heads and saffron robes can be seen in many American cities.

But perhaps the most spectacularly successful sect is the Divine Light Mission of 15-year-old Guru Maharaj Ji which has, within a short space of time, gained 40,000 followers and established 54 ashrams. Then there is Maharishi Mahesh Yogi and his Maharishi International University, with its headquarters in Los Angeles. Anotner guru is Swami Satchidananda, who gained attention by opening the Woodstock rock festival in 1969. Older religious leaders are not ignored, and the teachings of Sri Aurobindo are being studied at 10 centers across the U.S.

After Hinduism, it is Buddhism that claims the greatest number of adherents in America, with three distinct varieties being practiced—Zen, Tibetan, and Nichiren Shoshu.

Whether it is Krishna Consciousness or Zen Buddhism, each has given a new dimension to American religious life. As Professor Winston King of Vanderbilt University says: "Eastern religiosity has now become one possible option for Americans, and its study is...a permanent part of the academic scene."

—SPAN January 1975

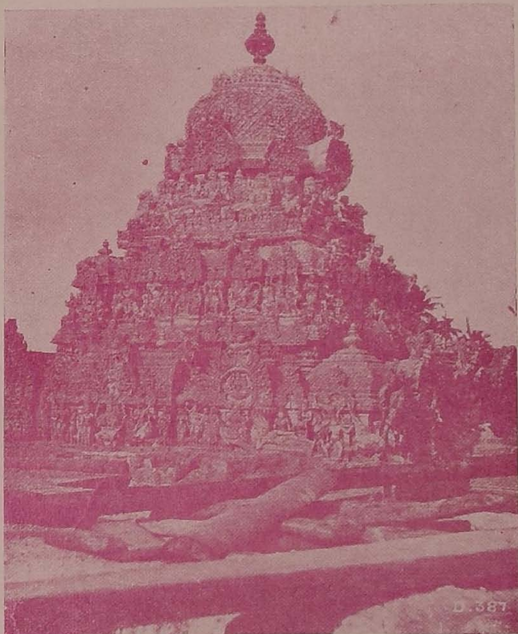

மிடுக்கான சுவாமி விமானத்தை
வடகிழக்குத் திசை காட்டும்
வாய்ப்பான தோற்றம் இது.

அனுமன் தன் ஆண்டான் இராமனிடம்
சிவலிங்கம் இரண்டைச் சேர்ப்பிக்கும் காட்சிஇது ! (செப்புத்திருமேனி)
Photo by Courtesy of French Institute of Indology, Pondicherry

உமையுடனே மகேஸ்வரனுர் உவந்திருக்கும் செப்புத் திருமேனி
Photo by Courtesy of French Institute of Indology, Pondicherry

பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் படைத்திட்ட
சீரார்ந்த இராம, இலக்குவர்தம் செப்புத்திருமேனி

Photo by Courtesy of French Institute of Indology, Pondicherry

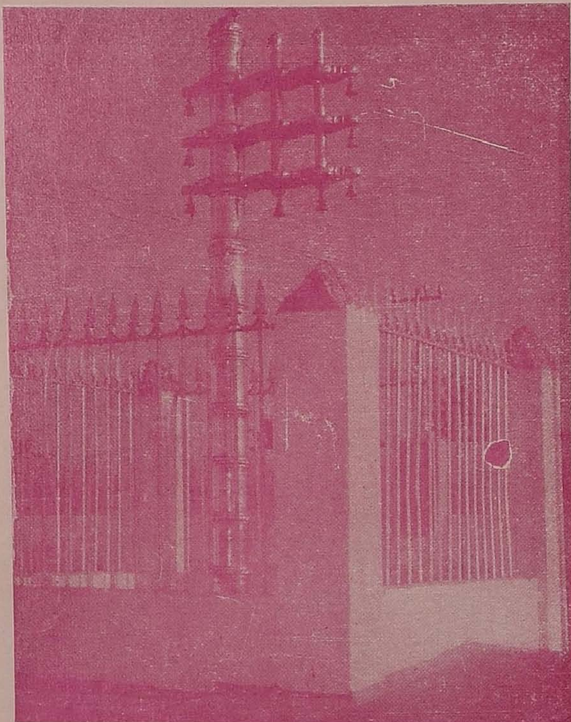

சேதுபதி மன்னரிட்ட தங்கக் கவசமுடன்
அம்மன் திருமுன்னர் அமைந்த கொடிமரம்.

Reprinted from

The Hindu Weekly Magazine March 18, 1962

with the kind permission of the author.

THAYUMANAVAR : Tamil Statesman - Saint

This year the tercentenary of a great Tamil patriot who retrieved the honour of the land by organising a movement of national unity which forced the Portugese to flee from Rameswaram.

By N. Kandaswamy Pillai

Thayumanavar, a Vellala of the Chola country by caste, was born in the first quarter of the 17th century as the second son of Kediliappa Pillai in an ancient family respected by the country and the Crown.

Kediliappa Pillai, a trusted officer of the Empire, was administering the southern divisions of the deparments held under the direct control of the Imperial Government with his headquarters at Vedaranyam, five miles from Point Calimere (Kalligicium of of Ptolemy) which is only 40 miles from Point Pedro in Ceylon a strategic centre for intelligence activities of foreigners in Ceylon and surrounding seas. Subsequently, when it became essential for the Imperial administration to have some watch over the distant Viceroys, his headquarters was transferred to Tiruchirapalli, which was also the capital of the Madura Viceroys. It appears, his elder brother, and after him, his eldest son, who was given in adoption to him, were in charge of the Imperial departments of the Vedaranyam centre. Though the Saint was born at Vedaranyam, he was named after the local deity of Tiruchirapalli which had become their residential place then.

Low Morale of the People

Thayumanavar, early in life, succeeded his father as the Auditor General of the Imperial Administration; and after some years, became the Chancellor of the Exchequer of the Madurai Kingdom which was ruled by Thirumalai Nayakar. At that time, the morale of the Nayak and his men was very low. All the qualities that made Vijayanagar Empire great had disappeared; and vices, that hasten the downfall of empires and kingdoms, had grown abundantly in various forms. The Naik, with little wisdom and actuated solely by extreme selfishness, had sought the aid of the Muslims and the Portugese to root out the Empire and ruin his neighbouring kingdoms. He forgot the cruelty with which Captain Suarez, notorious for his evil ways, was transferring the loyalty of his own subjects to the King of Portugal and collecting taxes from them for the benefit of the Portugugese Crown. He also turned a blind eye to the extreme audacity

of Count de Linharez, the Viceroy of Goa, who sent a fleet of 12 vessels on an errand of devastation to overawe the people and in his (Viceroy) words, to punish the Madura Nayakar (Tirumalai himself). He approached the very Viceroy to get a political alliance with Philip IV, King of Portugal and Spain and allowed the Portugese to extend their domain and influence. In the internal administration, the Naik and his men refused to accept the truth that the State and the Crown were created by the people for their well-being.

The atmoslhere was too thick and foul for the new Chancellor of the Exchequer, who got convinced that no good could be done to the country by remaining there, and got away from the State Government, counting on his original office in the Imperial Government for doing something to save the country from the aggressive European powers and Muslim invaders. There, the matters became even worse: the Emperor Sriranga III was appealing for help to the Moghul Shajehan by offering himself to become a Muslim. This, the Saint took as a death blow for all that was near and dear to the hearts of the people. He lost all hopes of serving God, country and culture remaining under kings and emperors. Then, after getting freed from all the administrative responsibilities, he retired to his native village, his brother got him married and settled in domestic life, lest he should turn an ascetic in utter disappointment at the ways of the world.

Ascetic Life

He did not lead domestic life for a long time - his wife passed away after the first child, a son named Kanagasabapathi, was born. The Saint then cut himself off from society and turned an ascetic. He had been equipping himself with necessary knowledge required for such a life and he was a keen student of all systems of philosophy and sacred literature in both Sanskrit and Tamil. Further, he had also the rare good fortune of getting near a 'liberated soul', who had initiated him in the mysteries of Siddhas (souls with supernatural powers), yogic practices, and esotericisms of the Saiva Siddhantha philosophy.

Thayumanavar's ascetism was not the type that eradicated man's human content by concentrating on self and its salvation; but one that linked the self with the Divine process. Far from the madding crowd, in secluded recesses of the Vedaranyam jungle area near the sea, he was anchored in the realm of spirit, constantly investigating his consciousness. The saint yearned for that knowledge and experience promised by the teachings of immortal sages and saints, after the dissolution of the physical frame, to be had in this life itself, so that he might communicate his experience to his fellow beings and share the bliss with them.

At this stage, an irresistable call of the country brought him back to the affairs of the world. Since his withdrawal from public life, too much had heppened too fast in the country, to undermine the very foundations on which the culture and welfare of the land stood. The Portugese flag was unfurled on the towers of Rameswaram. This banner shook the land with terror: thinking people apprehended the catastrophe of the ancient Tamil land becoming a Portugese crown colony. But none could save the situation neither the decrepit rulers nor the oppressed people.

Strength Through Unity

At this crisis, in the middle of December 1662, Thayumanavar came out on the scene with his tremendous knowledge of human nature and made a spiritual approach. He knew well the tribal link, existing in the Maravas in spite of various menacing differences. The Saint brought all the Marava chiefs together by explaining the dire consequences of a Portugese base at Rameswaram and made them realise, that without sacrificing their individuality and independence, all of them could stand united for a common cause with a common spirit nnder a common leader. Further, with his prophetic voice, he said if they would rise to the occasion with the dignity of man and faith in God at heart. the very sound of their trumpets and drums would make the Portugese flee the island, Rameswaram All the Marava warriors rallied round Raghunatha Sethupati, whom the Saint elected as the General of the Marava Army and a well-disciplined army of 30,000 marched on to Rameswaram. The Saint went in advance with the frm belief of settling tha matter without any loss of life. The Christian Fathers in the settlement were helpful to his aim, but the Portugese Captain intoxicated with naval strength spurned the Saint's efforts. The Saint was convinced that 'It is the will of God, the Portugese should vacate the Sacred land'. The Captain soon learnt that his fleet had gone pell-mell at the sight of a Dutch fleet of superior power and seeing the numerical strength of the advancing Marava Army, he surrendered and was allowed to leave the island with all his men and their belongings unscathed. Raghunatha Sethupathi, with the common consent of all, became the protector of the island.

The statesman-saint insisted that the present unity which gave them strength and the strength which gave them victory and prestige should not be a passing show of the hour and should be turned into a permanent edifice.

It was to work out the details and evolve a Code of Conduct for them in the presence of the Saint, all the chiefs assembled on the 24th

of Thai at the Royal Gardons. Unfortunately, the gardeners who cleared the ground during the night without seeing the human being sittting there in darkness, dumped the fallen leaves over the Saint who was sitting absorbed in the contemptation of the Divine. Then, to remove the heap, they set fire to it. He, who was the abode of God on Earth, left for his abode in God in heaven.

Quest of Truth

The Saint, who appears surprisingly modern in spirit, was well-rooted in the ancient culture of our land and attempted to recapture the dignity, mission, greatness and spirit of the past. But, he never had intellectual ambition, having been drawn to spiritual life even from his early days. He was always in quest of truth. He placed purity of conduct above learning and rated universal love as the complete expression of virtue. He was equally at home in the world of duty and in the realm of spiritual realisation. He brought light to his age and made the lives of his fellow beings worth while. He was compassionate, content with little, and sought the Supreme for the salvation of mankind. He reminds us of Janaka and Marcus Aurelius. Verily, he is a sage and poet of all ages and countries.

It becomes the duty of all interested in our ancient culture, in the beginning of the Saint's tercentenary, to familiarise our generation with his thoughts and deeds and try to follow at least a part of his ideals.

[The author is an octogenerian who has rendered valuable services to the cause of Tamil learning for over 50 years. His publications include a Tamil translation of Grey's ELEGY. As Hony. Secretary of Saraswathi Mahal Library. Thanjavur, he has been responsible for the publication of rare works. He has been closely connected with Karanthai Tamil Sangam and with the Annamalai University, he was on the panel of research consultants for the variorum edition of Kamba Ramayanam. He gave his services to the French Institut of Indologie, Pondichery for the translation (into French) project of Saiva Agamas and allied works. He has been editing THEVARAM texts for the Dr. U. V. Swaminatha Iyer Library, under a scheme financed by the Govt. of India. The Govt. of Tamil Nadu has entrusted to him the task of publishing a work an SIDDHA SYSTEM of MEDICINE.

The article, published above, has been based on letters of Jesuit Missionaries in the 17th Century and on information gathered through the French Institut of Indologie.]

RAMESWARAM

Extract from
SOUTH INDIAN SHRINES
by
Jagadisa Iyer

p 190

A bath in the sea at Rameswaram at the junction of the Indian Ocean and the Bay of Bengal, is very sacred. The junction itself is ascribed to Sri Rama, who is also said to have destroyed the invincible bridge with his Kothand, when the people complained that Rakshasas from Lanka might come across the bridge and harm them.

There are several inscriptions in the temple, which relate the exploits of various kings. One of them relates that Raghunatha Sethupathi who ruled a small principality near this place about 1669 A D., defeated the armies of the Raja of Tanjore in a battle and annexed the towns of Mannargudi, Pudukottai, Arantangi, Devakottai and Tiruvarur. Another inscription mentions that the mighty Thirumalai Sethupathi (1645 – 1670) assisted the Madura king and defeated the Rajah of Mysore who invaded Madura. In appreciation of his services, the king of Madura gave to Tirumalai Sethupathi the villages of Tirupuvanam, Tiruchuli and Pallimadai. The copper plates relate (1) that Dalavoy (Commander-in-chief) Kattadevar made a gift of five villages to the temple of Ramanadha on 20—11—1606 for worship and offerings and again on the 8th July 1607 eight villages near Pamban. (2) Hiranyagrabha Ravikula Sethupathi ordered that Muthuvijayan Servai should get food every day from the temple in appreciation of his having dragged the king's elephant by its tail dated 8th June 1627. (3) Sri Tirumalai Raghunadha Sethupathi performed Hiranyagarbhadanam at Danushkoti on 12th January 1659. (4) Sasivarana Periya Udayar Thevar alias Vijaya Raghunadha constructed a mutt (monastry) on the bank of the

Vaigai and gave a plot of land for its maintenance to Satyavasagaswami, who came from Chidambaram on the 26th November 1734. Jaffna was also brought under his control. An agreement was entered into between the Darmakartha Ramanadha Pandaram and 512 Mahajanas of Rameswaram on the 29th August 1772, consequent on the resumption of certain temple villages, by Nawab Asarat, who confined the Sethupathi at Trichinopoly. The temple servants went to Chennapatnam, paid homage to Nawab Asarat and his Dewan Rayar and redeemed the villages.

THE RITUAL OF RAMESWARAM

The temple buildings are very large and like others in the south they are surrounded by a high wall on the four sides, covering an area measuring about 865 feet from east to west by 657 feet from north to south,[1] with unfinished gopuras or gate towers on the east, south and north and a single complete one about 78 feet high on the west side towards the village. On the east side is the largest unfinished gopura, not the wall of the present outer enclosure, but on that of an inner one surrounding what is known as second prakara, or enclosure, while outside the main wall on that side are two large porticos, one opposite this gopura and leading up towards it and the other a little to the south, leading in towards a subordinate gopura in the line with the last and surmounting the gateway in front of the temple of the Goddess or Amman.

Inside the great enclosure is the third prakara abutting on the east wall and measuring about 690 feet by 435. A passage about 18 feet wide with raised corridors of about the same breadth on each side, leads from the western entrance into this outer prakara or enclosure, which contains the great corridors surrounding the inner buildings, and is by far the most imposing feature of the temple. Like the entrance passage it has a corridor on a raised platform on each side of it and runs round the four sides of the rectangle which it encloses.

This third corridor or prakara alone is open to all castes. Within it, and nearer the east face than the west, is an area 386 feet from east to west by about 314 feet from north to south, also surrounded by a high wall enclosing the second prakar, which is by no means so imposing, though somewhat older than the third; and within this again are the first prakara or inner enclosure round the shrines of the God RAMALINGASWAMI and of his consort PARVATAVARDHINI AMMAN, OF VISWANATHA-SWAMI AND VISALAKSHI AMMAN, besides a number of smaller chapels

and rooms. The principal shrines are said to have been built by Udaiyan Sethupathi, with the aid of a Ceylon prince styled Pararaja Sekhara in S. 1336 (A.D. 1414), the latter having had the stones hewn at Triukonamalai and numbered on the spot, ready to be put together. This is said to be supported by the architectural style of these buildings themselves and by inscriptions on the base of the chief shrine. The north and south gopuras are unfinished and ascribed to one Kirana Rayar, of the Dakhan, about 1420 A.D.

The western gopura, like the others, built entirely of hewn stone and the outer surrounding walls are said to be the work of Udaiyan Sethupathi and a Komatti of Nagur, near Nagapattinam, (1434 A.D.) and statues of the merchant and his wife surmount the eastern wall. In 1450 additions were made to the inner buildings by a wealthy Hindu from Madura and others in S. 1490 by Chinna Udaiyan Sethupathi Kattatevar, then a feudatory of Viswanatha Nayakar of Madura, whose statue and that of his son Krishnappa were set up in front of the Nandi. An inscription relating to this by the side of the door into the first prakaram, in front of these, was destroyed. with others. some twenty years ago or more, during a suit between the Pandaram of the temple and the Zamindar of Ramnad.[2]

The southern half of the second prakara was erected, it is said, about 1540, by Tirumalai Sethupathi, whose statue and of his son Raghunatha stand by the side of the south entrance into the Amman temple and are honoured with garlands and an offering of betel nut and flowers[3] every Friday night when the image of the Swami is brought to this place on its way to the bed (Palliarai) in the Amman temple. Raghunatha Tirumalai Sethupathi, just named, built the rest of the second prakara about S. 1580.

The great unfinished eastern gopura is ascribed to Dalavai Sethupathi in S. 1571, who also built the Sabhapati shrine in the north-east corner of the third prakara. In S. 1624 Hiranyagarbhayaji Ravikula Vijaya Raghunatha Sethupathi, besides other buildings, erected the Palliyarai, or bedroom of the Amman temple and the mandapa in front - in which are statues of himself[4] and his brother Kadamba Tever.

About S 1662 the Sethupathi began the third prakara, setting up the entrances into it from the gopuras on all four sides and it was completed by Muttu Ramalinga Sethupathi (born S. 1647 A. D. 1725-6) in S, 1691. The statues ot the latter and of his two mantris—Muttirulappa

Pillai, son of Saundara Pandiyan Pillai and Krishana Ayyangar,[5] with members of his are conspicuous in the western entrance corridor.

The temple therefore is not the work of one age, but extends over a period of 360 years and has been erected and endowed almost exclusively by one family, the Sethupathi Chiefs of Ramnad. It is one of the last great works of the Hindus and the latest additon to it is the finest of all: (see Ferguson's History of Indian and Eastern Architecture, C pp355-358).

The puja or ritual of this temple may deserve notice, as it will be found peculiar in some details and differing from what is the practice in temples north of the Tungabadra and Krishna.

At half past 4 or 4.30A. M. the padasaiva (Tam-Osan) comes into the east porch in front of shrine of Hanuman and blows thrice on a conch, tinkling on a jayaghanta (Tamil Sekandi) or small gong hung on his right wrist with a small stick held between the fingers of the same hand. Then he proceeds to the south, west and east gates in succession and repeats the summons. During certain seasons, he visits the temples outside and blows also on the sea-shore. Then come the melakarans or musicians - three with drums, bheri (Tamil peri or nagara), mridangabheda Tamil tavil) and damaruga, two pipers (nagaswara), a castanet (kaitalam) player and one with a trumpet kakala (Tamil ekkalam) and play in fron of the Hanuman shrine in the east entrance. The Sthanikars, who keept the keys and have charge of the jewels, the Bhattars or priests and the dancing-girl (Muraikari) officiating for the day, with rudraksha beads in place of jewels, dressed as a Bramani and her hair uncombed - all having already bathed - come with the peons and servants of the Dharmakartha or Superintendent and open all the doors up to the kitchen and the store-keeper gives out rice and other provisions for the day. A hundred and eighty measures of rice is said to be the daiy dole - 40 to the servants and 140 to be cooked for the worship.

Besides these officials it may be as well here to enumerate also the following:-

The Gurukkal is the priest whose duty it is to make the puja. His assistant is the Sadacharya. The Savaiyar assists at the abhisheka, bringing the Naivedya and the water (tirumanjanam) in a silver pot (ghata) on the elephant.

The Nayinar is Superintendent of all the temple servants.

The Mantraprusha repeats the Mantra when the bhattar or Gurrukkal asks forgiveness at the conclusion of each puja.

The Agama assists in making samprokshana according to the Agama sastra.

The Vedaparayana repeats the Veda behind the image when it is carried out during a festival.

The Kattiyam holds the silver baton when the image is brought out at the time of dipaaradhana and repeats the Kattiyam every evening when the Swami is carried to the palliyarai.

The Sripadam carry the image in the palanquin. Inside the temple the Siviyars (Sivikayars) bear it.

The Periamurai bring the curds, milk, etc., from the Araivasal and also light all the dipas and give them to the Gurukkal during the pujas.

About half past five, when the cooks have prepared the naivedya (food) the doors of the Mahamandapa of the temple itself are opened. The pujakars, bhattars, sthanikars and dharmakartas then go to the Mahamandapa of the Amman Temple with the musicians and open the door and the priest presents a camphor light at the bed in which the images lie, with fruit and betel-nut. A sthanikar[6] in a reverential attitude then says to the image or Swami:

"Awake Lord of the Universe, author of good to this whole world and for the word's benefit, be pleased to accept my daily worship."

They then place the image, which is of gold, in a small palanquin and carry it out at the south door and preceded by musicians and dancing-girls, two silver sticks, two torches, a silver umbrella and a chamara, it is carried round the second prakara by the west, to the east entrance of the Swami temple and placed in the Ardhamandapa or room between the shrine (garbhagriba) and mahamandapa. The bhattar next goes into the shrine[7] and removes the old garlands (nirmalya) from the linga and

puts them upon the image of Chandikeswara, which is in a small chapel just behind the shrine[8]. If this were not done, the puja would lose its merit or be of no benefit to the God.

The bhattar next performs[8] a short sankalpa, thus - sitting in the Mahamandapa facing the east, he puts a pavita or darbha grass on the fourth finger of the right hand and bending two other stalks of darbha round the same finger he makes pranayama, i. e. holds his nose with the third and fourth fingers and thumb and repeats a mantra.

Then he puts his hand to his right ear and joins his hands, he says :-

"By Siva's orders and for Siva's kind acceptance, I perform the sacred rite of the morning worship as prescribed by rules".

Then he performs punyavachanam - pouring water into a brass vessel after fumigating it with lighted camphor, he places it on some rice laid on a raised stone (punyavachanakuradu) in the floor, having first tied a a thread round the pot four times over the shoulder and bottom, and putting akshatah, (rice grains coloured with turmeric) on four sides of it laying a coconut on them and a garland over it, he knots together three darbha stalks and spreads out the lower ends (darbha kurcha) so that it may stand over the coconut and make pranayama, saying:-

"By Siva's order and for Siva's kind acceptance I perform the Punyavachana ceremony, for the purification of the vessels during the holy morning time (service)".

He then lays down the coconut, and darbha kurcha and taking the mango leaves, dips the tips of them six times into the water and dropping it into a smaller vessel. The bhattar now pours the water back into the first pot and replacing the coconut he takes 5, 7 or 9 darbha stalks and touches the pot, while the Sadacharya (adhyanabhatta) repeats the Veda[9] - the bhattar following him; this last takes 10 or 15 minutes. Again the bhattar takes off the coconut and garland and lays them down and dipping this darbha and mango leaves in the water he drops it on his head. This is called atma-prokshanam. The rest of the water he sprinkles over the floors and of the Maha and the Ardha mandapas and the shrine and on the vessels used in the puja - to purify them.

A sthanikar brings water from a well called the Kotitirtha, in the first prakara and fills a large vessel that stands in the shrine. The bhattar then takes a handful of sandalwood paste[10] and rubs it on the linga and the pitham on which it stands. Next he pours water over it from the large vessel, repeating certain mantras.

"The Sri Chakra Tirtha (holy water) which is powerful to wipe off the sin of the Betala[11], was created by Parameswara, Hanumat-saras, Agasthya-tirtha, Raghurama-tirtha, Jata-tirtha, Lakshmana-saras, Chakra-tirtha, Siva-tirtha, Samkha-tirtha, Yamuna-tirtha, Ganga-tirtha, Gayah-tirth and others, form the karor of holy waters. The holy Sadhyamritha-tirtha, the holy (water) named Manasa, which is as it were another manasa[12] itself and the Dhanushkoti-tirtha, (also form the number").

"May the Sindhu, Sarasvati, Yamuna, Godavari, Narmada, Kaveri, Kapila, Prayaganiyata, Vetravati, Krishna, Bhimarathi, Palgu, Sarayu, Gandaki, Gomathi - May these rivers that take their source from the feet of Hari ever give prosperity".

A sthanikar then draws a curtain, that runs on a rod, across the Ardha mandapa and brings a dry cloth to the bhattar, who dries the linga with it, and with rest of the water he washes the floor round the vedi and ties two cloths round the linga, one of them in front and round the middle of it (for vastra and upavastra): then he dips the second and the fourth fingers[13] of his hand in sandalwood paste and draws them across the front of the linga, leaving 3 lines on it and on these he makes a round spot - forming the tilaka. Then he puts a garland over it and lays three bilva leaves (bilva dhalam upon it).

About 6 o'clock a sthanikar, aecompanied by musicians playing, brings to the door of the shrine naivedya of boiled rice, bread, curries,- more than an ordinary meal to a single person. The bhattar sprinkles the food with a few drops of water and repeats certain mantras,

Then he takes water thrice in his hand and pours it on the floor, the Adhyanabhatter saying Arghyam, Padhyam, achamaniyam, as he lets them fall in succession. Then taking bilva leaves in his hand he sways or waves them thrice towards the linga, the other saying (for rice) Annam Naivedyami for bread—apupam Naivedyami and for curry,—vyanjanam

Naivedyami. Again he pours water thrice on the floor saying as before—arghyam, etc. and the curtain is withdrawn.

A sthanikar next gives the bhattar a lamp[14] (dhupa) in which gum Benzoin (or incense) is lighted and he incenses the linga, moving it first downwards in a wavy line, then thrice round and up and down once. Another lamp (dipa) is given and waved as before; then a camphor light. The bhattar during all these services faces the north and now, at the close of the morning puja (Suprabhatam, Tamil Tiruvanandal) he requests the Swami or God to accept the food.

> "O thou, that art worshipped by the Devas, be pleased to accept the rice.
> payasa, (Rice boiled in milk) and puddings and cakes mixed sitalehya (chilly powder), together with curd, milk and ghi",
>
> And prostrates himself with joined hands in front of it.

About 7 A. M., the second service (Udayamartana) begins. The bhattar taking water in a vessel goes into the shrine, joins his hands and thus asks the Swami to accept this puja.

"Salutation to Rudra, to Bhima (the fearful), to Nilakantha, to Vedhas, to Kapardin, to Suresa, to Vyomakesa. O Sankara, accept my worship which is performed with fruits, holy incenses, holy rice of various kinds and the sixteen kinds of external honours".

Then he dips his fingers in the water and castes it on the linga and says certain mantras.

"Whether pure or impure, in whatever state of body (physical or mental) a man may be, if he only contemplates the lotus-eyed (Vishnu) he becomes pure both externally and internally."

He next throws water thrice on the floor, saying arghayam, etc. A sthanikar then brings naivedhya-rice mixed with curd (dadhyodhana), bread, fresh butter and curry and the curtain is drawn. The bhattar sprinkles the food with water, and then waves his hand four times towards the linga and says some mantras with the successive movements.

The curtain is again removed and sthanikars bring dhupa, dipa and camphor lights, which are successively waved as before. Then the bhattar locks the doors and goes out.

The same is done in all the four shrines (Ramanatha, Hanumalingam, Parvathavarthani and Visalakshi) and the food is distributed to the temple servants.

The third or Udayakalapuja commences at about 9 o'clock. A sthanikar takes water in a silver pot from the Kotitirtha and with it he mounts an elephant which is ready in the second prakara and comes out by the eastern gate with musicians, chamara, umbrella and the dancing-girl of the day[15] in advance and before them a second elephant. The procession turns to the south and comes round the temple, re-enters at the eastern gate[16] and proceeds round the third Prakara to the eastern entrance, where the sthanikar dismounts with the water and carries it into the Ardhamandapa. Then the bhattar comes and the sthanikar brings water in another vessel into which the bhattar dips his fingers and drops it on his own head and says certain mantras.

"The five kinds of purity: Let there be first of all *purity of soul*".

This is called atmasuddhi: he also drops some of it on the floor as (sthalasuddhi) and says mantras.

"Secondly, *purity of place*".

Again he sprinkles the vessels (dravysuddhi) and says certain mantras.

"Thirdly, *purity of things* (accompaniments)".

"Fourthly, *purity of the linga*".

And to prevent his yawning, coughing, etc., he makes mantrasuddhi repeating some mantras.

"Fifthly, let there be the *purity of the mantras*. Thus five kinds of purities are enumerated." He then sits down in the Mahamandapa and worships Surya.

"Rule for covering the ground: The best mode of covering is by two measures of Sali grain; a medium mode is by half of that quantity; a low mode is by half a measure: these (three) form the definition of Sthandila. The lowest mode is by a quarter measure."

And the rule for worship is,

On a raised stone in the floor in front of him a sthanikar places 4 measures of rice, which the bhattar spreads into a square and traces on it a circular flower with its 8 petals. On it he places darbha grass and flowers, saying :- Sridevіayainamah - and then puts a little sandal paste on it. He then takes an empty vessel like a tea pot without handle and after fumigating it with lighted camphor he ties a thread over it, passing it

five times at equal distances down the sides and over the shoulders and bottom and putting sandal paste and akshatha on four sides, he places it over the figure drawn on the rice. Next, taking akshatha in his left hand he places it on the rice at the bottom of the vessel saying - Pade. Brahmanam avadhayami[17]. Again he puts more on the body of pot, saying :- Madhye Vishnum avadhayami; on the lip saying certain mantras.

"The precept for defying the water in the vessel. Inside the vessel, Ganga, Yamuna, Narmada, Sarswati, Sindhu, Godavary, Kaveri and Tambraparni are to be worshipped. At the spout of the vessel, Vigneswara is to be worshipped."

Lastly, he puts some into the spout and says certain mantras.

"I worship Vigneswara at the spout (of the vessels)".

A sthanikar now takes the silver pot full of water and pours it into the vessel. The bhattar puts a pavitra of darbha grass on his finger.

"The rule for making Pavitra :- Two darbha grasses each of twelve finger - breadths long must be twined together. Two finger - breadths in length must be devoted to form the ring of the pavitram; one finger breadth for the knot; four finger breadths for the tail; this is the description of the pavitram".

The sthanikar brings a large flat brass tray called thaambulam with half a measure of rice, some betel nut, fruit (plantains), sandal paste, flowers, sugar, darbha grass, coconut and mango leaves and sets the tray on the south of the kumbha.

"The rule for the collection of the things required for Punyahavachana :- In the vellel rice, betel-leaf, fruit, sandal powder, and flowers; molasses, darbha grass and mango leaf must be placed to the right."

The bhattar sits facing the east and the Sadhacharya and any other Brahmans knowing the Veda who may wish to join, sit down near him. The bahttar asks :-

> "Charitable people : Permit me to pronounce the Punyahavachanam !"
> They reply :- "Let it be said".
> He says :- Akshtah !
> The reply. - "Let there be akshatas".
> Bhattar. - "Fees"?
> Brahmans. - "Let there be fees".

The bhattar then takes the mango leaves, coconut, darbha grass and cloth and lays them on the kumbha - the head of the coconut pointing to the east. Then the bhattar performs sankalpa, as before, A sthanikar brings him a cloth and garland and the bhattar ties the cloth round the neck of the kumbha and puts the garland over it. Then taking down the coconut, he dips the mango leaves into the water thrice and drops the water into another vessel with the same formula as in the first puja. Next touching the pot with some darbha stalks, he and the Brahmahs repeat portions of the Veda for about an hour. The bhattar then offers betel-leaf, sugar and flowers, as naivedhya to kumbha, saying, Varunarajayanamah and from another vessel he sprinkles water thrice on floor with the usual formula - Arghyam, etc. Now taking water and a flower in his hands, he waves it twice, as an offering, towards the kumbha, saying certain mantras.

Next he pours into the milk, first the curd, next the ghee, third the gomayam and lastly the gomutram and takes the vessel into the garbhagriha or the shrine and sets it on the north side of the linga[18].

Again a sthanikar brings four measures of rice and places it on the raised stone or flag and the bhattar spreads it in a square and draws on it a lotus flower with ten petals, the 3rd pointing to the south and the 8th north, the numeration commencing from the east. On it he places sandal paste and flowers and putting akshatha in his lefthand he places a little of it on the petal.

Placing a large pot (ghatam) on the centre of it and ten smaller ones (kalasam) round it on the petals, all fumigated first with camphor and with threads tied round each in the usual fashion here, he puts akshatha and sandal paste on the four sides of each. A sthanikar then brings water (from the Koti-tirtha) and pours into each pot and ties a cloth round the neck, placing mango leaves, a coconut, darbha and a garland on all. The bhattar now washes his hands and feet at a well close to the mandapa and returning into the Mahamandapa, he sits down facing east (the pavitra being still on his hand), and here he makes pranayama in the usual wav, then crossing his forearms, with closed fists he beats his temples with the kunckles and muttering 'Sri Ganesya Namah'. Then he begins the Sankalpa[19] and says certain mantras. "For the pacification of all obstacles let us think of him who is dressed in white robes who is Vishnu himself, who is of the colour of the moon, who has four hands and who is of pleasing appearance."

And then holding his two hands clasped on the right knee, the right hand above, he repeats certain mantras.

In the second - southern division of the Continent of Brahma which is going (its round) by the command of the great and reverend Siva; in the (present) time of Svetavaraha in the reign of Vaivasvatha-manu: the twenty-eighth; in the first quarter of the Kaliyuga; in Jambudvipa; in Bharatavarsha, in Bharathakhanda; in the southern direction from Meru; in the Saka era; in the Samvatsara Chitrabhanu of the cycle of 60 years beginning Prabhava; in the Hemanta season; during the (sun's) northern course on the auspicious day Monday the 7th tithi of the light half of the month Makara; on the auspicious day in which is the asterism Revati, the Siva Nakshatra, Siva Yoga, Sivakarana, the Subha Yoga, Subha-karana and other (auspicious) times are in conjunction".

Then he says, Sri Ramanathaswarasya pratahkale abhishekartham snapanapujam vidhivadaham karishiye. - "For the holy morning-bath Ramanatheswara, I perform the necessary worship of the bath as prescribed by rules", and taking akshatha in his right hand he puts small quantities of it, with his left; 1st on the ghatam or large pot, saying :— Sapta-vidha-samudra tirthan avadhayami. - "I defy the seven kinds of ocean waters in the vessel"; 2nd into the kalasa, on Petal No. 1 saying - Gangam avapayani: "I fill up water from Ganga". Into the 2nd Kalasa saying:- Yamunam avapayami; into the 3rd - Narmadam avapayami; into the 4th-Sarasvatim avapayami: into the 5th - Sindunadhim avapayami; into the 6th-Godavarim avapayami; into the 7th - Kaverim avapayami; into the 8th - Tamraparnim avapayami; into the 9th - Sivatirtham avapayami and tnto the 10th Kalasa saying : Saravan Punyatirthan avapayami.

A sthanikar brings betel - leaf, plantains and sugar and another brings a single dipa and dhupa and the bhattar waves the dhupa.

Then he sprinkles ā few drops of water over the betel-leaf, sugar and fruit and offers them in succession as naivedya.

"I perform all the obeisances."

A sthanikar next brings, in separate dishes, honey, plantains, curds, milk, ghee and sugar[20] thus enumerated:—

அழ. அரு. குடும்பத்தார் திருப்பணி செய் கருங்கல்லால்
அழகுடனே காட்சிதரும் முதல் சுற்றின் எழில் தோற்றம்

முத்திமுனைந்து முயன்றாலும் முடியாமல்,
முடிப்பதற்கு இருக்கின்றேன் என்று சொல்லும்
இரண்டாம் திருச்சுற்று!

Missing Pillars in Second Corridor
Photo by Courtesy of Archaeological Survey of India, Southern Circle.

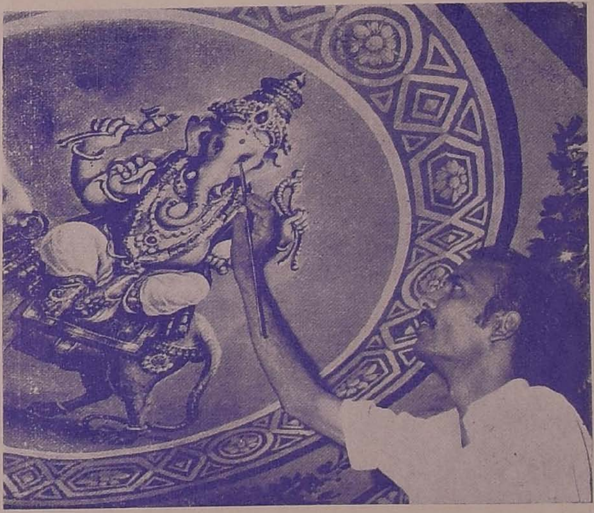

" அனுப்பு மண்டபத்தின் நுழைவாயில் விதானத்தில்
விநாயகர் திருவுருவைத் திறமையுடன் தீட்டுகின்ருர்,
பழனி அடிவார ஓவியராம் *இராமஜெயம்* !"

" அம்மன் திருக்கவசம் அமைந்த கலையழகை
அறநிலைய வைர நுண்ணறிஞர் இராதா கிருட்டிணன்
துணை ஆணையராம் தோன்றல் முருகேசரிடம்
காட்டிக் களிக்கின்ற காட்சி இது !!

" வைர நுண்ணறிஞர் இராதா கிருட்டிணனர்
துணை ஆணையர் தோன்றல் முருகேசரிடம்
தங்கக் கவசத்தைக் காண்பிக்கும் ஒரு தோற்றம் ".

"Of the curds, honey, milk, ghi and sugar, begin from the middle and place them all in the five sacred spots, pronouncing the Brahma-mantra.[21] Twice two and a quarter times of sugar must be in the mixture. This kind of mixture, which is called Panchamirta must be offered three times to the god".

The bhattar goes into the shrine and removes the garland, flowers and bilva leaves and hands them to a second sthanikar, who takes them o the chapel, of Chandikeswara. Then the bhattar stands before the figure of Ganapathi or Vigneswara, in the Ardhamandapa with joined hands and says :-

"Thou elder brother of Skanda, the lord of all the ganas! I have begun the worship of Siva with his beloved wife: be pleased to favour me with freedom from all obstacles".

Then he goes to the Nandi and removes the garland of the previous evening, and those on all the other images in the temple and takes those of the gods to Chandikeswara - those of the Ammans to Chandikeswari. This takes half-an.hour to do.

Returning to the garbhagriha, he sprinkles water on the linga, (prokshana) and now begins the abhisheka. The curtain is drawn and a sthanikar has already filled a large vessel in the shrine with water from the Kotitirtha and now brings the sandalwood paste or ointment already described and the bhattar, rubs it over the linga and pours water on it. The sthanikar next brings powder of siyakkay (mimosa abstergens) and the bhattar mixes it in a brass cup with water, forming a very thin paste and pours it on the linga and again water. The same follows with powdered cinnamon, and turmeric; then the sthanikar opens the tender coconut and the bhattar pours the water of it into a bowl and thence over the linga, followed by water; then the curd, the ghee, the milk, the sugar mixed with water and the honey are successively poured on and each followed by an ablution of water. Next the panchagavya already described is brought and poured on and again water and lastly thin sandalwood ointment. Then he ties a cloth to the middle of the linga and offers naivedya of mudgannam (Tamil pongal) made of boiled rice, green dhal, ghee, pepper and cumin, first sprinkling it with water and then moving his hand five times towards the linga saying :- Mudgannam naivedyami. Next he waves a dhupa with 4 or 5 lights on it whilst the sthanikar rings the bell; then dipa, then

camphor and the curtain is withdrawn and again drawn. The bhattar now takes the cloth off the linga and pours water over it and a sthanikar brings over the ten kalasas of water in the order in which they have been already numbered and gives them to the bhattar who pours them over the linga and gives the empty vessel to another sthanikar. The ghatam (or large vessel) is next brought and the sthanikar holding it, the bhattar takes a mango leaf and dips the top of it into the water thrice dropping it each time on the linga. Then throwing the leaf into the Ardhamandapa, he takes the sankh and the sthanikar pours water into it which the bhattar pours over the linga: this is repeated thrice. The sthanikar now gives him the ghatam, which he empties also over the linga. Next the sthanikar brings to the bhattar a vessel of Ganga[22] water, which he pours in the same way. Then a dry cloth is given with which to dry it. Next he washes all round the linga with water from the larger vessel in the shrine. Then two clothes are brought for vastra and upavastra, which are tied round the middle and thrown over the top of the linga. The sthanikar next brings the silver tripundra or mark, of three horizontal bars and the bhattar, making the usual mark with sandal paste, presses the tripundra against it so that it sticks and puts a tilaka or round mark over the central bar. Then silver eyes are brought which are similarly stuck on; and lastly a garland is put over it.

The sthanikaras come out of the mandapa and pour water in front of the great Nandhi - which is built up and plastered over and is of great size. Water is also poured on all the other lingas. The bhattar takes sandalwood paste in a cup and bilva leaves and goes round to all the lingas and images, putting a tilaka on each and laying two bilva leaves on the top.

The Sthanikars next bring with music from the kitchen, mudgannam (Tamil pongal), gulannam (or rice prepared with sugar, ghi,green dhal, cardamom, milk and coconut), sambhannam, (rice cooked with tamarind, sesamum oil, chillies, mustard aud salt), bread made of black gram, (phaseolus radiatus), bread of rice-flour with sugar and ghi, a cake of rice - flour drawn into threads like maccaronni, rice with milk, dhal boiled with salt, curds, ghi and curries. This is brought in to the Ardhamandapa near the shrine door and the bhattar sprinkles it with water and taking a bilva leaf: he places it at the foot of the linga.

Then pouring water thrice he says, as before:-Arghayam, etc. Next he waves a bilva leaf towards the image waving his hand five times: meanwhile music is going on in the Nandimandapa and a sthanikar rings a bell in the temple.

The sthanikars now remove all the food to a room to the south-east of the Amman shrine, besides the kitchen, delivering it into the charge of a Maniyakaran, who locks it up. In the temple, a sthanikar takes a bell in his left hand and a dhupa and dipa in the other and ringing the bell gives the dhupa to the bhattar and withdraws the curtain. The bhattar waves the dhupa, saying:- Dhupam aghrapayami and pours water: thrice on the floor (achamaniya) then waves a dipa with one light (ekamukha) saying:- Dipam darsayami; then a sthanikar gives him a lighted saptasthana dipa which he waves with both hands, saying:- Alankara dipam darasayam. He returns each in turn to a second sthanikar. Then he pours water on the floor saying:- Achmaniya, and receives the pancha-sirsha-naga-dipa, which he waves saying, dipam darsayami snd so in succession he receives the vrishapa dipa, the purusha-mriga-dipa, the nakshatra-dipa and the Kumbha dipa and waves each, first in a wavy line from above downwards[28] then thrice round going up on the left and down on the right side and lastly bringing it straight downwards and saying the same words. Here the sthanikar stops ringing the bell and the priest repeats certain mantras.

"First the incense is to be offered; then the priest presents the sacred meal; then after presenting betel-leaf, the light must be presented; then the mahadipa, bhuta rudra dipas; the naga dipa; the sesha dipa; the purshamiriga dipa; the nakshtradipa which is arranged in three rows of five, three and one respectively; all these dipas each with its worship must be waved before the God: then the digbanda and Apakuntha ceremony with sandal powder and incense must be performed; the Pandhamudra and Dhenumudra must be presented; the waving of the Arati with the five Brahmans and the six angas must be performed: the waving of camphor ceremony must take place when the sound of the bell must be stopped; after the Niranjana, the achamaniyaka must be offered; then the sparkling mark of kumkum must be placed between the eye-brows".

Then the bhattar pours water on the floor, saying, achamaniya and with ashes, kept by the door-lamp, he puts a tilaka on the linga. A sthanikar next gives him a looking-glass which he shows to it; a small umbrella which he holds over it for a little; a chamara that he whisks twice or thrice; and a fan of peacock feathers which he waves for three or four minutes. Then he takes flowers and bilva leaves and presenting them to the linga, with joined hands, he repeats certain mantras.

"For the atonement of any mistakes that I may have committed in my worship, I have performed the worship. May it give you pleasure (satisfaction)!"

He next commences the archana; facing the north and holding a tray in his hands with bilva leaves, the bhattar stands in the shrine, while the Adhyana bhattar is standing in the Ardhamandapa.

A sthanikar has now brought back the food from the arai or pantry and the bhattar sprinkles it with water and waves his hand from it towards the linga and says some mantras.

Next, he gives holy ashes (vibhuthi), bilva leaves and water, to those who are worshipping in the Mahamandapa. A sthanikar then takes some boiled rice in a basin and covers it with a cloth, another brings a bell in his left hand and a dhupa and dipa in his right and they go with music to all the lingas in the enclosure, the bhattar following. To each linga the sthanikar lifts the corner of the cloth, the bhattar waves his hand, offering naivedya and presents the dhupa and dipa. The same is then done at the shrines of Vinayaka, Subramanya, & c.

Next the bhattar pours water and lays down bilva leaves and rice on each end of the threshold of each door of the Mahamandapa. A copper image like a trisula (Sivali - a Balidevata) fixed in a hemispherical base is now carried in a small palanquin by two men out at the eastern door of the Mahamandapa, down the north steps and round the shrine by the south, the bhattar following and putting water, bilva leaves and food on all the balipitams—of which there are nine to the south and three in front of the Mahamandapa. Coming round by the north the palanquin is carried out to the Nandi mandapa, round the northern side of it, out into the second prakara and to the Yagasala in the north-east. There the sthanikar puts fire into one of the homakundas and the bhattar goes in and taking as much food thrice as his fingers will lift. he puts it into the fire, saying, Devabali, Bhutabali and Iswarabali. The palanquin is now brought back to the great gilt balipitam behind the dhvajastambha, on which the bhattar pours water and lays bilva leaves and a ball of food from the tray carried by the attendant sthanikar, this he sprinkles with water and offers saying:- "Bahyadevataphyo balim naivedyami". This food is then given to the attendant whose duty it is to blow the sankh. The bhattar then pours the remaining water on the balipita and throws the rest of the bilva leaves upon it, and the palanquin proceeds by the southern side of the Nandhi to the Mahamandapa, ascending to the east door by the southern steps. The bhattar now locks the door of the Ardhamandapa and the third or Udayakalapuja is closed, the time being now about noon.

The fourth sevice or Uchhikalapuja begins soon after the close of the last, and is exactly like the first after the Swami or image has been removed from the Amman temple, then it need not be gone over again. It lasts about an hour and a half, after which the doors are locked and all go to their houses for meals.

Again about half-past five the drummers and some of the musicians sit in the entrance porch and play with might and main in the shrillest of keys. At sunset the sankh is blown in the porch and the lamps are lit, servants being appointed for that purpose. The sthanikars then open the doors and light the temple,[24] and the bhattar having bathed and having put on a clean cloth and ashes, comes and makes the Sayarakasha puja, which is a repetition of the third or Udayakala described above. This is attended by many pilgrims and lasts till 9 or 10 p. m

The sixth and last puja—Ardhajama, is also a repetition of the first, including the abisheka After this, the bhattar puts the golden image into a small palanquin and waves a camphor light before it; then the sthanikars, preceded by musicians and the attendant dancing-girl (dasi), carry it out by the northern steps from the eastern door, the bhattar presenting dhupa and dipa and cffers betel-nut and leaf (kaalaanji) in front of the Nandhi, they bring it round the narth side of the Nandhi, in front of the treasury, (karuvelum) where again dhupa and dipa are presented and again on the north-east, opposite the store room. It then proceeds east and south along the second prakara to the south entrance into the Amman shrine. By the sides of the door out of the prakara are statues of Tirumalai Setupathi (on the east) and his son Raghunadha Tirumalai Setupathi[25] where it stops and the statues are honoured with garlands before it enters. At the south entrance of the Amman temple, the bhattar takes out the image and places it in the bed beside Amman. There, a camphor light is waved; the sthanikar brings milk and the bhattar offers it naivedya.

He now comes out and the dancing girl at the door repeats a Tevara unjal or verse in honour of Siva.

"Mandra and Saduragiri mountains are turned as it were into two pillars for the suspension of the swing; Mahameru and Ponmalai are converted into two beams; the powerful Shesa has made himself into two cords; the true wisdom itself which shines supreme is turned into a plank; Vishnu and Brahma hold the cord and sway the swing to and fro; the learned Vedic Brahmans stand near to peform the necessasy rites; the beautiful goddess Malainayakai (Sanskrit Parvatavardhini) sits by your side. Let us rock the swing".

And a Pandaram (oduvar) also repeats another Tevara. "That the daughter of Videha (Sita) seeing the deer mistook it, without knowing that it was a Rakshasa come in disguise to entrap her, has after all taken a beautiful turn by establishing for ever the name of Rameswarm".

The sthanikar meanwhile swings the cot to and fro and fans the images, and people attending for worship are supplied with sacred ashes.

Other sthanikars now lock and seal the doors of all the shrines; all go out, and the sthanikar counts the jewels on the images, closes and seals the door, locks the prakara doors and departs about midnight.

THE PUJA UTENSILS

In observing the ritual detailed already a number of utensils are made use of on the occasion. A set of five vessels is made use of when the puja commences. It goes by the name of 'Pancha Kalasam' or 'Pancha Pathram'. The word 'Pathram' means 'that which holds or contains the drink' and that is water ordinarily. Hence these vessels are for containing water. There is of course nothing extraordinary in the use of a few vessels for containing water during the performance of the puja, when it is viewed from an ordinary standpoint. But the study of its rationale is highly interesting since it reveals the profound spiritual truths on which the usage is based. A rational explanation can be given for the use of five vessels for holding water and five only neither more nor less.

When a distinguished personage or a very old person visits one'shouse, it is ordained in the Dharma Sastras that he should be welcomed with 'Argyapadhya' and 'achamaneeya'. Argya is water offered to wash the hands. Padhya is water offered to wash feet. And Achamaneeya is water offered to be taken in small spoonfuls thrice. The three vessels, out of the five used on puja occasions, contain water for the purpose referred to above. The fourth 'Snaniyam' contains water for bathing and the fifth for general use such as cleaning the vessels and so on.

First taking the vessel containing water for general use and examining its rationale, it will be seen that from a hygienic standpoint, it is highly desirable, that vessel used to contain drinks as well as water for bathing and other purposes, should be kept scrupulously clean and hence a separate vessel for containing water for cleaning such vessels is a sine quanon,

on all occasions. It is a store of water to be used to wash things generally clean. Spiritually it is meant to represent the physical body which serves the purpose of refining the emotions and the mind.

Argya is water offered for washing the hands as has been already pointed out. The sceince of health requires the hands to be very clean if food is taken with the hands. We might have touched many undesirable things and hence the hands must be thoroughly cleansed before sitting to eat. We require clean water to do so; hence a separate vessel is kept for containing water for that purpose. The spiritual significance is the wish that the hands of rhe holy men may be raised to house they visit and to purify its inmates just as the water offered purifies the hands of the holy men and makes them feel the cool and pleasant sensation of contact with water.

Padhyan also may be similarly expained. We might have trodden on undesirable things such such as the sputum of a consuptive patient or any such other things and hence it is desirable that we wash our feet before entering a house, to avoid the possibility of bringing into the house we visit, microbes of contagious diseases. From a spiritual standpoint, it means a prayer to the holy person that his visit should be friendly and not inimical "Snaniya" is to have the same effect as a argya end padhya but rather in a higher degree.

This procedure of every day before taking one's meals has a highly beneficial effect since it creates a sort of mental atmosphere that everything in the house is pure and consequently no sickness, etc., can occur in that house.

The several puja vessels are made use of in various ways. The most prominent of them, the BELL - is rung whenever the attention of the God is deisred to be attracted by the devotee just as we ring a calling bell or make a noise to invite the attention of any person. Spiritually it signifies that effort on our part is essential to attract special notice of God towards us.

The MIRROR, called in Sanskrit Dharpanam is shown to the God as a mark of reverence and attention to his comfort and luxury. Spritiually it means that He is the supreme consciousness under whose shade

everything else remains protected. An umbrella, in Hindu scriptures, means power.

There is also a crescent-shaped utensil which is whown to the deity at the time of worship. It is called in Tamil Chandravattam. It shows spritually the secondary light emanating from the moon, the primary light being that from the sun.

There is also a vessel for burning incense in. From a hygienic standpoint, it may be to serve the purpose of a disinfectant. Spiritually, it means that the organ of smell is his gift, just as the bell may be taken to indicate his gift of the organ of hearing.

Then we have a number of utensils for showing the deity light, emanating trom one flame, five flames, six flames, seven flames and so on. The light is acknowledged to be the most precious gift of God to man. It is the source of all knowledge. Some people have more of it and some less. Even animals,, plants and minerals have consciousness varying only in the degree of intensity. So in the worship of deities, light occupies a very prominent and important part. Waving one flame before the diety is to indicate that creatures of only one sense are of course his creatures. Similarly waving five, six and seven flanes indicate that creatures of diverse degrees of intelligence are his children

There is also an utensil resembling the image of a five-headed serpent from each head of it a wick soaked in oil projects and burns giving out a flame. A serpent, in Hindu Scripture, generally indicates infinite space. Maha-Vishnu sleeping on the serpent Sesha is allegorial and means he is floating in space permeating all his creatures through and through with his vitality. Hence these flames from the five heads are meant to indicate the knowledge in the five states of consciousness - the waking consciousness-the dream consciousness, the consciousness in deep sleep and two other stated beyond the above three. Each of the above states of consciousness is experienced in worlds of matter of different kinds of intensity, by the living things. Maha-Vishnu alone having the unified consciousness of all these states.

There is also another flame from an image in brass of a bull. A bull, the vahana of Siva as well as the other vahanas viz-Garuda of

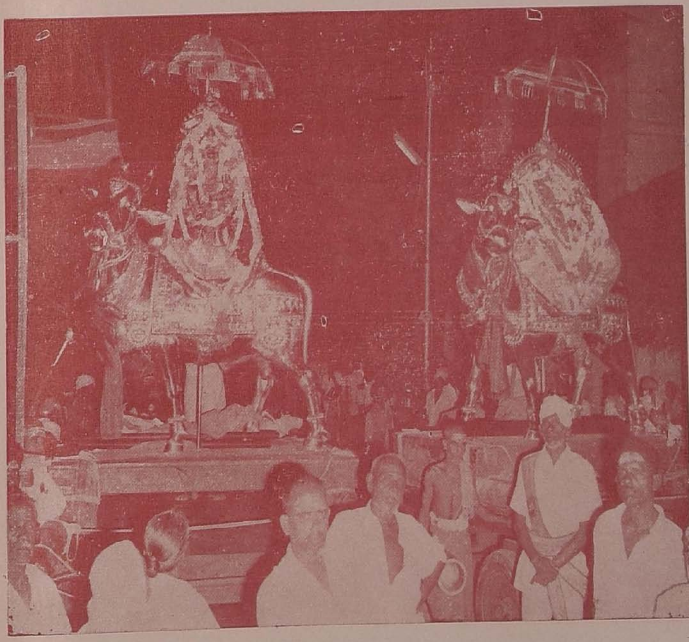

சிலைவளர் இராமநாத சுவாமிகளும்
மலைவளர் காதலியும் மாண்புடனே
காளை வாகனத்தின் மீதேறிவரும்
கவினார்ந்த காட்சி!

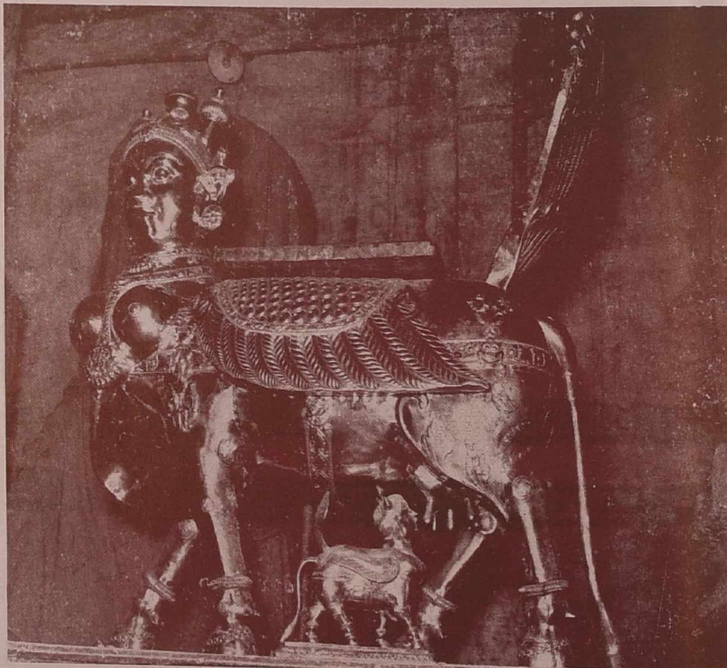

எழில்தரும் வாகனமாம்
இணையற்ற காமதேனு

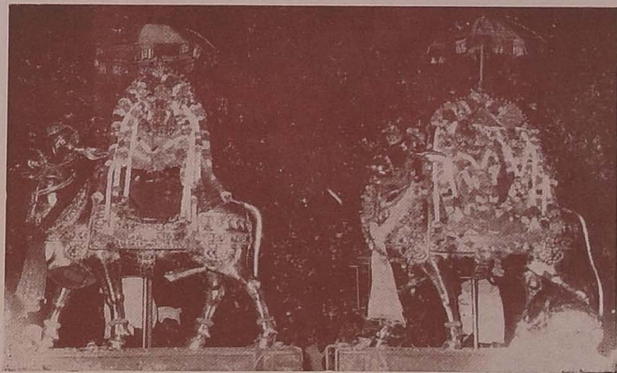

எத்தனையோ வாகனங்கள்!
எழிலார்ந்த வாகனங்கள்!
அத்தனையும் அழகுமயம்!
ஆண்டவனின் தெய்விகமே!

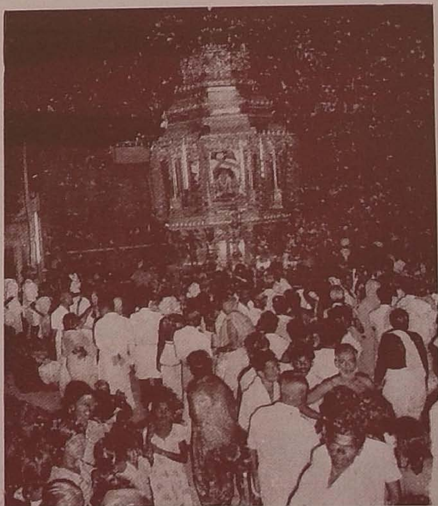

உள்ளம் உவக்க ஓங்கும் எழில் காட்டும் வெள்ளிரதம் இது.

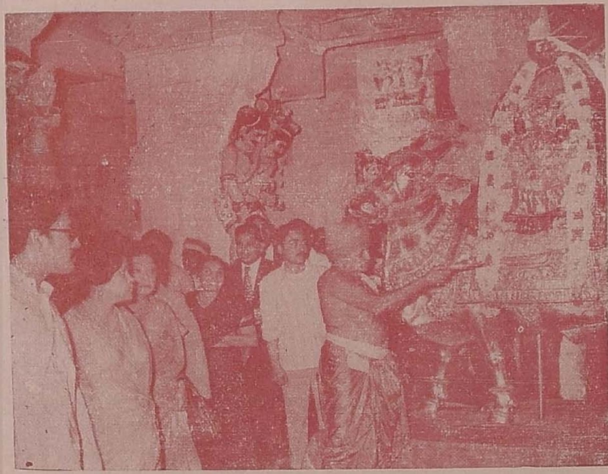

வளமைமிகு பேரரசி தம்முடனே வருகைதந்த
வண்மைமிகு நேபாள மன்னர் பிரேந்திர ஷா.
Their Majesties the King and Queen of Nepal look at an artistic vehicle, used at festival pocessions.

பொங்கும் எழில் காட்டும்
தங்கப் பல்லக்கு.

Vishnu, swan of Brahma, the creator, and so an, are used to indicate the play of forces of nature in matter, the deities from whom the forces emanate, remaining behind. Hence this flame in an image of a bull indicates the supreme consciousness in matter of utmost tenacity since the bull is the vahana of Siva, the Lord of the burning ground, meaning thereby matter from which every kind of impurity is burnt out.

There is also a flame at the top of the POT to indicate the intelligence in man, the flame representing head, the seat of intelligence and the pot itself the trunk.

A brass utensil resembling a CAR throws out 108 jets. This is to indicate one intelligence becoming many even as one cell becomes many cells in the human body.

The last light is the flame of burning camphor waved before the deity to indicate the play of forces in matter which in at the same time no matter; camphor evaporating and readily disappearing is space is taken to typify the same. Even from a hygienic standpoint, the burning camphor, has a cooling and soothing effect on the nerves of the people.

Thus we find that by performing puja, understanding the rationable, a man tries so remind himself of God and His inseparable relationship to everything in the world, which fact he might otherwise forget in the struggle for existence in this mundane world.

FOOTNOTES :

1. 13 acres and 5 poles.

2. The suit was conducted by one Appavu Pillai, still living, who had a number of inscriptions forged and inserted in the walls, and produced translations of them as evidence against the claims of the Sethupathis. This evidence never seems to have been questioned. The suit, appealed to the Privy Council was given in favour of the forgers, and the Sethupathi deprived of his right to appoint the Dharmakarthas or interfere in the mangement of the temple which his ancestors had built and so richly endowed. The older copper plate grants disappeared at the same time.

3. These go to the Zamindar's servants if any are present.

4. His staute appears also in two other places with his mantri, Tollakadu Muttirulappa Pillai opposite, together with others of his friends; but about 1835 Pandaram had some of them chiselled into ascetics, affixing beards of lime, etc.

5. To his grandson Satavadhanam Muthuswami Ayyangar, an able Pandit and Poet, I am indebted for much of the information given below respecting the puja.

6. The Sthanikars prepare the lights, carry the water, flower, food etc., used in the Puja, keep the jewels, carry the silver sticks in processions, cook the rice, naivedya, ring the bell during puja, and hold torches to let the Sudras see where they are not permitted to enter.

7. As the same ceremonies are gone through in all the four shrines it will be sufficient to confine this account to the principal shrine.

8. Those from the Amman temple are carried to the image of Chandikeswari.

9. Printed in the Punyavachanapanchadi,

10. Composed of sandalwood powder, musk, saffron, flowers, sandalwood oil, civet (javadu and punuhu) bezoar (gorochana & pachha karpura). There are sixteen kinds of baths.

First of all, by the scented oil; second, by the lime juice; third, by the flour of green pulse; fourth, by turmeric-powder; fifth, by the wet cloth; sixth, by the Panchagauya; seventh, the milk bath; eighth is said to be honey; ninth is said to be ghee; tenth, is panchamirta; eleventh, the fruit juice ought to be poured; twelth is said to be honey; thirteenth to be sugar-cane juice; fourteenth, the tender coconut (juice); fragrant water and sixteenth comes the pure water. Thus sixteen kinds of baths with the pouring pure water in the midst, are enumerated.

"The performance of the bath-worship in the morning takes away all our sins. The performance of the bath-worship at the noon gives us all prosperity. The performance of the bath-worship in the evening drives away all our sickness."

11. i.e. of a man possessed by the Betala.

12. The famous Manasa Saras.

13. Sometime this is done with three fingers.

14. Formed somewhat in the shape of a quadreped, with the cup for the light in place of the head.

15. They serve in turns each a whole day.

16. Here the other elephant makes his Salam Salutation and retires.

17. The precept for defying the vessel. At the foot, of the vessel, Brahma is to be worshipped. In the middle, Vishnu must be worshipped. On the brim, Rudra is to be worshipped. And on the two sides, Nandi and Kala are to be worshipped.

18. The North is the proper side in all marriage and propitious ceremonies: in Sraddahs and cermonies relating to to the dead the South is the proper side.

19. Mental vow or resolution.

20. At the Ardra feast [Tamil Trivadirai] on the Athiraiakshtra in Marghazhi, jack fruit, mangoes, pomegranites, tender coconuts, grapes, sugar-cane and butter are added,

21. Five mantras beginning with it are called Brahmemantras.

22. Pilgrims from the north often bring Ganges water which is received with great eclat; elephants and dancing girls, going out with music to convey it to the temple.

23. At a festival I observed that the bhattar who waved the lamps held down his hand after each, that one of the sthanikars might pour a little water on the fingers of it, then he took a flower out of his left hand and threw it at or upon the dipa he was a about to receive. A second time bhattar. always repeats the formula at his left hand.

24. The shrine being perfectly dark, lights are kept burning behind the linga all day.

25. In S. 1562 Tirumalai is said to have given to the temple the villages of Puliyankudi, Kumarakurichi and Karumal with its hamlets and a copper-plate deed and in S. 1570 Raghunatha gave Muluttakam, Nambitalai and Attur, with separate copper-plate deeds for the first and the other two. None of these copper-plates are now to be found in the temple.

Editor's Note (1975)

[This article gives the state of the temple rituals as they were observed in 1900. Since then, many changes have occured. The most significant are (1) the abolition of the Devadasi (Dancing girl) System and (2) the throwing open of the temple to Harijans.] —SOMALAY

ஒற்றுமைக்கு ஒரு தலம்

–ரா. கணபதி

[சமயப் பற்றுடன் எழுதும் எழுத்தாளர்களுள் திரு. ரா. கணபதி குறிப்பிடத் தக்கவர். சமஸ்கிருதப் பயிற்சியும் உடையவர். அருள்வாக்கு என்ற தொடரில், 'கல்கி'யில் கட்டுரைகள், ஆதிசங்கரரைப் பற்றி 'ஜெயஜெய சங்கர' என்ற நூலையும் ராமகிருஷ்ணர், விவேகாநந்தர் பற்றி 'அறிவுக் கனலே! அருட் புனலே' என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார்.]

இராமேசுவரம் இந்தியா தேசத்தின் காலடியில் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தியா தேசம் முழுவதும் வந்து இதன் காலடியில் வணங்குகிறது.

காசி—இராமேசுவரம் என்பதாக இவ்விரண்டு தலங்களே பாரதத்தின் இரு கண்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. தென்னாட்டவர் இராமநாதனைத் தரிசித்து, ஸேதுவில் மணல் எடுத்துக்கொண்டு விசுவநாதனைத் தரிசிக்கச் செல்கின்றனர்; தென்னக மணலை கங்கையிலிட்டு, அங்கிருந்து கங்கை கொணர்ந்து மீண்டும் ராமநாதனைத் தரிசித்து கங்கா தீர்த்தத்தால் அபிஷேகிக்கின்றனர். வட நாட்டவர் அங்கிருந்து கங்கை கொணர்ந்து ராமநாதனுக்குத் திருமுழுக்காட்டிவிட்டு இங்கிருந்து மண் எடுத்துச் செல்கின்றனர். மண்ணில் பிறந்த மாதா சீதாவின் மாண்பு இது. ராமேசுவரத்தில் அவள் தன் கையால் கடல் மண்ணை எடுத்து ராமநாதனைப் பிடித்துவைத்தாள். அவளது ஸ்பரிசத்தால் பாவனமான மண் இன்றும் கங்கைக்குச் சமமான புனித தத்துவம் பெற்று அமோகமாகக் காசி திக்விஜயம் செய்கிறது.

காசியில் விசுவேசுவரன், ஸதா ராம நாமத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அங்கு மரிப்போரையெல்லாம் அவ்வருமருந்தால் அமரராக்கி வருகிறார். சகல பாபங்களிலிருந்தும், பிறப்பிலிருந்துமே கடத்துவிக்கும் தாரக நாமமாகிய அந்த ராமசந்திர மூர்த்தியோ, பிரம்மஹத்திப் பாவம் தன்னைத் தீண்டியதாக பாவித்து, அது நீங்கவே இங்கு பரமேசுவரனை ராமேசுவரனாக்கி வழிபட்டிருக்கிறார். ஒன்றேயான இவ்விரு தெய்வங்களிடை எப்பேர்ப்பட்ட அந்நியோந்நியம்!

ராவணன் மகா சிவபக்தன். 'பரம சாம்பவ அக்ரேஸரு' என்றே ஸ்ரீ தியாகையர்வாள் சொல்வார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சிவபக்தனை வதம் செய்துவிட்டு, அந்தப் பாபம் தீரச் சிவபெருமானையே வந்து வழிபடுகிறார் ஸ்ரீ ராமன் எனில் இவர்களிடையில் எத்தனை இனிய இணைப்பு இருக்க வேண்டும்?

வதத்துக்குப் பின் பாபம் தீர வழிபட்டார் என்பது பௌராணிகம். ஆனால் ஐதிஹாஸிகமாக, வன்மீகத்தின் பிரமாண வாக்கைப் பார்த்தாலோ, அந்த வதம் நிகழ்ந்ததே பரமேசுவரன் இங்கே ராமபிரானுக்கு தந்த வர மகிமையால்தான் என்றுகிறது. பாப பரிகாரமாக ஸ்ரீ ராமன் லிங்கம் எடுத்து வழிபட்டதை வால்மீகி கூறவில்லை. ஆனால் ''இங்குதான் பிரபுவான மஹாதேவன் முன்பு அருள்கூர்ந்தார்'' என்றே ஜானகிக்கு ராகவன் கூறியதாகச் சொல்கிறார்.

அத்ர பூர்வம் மஹாதேவ: ப்ரஸாதம் அகரோத் ப்ரபு:

தமது பாபம் தீர ஸ்ரீ ராமன் இங்கு வழிபடாவிடினும், இந்த சேது ஸ்தலத்துக்கு மகா பாதகங்களையும் போக்கும் மகிமை இருப்பதாகவும், அது பரம பூஜிக்கப்படுவது என்றும் அவர் பரக்கப் பேசுவதை ஆதி காவியம் செப்புகிறது.

ஸேது பந்த இதி க்யாதம் த்ரைலோக்யேனாபி பூஜிதம் ||
ஏதத் பவித்ரம் பரமம் மஹா பாதக நாசனம் |

இந்தியா முழுவதும் வழிபடுகிறது என்று இன்று நாம் பெருமைப்படுகிறோம். ஆனால் ராமன் காலத்தில், இந்தியா மட்டுமில்லை, இவ்வுலகம் மட்டுமில்லை, மூவ்வுலகங்களும் இத்தலத்தை வெகுவாக வழிபட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ ராமன் சேது பந்தம் செய்து லங்காபுரி சென்று திரும்பிய குறுகிய இடைக் காலத்துக்குள் அதன் புகழ் இவ்வாறு மூவுலகு எட்டியிருக்க முடியுமோ? எனவே ஸ்ரீ ராமன் அணை கட்டியதற்கு முற்காலத்திலேயே இது பிரசித்த ஸ்தலமாக, புண்ணிய தீர்த்தமாக இருந்திருக்க வேண்டும். 'சேது பந்தம் எனப் புகழ்கொண்ட இடம்',— ஸேது பந்த இதிக்யாதம்— என்று ராமபிரான் கூறுகிறார். கடலை மறித்து, அக்கடலே அடங்கி நிற்கக் கபிகள் அணை கட்டிய அதிசயம் உடனேயே உலகில் பரவி யிருந்திருக்கலாம். என்றாலும் இவ்விடத்துக்கு ஸ்ரீ ராமன் காலத்துக்கு முன்னரே சேதுபந்தம் என்ற பெயர் இருந்திருக்கக் கூடும் எனவும் தோன்றுகிறது. பாபத்திலிருந்து அக்கரை கடத்துவதே 'தாரகம்' என்பது. காசியைத் தாரகம் என்பது இதனாலேயே. அதே போல ராமேசுவரமும்—ராமேசுவரர் இங்கு பிரதிஷ்டிக்கப்படு முன்னரே—மகாபாதக நாசகமாதலால் தாரகமாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறது போலும்! அவ்வப்போது அக்கரை சேர்ப்பது நாவாய். எப்போதும் அக்கரை சேர்ப்பது பாலம். சம்ஸார பந்தத்திலிருந்து அக்கரை சேர்க்க இங்கு ஆதியிலேயே சிவபெருமான் ஒரு சூட்சுமப் பாலத்தை' பாபக் கடலை மறித்து அடைக்கும் பந்தமாகப் போட்டிருந்திருக்கிறார்—அதனாலேயே இது சேது பந்தமாகி, ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தியே 'ஸேது பந்த இதிக்யாதம்' என்று சொல்லும் வண்ணம் பிரசித்திபெற்றிருந்திருக்கிறது.

க்ஷேத்திரப் பிரசித்தியும் தீர்த்தப் பிரசித்தியும் பூர்வ காலத்தில் இருந்தாலும் கூட, பிற்பாடு ராமனுல் ஏற்பட்ட ராமநாதனின் மகிமை அலாதியானதுதான். மிதிலைச் செல்வி இங்கே லிங்கம் பிடித்துவைத்தவுடன் மிதிலைக்கும் அப்பாலிருந்து இமய பர்வதத்தின் செல்வி ஓடிவந்து பர்வத வர்த்தினியாக எழிற்கோலம் கொண்டு விட்டாள். அம்பாள் சந்நிதி ஈசுவரன் சந்நிதிக்கு வலப்புறமாக அமைவது அபூர் வமே. அதில் விசேஷங்கள் பல உண்டு. குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண் டும்: அம்பிகைக்கு ஓர் அர்ச்சா மூர்த்தியாக ஆலயத்தே இருந்து லோகாநுக்கிரகம் புரிய வேண்டும் என்ற அருள் எண்ணம் சில சமயங்களில் தாய்மை வெறியாகவே பொங்கி வந்துவிடுமாம். அச்சமயங்களில் அவளுக்குத் திக்குத் திசை புரியாமல் கருணைத் தவிப்பில் ஓடிவந்து, பெருமானுக்கு இடத்தே உள்ளோமா, வலத்தே உள்ளோமா என்பதே தெரியாமல் வலது பக்கத்தில் நின்றுவிடுவாளாம்! பர்வத வர்த்தினியின் இக்காருண்ய வெறி இன்றும் தெரிகிறது.

வடகோடி மலை மன்னன் மகள் அன்று வந்த விசேஷம், இன்றும் பாரத வட கோடியில் ஒரே ஹிந்து ராஜ்யமாக உலகில் திகழும் நேபாள மன்னர்களின் குல தெய்வமாக ஸ்ரீ ராமநாதன் விளங்குகிறார். நேபாளத்தில் பஞ்சமுகம் பசுபதிநாதர் கோயில் கொண்டிருக்கிறரெனில், இங்கோ ராமநாதன் ஒரே காலத்தில் பஞ்சமுக தீபாராதனை பெற்று, அதனைக் காண்போரை உணர்ச்சிப் பரவசத்தில் மூழ்கடிக்கிறார்.

ஒரு விதத்தில் இவரையே பஞ்சபூத நாதராகவும் கருதலாம். சிவமே *ஆகாசம்* என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. இங்கே அவருக்கான லிங்கத்தைக் கொணரச் சென்றவர் *வாயு* குமாரர். பூஜித்த சீதா ராம தம்பதியில் ஒருவர் *மண்*ணிலும் மற்றவர் யாகத் *தீ*யில் வந்த பாயசத்திலும் பிறந்தவர். ராமநாதரின் *தீர்த்த* விசேஷத்தைச் சொல்லவே வேண்டாம். இருபத்திநாலு தீர்த்தங்களால் வினை தீர்த் தருள்பவர் அவர். ‘ஸர்வ தீர்த்த’மும், ‘கோடி தீர்த்த’மும் அவர்தான். அவர் தினமும் பெறும் கங்காபிஷேகத்துக்கோ கணக்கு வழக்கில்லை.

ஸ்ரீ ராமலிங்கத்தின் பெருமையை எண்ணினாலே நெஞ்சம் நெகிழ்கிறது! ‘பார்க் கப்போனால் சின்னஞ்சிறு மண் லிங்கம்தான் நீ! ஆனால் என்ன விந்தை செய்கிறு யப்பா நீ! மூர்த்தி சிறிது, கீர்த்தி பெரிது என்பது உன்னைவிட எவருக்கும் பொருந் தாது. சிறிய மூர்த்தியாக இருந்துகொண்டு, உலகிலேயே மிகப் பெரிய பிரகாரத் தைக்கொண்ட கோயிலைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறாய். நேபாளத்தையும், அயோத்தி யையும், காசியையும் உன்னிடம் இழுத்துக்கொண்டிருப்பது போதாது என்று கண்டி அரசனால் கருவறை சமைக்கப் பெற்றிருக்கிறாய். மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து அந்தணர்களை ரைக் கவர்ந்து வந்து, அவர்களாலேயே அர்ச்சிக்கப்படுகிறாய். உன் ஆலயத்தில் நுழைந்தவுடன் மாருதியையும், கருவறையருகேயே சீதா-ராமரையும், பின்புறத்தே சேது மாதவரையும் காட்டிச் சமரசத்தின் அன்பு ரசத்தைத் ததும்ப வைக்கிறாய்! தீவுக்குள்ளே இத்தனைப் பிரம்மாண்டக் கற்களைக்கொண்டுவந்து ஆலயமெடுக்கும்படி மக்களுக்கு ஆர்வமும், காரிய ஆற்றலும் தரும்படியாக உன்னிடம் என்ன ரகசிய வித்தை இருக்கிறதப்பா?’’ என்று ராமநாத சந்நிதியில் கண் மல்கிக் கேட்கத் தோன் றுகிறது.

இப்படிக் கசிய வைப்பதுதான் அவரது ரகசிய வித்தை!

நாமே கசிகிறோம் என்றால் மகாபுருஷர்களைக் கேட்பானேன்?

சம்பந்தப்பெருமானும், அப்பரடிகளும் இங்கே வந்து கரைந்தே போனார்கள். பிற்காலத்தில் சைவரைவிட வைணவர் தமது சம்பிரதாயத்திலேயே அதிதீவிரம் காட்டினர் எனினும், அதற்கு முன் நாலாயிரப் பிரபந்தத்தில் ஆழ்வார்கள் சிவபெருமானைச் சிறப்பித்துப் பேசிய அளவுக்கு, நால்வர் தேவாரத்தில் திருமாலைப் போற்றவில்லை என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால் ஒற்றுமைத் தலமாம் ராமேசுவரத்திலோ வாகீசப் பெருந்தகையும், ஆளுடை பிள்ளையும் ஈசனைச் சொன்னதற்குச் சமமாக ஸ்ரீ ராமசந்திரமூர்த்தியையும் போற்றிப் பாடுகிறார்கள். ஞானசம்பந்தமூர்த்திகள், பலப் பல கூறி, ராகவனைப் புகழ்கையில், ''ஈனம் இலாப் புகழ் அண்ணல் செய்த இராமேச்சுரம்'', ''சிலை அண்ணல் செய்த இராமேச்சுரம்'' என்றெல்லாம் தேனாகக் கூறுகிறார். அப்பரோ, மானுடனாகவே தன்னைக் கருதிய ராமபிரானை இங்கு மானுடச் சட்டையைக் கழற்றச் செய்து திருமாலாகவே கண்டு, ''மதியினால் *மால்* செய் கோயில்'', ''உணர்விலா அரக்கர் தம்மைச் செற்ற *மால்* செய்த கோயில்'', ''*மால்* கருமம் முற்றித் திடலுடைச் செய்த கோயில்'', ''போர் ஆழி அம்*மால்* வேட்கையால் செய்த கோயில்'' (பாபம் தீர வேண்டும் என்ற பலனை எதிர்பார்த்து வியாபாரமாகக் கோயில் எழுப்பாமல், சில பக்தி வேட்கைக்காகவே ஆலயம் அமைத்ததாகச் சொல்வது எத்தனை நயம்! இதேபோல் நெஞ்சினிக்க,) ''அன்பு கொண்டு தேடி *மால்* செய்த கோயில் திரு இராமேச்சுரம்'' என்றெல்லாம் கூறுகிறார். அது மட்டுமில்லை, வில்லிலே அம்பு பூட்டி பிரம்மாஸ்திர மந்திரங்கள் முதலியவற்றால் ஸ்ரீ ராமன் அரக்கரை வதைத்திருக்க, அப்பரடிகளோ ராகவன் நாரணனாகி சக்ராயுதத்தால் சேதித்ததாகவே பாடிவிடுகிறார்!

கோடி மாதவங்கள் செய்து குன்றினார் தம்மை எல்லாம்
வீடவே சக்கரத்தால் எறிந்து, பின் அன்பு கொண்டு
தேடி மால் செய்த கோயில் திரு இராமேச்சுரத்தை
நாடி வாழ் நெஞ்சமே நீ, நன்னெறி ஆகும் அன்றே

ராமனும் *சீதையும்* தங்களை மூடி மறைத்துக்கொண்டு மானுடமாக வாழ்ந்தார்கள். ராமேசுவரம் பற்றிய சமரச பக்தி வேகத்தில் வாகீசர் அந்த முகமூடியைக் களைந்துவிட்டார்.

இன்னொரு முகமூடி இங்கு அவிழ்ந்து விழுந்ததும் ஒரு இனிய நிகழ்ச்சியாகும். ராமேசுவரத்தை எண்ணுகையில் விவேகாநந்தரையும், அவரது ஞானத் தாயான சாரதாமணியையும் நினையாதிருக்கலாமா? சாரதை தன்னைப் படு மானுடமாகவே காட்டிக்கொண்ட பணிவுப் பெட்டகம். ஆனால் ராமநாத சந்நிதி விசேஷத்தில் நடந்ததென்ன தெரியுமோ? மண்ணில் லிங்கத்தை மூடியுள்ள கவசம் பிரிக்கப்பட்டதும், அம்மா சாரதையின் முகமூடியும் தன்னால் தெறித்து விழுந்தது. நேராக ராமலிங்கத்தில் அவளது பார்வை பதிந்ததும், அவளையும் அறியாமல், ''அன்றைக்கு நான் எப்படிப் பிடித்து வைத்தேனோ, அப்படியே இருக்கிறது'' என்று அவளுடைய வாய் அகவிவிட்டது!

ஆதி சீதையே முகமூடி போட்டுக்கொண்டு வந்தாள் எனில், தனது சீதைத் தன்மையும் தெரியாமல் முகமூடி போட்டுவந்தவள் சாரதாதேவி. ஆனால் நம் ராமேசுவரர் ஒன்றையும் ஒளிவு மறைவில்லாமல் வெட்டவெளிச்சமாக்கிவிடும் சத்திய வெளி ஆயிற்றே!

சாரதை வந்த விசேஷம்; சாரதா பீடமான சிருங்கேரி, சாரதா மடமான காமகோடி இவற்றின் சம்பந்த விசேஷம் எல்லாம் ராமேசுவரத்துக்கு இருக்கிறது. நாற்றிசைக்கொன்றான சதுர் தாமங்களில் (சார்தாம்) ஒன்றாகவும், பன்னிரு ஜோதிர் லிங்க க்ஷேத்திரங்களில் ஒன்றாகவும் ஆதி சங்கரர் இத்தலத்தைப் போற்றியிருக்கிறார். தமது தக்ஷிணாம்ப பீடத்துக்குரிய விசேஷ ஸ்தலமாக இதனையேகொண்டார்.

ஏகத்தையே சொன்ன சங்கரர், ராமநாதனின் ஐக்கிய மகிமையை விளக்கிய தாக ஒரு வரலாற்றுத் துணுக்கு உண்டு: சங்கரர் இங்கு வந்ததும், இங்கிருந்த சைவர்களும், வைணவர்களும் ''ராமேசுவரன்'' என்பதற்கு இரு விதமாகப் பொருள் சொல்வதைக் கேட்டார். அப்படிப் பொருள்கொள்ள சம்ஸ்கிருத சமாஸ (தொகை) விதிகள் இடம் தருகின்றன. சைவர்கள், ''ராமேசுவரன் என்பது தத்புருஷ சமாஸம்- ராமனுக்கு ஈசுவரனான சிவபெருமான் என்பது இதன் பொருள்'' என்றனர். வைண வரோ, ''அல்ல, இது பஹுவ்ரீஹி சமாஸம்- ராமனைத் தனக்கு ஈசுவரனாகக் கொண் டவன் எவனோ, அப்படிப்பட்ட சிவன் என்று அர்த்தம்'' எனக் கூறினர். சங்கரர் இதைக் கேட்டு இளநகை புரிந்தாராம். மதுரமாக, ''இரண்டும் சரியில்லை. இது காமதாரய சமாஸம்: அதாவது ராமனாக உள்ள ஈசுவரன் எனப் பொருள்'' என்றாராம்!

அத்வைதம் என்று ஒன்றையே சொன்ன ஆசாரியரை, காலடியில் பிறந்து கால் தேய நாடெல்லாம் சுற்றி நலம் பரப்பியவரை, பாரதத்தின் காலடியில் உள்ள இந்த ஒற்றுமைத் தலத்தின் கடற்கரைக் கோடியில் ஆரஅமர உட்கார்த்தி வைத் திருக்கிறார் காமகோடி முனிவர். அவரைப் போலவே நாமும் இங்கு அக்னி தீர்த்த அலைகள் அனுதினமும் பாடும் ஐக்கிய சங்கீதத்தைக் கேட்டு மகிழ்வோம்!

ஒருவனுமே பல ஆகி நின்ற(து) இராமேச்சுரத்து ஒரு
வண்ணமே.

(சம்பந்தர்)

சென்னை ருனைச் சைவ சித்தாந்த ஞானபானுவாய் விளங்கியவர் சோமசுந்தர நாயகர். இவர் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வரம்பு கண்டவர். இவ ருடைய புலமையைக் கண்டு வியந்து, பாஸ்கர சேதுபதி,

சைவ சித்தாந்த சண்ட மாருதம்

என்ற சிறந்த பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கினர்.

இராமேசுவரத் தீவு

மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி

[வரலாற்றுப் பேரறிஞரான திரு. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்காகத் தமிழக வரலாற்றைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து பல்வேறு நூல்களும் நூற்றுக்கணக்கான ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். தமிழ் மொழிக்குப் பௌத்த, சமண, கிறிஸ்துவப் பேரறிஞர்கள் செய்த தொண்டுகளை முழு அளவில் ஆராய்ந்து தனித்தனி நூல்கள் எழுதியவர் இவரே. 'இறைவன் ஆடிய எழுவகைத் தாண்டவங்கள்' என்னும் இவரது நூல் சிவபெருமான் ஆடிய நடனங்களின் கலைச்சிறப்பினையும் அவற்றில் பொதிந்துள்ள சமய உண்மைகளையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும் சிறப்பு நூலாகும். இவருடைய எழுத்தாற்றலைப் பாராட்டித் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் கேடயம் வழங்கிப் பாராட்டியது. இவர்தம் நூல்களில் சில தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், தமிழக அரசு ஆகியவற்றின் பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளது. 'கல்வெட்டுக் கலை'யில் இவர் ஆழ்ந்த புலமையுடையவர். தமிழர்களின் எழுத்துக்கலை ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை ஆகியவற்றின் சிறப்புக்களை விளக்கும் நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் இவர் படைத்துள்ளார்.]

இராமேசுவரம் என்னும் இச்சிறு தீவு முற்காலத்தில் இராமநாதபுரத்தோடு இணைந்து ஒரே நிலமாக இருந்து பிறகு சிறு தீவாக மாறிற்று என்னும் வரலாறு பலருக்குத் தெரியாது. இச்செய்தி பலருக்கு வியப்பாக இருக்கும். ஆனால், இராமேசுவரத் தீவுத் இராமநாதபுரமும் ஒரு காலத்தில் இணைந்திருந்தது என்பது உண்மை.

தென்னிந்தியாவின் கடற்கரை ஓரங்கள் எக்காலத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருந்ததில்லை. கடற்கோள்களினாலும் கடல் அரிப்பினாலும் நமது நாட்டுக் கடற்கரைப் பக்கங்களில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் நெடுங்காலமாக நடந்துள்ளன. இன்றும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது பாண்டிய நாட்டுக்கு அருகில் இருக்கிற இலங்கைத்தீவு முன்னொரு காலத்தில், பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தமிழகத்தோடு இணைந்து ஒரே நிலமாக இருந்தது. இந்தப் பெரிய நிலப்பரப்பு, பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன்னே கடற்கோளினாலும் கடல் அரிப்பினாலும் சிறிது சிறிதாகச்

சிதைந்துபோய்க் கடைசியில் தனித் தீவாகப் பிரிந்து போய் பிற்காலத்தில் இலங்கைத் தீவாக மாறிப் போயிற்று. நில ஆராய்ச்சி செய்யும் அறிஞர்கள் இந்த வரலாற்றுச் செய்தியை கூறுகிருர்கள். இலங்கை, தனித் தீவாகப் பிரிந்துபோன பிறகுங்கூட, கொழும்புக்குத் தெற்கே யுள்ள கடலோரங்களில் கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு அந்தப்பகுதி நிலங்கள் கடலில் முழுகிப்போயின என்று மகாவம்சம் என்னும் இலங்கை வரலாற்றுநூல் கூறுகிறது.

கன்னியாகுமரி இப்போது தமிழகத்தின் தெற்கெல்லையாக அமைந்திருக்கிறது. பல நூற்ருண்டுகளுக்கு முன்னே, கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே ஒருநிலப்பரப்பு தமிழகத்தோடு இணைந்திருந்தது. அந்த நிலப் பரப்பு ஏறத்தாழ இரண்டு மாவட்டங்கள் (ஜில்லாக்கள்) .அளவு இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அந்த நிலப்பரப்பு பிற்காலத்தில் கடற் பெருக்கிஞலும் கடல் அரிப்பிஞலும் பையப்பைய கடலில் முழுகிப் போய்விட்டது, அந்த நிலப்பரப்பு முதல் தடவை ஏற்பட்ட கடல் கொந்தளிப்பிஞல் ஒருபகுதி மறைந்துபோய், எஞ்சியிருந்த இன்ஞெரு பகுதி நிலம் மற்றுமொரு கடற் பெருக்கிஞல் மறைந்து போயிற்று. இந்த வரலாற்றுச் செய்தியைச் சிலப்பதிகாரமும் கலித்தொகையும் கூறுகின்றன, இறையஞர் அகப்பொருள் உரைப்பாயிரமுங், கடற் கோள்களிஞல் முழுகிப்போன இந்த நிலங்களைக் கூறுகிறது.

திருப்பதி என்னும் திருவேங்கடமலையை எல்லோரும் அறிவார்கள். வேங்கடமலையைச் சூழ்ந்திருக்கும் நாடுகளுக்கு வேங்கடக் கோட்டம் என்பது பழைய பெயர். இந்த வேங்கடக் கோட்டத்துக்குக் கிழக்கே கடற்கரையோரமாகப் பவத்திரிக் கோட்டம் என்னும் ஒரு நிலப்பரப்பு இருந்தது. பவத்திரிக் கோட்டம் ஒரு ஜில்லா (மாவட்டம்) அளவுள்ள நிலம். இந்தப் பவந்திரி நாட்டை 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நக்கீரர், அகநானூறு 340-ம் செய்யுளில் கூறுகிருர். இந்தப் பவத்திரிக் கோட்டம் கி.பி.11-ம் நூற்ருண்டில் கடலில் முழுகிப்போயிற்று. கடலில் முழுகிப் போன பவத்திரிக் கோட்டம் இப்போது திருவேற்காடு ஏரி என்று பெயர் பெற்று பெரும் நீர்ப்பரப்பாக இருக்கிறது. பவத்திரிக் கோட்டம் இருந்ததையும் அதுகடலில் முழுகிப் போனதையும் பிற்காலத்துச் சோழ அரசர்களின் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. பவத்திரிக் கோட்டத்தில் இருந்த ஊர்களில் ஒன்று காகந்தி என்பது. இதைக் 'கடல்கொண்ட காகந்தி' என்று சோழர் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. நெடுங்காலமாகத் தொண்டை நாட்டின் கடற்கரையோரமாக இருந்த பவத்திரக் கோட்டம் கடலில் முழுகிப் போய் இப்போது திருவேற்காடு ஏரியாக மாறிப்போய் விட்டது. இந்த ஏரியின் தென்பகுதி இப்போது தமிழக அரசாட்சிக்குட்பட்டும் வடபகுதி ஆந்திர அரசுக்குட்பட்டும் இருக்கின்றன.

தமிழகத்தின் தெற்கே பாண்டிநாட்டிலே கிழக்குக் கடற்கரையை யடுத்து, கொற்கைக் குடாக் கடல் இருந்தது. கொற்கைக் குடாக் கடல் நிலத்தில் புகுந்து உள்கடலாக அமைந்திருந்தது. கொற்கைக் குடாக் கடலின் மேற்கே கொற்கைப் பட்டினம் இருந்தது. இது துறைமுகப் பட்டினமாகவும் முத்துக் குளிக்கும் இடமாகவும் இருந்தது. கொற்கை நகரத்தைப் பற்றிச் சங்கப் பாடல்கள் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. தாமிர பரணி ஆறு அக்காலத்தில் கொற்கைக் குடாக் கடலில் சென்று விழுந்தது. கடற்கரையிலிருந்து ஐந்து மைல் தூரம் உள்புகுந்து உள்நாட்டுக் கடலாக இருந்த கொற்கைக் குடாக் கடல் பிற்காலத்தில், ஏறத்தாழக் கி.பி. 10-ம் நூற்றாண்டில் மண் மூடி மறைந்துபோய் விட்டது. கடற்கரைப் பக்கமாகக் கடல் அலைகள் மணலைக் கொண்டுவந்து கொற்கைக் குடா கடலின் ஒரு புரத்தைத் தூர்த்து விட்டது தாமிரபரணி ஆறு மணலை அடித்துக் கொண்டுவந்து கொற்கைக் குடாக்கடலின் இன்னொரு புரத்தைத் தூர்த்து விட்டது. இவ்வாறு இருபுறமும் மணல் தூர்ந்து கொற்கைக் குடாக் கடல் அடியோடு மறைந்துபோய் இப்போது அது இருந்த இடம் நிலமாக மாறிவிட்டது. தாமிரபரணி ஆறும் இடம் மாறிவிட்டது. இவ்வாறு கடற்கரையோரங்களில் கடல் அறிப்பினாலும் கடல் பெருக்கினாலும் பல இடம் கடல் மாறிப்போனதற்குப் பல சான்றுகளைக் காட்டலாம்.

இராமேசுவரம் ஒரு காலத்தில் இராமநாதபுரத்தோடு இணைந் திருந்ததென்றும் அது பிற்காலத்தில் தீவாகப் பிரிந்து தாய்நாட்டிலிருந்து பிரிந்துவிட்டதென்றுங் கூறுகிறோம். அதனை விளக்குவோம். இராமேசுரம் இராமநாதபுரத்துடன் இணைந்திருந்த காலத்தில் இராமேசுவரக் கோயிலி லிருந்து இராமலிங்கப் பெருமானை இராமநாத புரத்துக்கு எழுந்தருளி வித்து ஒருவாரம் தங்கிப் பிறகு மீண்டும் இராமேசுவரத்துக்குக் கொண்டு போவது வழக்கமாக இருந்தது. இவ்வாறு ஆண்டுதோறும் வழக்கமாக இருந்தது. இவ்வாறு இராமேசுவரம் தீவாக மாறுவதற்கு முன்புவரையில் நடந்து வந்தது. தீவாக மாறிப்போன பிறகு இராமலிங்கேசுவரர் இராம நாதபுரத்துக்கு எழுந்தருளுவது நின்றுவிட்டது. ஏறத்தாழக் கி.பி. 12-ம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை அரசாண்ட சிங்கள அரசன் தமிழ் நாட்டின் மேல் படையெடுத்துப் போர்செய்ய வந்தபோது, அவன் தன்னுடைய சேனையைக் கப்பல்களில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து இராமேசுவரத்தில் இறங்கிப் பிறகு அந்தச் சேனையை இராமநாதபுரத்துக்கு அழைத்து வந்தான் என்று சுல்லவம்சம் என்னும் இலங்கை நூல் கூறுகிறது. இத னாலும் இராமநாதபுரமும் இராமேசுவரமும் முற்காலத்தில் ஒன்றாக இணைந்திருந்தது என்பதை அறிகிறோம்.

ஏறத்தாழ 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இராமநாதபுர வட்டத்தில் போர்ச்சுக்கீசியர் வந்து கப்பல் வாணிகம் செய்தார்கள். அக்காலத்தில் பெரும் புயலடித்துக் கடல் கொந்தளித்துக் கடலில் நீண்டுகிடந்த

இராமேசுவரத்தைத் தீவாகப் பிரித்துவிட்டதும் கடல்நீர், சிறு கால்வாய் போல் பாய்ந்து இராமநாதபுரத்தையும் இராமேசுவரத்தையும் பிரித்து விட்டது. சிலகாலம் வரையில் இந்தச் சிறு கால்வாயைக் கடந்து இராமநாதபுரத்துக்குப் போக்குவரத்து இருந்தது. பிறகு இந்தக் குறுக லான கால்வாயில் கடல்நீர் புகுந்து அதை அகலமாக்கி விட்டது. அப்போது போர்ச்சுகீசிய வாணிகர் தங்களுடைய வணிகக் கப்பல்களின் போக்குவரத்துக்காக இந்தக் கால்வாயை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் செய்துவிட்டார்கள். அதற்காக அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான வராகன் களைச் செலவுசெய்தார்கள்.

புயல் அடித்துக் காற்று மழையினாலும் கடல் கொந்தளிப்பினாலும் இயற்கையாக உடைப்புண்ட இராமேசுவரம் பிறகு பையப் பைய உடைப்பு அகலமாகிக் கால்வாயாகி விட்டது. அந்தக் கால்வாயைப் போர்ச்சுகீசிய வாணிகர் கப்பல் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாக அகலமும் ஆழமுமாகச் செய்துவிட்டனர். இவ்வாறு இராமேசுவரம் தனித்தீவாகப் பிரிந்து போயிற்று. இராமநாதபுரத்துக்கும் இராமேசுவரத்துக்கும் இடையில் உள்ள கால்வாய் இப்போது பாம்பன் கால்வாய் என்று பெயர் கூறப் படுகிறது. இராமேசுவரமும் இராமநாதபுரமும் முன்னொரு காலத்தில் இணைந்து ஒரே நிலமாக இருந்தது என்பதைப் பிற்காலத்தவர் மறந்து விட்டார்கள். *

அருள்மிகு இராமநாதசுவாமி திருக்கோயில் பிரசாதஸ்டால்

இராமேஸ்வரம்.

எங்களிடம் நெய்வேத்யமான லட்டு, அதிரசம், தேங்குழல், பிட்டு பிரஸாத பொட்டலங்கள் மற்றும், சர்க்கரைப்பொங்கல், புளியோதரை, தயிர்சாதம் முதலி யவைகள் எந்த நேரமும் கிடைக்கும், பக்தகோடிகள் அருள் பிரஸாதங்களை வாங்கி ஆதரிக்க வேண்டுகிறோம்.

ஆர். ராமசாமி அய்யர்,
தேவஸ்தான பிரசாத ஸ்டால்
இராமேஸ்வரம்

With the best compliments from

SRI RAMAKRISHNA PRESS

Printers Binders & Rulers

5-B, Scott Road,
MADURAI-625001
Phone: 23705

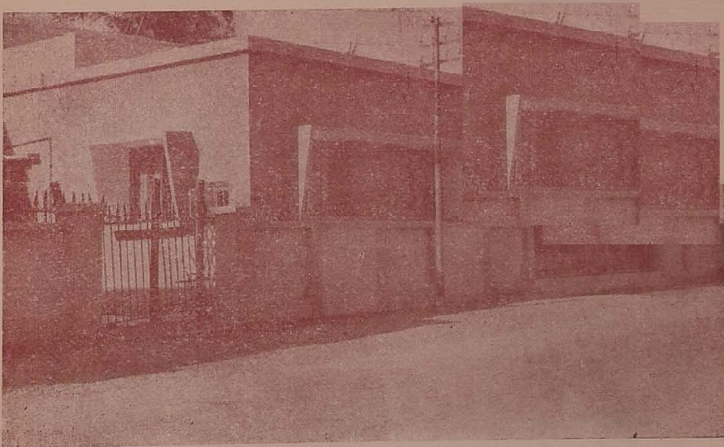

குளிர்சாதனக் குடிலிதனைப் போல்பலவும்
மிளிர் செல்வர் கொடைச்சிறப்பால்,
நான்குரத வீதியிலும் நல்கிடுமே எழிற்காட்சி !
Air conditioned Cottage.

பல்கலைக் கழகம் சார்ந்த
பயன்மிகு தேவத்தானக்
கல்லூரிக் கட்டிடத்தின் காட்சியிது

ஞாலத்தில் மிக நீண்ட சிற்பஎழில் பிரகாரம்
காலத்தால் பழுதடைந்த மண்டபத்தின் காட்சியிது
உலக அதிசயத்தில் ஒன்றென்னப் புகழ்கின்ற
மூன்றும் திருச்சுற்றின் புதுமைத் தோற்றமிது

The Longest Corridor in the world. Photo (above) was taken in 1970. Photo (above) by courtesy of Dept. of Tourism, Tamil Nadu. Photo (below) was taken in 1975 after the recent renovation.

கிழக்கு-மேற்கு	690 அடி	649 அடி
வடக்கு-தெற்கு	435 அடி	395 அடி

உயரம் : 22 அடி 7½ அங்குலம்
தூண்கள் : 1740
கட்டப்பெற்றது : முத்துராமலிங்க சேதுபதி காலம்.

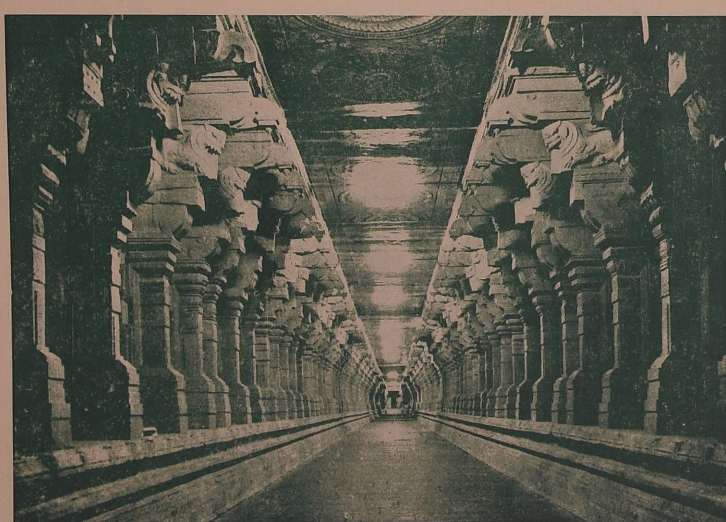

இன்னும்தான் புதுப்பிக்கப் பட்டி டாமல்
  இருக்கின்ற திருக்கோயில் இரண்டாம் சுற்றில்
மன்னுபுகழ் இருபகுதி வடக்கு தெற்கு
  மற்றிவைக்கும் பொற்காலம் வாய்ப்ப தென்றோ ?

சேதுபதிகளின் செப்பேட்டுச் செய்திகள்

சேது என்பது இராமபிரான் கடல் மேலிட்ட அணை. இது கன்னியாகுமரி முதல் தொடங்குகிறது என்பதை, 'குரங்குசெய் கடற் குமரியம் பெருந்துறை' (மணி. 5:37)

என்பதனுல் அறியலாம். இச் சேதுவைச் சேர்ந்தநாடு சேதுநாடு என வழங்கப் பெறுகிறது.

சங்கரசோழனுலாவில், 'சேதுக்கும் தஞ்சைக்கும் கோழிக்கும் காமப்புகாருக்கும்' என்று இந்நாடு குறிக்கப்பெறுகிறது.

சேதுபதிகளின் மரபு பற்றிக் கூறும்போது, 'சேது கட்டிய காலத்தில் தம்மை வழிபட்ட நிஷாதத் தலைவன் ஒருவனைச் சேதுவைக் காத்துவரும்படி இராமன் ஆணை யிட்டதாகவும், அவன் வழிவந்தோரே சேதுபதிகள்' என்றும் கூறுவர்.

இச்சேதுபதிகள் மறவர்சீமை என்றும், சேதுநாடு என்றும் வழங்கப்பெறும் இராமநாதபுரத்தை ஆட்சி செய்து வந்தவர்களாவர்.

இங்குக் குறிக்கப்பெறும் செப்பேட்டுச் செய்திகளும் மறவர்சீமையை ஆண்ட சேதுபதிகளைப்பற்றியது. இராமநாதபுரத்தரசியிடம் இருக்கும் செப்பேடுகளின் செய்தி களை இனிக் காண்போம்.

பட்டய எண்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறை குறித்துள்ள எண்களாகும்.

பட்டயம் 1:

தளவாய்சேதுபதி காத்ததேவரின் புத்திரன் திருமலைச்சேதுபதி காத்தத்தேவர், இராமேசுவரம் இராமனுதசுவாமி காரியகர்த்தரான இராமனுத பண்டாரத்திற்குக் கொடுத்த சாசனம் இது.

இராமநாத சுவாமிக்குச் செய்யப்படுகிற சிவகாரியங்கள் அனைத்தும் தம்முடைய செல்வத்தாலேயே நடைபெற வேண்டும் என்றும், ஏனெனில் பிறரிடம் இருந்து பெற்றுச் செய்யும்போது அவர்கள் தருகின்ற திரவியம் நல்ல திரவியங்களாகவும் இருக்கலாம்; பாவத்திரவியங்களாகவும் இருக்கலாம்; எனவே பிறதிரவியம் வாங்கத் தேவையில்லை என்று கோவில் காரியஞ் செய்வாருக்குக் கண்டித்துக் கொடுத்ததாகவும், பட்டயம் இராமநாதசுவாமி சந்நிதியிலே வைத்துத் தரப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கிறது.

பட்டயம் 2:

இராமேசுவரத்தில் இருந்த பூசகாச ஆரிய சபையினர் வீரப்பநாயக்கப் பண்டாரம் என்பவருக்கு எழுதிக் கொடுத்த இசைவுமுறி இது.

இச்சபையைச் சார்ந்தோர் தகாத செயல்கள் செய்தாலோ, குலமுறைக்கு ஒவ்வாத காரியங்கள் ஆற்றினாலோ, அடாதவினைகள் பண்ணினாலோ அவர்தம் நிலம், மாடு, கன்று எல்லாவற்றையும் இராமநாத கோவில் பண்டாரத்துக்கு உரியதாக்கு வதாகக் கூறுகிறது.

இச்செயல்கள் புரிந்தோரின் வீட்டைக் குளமாக ஆக்கி வண்ணான் துறையாக ஆக்கக் கடவோம்; யாரேனும் வழக்கு இன்றி வழக்குச் செய்து, நடவடிக்கை எடுக்கும் முன்னர் நஞ்சு தின்று மாண்டால் மாண்டவர் காலிலே மீண்டும் புரியைக் கட்டி இழுப்போம்; அவர்தம் சுற்றத்தார் நிலவிளைச்சலையும் கோவில் பண்டாரத்திற்கு உரியதாக்குவோம்; யாரேனும் பெண்களைக் கடத்தினாலோ, சூத்திரர் வீட்டில் உண்டாலோ அவர்களைச் சாதியில் இருந்து தள்ளிவைப்போம்; குள்ளப் பரதேசியை வீட்டில் வைத்தால் அவர் வீடு முகடு வெட்டிக் கொள்ளையிடுவோம் என்று சபையார் வீரப்பநாயக்கப் பண்டாரத்திற்கு இசைவுமுறி எழுதித்தந்துள்ளனர்.

பட்டயம் 3:

தளவாய் சேதுபதிக்கு இராமேசுவரத்தில் இருந்த குருக்கள்மார் சபையார் எழுதிக் கொடுத்த இசைவுமுறி இது.

இச்சபையாரின் கடமைகளாக - இராமனாத சுவாமியைப் பூசை செய்தல், மலை வளர் காதலியம்மனைப் பூசைசெய்தல், உற்சவகாலத்து இராமநாதசுவாமியைப் பூசை செய்தல், தாண்டவ ஈசுவரரைப் பூசைசெய்தல், பல்லக்கு நாயகரைப் பூசை செய்தல் அவரை எழுந்தருளுவித்தல், வெள்ளை துர்க்கையம்மனைப் பூசை செய்தல், இந்த அம்மனை எழுந்தருளச் செய்தல், சுற்றுக் கோவில்களில் உள்ள பரிவாரதேவதை களுக்கு நெய்வேத்தியம், தீபாராதனை, திருவாபரணம் செய்தல் ஆகியன இதில் குறிக்கப்படுகின்றன.

இச்செயல்களைச் செய்யாவிடிலோ, கோவிலை அடைத்தாலோ, அரச ஆணைக்கு உட்பட்டு நடவாமல் இருந்தாலோ ஆயிரத்திருநூறு பொன் அபராதம் கொடுப்ப தோடு, காணியாட்சியும் இழக்கக் கடவோம் என்றும் குருக்கள்மார் சபையார் சேதுபதிக்கு எழுதிக்கொடுத்துள்ளனர்.

பட்டயம் 4:

திருப்புல்லணை தெய்வச்சிலைப் பெருமாள் நயினார்க்குத் தேர்ப்பசயனம் ராமசாமி ஒரு தோணியும், அஞ்சுகல்லும் முத்துக்குளித்துக்கொள்ளச் சொல்லி ரெகுனாத சேதுபதி காத்தத்தேவர் எழுதிக்கொடுத்த பட்டயம்.

பட்டயம் 5:

பிரம்மதேயமான இராசசிங்கமங்கலத்து இருந்தோர்க்கு முத்துவிஜயன் சேதுபதி தந்த பட்டயம் இது.

பட்டயம் தெளிவின்றி உள்ளது. இரண்டு பட்டயங்கள் தொடர்பின்றி எழுதப்பட்டுள்ளன.

இவ்விருசெய்திகளுக்கும் இடையில் இரண்டு விரல் அகலத்தில் இடம் விடப் பட்டுள்ளது. பின்னால் தலைகீழாக உள்ளவை வேறொரு செப்பேட்டின் முடிவுப் பகுதியாக இருக்கலாம்.

பட்டயம் 6:

விசையரெகுனாதச் சீவரன் பேரி உடையாத தேவரவர்கள் புத்திரன் அரசு நிலையிட்ட முத்து வடுகனாத சீவரன்பேரி உடையாத தேவர் இராமேசுவரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இராமநாத சுவாமியைப் பூசைசெய்கிற பிரகார குருக்களுக்கு அளித்த நிலதானம்பற்றி இச்செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

பட்டயம் 7:

தளவாய் சேதுபதியின் வம்சத்தில் வந்த ரகுனாத சேதுபதியின் மகன் முத்து விசைய ரெகுனாதச் சேதுபதி, பழனிமலை வேலாயுத சுவாமிக்கு பூமிதானம் செய்ததை இப்பட்டயம் குறிக்கிறது.

பழனிமலையில் தைப்பூசம் எட்டாம்நாள் அன்று மண்டகப்படி சிறப்புக்கட்டளை நடத்தவும், அபிஷேக நெய்வேத்தியம் செய்யவும், திருமாலைகள் சாத்தவும், திரு விளக்கெரிக்கவும், சந்தனம் பூசவும் இந்நிலம் கொடுக்கப்பட்டதாகச் செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

பழனிமலை வேலாயுத சுவாமிக்குக் கேரளத்தில் இருந்த நிலத்தினை சேதுபதி வழங்கியுள்ள செய்தி இச்செப்பேட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பட்டயம் 8:

ரகுனாதத் திருமலைச் சேதுபதி காத்தத் தேவர் மகன் ரகுனாதத் திருமலைச் சேதுபதி காத்தத் தேவர் திருவுத்தரகோசமங்கையில் எழுந்தருளியிருக்கும் மங்கைநாத சுவாமிக்குத் திருவிளையாட்டமாகத் திருவுத்தரகோச மங்கை முதலான கிராமங்களைச் சர்வமானியமாகத் தந்ததை இச்செப்பேடு கூறுகிறது.

பட்டயம் 9:

முத்துவிசைய ரெகுனாதத் தேவர் தம்பி முத்து ரெகுநாதச் சேதுபதி காத்தத் தேவர் தெய்வச்சிலைப் பெருமாள் நயினார் சுவாமிக்குக் கீழைக்காட்டைச் சர்வமானிய மாகத் திருப்பிவிட்டதாக இச்செப்பேடு கூறுகிறது.

பட்டயம் 10:

பட்டயம் 9-வதின் விரிவாகவே இப்பட்டயம் காணப்படுகிறது. ஆயின் இரண்டும் தனித்தனிப் பட்டயங்களாக உள்ளன. இதிலும் கீழைக்காட்டைத் தெய்வச்சிலைப் பெருமாள் நயினார் சுவாமிக்குச் சர்வமான்யமாகத் திருப்பி விட்ட செய்தியே கூறப்படுகிறது. இக்காட்டின் எல்லை இச்செப்பேட்டில் விரிவாகக் கூறப் படுகிறது.

பட்டயம் 11:

விசைய ரெகுநாதச் சேதுபதியின் பட்டாபிஷேகத்தின் போது திருப்புல்லணை என்ற கிராமத்தைத் தெய்வச்சிலைப் பெருமாள் நயினாருக்குச் சர்வமான்யமாக ரகு நாதச் சேதுபதி புத்திரன் ரகுநாதச் சேதுபதி தந்ததை இது குறிக்கிறது.

பட்டயம் 12:

மும்முடிச் செட்டி என்பான் வேதபுரி சுவாமியாருக்கும், பூவிலிமேவிலி நல்லதேவியாருக்கும் பூதானமாக ஆதிசண்டேஸ்வர கோவில் குருக்களான பரமேஸ் வர நம்பியாரிடம் தானம்பண்ணிக் கொடுத்ததை இச்செப்பேடு கூறுகிறது.

பட்டயம் 13:

கூலமுத்து விசையன் சேதுபதி பட்டாபிஷேகத்தின்போது தேவிபட்டணத்தில் இருந்த உலகமாதேவி என்பாளுக்குக் கொடுத்த பட்டயம் இது.

செப்பேடு பெருமளவில் சிதைந்துள்ளது. எழுத்துக்கள் புலப்படாவண்ணம் உள்ளன. மாதமொன்றுக்கு 500 சிறுபடி நெல் வழங்கப் பெறுதற்களித்த ஆணையாக இது அறியப்படுகிறது.

பட்டயம் 14:

இராமநாத சுவாமிக்குச் சிவகாரியம் செய்வித்தற் பொருட்டு மருதங்கநல்லூர் என்னும் கிராமத்தைத் தளவாய் சேதுபதி தானம் கொடுத்ததை இது கூறுகிறது.

பர்வதவர்த்தினி அம்மனுக்குச் சந்தனக்காப்பு, மஞ்சள்காப்புச் செய்யவும், திருவிளக்கெரிக்கவும் இத்தானம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பட்டயம் 15:

இப்பட்டயம் நான்கு செப்புத் தகடுகளில் 287 வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. சேதுபதிகளின் சிறப்புப் பெயர்களும், முருகப்பெருமானின் சிறப்புப் பெயர்களும் கூறும் இப்பட்டயத்தில் வழங்கிய சேதுபதியின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஆனல் 'சொக்கநாதருக்கு முக்கியகுணவான்' என்று 160-ஆம் வரியில் கூறப்பெறுவதால் இச்சேதுபதி இரகுநாத சேதுபதி என்ற கிழவன் சேதுபதியாக இருக்கலாம்.

மதுரையை ஆண்ட சொக்கநாதரை ருஷ்டம் கானின் பிடிப்பில் இருந்து நீக்கி அவரை விடுதலையடையச் செய்தமைக்காக சொக்கநாதர், கிழவன் சேதுபதிக்குப் 'பரராஜசேகரி' என்ற பட்டமளித்துப் பாராட்டியதும் நினைவுகூரத்தகும்.

பழனிசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலில் சிவமடாலயம் எழுப்பவேண்டுமென்றதற்காக விடப்பட்ட தானத்தை இச்செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

பட்டயம் 16:

இப்பட்டயம் தளவாய் சேதுபதி காத்தத் தேவர் இராமநாத பண்டாரத்துக்கு எழுதிக் கொடுத்தது.

மணியக்காரர்களையும், கணக்கர்களையும், குடியானவர்களையும், இராமநாத சுவாமி கோவிலில் உலவுகின்ற மற்ற தொழிலாளிகளையும், பட்டர்களையும், தோப்புக் காரர்களையும், நந்தவனக்காரர்களையும் கண்காணித்து அவர்கள் குற்றம் புரிந்தால் அந்தந்தக் குற்றங்களுக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு இராமநாத பண்டாரமே தண்டனை வழங்கலாம் என்றும், அவ்வாறு தண்டிக்கும்போது, 'விலங்கிலிடுகிறபேரை விலங்கி லிட்டுக்' கொள்ளலாமென்றும் சேதுபதி இட்ட ஆணை இது.

கோயிலுக்குச் சொந்தமான நந்தவனம், வாழைத்தோப்பு, தென்னந்தோப்பு இலுப்பைத்தோப்பு, பனந்தோப்பு முதலான தோப்புக்களிலே அன்னியர் யாரேனும் வந்து திருடினால் அக் கள்வர்களைப் பண்டாரமே தண்டிக்கலாம் என்றும் செப்பேடு கூறுகிறது.

கோவிலுக்குச் சொந்தமான பசுமாடு, எருமைமாடுகளை யாரேனும் தோணியேற்றி அக்கரைக்குக் கொண்டுசென்றால் அவர்களுக்குப் பண்டாரமே தண்டனையிட்டு அபராதம் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றும் சேதுபதியின் ஆணை தெரிவிக்கிறது.

பட்டயம் 17:

இதுவும் தளவாய் சேதுபதி இராமநாத பண்டாரத்திற்குத் தந்த பட்டயம். தம்முடைய திரவியத்திலேயே அபிஷேக நெய்வேத்தியம் நிகழ்த்தவேண்டும் என்பதற்காகத் தரப்பட்டது.

பட்டயம் 18:

இச்செப்பேடு முடிவுபெறவில்லை. சேதுபதியின் விருதுப்பெயர்களே உள்ளன.

பட்டயம் 19:

இராமேசுவரத்தில் ராமனாத சுவாமி சன்னதியில் சிவகாரியமாற்றி வந்த ரெகுனாதச் சேதுபதி காத்தத் தேவர் நிலதானம் அளித்ததை இச்செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

இச்சேதுபதி வைகையை அடைத்து ரெகுநாத சமுத்திரம் என்னும் பெரிய கண்மாய் ஏற்படுத்தினான் என்றும், குண்டாற்றை அடைத்து ரெகுனாதக் காவேரி உண்டாக்கினான் என்றும் இச்செப்பேட்டில் குறிக்கப்படுகிறது.

பட்டயம் 20:

சேதுபதி ரகுநாத தேவர் ராமநாத சமுத்திரம் அட்டாலைச் சொக்கநாதர் சுவாமி கோயிலுக்கும், தெய்வராயர் கட்டுவித்த மடத்திற்கும் கொடுத்த நிலதானத்தை இச்செப்பேடு கூறுகிறது.

பட்டயம் 21:

திருப்பெருந்துறை ஆளுடைய பரமசுவாமிக்கு அபிஷேகம், திருமாலை சாத்தல் திருவிளக்கேற்றல், திருப்பணிசெய்தல், திருநந்தவனம் திருமடம் அமைத்தல் ஆகிய சிவகாரியங்களுக்காகத் திருமலைச் சேதுபதி காத்த ரெகுநாத தேவர் மருதப்பண்டாரம், ஏகப்பண்டாரம் ஆகிய இருவருக்கும் அளித்த நிலதானத்தை இது தெரிவிக்கிறது.

பட்டயம் 22:

ரெகுனாத சேதுபதி காத்தத் தேவருக்குப் புண்ணியம் உண்டாகவேண்டும் என்பதற்காக அவர்காலத்தே இருந்த கடம்பங்குடி பூசாரிமகன் பெரியன் என்பவன் திருப்புல்லாணை கோவில் காரியஞ்செய்கின்ற கணக்கப் பண்டாரிகள் வசம் தெய்வச் சிலைப் பெருமாள் நயினாருக்குக் காணியாட்சியாக விட்டநிலத்தை இச்செப்பேடு கூறுகிறது.

பட்டயம் 23:

தளவாய் சேதுபதி இராமனுதை சுவாமிக்குக் காணியாகக் கொடுத்த நில தானத்தை இச்செப்பேடு குறிக்கிறது.

பட்டயம் 24:

இராசசிங்கமங்கலத்தில் சிலுக வயலுக்கு வடக்கு எவ்வளவு நிலமுண்டோ அவ்வளவுநிலம் இராமநாத சுவாமிக்குத் தானமாக இராமனுதை பண்டாரத்திடம் திருமலைச் சேதுபதி ரகுநாத தேவர் புத்திரன் ரகுநாத தேவர் கொடுத்ததை இச் செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

பட்டயம் 26:

இராமனுதபுரம் இராமலிங்கதுரை ராமேஸ்வரதீர்த்தம் ஆடிவிட்டு பச்சைப் புல்லை மிதியாமல் ஆற்றுவழியே நடந்து சென்று சாமி தரிசனம் செய்ததாக இப் பட்டயம் கூறுகிறது.

பட்டயம் 27:

திருப்பெருந்துறை ஆளுடைய பரமசுவாமிக்கு உச்சிக்கால கட்டளையாக அபிஷேக நெய்வேத்தியம் செய்யவும், திருமாலை அணிவிக்கவும், திருவிளக்கேற்றவும் திருமலைச் சேதுபதி காத்தத் தேவர் நிலதானம் வழங்கியதை இப்பட்டயம் தெரி விக்கிறது.

பட்டயம் 28:

முத்துரகுநாதச் சேதுபதி காத்தத் தேவர் அவர்கள் புத்திரன் முத்துக்குமார விசய ரெகுநாதச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் மாதர்வர்க்கத்துக்கும், பிதாவர்க்கத் திற்கும் புண்ணியமாகத் திருவுத்தரகோசமங்கை நயினுர் மங்கைநாத சுவாமி சன்னதி யில் சகஸ்ரலிங்க சுவாமிக்கு அபிஷேக நெய்வேத்தியம் செய்யவும், திருமாலை சாத்தவும், திருவிளக்கு ஏற்றவும் பாலையேந்தல் என்னும் கிராமத்தைத் தானம் கொடுத்ததை இது குறிக்கிறது.

மங்கைநாத சுவாமிக்கும், வாரேர் பூண்முலையம்மனுக்கும், சுக்ரவாரக் கட்டளை யின்போது அம்மன் எழுந்தருளவும், வீசுகொண்டதேவன் காவல் நஞ்சை தான மாகத் தரப்பட்டதாகவும் இச்செப்பேடு கூறுகிறது.

பட்டயம் 29:

ரெகுநாதச் சேதுபதி காத்தத் தேவர் ராமனுதை சுவாமி சன்னதியில் இருக்கும் அன்னதான மடத்துக்கு நல்லுக்குறிச்சி உள்ளான பல நிலங்களைத் தானமாகத் தந்ததை இப்பட்டயம் கூறுகிறது.

பட்டயம்-30 :

சேதுபதிகளின் ஆட்சிக் காலத்து வழக்கு எங்ஙனம் ஆராயப்பெற்றது? அதற்குச் சான்றுகளாகக் கொள்ளப்பட்டன எவை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இப்பட்டயச் செய்தி அமைந்துள்ளது.

வழக்கு விசாரிக்கப்பட்ட இடம், வழக்கு யார் முன்னிலையில் நிகழ்ந்தது, மத்தியஸ்தர்கள், நடுவர்கள், வழக்கிற்குச் சான்றுகள், பழைய முறிகள், செய்தி நறுக்குகள் இவையெல்லாம் கொண்டு வழக்கு ஆராயப் பெற்றமையை இச்செப்பேடு நன்கு தெரிவிக்கிறது. முத்துவிசையரெகுநாதச் சேதுபதியின் காலத்து ராமேசுரத்தில் இருந்த குருக்கள்மார் சபையாருக்கும், நயினுக்கள் ஆரிய மகாசனங்களுக்கும் லெட்சுமண தீர்த்தப் பரிஷை விவகாரமாக ஏற்பட்ட வழக்கை இச்செப்பேடு சுவை படக் கூறுகிறது.

பட்டயம்-31 :

தம்முடைய இராஜப் பிரதானியான தாமோதரம் பிள்ளை அறக்கட்டளையாக முத்துராமலிங்கவிசைய ரெகுநாத சேதுபதி காத்ததேவர் இராமநாத சுவாமி பர்வத வர்த்தனி அம்மனுக்குப் பூசை செய்யவும், நெய்வேத்தியம் செய்யவும், அஞ்சுகோட்டைப் பத்தில் உள்ள அழகிய மங்கலத்தையும் கண்மாயையும் தானமாக இராமநாத பண்டாரத்திடம் கொடுத்ததை இச் செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

பட்டயம்-32 :

சேதுபதி காத்தந்தேவர் காலத்து மருதப் பண்டாரத்தின் மகன் சின்னத் தம்பியா பிள்ளைக்கு தர்மசாசனமாகக் கொடுத்த பட்டயம் இது. இத்தானத்தின் மூலம் திருப்பெருந்துறை ஆவுடைய பரம சுவாமிக்கும், சிவயோக நாயகியம்மனுக்கும் காரியமாற்ற வேண்டும் எனச் செப்பேடு குறிக்கிறது.

சேதுபதிகள் காலத்து இருந்த வரிகள் :

மடத்து வரி, டுசாடி வரி, ஆயம் சுங்கம், கூரை வரி, பேர்வாரிக் கம்பள வரி, களஞ்சிய வரி, பட்டண சுவாமி வலங்கை வரி, எழுத்தாணி வரி, மாடுசுரபிக்கத்தா வரி, ஈழம்புஞ்சை வரி, மாஞேன்புக்கிடாய் வரி, கொல்லர் தச்சர் வரி, திருகை வரி, பாசி வரி, பணங்கடமை, தறிக்கடமை, பலபட்டடை வரி, பள் வரி, பல வரி, செய்பு வரி முதலான வரிகள் அக்காலத்திருந்ததாக இச்செப்பேடுகள் குறிக்கின்றன.

செப்பேடுகளின் முடிவு

இங்கு குறிக்கப் பெற்றுள்ள செப்பேடுகள் ஒரே முடிவினையே கொண்டுள்ளன. செப்பேட்டில் குறிக்கப்பெற்ற தர்மத்தைப் பரிபாலனம் செய்வோர் காசியிலும்,

கங்கைக் கரையிலும் கோடி சிவலிங்கமும், கோடி விஷ்ணுவும், கோடி பிரம்மாவும், கோடி அக்கிரகாரப் பிரதிஷ்டையும் செய்த பலனையடைவர் என்றும், யாதாமொருவர் கேடு செய்தால் கங்கைக் கரையிலே காராம் பசுவைக் கொன்ற தோஷமும், மாதா பிதாவைக் கொன்ற தோஷமும், பிரம்மஹத்தியும், ஸ்ரீ ஹத்தியும், சிசு ஹத்தியும், பண்ணின தோஷத்தை அடைவர் என்றும் முடிவு பெற்றுள்ளன.

விருதுப்பெயர்கள்

இச்செப்பேடுகளில் சேதுபதிகளின் விருதுப்பெயர்களே பெருமளவில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் சில வருமாறு :

இராசாதிராசன்
ராசபரமேசுரன்
ராசமார்த்தாண்டன்
ராசகெம்பீரன்
மகாமண்டலேசுரன்
அரியராயிரதளவிபாடன்
பாஷைக்குத் தப்புவராயகண்டன்
மூவராயிரகண்டன்
கண்ட நாடு கொண்டு கொண்ட நாடு கொடாதான்
பூர்வ தெட்சிண பச்சிம உத்தர சமுத்திராதிபன்
பட்டமானங்காத்தான்
வீரகஞ்சுகன்
வீர வளநாடன்
வேதியர்காவலன்
அரசராவணராமன்
இவுளிபரவடி மிதித்தேறுவார் கண்டன்
வீரவெண்பாமாலை
இளஞ்சிங்கம்
தளஞ்சிங்கம்
பகைமன்னர்சிங்கம்
ஆத்தில்பாச்சி
கடலில்பாச்சி
மதப்புலி
அடைக்கலங்காத்தான்
தாவிக்குவேலி
ஆரியர் மானங்காத்தான்
தேவை நகராதிபன்
சேது மூலாட்சர துரந்தரன்
ராமனாதசுவாமி காரிய துரந்தரன்
பரராச சேகரன்
வைகை வளநாடன்

வீரத்தண்டை சேமத்தலை விளங்கும் இருதாளினன்
சேதுங்கராய வங்கிஷாதிபன்
சிவபூசாதுரந்தரன்
பரராஜசிங்கம்
இரவிகுலசேகரன்
இரவிமார்த்தாண்டன்
பாண்டிமண்டலத் தாபனாசாரியன்
சோழமண்டலப் பிரதிட்டாபனாசாரியன்
தொண்டை மண்டல சண்டப் பிரசண்டன்
ஈழமுங் கொங்கும் யாழ்ப்பாண பட்டணமும் கெசவேட்டை
கொண்டருளிய ராசாதிராசன்
பரதவிபாடன்
உரிகொலசுரதாரணன்
அந்தம்பிறகண்டன்
சாடிக்காறர் கண்டன்
மதுரைராசா பரசிங்கம்
வள்ளியராட்டந்தவிழ்த்தான்
மேவலர்கள் கோளரி
மேவலர்கள் வணங்கும் இருதாளினன்
வீரமகா கெம்பீரன்
கீர்த்திப் பிரதாபன்
துரக்கனூர்வேந்தன்
தொண்டியந்துறை காவலன்
அனுமகேதனன்
கொடைக்குக் கர்ணன்
பரிக்கு நகுலன்
வில்லுக்கு விசையன்
சொல்லுக்கு அரிச்சந்திரன்
மல்லுக்கு வீமசேனன்
கருணாகடாட்சன்
திலகநுதல் மடமாதர் மடறலமுதவரு சுமுகன்
விசைய லெட்சுமிகாந்தன்
கலைதெரியும் விற்பன்னன்
காயினி கந்தப்பன்
ராசகுலதிலகன்
ராசமனோபயங்கரன்
மன்னரின் மன்னன்
மகுடவர்த்தன வேந்தன்
மன்னர் சூடாமணி
துட்டரில் துட்டன்
துட்ட நெட்டூரன்
அட்டதிக்கு மனோபயங்கரன்

கட்டரசாளுவன்
நவகோடி நாராயணன்
துலுக்கர் தளவிபாடன்
துலுக்கர்மோகம் தவிழ்த்தான்
மலை கலங்கினும் மனம் கலங்காதான்
அறிவுக்கு அகத்தியன்
அழகுக்கு வாலசீவகன்
அன்னசக்திரசோமன்
அடியார்வேளைக்காரன்
செம்பிவளநாடன்
பூலோக தெய்வேந்திரன்
செங்காவிக்கொடையான்
தனுக்கோடிக்காவலன்
கந்தமாதனகிரியரன்
அசுபதிகேசபதிநரபதிசேதுபதி
ஆதீனம் காத்தான்
பஞ்சவர்ணன்
ராவுத்தர்கண்டன்
விரையாத கண்டனில் விளங்கிய தீரன்
எதிரிட்ட மருவலர்கள் சிரமுருள வெட்டி நிலையிட்ட தீரன்
புவனேகவீரன்
வையாளி நாரயணன்
உபையசரமாலை
உல்லாசநளினக்காரன்
கங்கையதிபன்
கருடகேதனன்
வியாக்ரகேதனன்
சிங்க கேதனன்
மீனகேதனன்
காவிகேதனன்
ஒட்டியர் தளவிபாடன்
நரலோகர்கண்டன்
சமர்கோலாகலன்
துட்டநிக்கிரகசிட்டபரிபாலன்
மனுநீதிச்சோழன்
மன்மதசொரூபன்
ருத்திராட்சமாலிகாபரணன்
குன்றனைய மேருவில் குன்றுவளைகுணில் பொறித்த
தனுக்கோடி காவலன்
வீரலெட்சுமிகாந்தன்
விசையலெட்சுமி சமபன்னன்

சங்கித சாயித்ய வித்யாவினோதன்
பரதநாடகப் பிரவீணன்
பனுக்குவார் கண்டன்
சகலசாம்ராச்சிய லட்சுமிநிவாசன்
சேதுகாவலன்
அளிக்கு சந்திரன்
ஆக்கினைக்குச் சுக்கிதிபன்
மும்முரசறையும் முத்தமிழ் விநோதன்
சொரிமுத்து வனியன்
மதுரைராயன்
பரமன்னர் சர்ப்பகெருடன்
மனோன்மணி கடாட்சன்
ராசகுலதீபன்
வீராதிவீரன்
கருணைக்கு ராமன்
நித்திய அன்னதானசீலன்
கல்யாணகுணாபிராமன்
படைக்குங் கொடைக்கும் ஓடாதான்
அனகன்
அகளங்கன்
அதிக அபாயன்

PLATE No. 1

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிவாகன சகாத்தம் 1573 இதன் மேற்செல்லா நின்ற நந்தன ஷு தை மீ 15உ

2) சோமவாரமும் பவுற்ணமையும் பூசநட்செத்திரமும் சுகற்ம நாம யோகமும் கிரசவாகர

3) ணமுங் கூடின சுபதினத்தில் ஸ்ரீமன் ராசாதிராசன் ராச பரமேசுரன் ராச மாத்தாண்

4) டன் ராசகெம்பீரன் மகாமண்டலேசுவரன் அரிய ராயிரதளவிபாடன் பாஷைக்குத்

5) தப்புவராய கண்டன் மூவராயிர கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு கொடா

6) தான் பூறுவதெக்ஷிண பச்சிம உத்தரசமுத்துராதிபன் பட்டமானங் காத்தான் வீரகஞ்சு

7) கன் வீரவழ நாடன் |வேதியர் காவலன் அரச |ராவண ராமன் இவுளி பாவடி மிதித்த

8) றுவார் கண்டன் |வீரவெண்பாமாலை யிளஞ்சிங்கந் தளஞ் சிங்கம் ஆத்தில் பாச்சி கட

9) லில் பாச்சி மதப்புலி அடைக்கலங்காத்தான் |தாலிக்கு வேலி |ஆரியர் மானங் காத்தான்

10) தேவை நகராதிபன் சேதுமூலாட்சர துரந்தரன் ராமநாதசுவாமி காரிய துரந்த

11) ரன் பரராசசேகரன் சொரிமுத்து வன்னியன் அந்தம்பரகண்டனை சுவாமித்து

12) ரோகியளமுண்டன் வய்கை வழநாடன் வீரதண்டை

13) சேமத்தலை விளங்குமிரு தாழினன் சேதுங்கராய வங்கி

14) ஷாதிபன் துகவூர்க் கூத்தத்தில் காத்தூரான குலோத்துங்க சோளநல்லூர்க் கீள்பா

15) ல் விரையாத கண்டனிலிருக்கும் தளவாய் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் புத்திரன்

16) திருமலைச் சேதுபதி காத்ததேவரவர்கள் ராமநாத சுவாமி காரியகர்த்தரான ராம

17) நாத பண்டாரம் அவர்களுக்குத் தாம்பிரசாசனம் கொடுத்த பரிசாவது நம் முடைய பெரிய

18) அய்யா அவர்கள் அறைக்கட்டளை யுண்டு பண்ணி நடந்து வருகிற போது கோவிலுள்

19) த்துறைக் கட்டளையிலே நடந்து வருகிற காரியத்துக்கும் அய்யா அவர்கள் கட்டளையிலே

20) நடந்துவருகிற காரியத்துக்குந் தங்களுக்குத் தாம்பிர சாசனமெழுதித் தாராபூறுவ

21) வமாகக் கொடுத்து நடந்து வந்தது சரியாமெ அப்படி நடந்து வருமிடத்தில் நம்முடைய

22) ராச்சியத்திலிருந்து வருகிற காணிக்கை உபைய முதலானதும் நம்முடைய கட்டளையிலே

23) வாங்கி நடப்பிக்க வேணுமென்று நம்முடைய அறை வாசலிலே யிருக்கிற காரியக்கா

24) றர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறதாகத் தாங்கள் நம்முடனே சொன்னபடியினாலே நம்மு

25) டைய கட்டளைக்குப் பெரிய அய்யா அவர்கள் விட்டு நடந்துவருகிற கிராமங் களிலேயும்

26) ளும் விட்டு நடந்துவருகிற கிராமங்களிலேயும் உண்டாகிய ஆதாயங் கொண்டும் நாம்கொ

27) டுக்கிற திரவியங் கொண்டும் நம்முடைய அறைக் கட்டளை நடப்பித்து வருகிறதேய

28) ல்லாமல் மத்தப் பிறநாட்டிறத்திலிருந்து வருகிற காணிக்கையள் உபையங்களும் நம்மு

29) டைய ராச்சியத்திலே யிருந்து வருகிற காணிக்கை உபையங்களெல்லாம் நல்ல திரவிய

30) ங்களாக இருக்கிறதுமுண்டு பாவத் திரவியங்களாக இருக்கிறதுமுண்டு அப்படிக் கொ......

31) ந்த திரவியம் வாங்கி நம்முடைய சொந்த கட்டளையிலே நடப்பித்தால் நமக்குப் பலனே

32) தென்கிறதைக் குறித்து நம்முடைய அறைவாசலிலே இருக்கிற காரியக்காறரைக் கண்டிச்சி நடப்

33) பித்துக் காணிக்கை உபையங்கள் ஒன்றும் வாங்குவோமென்று நினைக்கத் தேவையில்

34) லையென்றும் நிலவரம் பண்ணிவிச்சு அனுதிபூறுவமாகக் கோவிலுள்த் துறைக் கட்டளை

35) யிலே வாங்கி நடந்துவத்த பிறகாரத்துக்குப் பெரிய அய்யா அவர்கள் கொடுத்த தாம்பிரசா

36) சனப்படிக்கு நடப்பித்துக்கொள்ளச் சொல்லியும் நம்முடைய ஆதீனத்திலுண்டாகிய

37) காரியக்காறர் பாளையக்காறர் முதலான பேர் உபையமாகக் கட்டளையுண்டு பண்ணிப் பிறத்

38) தீகமாக கட்டளை வைத்து நடப்பித்து வருகிற பேருடைய உபையங்களுண்டானதுமா

39) த்திரம் அவரவர் உண்டு பண்ணின அறை கட்டளையிலே தானே நடப்பித்துக்கொள்ளச்

40) சொல்லியும் மத்தப் பிறநாட்டிறத்திலிருந்து வருகிற காணிக்கைகளும் உபையங்களு

41) ம் நம்முடைய ராச்சியத்திலுண்டாகிய பேர் கொடுக்கிற காணிக்கை உபையங்களும் பூறு

42) வாபூறுவம் நடந்து வந்த படிக்குக் கோவிலுள்த் துறைக் கட்டளையிலே தானே வாங்கி

43) நடப்பித்துக் கொள்ளச் சொல்லியும் நம்முடைய ஆதீனத்திலே பட்டத்துக் கிருக்கிற பேர்

44) களும் ராமநாதசுவாமிக்குப் பட்டக்கிருமங் கொர்டுக்கிறது நீங்கலாக நம்முடை

45) ய அறைக்கட்டளைக்கு விடுகிற கிருமங்களிலேயும் பெரிய அய்யா அவர்களும் குரூம் விட்ட

46) கிருமங்களிலேயும் உண்டாகிய திரவியங்கொண்டு நம்முடைய அறைக்கட்டளை பூசை முத

47) லாகியது நடப்பித்து அந்தச் சுகிற்தம் நம்முடைய ஆதீனத்துக்கு வந்துசேரு கிற வளியாக நடப்

48) பித்துக் கொள்ளச் சொல்லியும் பிறருடைய திரவியங்கள் வாங்கி நடப்பிக்கத் தேவை

49) யில்லையென்றும் நிலவரம் பண்ணிவித்துத் தமக்கு நாம் தாம்பிர சாசனம் ராமநாதசுவா

50) மி சன்னதியிலே தாராபூறுவமாகக் கொடுத்த படியினாலே ஆதிசந்திராதித்ய மிந்த தாம்பிர

51) சாசனப் படிக்கு அனுபவித்துக் கொள்ளக் கடவராகவும் ராமநாத சுவாமி துணை.

வாசித்த மாணவர் : அ. அழகிரிசாமி

PLATE No. 2

1) பார்த்திவ ஞூ வைகாசி மீ கஅவ இராமீசுரத்தில் பூசகா சபையார் ஆரியர் அனைவரும் வீரப்ப நாயக்கய்யன் பண்டாரத்து

2) க்கு இசைவு இட்டு கொடுத்தபடி முன்பின் சாதிக்கு யில்லாத காரியங்கள் வந்ததும் கணக்கில்லாத கணக்குக்கு நஞ்

3) சுதின்றாலும் வரம்பழிவாக நடந்தாலும் யிதுக்காக நாங்கள் சாதி அடங்கலு கூடி யிசைவு பிரப்பிச்சபடி யிந்

4) த யிசைவும் யிட்டதுக்குப் பிரகு யாதாம் ஒருத்தர் அடாத காரியங்கள் செய்த துண்டானால் நாங்கள்

5) அனைவருங் கூடிச் சாதிக்குப் பிரமபுட்டு |கண்ணும் பறித்து தேசங் கடத்தும் விட கடவோமாகவும் ஓட்டிவிடு

6) கிர இடத்திலே அவர்கள் அண்ணன் தம்பி கிளையிலே உண்டான பேர் என்று வந்ததுண்டானால் அவர்கள் உள்ப்பட

7) நிலமை கலமை உற்பத்தி மாடு கன்றும் எப்பெயர்ப்பட்டதும் இராமநாதன் கோவில் பண்டாரத்திலே ஆக்கி அவ

8) ர்கள் வீடும் குளம் பரித்து |வண்ணான்துரை ஆகக் கடவோம் ஆகவும் யிதுக்குள்ளே கணக்கில்லாத கணக்குக்கு வந்தாலு

9) ம் வளக்கில்லாத வளக்குக் செய்தால் யாபேர்கூம் தீத்துக் கொடுக்கக் கட வோம்மாகவும் கேளாமல் நஞ்சுதின்று செத்தால் கா

10) விலே புரியைக் கட்டி யிழுக்கக் கடவோமாகவும் கிளையிலே ஒருத்தர் பழியுண டென்று பேசிநாலும் அவர்களையும்

11) அரமாரிப் பாட கடவோ மாகவும் அவன் நில உர்பத்தியும் கோவில் பண்டா ரத்தில் ஆக்கக் கடவோமாகவும் யிந்

12) த நஞ்சு தின்ன வேண்டாம் என்றபடியினாலே ஒருத்தரை ஒருத்தர் முந்தி அடிச்சால் அபராதமுமிறுத்து ஆக்கினையும் பட

13) க் கடவோமாகவும் யிதுக்கு ராமநாதன் பத்தாணையே தப்பாது வீரப்ப நாயக்கர் அய்யறவர்கள் பாதாணையெ த

14) ப்பாது யிந்த சாதியில் பெண்டுகளை கடக்கு யிருந்தால் சாதிக்கு பாரம்பிரம் பிடுவோம் மாகவும் யில்லாதவ

15) ர்களுக்கு அவர்கள் அண்ணன் அர்மான் நாழி நெல்லுக் குடுத்து நடத்திவரக் கடவோமாகவும் யிந்தச் சாதியில் ஒருத்தர்

16) |சூத்திர வீட்டில் தின்றால் அவனைச் சாதிக்குப் பிரம்பிடக் கடவோமாகவும் யாமொருத்தர் சாதியில் குள்ளெபர

17) தேசியை வீட்டிலே வைத்துண்டாநால் வீடும் முகடு வெட்டி யிருத்தி அவர்கள் வீடு கொள்ளை யிடுவிக்க

18) க் கடவோமாகவும் யிந்தப்படி முன் சொன்ன ஆணையே தப்பாது ஓம் உ நயினான் அரிச்சந்திரன் நாரா

19) யணன் வேல் வாங்கினான் தம்பி ராமன் எழுத்து ஊமையாதேவன்

20) அமர்தொழ நின்றான் யிந்தப்படிக்கு சோமீசுரமுதலி எழுத்து கடலடைத் தான் எழுத்து கெங்கையாடி எழுத்து பெருமா

21) ஸ்ரீ சறுவேசுரன் ஆண்டநயினுர் நயிநா பிள்ளை சேது நிலையிட்ட பிரமாதிராயன் தசரத த்தான் எழுத்து தாண்டவ மூர்

22) த்தியர்ர் அரிபட்டன் எழுத்து யிப்படிக்கு பெரியமுதலி மலயன் எங்குதேவன் சந்திரதெவன் ஆண்ட நயிஞ எழுத்து

23) மாதவ பட்டன் எழுத்து ராமபிள்ளை எழுத்து இத்படிக்கு தன்மராசி எழுத்து யிப்படிக்கு தாறுமூர்த்தி ஆண்ட நயிஞ எழு

24) த்து சறுவேசுரன் எழுத்து தம்பிநபினுர் ஒப்பிலாத பெருமாள் துப்பிணி ஆண்டி எழுத்து

—வாசித்த மாணவி : ஆ. பத்மாவதி

PLATE No. 3

1) பிறசொற்பதி ஹு தைய் மீ 15௳ திருமலை நாயக்கரய்ய னவர்களுக்கு தளவாய் சேதுபதி காத்த தேவரவர்களுக்கு ராமீசுரம் குருக்கள்மார் சபையார் தமிழ் ஆரியர் அனைவருமோம் இசைவு முறி குடுத்தபடி நாங்கள் அனைவரும் சுவந்தா

2) சுவாமி யமரிமித்தமாய அதர்மனை ஏறிப் போய் வாசலில் குப்பிட்ட படியினுலே அரமனையார் கேட வேதையத்தபம் சுவாமி பூசிக்கிற குருக்கள்மார் அவர்க செய்யும் தொழில் அனுமேதாசை பூசை பண்ணுகிறது ராமனுத சுவாமியை பூசை பண்ணுகி

3) றது மலைவளர் காதலியம்மனை பூசை பண்ணுகிறது படிக லிங்கத்தை பூசை பண்ணுகிறது உற்சவ விக்கிரகம் ராமனுத சுவாமியை பூசை பண்ணுகிறது தாண்டவேசுரரைப் பூசை பண்ணுகிறது தேவை அம்பலவாண

4) ருர் பூசை பண்ணுகிறது பல்லக்கு ஞயகரைப் பூசை பண்ணுகிறது மெழுந்தருளப் பண்ணுகிறதும் வெள்ளை துர்க்கையம்மனை பூசை பண்ணுகிறதும் சுத்து கோவிலுக்கு பரிவார தேவதையளுக்கு நெய்வே

5) த்தியும் தீபாராதனையும் பண்ணுகிறதும் திருவாபரணம் சாத்துகிறதும் யிந்த தொழில் காலா காலங்களிலே பண்ணிக் கொண்டு யெங்கள் சுவந்திராம அனுமேசுர பூசைக்கு புவ ராமனுத சுவாமி பூசை

6) க்கு புதம் அம்மன் மலைவளர்காதலி அம்மன் பூசைக்கு புவும் ஆக புகஇயும் பிறசாதம் பூறுவமில்லாத படியினுலே பிற்ப்பாடு கட்டளை யிட்டது படிக லிங்கப் பூசைக்கு பிறசாதம் யிருனுழியும் வெள்ளை து

7) ற்கைக்கு ஞழி படி பிறசாதமும் ஆக முன்ஞழி பிறசாதமும் சந்தணம் பத்துக்கு வுனவும் தோசை வடை பணியாரம் பத்துக்கு ஒன்றும் பாக்கு வெத்திலே யேழுகுளைக் கொரு நாளு யெறுட்டி மாதமொன்றுக்கு

8) கய்வித்தாரம் அழகு பணி சாந்த .... திரு கார்த்திகை குடை புக மார்கழி திருவிழாவுக்குடை புகம் மாசி திருவிழாவுக்கு கும்பவத்திரத்துக்கு பக்சவடம் மூன்றும் கும்பதெட்சணை ... ந

9) ம் தன்மகறத்தா உபய கட்டளையிலருத்தி 100 ஆடி செகம் பண்ணி வித்தால் ..... பஞ்சாமிறுதம் பண்ணிவித்தால் ஒரு பணமும் (கு) படி அபிஷேக மாகவும் உண்டிகயில் காசும் எள்ளும்

10) சுவாமிக்கு ரண்டு பங்கும் எங்களுக்கு ஒருபங்கும் பத்திக் கொள்ளக் கடவோ மாகவும் சபையார் செய்யிற தொழில் விசுவலிங்கம் ராமலிங்கம் மலைவளர்காதலி அம்

11) மன் எழுந்தருளு நாயகர் தாண்டவேசுர தேவை அம்பலவாண சுவாமி இவர் களுக்கு திருமஞ்சனம் எடுத்துக் கட்டுகிறது உள்ளே கொண்டு வந்து வ

12) ச்ச படிக் கட்டளையை எடுத்துக் கொடுக்கிறது சுயமயுரமும் பண்ணி அந்த நெய்வேத்தியமு [ம்] சன்னதியில் கொண்டு வந்து போடுகிறது தூபதீபம் கொடுக்கி

13) றது சுத்துப் பரிவார தேவதையளுக்கு அபிஷேகமும் பண்ணி நெய்வேத்தியம் கொண்டு போறது சீவிலி நாயகர் பல்லக்கிலெழுந்தருளப் பண்ணுகிறது யானை மேல்

14) திருமஞ்சனம் கொண்டு வருகிறது வந்த பரிசுக்கு கோடி தீர்த்தமெடுத்து விடுகிறது இந்த தொழில்களெல்லாம் சபையார் காலகாலங்களிலே செய்து கொ

15) ண்டு எங்கள் சுவந்தி நாளொன்றுக்குப் பிறசாதம் நாழி இருபது நாலும் சுத்துக் கட்டளை உபையத்தில் குறுணிக்கு நாழிப் பிரசாதமு[ம்] கறியமுது[ம்] எட்டி லொன்றும் சில வரி

16) சிக்கு நாளொன்றுக்கு அரைப் பணமாக மாத மொன்றுக்குப் பதி (ன) னஞ்சு பணமும் பத்திக் கொள்ளக் கடவோமாகவும் தமிழ் ஆரியர் செய்யிற தொழி லடுந்தவகைச் சன்னதிய

17) ளுக்கு நெய்வேத்தியம் பண்ணின தளிகை மாத்துகிறதும் சய்வப் பண்டாரங்கள் யிருக்கிற அறை போக மத்துண்டாகிய அறை முறையிலே யிருக்கிறதும் சந்தணம்

18) அரைக்கிறதும் திரு விளக்குப் பார்க்கிறதும் பல்லக்கு யெழுந்தருளப் பண்ணு கிறதும் உச்சவத்துக்கு சுவாமியை தேடகத்தில் திருத்தேரிலெழுந் தருள

19) ப் பண்ணுகிறதும் அந்த அந்தச் சன்னதிவாசல் காத்திருக்கிறதும் வில்லம திருமாலை கட்டுகிற பண்டாரங்களல்லாம் லவிசேஙு முண்டானால்

20) செய்து வருகிறதும் தானத்தார் திருவாபரணம் கொண்டு போய் வய்க்கிறதும் கட்டியம் அடப்பம் காளாஞ்சி அன்ன கெண்டியை பரிசை யடியொழுக்கு அ

21) ணை சுதரசினுக்கு தட்டி பார்க்கிறதும் நிற்மாலியம் சிலவழிக்கிறது வந்து இருக்கிற காரியக்காறர் மரியாதி மனுசருக்கு பிரசாதம் கொண்டு போய் கொடுக்கிறது இந்த தொழிலுள்ள

22) டாகிய தெல்லாம் செய்து வரக் கடவோமாகவும் யிப்படி காலா காலங்களிலே பூசை பண்ணுமலிருந்தாலும் கோவில் யடைத்தாலும் ராசமுத்திரைக் குள்ப்பட்டு நடவாமலிருந்தாலும்

23) அரமனைக்கு அபராதம் ஆயிரத்திருனூறு பொன்னு மிறுத்து யெங்கள் காணி யாட்சியும் இழந்து போகக் கடவோமாகவும் இந்தப் படிக்கு சம்மதித்து இசைவு முறி குடுத்தோ

24) ம் திருமலை நாயக்கரய்யனவர்களுக்கு தளவாய் சேதுபதி காத்த தேவர்களாணையே தப்பாது இந்த இசைவுமுறி யெழுதினேன் முத்துக்கா

25) யாட்சி உ வாமதேவ குரும்கள் கெங்காதர குருக்கள் சங்கர குருக்கள் சறுவேசுர குருக்கள் ராமனாத குருக்சள் சந்திரசேகர குருக்கள் சவையாரில்

26) சேராமபட்டன் வீரிசி பட்டன் நரசிங்கப் பட்டன் தமிழு ஆரியரில் நயினர் அரிச்சந்திரன் நாராயணன் வேல் வாங்கினுன் தம்பி ராமன் உமையா தேவன் அ

27) மரர் தொழு நின்னுன் சோமேசுரமுதலி கடலடைத்தான் கெங்கையாடிப் பெருமாள் சறுவேசுரன் ஆண்டயினுன் நயினு பிள்ளை சேது நிலையிட்ட பிரமாதி ராயன் தெ

28) சரத ராமன் தாண்டவ மூத்தியார் அரிபட்டன் பெரிய முதலி யெங்கு தேவன் சந்திர தேவன் ஆண்டயினுன் மாதவ பட்டன் ராமபிள்ளை தன்மராசி தாறுமூர்த்தி ஆண்டயினு

29) ன் சறுவேசுரன் தம்பி நயினர் ஒப்பிலாத பெருமாள் தும்மி ணியாண்டி உ

வாசித்த மாணவர் :

செ. போசு

PLATE No. 4

1) ஸ்வஸ்தி ஶ்ரீ சாலிவாஹன சகாப்தம் 1619க்கு மேல் செல்லா நின்ற வெகுதானி

2) ய நாம ஸம்வத்யஸ்வத்தில் உத்தராயணத்தில் சிசித ருதுவில் (வை)பங்கூனி மீ 25வ

3) பூ றுவ பட்டத்தில் பூர்ண அம்மாவாசையும் ஆதித்த வாரமும் உத்திர நட்செத்திரமும்

4) சவுபாக்கிய நாமயோகமும் பத்திர வாகறணமும் பெத்த சுபதினத்தில் தேவை ந

5) கராதிபன் சேது மூலா துரந்தரன் ராமநாதசுவாமி காரியா துரந்தரன் சிவபூசா

6) துரந்தரன் பரராஜசேகரன் பரராஜ சிங்கம் இரவிகுலசேகரன் இரவி

7) மார்த்தாண்டன் சொரிமுத்துவன்னியன் சயஸ்ரீ மன் மஹாமண்டலேசுவரன் அ

8) ரியரயிரதள விபாடன் பாசைக்கித் தப்புவராயிர கண்டன் மூவாயிர கண்ட

9) ன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு கொடாதான் பாண்டி மண்டல ஸ்த

10) ாபிஞசாரியன் சோள மண்டலப் பிறதிஷ்ட்டாப ஞசாரியன் தொண்ட மண்

11) டல சண்டப் பிறசண்டன் ஈளமுங் கொங்கும் யாள்ப்பாண ராயன் பட்ட

12) ணமும் செசவேட்டை கொண் டருளிய ராசாதிராசன் ராசபரமேசுவரன்

13) ராசமார்த்தாண்டன் ராசகெம்பீரன் பரதவிபாடன் உரிகொல் சுரதரணன்

14) அந்தம் பிற கண்டன் சாடிகாறர் கண்டன் சாமித் துரோகியளமிண்டன்

15) இளஞ்சிங்கம் தளஞ்சிங்கம் பகைமன்னர் சிங்கெ மதுரை ராசா பரசிங்கம்

16) ஆத்துல்ப் பாச்சி கடலில் பாச்சி மதப்புலி அடைக்கலங்காத்தான் நாவிக்கி

17) வேலி சத்துருவாகி யளமிண்டன் வன்னிய ராட்டந் தவிழ்த்தான் மேவ

18) லர்கள் கோளரி மேவவர்கள் வணங்கும் இரு தாளிஞன் வீரமகா கெம்

19) பீரன் கீர்த்திப் பிரதாபன் ஆரிய மானங் காத்தான் தொண்டியன் து

20) றை காவலன் துரக்கஞர் வேந்தன் அநும கேதனன் கொடைக்கு கர்ண

21) ன் பரிக்கு நகுலன் கருஞ கடாட்சன் குன்றனுயர் மேருவிற்க்குன்ரே

22) ய வளைக்குனுல் பொரித்தவன் திலக னுதல் மடமாதர் மடலெழுத வரு

23) சுமுகன் விசையலெட்சுமி காந்தன் கலை தெரியும் விர்பன்னன் காமிநி கந்த

24) ...ன் வீரதண்டை சேமத்தலை விளங்குமிரு காலினன் ராசகுலதிலகன்

வைரப் பாதம்

A RARE DIAMOND PIECE

JEWELS OF THE RAMANATHASWAMY TEMPLE

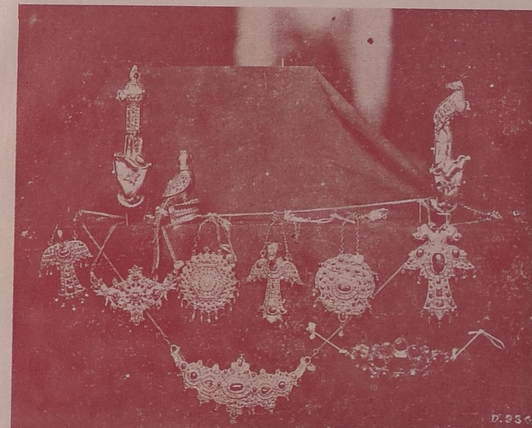

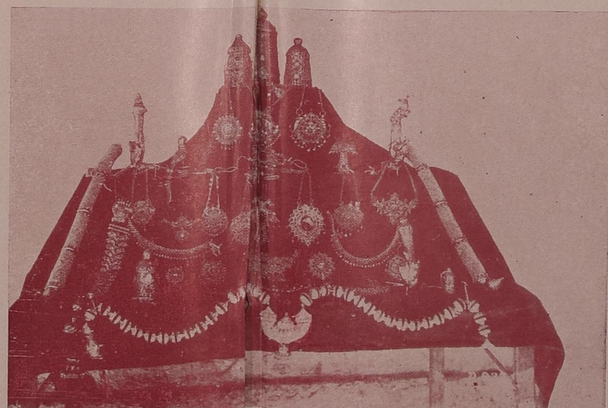

These Three Photos are
by Courtesy of the
Archaeological Survey of India,
Southern Circle, Madras.

உலகுதொழும் இராமேசுவரர்,
உலகத்தாய் உவந்தணியும்
இலகுபல நகைகள் எல்லாம்
எழிலுக்கு எழில் சேர்க்கும்!

Some More

பச்சைக் கண்டாமணி மாலை, சிவப்புக்கல் அட்டியல், மைசூர் மாலை

25) ராசனே பயங்கரன் மன்னரில் மன்னன் மகுட வந்தன வேந்தன் மன்

26) னர் சூடாமணி|துட்டரில் துட்டன் துட்ட நெட்டூரன் அஷ்ட்ட திக்கு

27) மனே பயங்கரன் கட்டரசநளுவன் நவகோடி நாராயணன்|துலுக்கர் தள

28) விபாடன் |துலுக்கர் மோக மந்த விளக்கரன் |ஒட்டியர் தளவிபாடன்

29) |ஒட்டியர் மோகந் தவிள்த்தான் மலைகலங்கினும் மனம் கலங்காதான் அறி

30) வுக்கு அகஸ்தியன் |அழகுக்கு வாலசீவகன் சொல்லுக்கு அரிச்சந்திரன் வி

31) ல்லுக்கு விசையன் மல்லுக்கு வீமசேனன் |தாலிக்கி வேலி அன்னசத்திர

32) சோமன் |அடியார்வேளைக்காறன் செம்பிவளநாடன் பூலோக தெய்வே

33) ந்திரன் செங்காவிக் கொடையன் தனுக்கோடி காவலன் கந்தமாதன கிரி

34) யரன் |அனுமக்கொடி கெருடக் கொடி மீனக் கொடி புலிக்கொடி சிங்கக் கொடி

35) செங்காவிக் கொடையும் வுதின்மேல் விருதி ஜெல்லியும் உடையவன் அ

36) சுபதி கேசபதி நரபதி சேதுபதி துகவூர்க் கூற்றத்துக் காத்தூரான|குலொ

37) த்துங்க சோளநல்லூர் கிள்பால் விரையாத கண்டனிவிருக்கும் ஸ்ரீ

38) யிரண்ணிய கெற்பயாஜி ரெகுனாத சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் நம்

39) காணியாட்சியான் திருப்புல்லாணி தெய்வச் சிலைப் பெருமாள் நயி

40) னாருக்கும் தேர் பசயனம் ரேமசுவாமிக்கும் மன்னார் சலாபத்தில் நம்முட

41) சல்லில் ஒரு தோணியும் அஞ்சுகல்லும் நிந்தமாக முத்துக்கு முத்துக் கொ

42) ள்ளச் சொல்லி சறுவத்து மான்னியமாக (ஞ) பங்கூனி உத்தரமான ரத உத்ஸ

43) வத்தில் சந்திர கிறண புண்ணிய காலத்தில் ஆதி சேதுவில் தான பூர்வமாக தாம்

44) பிரசாதனப் பட்டயம் பண்ணிக் குடுத்தபடியினாலே ஆதி சந்திராதித்திய ருள்ள

45) வரைக்கும் ஒரு தோணியும் அஞ்சுகல்லும் நிந்தமாக முத்துக் குழித்துக் கொ

46) ள்வாராகவும் இந்தப் பட்டயப் படிக்கி பரிபாலனம் பண்ணிக் கொண்டவர்

47) கள் |காசியில் கெங்கையிலே கோடி சிவலிங்கப் பிரதிஷ்ட்டையும்

48) கோடி விஷ்ணுத் பிரதிட்டையும் கோடி பிறம பிறதிஷ்ட்டையும் செய்

49) த புண்ணிய பலங்களை பெறுவார்கள் இதற்கு யாதொருவர் அகிதம் பண்ணி

50) னவர்கள்| கெங்கை கரையிலே காரம்பசுவைக் கொன்ற தோஷமும் பிற

51) மஹத்தியும் ஸ்ரீஹத்தியும் சிசுஹத்தியும் மாது ருதுரோகமும் பண்ணின தோ

52) ஷத்திலே போகக் கடவராகவும் ஸ்வ தத்தாத் த்வி குணம் புண்யம் பரதத்த

53) ாநு பாலனம் பரதத்தாபஹாரேண ஸ்வதத்தம் நிஷ்பலம் பவேத்—தா

54) ந பாலநயோர் மத்யே தாநாத் ச்ரேயோநு பாலனம் தாநாத் ஸ்வர்க்கம் அவா

55) ப்நோதி பாலநாத் அச்சுதம் புதம். உ.

வாசித்த மாணவி : ஆ. பத்மாவதி

PLATE No. 5

ஸ்ரீ மத்து

விசையன்

சேதுபதி

உ

1) உ பரவ ஸு ஆடி மீ ம...பு உ ஸ்ரீ மது

2) ராசாதிராசன் ராசமாதண்டன்

3) ராசகெம்பீரன் துட்ட நெட்டூறன் து

4) ரை க..ந்த காமினி ஆத்து பாச்சி கட

5) விப் பாச்சி |ஆதீனம் காத்தான் வில்லு

6) கூ வி விசையன் சொல்லுகூ அரிசந்தி

7) ரன் குடைக்கு கர்ணன் பரிகி நகூல

8) ன் — கண்ட நாடு கொண்டு கொண்ட

9) … … … … … … … … … … … … … …

10) … … … … … … … … … … … … …

11) … … … … … … … … … கீழ்ப் பரவிசு

12) … … … … மது விசையன் சேதுபதி செ

13) ல் முத்து

14) … … ஸ்வர … … ண் வளநாட்டில்

15) பரம்ம தேசமான ராசிங்க மங்கலம்

16) கோளியர … … நாட்டை கட்ட … …

17) பாங்கு … … சாதி பட்டையம் குடுத்த பட்டம்

18) பட்டையமார்க்கு சேதுபதி … … புண் … … இத

19) ந்கூ ஆண்டய் … … ந்து … யன்ன … … மே

20) … … டு கெட்டது … …

21) சாதிப்பார் … … அம்பலம் ரெட்டைபாகூ

22) நம்மை கிரெணம் பண்மிதிமமை திப்பு

23) ரு பாண்டி பாயலன் … … முட்டி … …

24) … … … … … … … … …கூட்டத்து நா

25) … … … … … … … … … … … … … … …

26) … … … … … … … … புலேந்திர … … … …

இதற்குக் கீற் தலைகீழாக வாசிக்கும்படி 6 வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை :

1) மல் புரிதல்யனை பத்திரகாளி புண் … …

2) ட்டமி நாடானுக பட்டையம் குடுத்

3) தோம் யிதற்கூ அடம் செய்தால் … …

4) பசுவை கொன்ன தோசதிப் போ

5) வர்கள் யிந்த பட்டையம் ெ … …

6) மாடாய்ச்சாரி யிந்தப் படிக்கி

இவ்விரு செய்திகளுக்கும் இடையில் இரண்டு விரல் அகலத்தில் இடம் விடப்பட்டுள்ளது. பின்னால் உள்ளவை வேறொரு செப்பேட்டின் முடிவுப் பகுதியாக இருக்கலாம்.

—வாசித்த மாணவர் : செ. போசு

PLATE No. 6

1) உ ஸ்ரீ மிவன் ம(ா)கா மண்டலேசுரன் அரியிரவிதளவிபாட

2) ன் பாசைக்குள் தப்புவராயிர கண்டன் கண்டனாடு கொண்டு கெ

3) ாண்டநாடு கொடாதான் பாண்டி மண்டலத் தாபனாசாரியன் சோ

4) ழ மண்டலப் பிறத்திட்டனாசாரியன் தொண்ட மண்டலச்ச

5) ண்டப் பிறசண்டன் பூறுவ தெக்ஷணபட்சி உத்திர சமுத்தி

6) ர ஈளமுங் கொங்கும் யாள்ப் பாணம (எமம) ண்டலமு

7) மளித்துக் கெசவேட்டை கொண்டருளிய ராசாதிராச

8) ன் இராசபரமேசுரன் இராசமாத்தாண்டன் இராசகெம்

9) பீரனான சொரிமுத்து வன்னியன் வன்னிய ராட்டந்தவுள்தா

10) ன் பஞ்சவற்னன் ராவுத்தர் கண்டன் விருது அந்தம் பிற கண்ட

11) ன் சாடிக்காறர்கண்டன் சாமித்துரோகி யளமிண்டன் துர்க வெ...

12) வந்தன் துங்க ராவுத்தன் தேவை நகராதிபன் சேது மூலா

13) ட்சர துரந்தரன் இராமனாத சுவாமி காரிய துரந்தரன் சிவபூ

14) சை குருபூசை மறவ(ா)த வங்கி மேற்படி நராதிபதி அடைக்கலங் காத்த

15) வன் விரையாத கண்டனில் விளங்கிய தீரன் எதிரிட்ட மரு

16) வலர்கழ் சிரமுருள வெட்டி நிலையிட்டதீரன் செங்காவிகுடைய

17) ான் பரராசசேகரி இரவிகுலசேகரன் புவநேக வீரன் அரச ராவணரா

18) ராமன் அடியார் வேளைக்காறன் பாதள விபாடன் உரிகொலசுரத

19) ரணன் கொட்டமடக்கி வய்யாளிகுருயணன் வீர வெண்மபாகா

20) லெ உபைய சரமாலெ உல்லாச நளினக்காறன் இளஞ்சிங்கம் தள

21) ஞ்சிங்கம் மதுரைராயன் துரைகள் சிகாமணி ஆத்துபாச்சி கட

22) லில்ப் பாச்சி மதப்புலி சினப்புலி தாலிக்கு வேலி செம்பி வ

23) ள நாடன் கெங்கையதிபன் தொண்டியந் துறை காவலன்

24) அனுமகேதநன் கருடகேதனன் வியக்கிறகேதனன் சிங்க கே

25) தனன் மீனகேதனன் காவிகேதனன் நெமிலி கேதனகு குட

26) கேதனன் சத்தி அரிச்சந்திரன் சேமத்தலெ விளங்கியி ருதாளிகு

27) ன் அன்னகொடி விளங்கிய தீரன் செய்துங்க ராயர் விருப

28) பாடசிராயர் கிஷ்டிணராயர் வங்கிசாதிபகுன பிறிதிவிராச்

29) சியம் பண்ணிச் செல்லா நின்ற சாலிவாகன சகாத்தம் 1616

30) 13வ இதின் மேலது மேதி ஞு காற்த்திகை மீம் 27வ சுக்குறவார

31) மும் அம்மாவாசையும் சேட்டா நட்செத்திரமும் சூரிய கிரண புண்

32) ணிய காலத்தில் சுபயோக சுபகாணங்களும் பெற்ற சுபதின

33) த்தில் குலோத்துங்க சோழப் பனப்பிரளைய நாட்டிலிருக்குமஞ் செ

34) சப துங்க வஙசாதிபகுன குளந்தை நகராதி பதியான வடகரைப்புலி

35) அரசு நிலெயிட்ட விலசய ரெகுநதைச் சீவரன் பேரி உடையாத தேவ

36) ரவர்கள் புத்திரன் அ(ர)சு நிலெயிட்ட முத்து வடுகநதைச் சிவறண்றி பரி உ

37) டையாத தேவரவர்கள் ராமீசுர(ர)ம் ராமகுதசுவாமியை பூசை

38) பண்ணுகிற பிறவாகர குருக்களுக்குத் தாம் பூசவமாகக் குடுத்த ஆ

39) ச்சாங்குடி இந்த யேந்தலுக்கு பெருநங் கெல்கை கூறுவ

40) து கிள்பாற் கெல்கை மறுச்சு கூட்டி கண்மாய்க்கரைக்கு மேற்கு செ

41) தன்பாற் செல்கை வளந்தமுடையார் தற்மத்துக்கு வடக்கு மே

42) ல் பாற்கெல்கை சரவணப் பொய்கைக்கு கிளக்கு வடபாற்

43) கெல்கை மாலாண்டான் கண்மாய்க்கரைக்கு தெற்கு இவ்

44) ளுன்கெல்கைக்கு உள்பட்ட நஞ்சை புஞ்சை மாவடைமாமர

45) வடை திட்டுதிடல் சகலமும் சறுவமானி பமாக தாருதி

46) பூறுவமாகக் கட்டளையிட்டோம் இந்தப்படிக்கு சந்திராதித்திய வரை

47) சந்திரப் பிறவேசம் உள்ளுமட்டும் ஆண்டனுபவித்துக் கொள்

48) ளவராகவும் இந்த தற்மத்தை பரிபாலம் பண்ணின பேர்கள் காசி

49) யிலேயும் சேதுவிலேயும் கோடி சிவலிங்கப் பிறதிட்டையும்

50) கோடி பிறம்மப் பிறதிட்டையும் பண்ணின பலத்தை அடைவரா

51) கவும் இந்த தர்மத்துக்கு துரோகம் பண்ணின பேர்கள் காசியி

52) லேயும் சேதுவிலேயும் கோடி பிறுமகத்தி கோடி கோக

53) த்தியும் பண்ணின தோசத்திலே போவராகவும்

—வாசித்த மாணவர் : *செ. போசு*

PLATE No. 7

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிவாகன சகாப்தம் 1656 இதற்கு மேல்ச் செல்லாநி

2) ன்ற ஆனந்த ஸ்ரீ மஸமவதுஸ்ரகூத தக்ஷுணுயன கூசமாரி துவரகிய கார்த்திகை

3) மீகூ அமாபட்சமு த்ரயோதசியும் சோமவாரமு ஸ்வாதி நட்செத்திரமும் மிதுன

4) லெக்கினமும் சுபயோக சுபகாரணமும் பெற்ற புண்ணிய காலங் கூடின சுபதி

5) னத்தில் ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமன் மகாமண்டலேசுரன் ஆரிய ராயிர தளவிபாடன் பாஷெக்கு

6) தப்புவராயிர கண்டன் மூவராயிர கண்டன் கண்ட நாடு கொண்டு கொண்ட நாடு கொ

7) டாதான் பாண்டிமண்டலத் தாபனுசாரியன் சோழ மண்டலப் பிரதிஷ்டாபனு

8) சாரியன் தொண்ட மண்டலச் சண்டப் பிரசண்டன் பூறுவ தெட்சண

9) பச்சிம உத்தர சத்த சமுத்திராதிபதி ஈழமும் கொங்கு யாட்பாணமும் மெம்ம

10) ண்டலமும் கெசவேட்டை கண்டருளிய ராசாதி ராசன் ராச பரமேசுரன் ராசமா

11) ர்தாண்டன் ராசகெம்பீரன் ராசகுலதிலகன் மன்னர்க்கு மன்னன் துட்டர்க்கு துட்டன்

12) துட்ட நெட்டூரன் அட்டதிக்கு மனோபயங்கரன் கட்டாரிசாளுவன் நவகோடி நாரா

13) யணன் துலுக்கர் தளவிபாடன் துலுக்கர் மோகந் தவிள்த்தான் ஒட்டியர்தள

14) விபாடன் ஒட்டியர் மோகந் தவிள்த்தான் மலை கலங்கினும் மனங் கலங் காதான் ந

15) ரலோகர் கண்டன் குடைக்குக் கர்ணன் பரிக்கு நகுலன் அறிவுக்ககஸ்தியன் வி

16) ல்லுக்கு விசையன் சொல்லுக்கு அரிச்சந்திரன் வாளுக்கு வீமன் தாலிக்கு வேலி சமர்

17) கோலாகலன் அன்னசத்திர சோமன் அந்தம் பிற கண்டன் அடியார் வேளைக் கா

18) ரன் அடைக்கலங்காத்தவன் இளஞ்சிங்கந் தளஞ்சிங்கம் பகைமன்னர் சிங்

19) கம் ஆற்று பாச்சி கடலிற்பாச்சி துட்ட நிக்கிரக சிஸ்ட பரிபாலனன் மனுநீதி

20) சோழன் மன்மத செகரூபன் தொண்டியந் துரை காவலன் வீரதண்டை சே

21) மத்தலை விளங்குமிருதாளிகுன் இவுளி பரவடி மிதித்தேறுவார் கண்டன் கரு

22) ணாகடாட்சன் ருத்திராட்ச மாலிகாபரணன் |சிவபூசா துரந்தரன் சொரிமுத்து வன்னிய

23) ன் குன்றனைய மேருவிற் குன்ருவளை குணில் பொரித்த தனுக்கோடி காவலன்

24) ராமனுதசுவாமி சுப்பிரமணியசுவாமி பாதாரவிந்தசேகரன் வீரலெட்சுமிகாந்

25) தன் விசையலெட்சுமி சமபன்னன் காமினி கந்தப்பன் கலைதெரியும் விர்ப் பன்னன்

26) மேவலர் கோளரி மேவலர்கள் வணங்குமிரு தாளினன் சங்கீத சாயித்தி வி

27) த்தியா விநோதன் |பரதநாடகப் பிரவீணன் செம்பி நாடுடையோன் தேவ நகராதி

28) பன் வைய்கை வளநாடன் காவிக்குடையான் அனுமகேதனன் பஞ்சவன்ன

29) ராவுத்தன் பனுக்குவார் கண்டன் அஞ்சாத வனராமன் சேதுமூலாரட்சா துரந்தரன்

30) அசுபதி கேசபதி நரபதி சேதுபதி பிருதிவிராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணியருளா

31) நின்ற துகவூர்க் கூத்தத்திற் காத்தூரான குலோத்துங்க சோழநல்லூர் கிள் மால் விரை

32) யாத கண்டனிலிருக்கும் ராச ஸ்ரீ தளவாய் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் வங்கிஷாதி

33) பன் ராசஸ்ரீ இரணியகெற்பயாஜி ரெகுநாதச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் புத்திரன் ராசஸ்ரீ இர

34) ணிய கெர்பயாஜி குமார முத்து விசைய ரெகுநாதச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள்

35) பளனிமலை வேலாயுதசுவாமியாருக்கு பூதான தாம்பிர சாசன பட்டையங்

36) கொடுத்த பரிசாவது பளனிமலை வேலாயுத சுவாமியார் சன்னதியில் விரை

37) பூசை கட்டளைக்கு தைப்பூசம் எட்டாம் திருநாள் மண்டகப்படி சிறப்புக் கட்ட

38) ளை அபிஷேக நைய்வேதனம் திருமால் திருவிளக்கு சந்தணம் முதலாகிய கைங்கரி

39) யம் நடப்பிவிச்சு வரச்சொல்லி கட்டளை இட்ட கிருமமாவது செம்பிநாட்டில் வை

40) கை தீரத்தில் நமது சேனக்காணியான கொள்ளனூரும் செவ்விருக்கை நாட்டி

41) ல் நமது கேரள காணியான கெங்கை கொண்டானுக்கு எல்கையாவது நாகாச்சி

42) கண்மாய் உளவாய சங்கம்புத்துக்கு மேற்குமென்னே நதிக்கும் கள்ளி கோட்

43) டைக்கும் சேது பாதைக்கும் வடக்கு மெய்யாநேந்தல்புளிக்கு கிழக்கு வல

44) சைக்கும் பாண்டியூரு எல்கைக்கும் தெற்கு இந்த பெருநான் கெல்கைக்குள்பட

45) கொள்ளனூர் கெங்கை கொண்டானிரண்டு கிருமத்துடனே கூடிய ஏந்தல் மரவ

46) டை நஞ்சை புஞ்சை மரவடைதிட்டு திடல் நதி நிஷேபம ஜல

47) தருபாஷிய மென்று சொல்லப்பட்ட சகல சமுதாய பலப்பிடித்தியும் அம்பலம்

48) காவலுளவும் எடை குடியுள்ளமையும் பள்வரி பலவரி கீதாரவரி உள்ளயும்

49) கெங்கை கொண்டான் வாணியக்குடி செக்குவரி அயமதீருவை உள்ளிய பாளயமும்

50) சறுவமானியமாக கட்டளையிட்டோம் |பளமலை பண்டாரத்தின் குமாரர் முத்துக் குமார

51) சுவாமி ஓதுவார் இந்த தர்மம் பரிபாலணம் பண்ணி கொள்வாராகவும் இந்தபடி

52) க்கு புத்திரபவுத்திர பரம்பரை |புல்லும் பூமியும் கல்லுங் காவேரியும் ஆதிசந்

53) திராதித்த வரைக்கும் ஆண்டு அனுபவித்துக் கொள்ளக் கடவாராகவும் இ

54) ந்த தர்மத்தை யாதாமொருவர் பரிபாலனம் பண்ணின பேர்கள் கோடி

55) சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையும் கோடி பிரம பிரதிஷெயும் கோடி கன்னி

56) காதானம் பண்ணின சுகுர்த்ததை அடைவாராகவும் இந்த தர்மத்துக்கு அகிதம் ப

57) ண்ணின பேர் கங்கைக் கரையிலேயும் சேதுவிலேயும் மாதா பிதாவையும்

58) காராம் பசுவையும் தேவப் பிருமணனையும் வதை பண்ணின தோஷத்திலேப் போக க

59) டவராகவும் ஸ்வ தத்தாத் த்வி குணம் புண்யம் பரதத்தாநு பாலனம் பரதத்தா

60) பஹாரேண ஸ்வதத்தம் நிஷ்பலம் பவே த் வ ஸ் வ தத்தாம் பரதத்தம் பாலோஹ ரேத்வ

61) ஸுஜராஷ ஷாதுஷ்ஸஹ ஸ்ரணி வித்யாதாஜய தெக்ஷி மிர பழனிமலை வே

62) லாயுதசுவாமியார் துணை.

—வாசித்த மாணவி : ஆ. பத்மாவதி

PLATE No. 8

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸகாப்தம் 1600 இதின்மேல் செல்லா நின்ற காலயுக்கதி நாம சம்வசொ......

2) த்தார்யணத்தில் வசந்தர்துவில் வைய்காசி மாதத்து சுக்கில பட்சத்துப் பவுறி...

3) அம்மவாசியும் சுக்கிறவாரமும் விசாக நட்செத்திரமும் சுவயோக சுபகாணமும்

4) பெற்ற புண்ய காலத்தில் |தேவை நகராதிபன் சேது மூலாரட்சா துரந்தரன்

5) |சிவகார்ய துரந்தரநான துகஊற் கூற்றத்துக் காத்தூரான குலோத்துங்க

6) சோழநல்லூர் கீழ்பால் விரையாத கண்டனிலிருக்கும் ஹிரண்யகர்பயாஜி

7) யான ரகுநாத திருமலைச் சேதுபதி காத்ததேவர் புகுந் ரகுநாத திரு

8) மலைச் சேதுபதி காத்த தேவர் திங்கள் மாசுவர்க்கத்துக்கும் விசுவர்க்கத்துக்கும் கரூர

9) காளுக்கும் புண்யபாக திருவுத்ரகோச மங்கை ஸ்வாமி மங்கைநாத ஸ்வாமி தி

10) ரு விளையாட்டமான திருவுத்தர கோச மங்கை முதலான கிருமங்களுக் கெல்

11) லாம் ஸறுவமானியமாக தாம்புரசாஸனப் பட்டயங் கொடுத்தபடி மடத்துவரி

12) டுசாடி வரி ஆயம் சுங்கம் கூரைவரி பேர்வாரிக் கம்பளவரி களஞ்சிய வரி பட்டண

13) சுவாமி வலங்கைவரி எழுத்தாணிவரி கீதாரமநன் மாடு சுரபிக்கத்தாவரி கலவ

14) ஈழம் புஞ்சைவரி மாஞேன் புக்கிடாய்வரி கொல்லர் தச்சர் வரி திருகைவரி சா

15) ......ாவரி பாசிவரி பணிங்கடமை தறிக்கடமை பலபட்டடை வரி இது முதலா

16) ன பலவரி உண்டானதும் ஊழியம் உலுப்பையும் சகலே சமுத்தமும் ச

17) றுவமானியமாக ஸ்வாமி மங்கைநாத ஸ்வாமிக்குக் கட்டளையிட்டு தாம்புஸாஸந

18) ப் பட்டயங் கொடுத்தோம் இந்தப் படிக்கு ஆதி சந்திராதித்த வரை சந்ததிப்ர

19) வேஸம் ஆண்டு அனுபவித்துக் கொள்ளக் கடவாராகவும் இநத தர்மத்

20) தை யாதாமொருவன் பரிபாலநம் பண்ணினவர்கள் கெங்கைக் கரையி

21) லும் கோ சிவலிங்க பிரதிஷ்டையும் கோடி பிரம்ம ப்ரதிஷ்டையும் பண்ணின

22) பலத்தை அடைவராகவும் இதுக்கு யாதாமொருவன் அகுதம் ப

23) ண்ணினவர்கள் கெங்கைக் கரையிலும் சேதுக் கரையிலும் மாதா பிதாவை

24) யும் குருவையும் காராம் பசுவையும் பிராமணனையும் கொன்ற தோஷத்திலே

25) போகக் கடவாராகவும் உ ஸ்வதத்தா த்வி குணம் புண்யம் பரதத்தா

26) நு பாலனம் பரதத்பஹாரெண ஸ்வதத்தாம் நிஷ்மபலம் பவேத்

27) உ பரதேசி முத்திரை புழுகுவனச் சொக்கநாத பண்டாரம் கர்த்த

28) ர்...க்கள் கிட்ட வாங்கின செப்பேடு உ

— வாசித்த மாணவர் : *செ. போசு*

PLATE No. 9

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸாலிவாஹந ஸகாப்தம் 165க ருயக இதன்மேற் செ

2) ல்லா நின்ற சவும்மியநாம ஸம்வஸ்ரத்தில் உத்தராயணத்தில் யேமந்

3) நரிதுவில் தைய் மாசத்தில் கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் அம்மாவாசையும் புத

4) வாரமும் உத்திராட நக்ஷத்திரமும் சுபயோக சுபகாணமும் பெற்ற தைய

5) ம்மவாசை புண்ணிய காலத்தில் தேவைநகராதிபன் சேதுமூலரக்ஷா

6) துரந்தரன் சிவபூசா துரந்தரன் ராமனாத சுவாமி காரிய துரந்தரன்

7) பரராசசேகர சிங்கம் பரராசசேகரன் இரவிகுல சேகரன் ரவி வற்

8) மன் சொரிமுத்து வன்னியன் ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மன் மகா மண்டலேஸ்வர

9) ன் அரியராயிர தளவிபாடன் பாசைக்குத் தப்புவராயிர கண்டன்

10) மூவராயிர கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்ட நாடு கொ

11) டாதான் பட்ட மானங்காத்தான் துட்டராயிர கண்டன் புவனேக வீர

12) ன் வீர கஞ்சுகன் வீரவளநாடன் வேதியர் காவலன் அரச ராவண

13) ராயன் அடியார் வேளைக்காறன் அந்தம்பிற கண்டன் சாமித் துரோ

14) கியளமிண்டன் பஞ்சவற்ணராய ராவுத்தன் பனுக்குவார் கண்ட

15) ன் விசையலெட்சுமி காந்தன் கலைதெரியும் விற்பன்னன் காமினி

16) கந்தப்பன் சத்திய அரிச்சந்திரன் வீரத்தண்டை சேமத்தலை விளங்கு

17) மிருதாளினான் வீரசூர விக்கிறமாறகன் கீற்திப்பிரதாபன் வை(வை)

18) கை வளநாடன் கொட்டமடக்கி வைய்யாளி நாராயணன் இவுளி

19) பரவடி மிதித்தேறுவார் கண்டன் வீரவெண்பா மாலை இளஞ்சிங்க

20) ந் தளஞ்சிங்கம் பகைமன்னர் சிங்கம் மதப்புலி அடைக்கலங்

21) காத்தான் தாலிக்குவேலி சத்துருவாதி யளமிண்டன் வன்னிய

22) ராட்டந் தவிள்த்தான் மேவலர்கள் கோளரி மேவலர்கள் வணங்

23) கு மிரு தாளினான் கீற்திப் பிறதாபன் ஆரிய மானங்காத்தான்

24) தொண்டியந்துறை காவலன் துரக்குற வேந்தன் அனுமகேதன

25) ன் குடைக்குக் கற்னன் பரிக்கு நகுலன் பரத நாடகப் பிறவீண

26) ன் கருணை கடாட்சன் சங்கீத சாயித்திய வித்தியா விநோதன்

27) சகல சாம்பிருச்சிய லக்ஷுமீநிவாசன் |சேது காவலன் வங்

28) கிஷாதிபனாகிய அசுபதி கெசபதி நரபதி சேதுபதியாகிய துக

29) ஊர்க் கூற்றந்து காத்தூரான குலோத்துங்க சோள நல்லூர்

30) கீள்பால் |விரையாத கண்டனிலிருக்கும் ஸ்ரீ ஹிரண்ய கெற்ப

31) யாசி சேதுபதி காத்த ரெகுனாத தேவர் புத்திரன் சேதுபதி காத்த

32) தேவர் முத்து விசைய ரெகுனாத தேவர் தம்பி முத்து ரெகுனாதச் சே

33) துபதி காத்ததேவர் சுவாமி தெய்வச்சிலைப் பெருமாள் நயினார் கீளைக்

34) க்காடு கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த படியினாலே சிலராதீதது முன் நடந்

35) தபடிக்குச் சறுவமானியமாக சுவாமிக்குத் திருப்பிவிட்டுத் தாம்பு

36) ர சாதனங் குடுத்தபடி சாதனமாவது இந்தக் கீளைக் காட்டுக்கு

37) எல்கையாவது வடபாற்கெல்கை முன்சிப்புடையார் கோ

38) விலுக்கும் தென்கிளக்குச் சக்கரக் கல்லுக்கும் வயிரவன் கோ

39) விலுக்கு வடமேற்குக் கல்லுக்கும் இதின் கிளக்குக் கல்லுக்கும்

40) விளுந்த புளி ஊறணிக்கும் நயினான் மரைக்காயன் கல்லுக்

41) கும் தெற்கு கீள்பாற்கெல்கை பத்தராதர வைக்குக் கிளக்கு

42) ச் சக்கரக் கல்லுக்கு ஆனை விளுந்தான் மேல்கரைச் சக்கரக்

43) கல்லுக்கும் உப்பு ஊறணி கீள் கரைக்கும் அலைவாய்க்கரை

44) ச் சக்கரக் கல்லுக்கும் மேற்கு தென்பாற்கெல்கை அலைவா

45) ய்க்கரைக்கு வடக்கு மேல்பாற்கெல்கை உப்பாத்து அளத்

46) துக்கு கிளக்கு இன்னாங் கெல்கைக்குள்ளிட்ட நஞ்சை புஞ்

47) சை மாவடை மரவடை திட்டுத்திடல் |கீழ் நோக்கிய கிணறு

48) மேல் நோக்கிய மரம் நிதிநிடசேப செலதரு பாஷாணாஷாவை

49) காமிய சித்த சாத்தியமாகிய அஷ்டபோகப் பலப் பிருத்தியும் ரா

50) சாக்கள் முன்னிலையாக தெய்வச் சிலைப் பெருமாள் நயினாரு

51) க்கு விட்டுக்குடுத்த கீளைக்காடு இந்தத் தற்மத்தை பரிபாலனம்

52) பண்ணின பேர்கள் காசியிலேயும் சேதுவிலேயும் கோடி

53) சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையும் கோடி பிறும்ம பிறதிஷ்டையும்

வெள்ளிதோறும் பரிவட்டம் விளங்க
அணிகின்ற
முத்து விஜய ரகுநாத சேதுபதி
நத்து புகழ்த் தோற்றம் !

Statue of Raja Hyranya Gharbayajee Muthu Vijaya Raghunatha Sethupathi Karthava Thevar on a Pillar in Ramanathaswamy Temple.

Photo by Courtesy of
Archaeological Survey of India
Southern Circle

சீர்இராமர் திருப்பாதம் விளங்குகிற
கந்த மாதன பர்வதமாம்
கவினார்ந்த குன்றத்தின் கலையழகுத் தோற்றமிது!

இராமேசுவரம் தீவில் இராமநாதசுவாமி ஆலயத்திற்கு அடுத்தபடியாக, ஆலயத்திலிருந்து 1½ மைல் தொலைவிலுள்ள கந்தமாதன பர்வதம் என்ற ஸ்ரீ ராமர் பாதம் விளங்குகின்ற இடம் பெருஞ் சிறப்பிற்கு உரியதாகும். இது ஒரு சிறு குன்றின்மீது இருக்கின்றது.

ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை இந்த இடத்திற்கு இராமநாத சுவாமி எழுந்தருளி வந்துபோவது வழக்கம். இக்குன்றிலிருந்து பார்த்தால் இராமேசுவரம் தீவின் அழகை முழுமையாகக் காணலாம்.

54) கோடி கோ தான பூதானமும் பண்ணின பலனை யடைவா

55) ராகவும் இதுக்கு விகாதம் பண்ணின பேர்கள் கெங்கைக்

56) கரையிலும் சேதுக்கரையிலும் காராம் பசுவையும் பிராம

57) ணரையும் மாதா பிதாவையும் கொன்ற தோஷ

58) த்திலே போகக் கடவாராகவும்

—வாசித்த மாணவர் : ***செ. போசு***

PLATE No. 10

1) ஸ்வஸ்திஶ்ரீ ஸாலிவாகன சகாப்தம் <u>1651</u> இதன் செல்லாநின்

2) ற ஸவும்மிய நாம ஸம்மச்சரத்து உத்தராயணத்தி யெமந்திரிது

3) வில் கிஷ்ணபட்சட்தில் தைய் அம்மவாசை புண்ணிய காலத்தில்

4) உத்திரட்டாதி—சவும்மிய வம்சரக்கில் தேவை நகராதிபன் சேதுமூல

5) ா ரட்சா துரந்தரன் சிவபூசா துரந்தரன் இராமனாத சுவாமி க

6) ாரிய துரந்தரன் பரராசசேகர சிங்கம் பரராசசேகரன் ரவிகுலசேக

7) ரன் ரவி வற்மன் சொரிமுத்து வன்னியன் ஸ்வஸ்திஶ்ரீ மகாமண்

8) டலேசுரன் அரியராயதளவிபாடன் பாச்சைக்குத் தப்புவராயிர கண்ட

9) ன் மூவராயிர கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு குடாதா

10) ன் பட்டமானங் காத்தான் துட்டராயிர கண்டன் புவனேக வீரன்

11) வீர கஞ்சுகன் விர வளநாடன் வேதியர் காவலன் அரச ராவணரா

12) ாமன் அடியார் வேளைக்காறன் அந்தப் பிறகண்டன் சாமித்துரோ

13) கி களயிண்டன் பஞ்சவன்னராய ராவுத்தன் பனுக்குவார் கண்ட

14) ன் விசையலட்சுமி காந்தன் கலை தெரியும் விற்பன்னன் காமினி கந்

15) தப்பன் சத்தியர் அரிச்சந்திரன் வீரதண்டை சேமத்தலை விளங்

16) குமிருதாளினுன் விக்கிற மாற்கன் கீற்த்திப் பிரதாபன் வைகை

17) வளநாடன் கொட்டமடக்கி வையா நாராயணன் இவுளிப் பரவ

18) டி மிதித்தேறுவார் கண்டன் வீரவெண்பாமாலை இளஞ்சிங்கம் ந்

19) தளஞ்சிங்கம் பகைமன்னர் சிங்கம் மதப்புலி அடைக்கலங்காத்த

20) ான் தாலிக்கு வேலி சத்துராதியளமிண்டன் ராட்

21) டந் தவிள்த்தான் மேவலர்கள் கோளரி மேவலர்கள் வண

22) ங்கு மிருதாளினான் கீற்த்திப் பிறதாபன் அரிய மானங்காத்தான்

23) தொண்டியந் துரை காவலன் துரகரேபந்தன் அனுமகேதனன்

24) குடைக்குக் கர்ணன் பரிக்கு நகுலன் பரதநாடக விற்பன்னன் கருணா

25) கிடாசன் சங்கீத சாயுச்சிய வித்தியா விநோதன் சசல கலாவல்

26) லபன் லெச்சுமினிவாசன் சேதுகாவலன் வரவீரதிப நடன்

27) துகவூர் கூத்தத்துக் காத்தூரான |குலோத்துங்க சோளநல்

28) லூர் கீள்பால் |விரையாத கண்டனில் இருக்கும் ஸ்ரீ இரணி

29) ய கோன்பயாதி சேதுபதி காத்த ரெகுனாத தேவர் புத்திரன்

30) சேதுபதி காத்ததேவர் முத்துவிசைய ரெகுனாத தேவர் தம்பி மு

31) த்து ரெகுனாதச் சேதுபதி காத்ததேவர் சுவாமி தெய்வச்

32) சிலைப் பெருமாள் காடு கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த படியி

33) னாலே சிலராதீத்துமுன் நடந்தபடிக்கு சறுவமானி

34) பமாக சுவாமிக்கு திருப்பிவிட்டு தர கீளைக் காடுக்

35) கு எல்லையாவது வடஎல்லை (முன்)சீப்புடையார் கே

36) ாவிலுக்கு தென்கிளக்கு சக்கரக் கல்லுக்கும் கிளக்கு ச

37) க்கரகல்லுக்குப் விளுந்த புளி ஊறணிக்கும் தெற்க்கு

38) கீள்பாற்க்கெல்லை பத்திரா தாவைக்கு கிளக்குச் சக்கரக்க

39) ல்லுக்கும் உப்பு ஊரணி கீள் கரைக்கும் அக்கவாய்க்கரை

40) க்கா கல்லுக்கும் மேற்கு தென் எல்லை அலைவாய்க்க

41) ரக்கு வடக்கு மேல் உப்ப

42) லாக இன்னான் கெல்கைக்குள் பட்ட |மாவடை மரவ

43) டை திட்டுதிடல் கீள் நோக்கிய கிணறும் மேல் நோக்கிய

44) மரமும் இதுவும் ராசாக்கள் முன்னிலையாக தெய்வச் சிலைப்

45) பெருமாளுக்கு விட்ட கீளக்காடு இந்தத் தர்மத்தைப் பரிபாலனம் ,ப

46) ண்ணின பேர்கள் காசியிலேயும் சேதுவிலேயும் கோடி சி

47) வலிங்கப் பிரதிட்டையும் கோடி பிரம்மாப் பிரதிட்டை

48) யும் கோடி கோதானம் பண்ணின பலத்தை அடைவாராகவும்

49) இதுக்கு விக்கினம் பண்ணின பேர்கள் கெங்கை கரையிலே

50) யும் சேதுக் கரையிலேயும் காராம் பசுவை கொண்ண தோஷ

51) த்திலேயும் பிரம்மகத்தி பண்ணின தோஷத்திலேயும் மாதா பிதாக்

52) களை கொண்ண தோஷத்திலேயும் குருவை நிந்தாஷணை பண்ணி

53) ன தோஷத்திலேயும் போகக் கடவாராகவும்.

—வாசித்த மாணவி : ஆர். வசந்த கல்யாணி

PLATE No. 11

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலியவாகன ஸகாப்தம் 1650 இதன் மேற்ச் செல்லா நின்றவி

2) பநாம ஸம்வக்ஸரத்து உத்தராயணத்தில் அமரபக்ஷத்தில் வசந்த ரிதுவில்

3) அமாவாசியும் பரணி நட்சத்ரமும் சுபயோக சுபகாணமும் பெற்ற சூரிய

4) கிராண புண்ணிய காலத்தில் தேவை நகராதிபன் சேது மூலாரக்ஷா துர

5) ந்தரன் ராமநாதசுவாமி காரியா துரந்தரன் சிவபூசா துரந்தரன் பரராச சேகரன் பரராசசேகசசிங்க

6) ம் இரவிகுலசேகரன் சொரிமுத்து வன்னியன் பட்ட மானங்காத்தான் ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மன் மகா

7) மண்டலேசுரன் அரியராய தளவிபாடன் பாஷைக்குத் தப்புவராயிர கண்டன் மூவராயி

8) ர கண்டன் கன்ட நாடு கொன்டு கொண்ட நாடு குடாதான் துட்டராயிர கண்டன் புவனேகவீர

9) ன் வீரகஞ்சுகன் வீரவளநாடன் வேதியர் காவலன் அரசராவண ராமன் பரதள விபா

10) டன் அந்தம்பிர கண்டன் சாடிக்காறர் கண்டன் சாமித்துரோகியளமிண்டன் பஞ்சவன்

11) ராய ராவுத்தன் பனுக்குவார் கண்டன் வைகை வளநாடன் கொட்டமடக்கி வையாழிநாரா

12) யணன் இவுழி பரவடி மிதித்தேறுவார் கண்டன் வீரவெண்பாமலை இளஞ்சிங்கந் தளஞ்சிங்க

13) ம் பகைமன்னர் சிங்கம் துரைராயன் ஆத்தில் பாச்சி கடலில் பாச்சி மதப்புலி அடை

14) க்களங் காத்தான் தாலிக்குவேலி சத்துராதிகள் மிண்டன் வன்னியராட்டந் தவிழ்த்தான் மேவ

15) லர்கள் கோளரி மேவலர்கள் வணங்குமிரு தாழினன் வீரகெம்பீரன் கீர்த்திப் பிரதாபன் ஆரிய

16) மானங்காத்தான் தொண்டியந்துறை காவலன் துரங்கரெபந்தன் அனுமகேதனன்

17) கொடைக்குக் கன்னன் |பரதநாடகப் பிறவீணன் கருணா கடாஷந் குன்றி னுயர் மேருவிற்

18) குரைவலை குணில் பொறித்தோன் திலகநுதல் மடமாதர் மடலெழுத வரு சமுகன் விசைய

19) லட்சுமி காந்தன் கலைதெரியும் விற்பன்னன் காமினி கந்தப்பன் சத்திம வாசக அரிச்ச

20) ந்திரன் |சங்கீத சாயித்திய வித்தியா விநோதன் வீரதண்டை சேமத்தலை விழங்குமிரு தாழி

21) னன் சகல சாம்பிராட்சிய லட்சீமீவாசன் செயதுங்கராய வங்கி சாதி பனன் துக

22) ஊர்க் கூற்றத்து |குலோத்துங்க சோ நல்லூர் கீள்பால் |விரையாத கண்டனி லிருக்கு

23) ம் ஸ்ரீ மகா திருமலைய் இரணிய கெற்பயாசி ரகுநாதச் சேதுபதி காத்த தேவரவர் கள் புத்

24) திரன் ரகுநாதச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் புண்ணியமாகக் கீள்செம்பி நாட்டால்

25) புல்லராண்ணியச் செத்திரத்தில் சேதுமூல மூலத்தில் தேற்பாசன மழகியரான தெய்வச்சி

26) லைப் பெருமாள் நயினருக்குச் சருவ மானிபமாகக் கட்டளையிட்ட கிருமமா

27) வது திருப்புல்லாணியுடனே சேந்த இராமானுஷ பேரிஉளவாய் பிறவாய் நி

28) லமும் காவல்லட்டிற்று முப்பனை முருகக் கடிப்பற்று மனையனேந்தல் கோரைக் கு

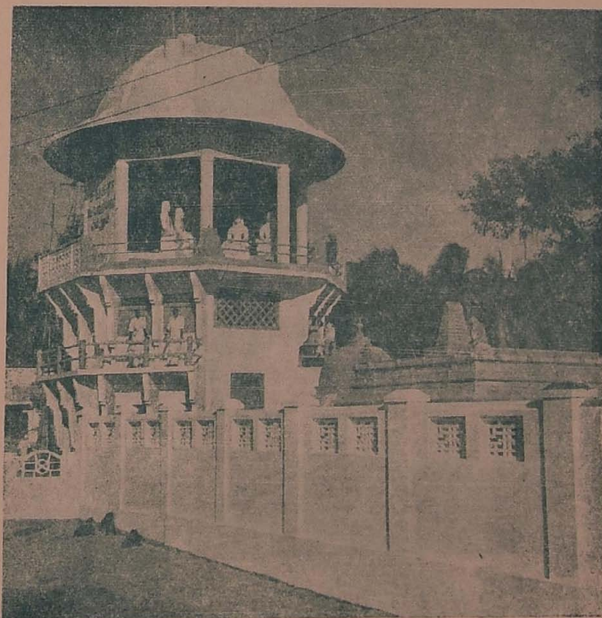

காமகோடி பீடத்தார் கடற்கரையில் கட்டிவைத்த
சங்கரநன் மடத்தின் கவினுர்ந்த திருத்தோற்றம்
SANKARA MUTT (near Agni Thirtham)

படம் உதவி: என். வி. ஆர். சுவாமி

ஏ. எல். ஏ. ஆர். இராமசாமி செட்டியார் அவர்கள்
தேவகோட்டை ஜமீன்தார்

இவர்கள் பாஸ்கர சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் காலத்தினர்.
இவர்களைப்பற்றி 331, 332, 416-ம் பக்கங்களில் பார்க்க,

படம் உதவி :
திருவாளர் சோம. நாராயணன், அரண்மனை, தேவகோட்டை.

29) ளம் காவேரிஏந்தல் கோவிந்தனேந்தல் காரையடிமுறிவு வெள்ளாபற்று

30) குத்தக்கோட்டை உத்தரவை மேதலை ஓடை சாமசத்தம் தினைக்குளம் தம்பிராட்

31) டி தரவை இருவரை வென்ருன் பட்டணம் முன்திருவழிக்கல்லுக்கு இன்

32) ருங் கெல்கைகுள்பட்ட யேந்தல் பிறவடையளும் இதுக்குள்பட்ட நஞ்சை புஞ்சையளும் நல்லாங்குடி கடம்பங்குடி நான்கெல்கைக்குள்பட்டன

33) ......இலங்கை வழிவந்த ஏந்தல் அதன் கொற்றங்குடியும் மாறந்தை அதினு

34) டனே சேந்த திட்டகுளம் கொள்ளையனேந்தல் ஆமணக்கும் பற்றி ஏந்தல் பளவல்

35) லச ஏந்தல் விளலப்பத்தி ஏந்தல் இன்னுன்கெல்கைக்குள்பட்ட நஞ்சை புஞ்சையும் இலந்தெ

36) மரம் அதினுடனே சேந்த நஞ்சை புஞ்சையளும் இரணிய கெற்பயாசி விசைய ரகுநாதச் சேதுபதி

37) காத்த தேவரவர்கள் பட்டாபிஷேகத்தில் தனுபூறுவமாகக் கட்டளையிட்ட கைய்க்கு நாட்டுப்பத்தில்

38) பாறனூரும் அதினுடனே சேந்த மறிச்சுகட்டி பணிக்கனேந்தலும் பண்ணிக் குத்தி ஏந்தல் இதுனு

39) டனே சேந்த ஊரணித் தன்மங்களும் இதனுடனே சேந்த நஞ்சை புஞ்சை திட்டுத்திடல் மாவடை

40) மரவடைகளும் தாம்பிரவேணி தீரத்தில் சவராமங்கலம் உளக்கிடையின் ஆயன் பற்றுத் திருவாழிக்

41) கல்லுக்குள்பட்ட பல பட்டடை குடியும் நஞ்சை புஞ்சை திட்டுதிடல் மாவடை மரவடையும்

42) இந்தக் கிருமங்களுக்குண்டாகிய பள்வரிப் பலவரி திருகைவரி கலவரி இடைவரி மணைவரி கூரைவ

44) ரி பாசிவரி கொல்லன் தச்சன்வரி இளம் புஞ்சைவரி தட்டுவரி நல்மாட்டுவரி பணைங் கடமைவரி கத்திப்

44) பெட்டிவரி சாணூர்வரி நிலவரி செக்குவரி மகமை ஆயம் கடைவரி களஞ்சிய வரி உளக்குவரி பல

45) பட்டடைவரி தம்பட்டவரி சொத்துக் கணக்கு வரி வேண்டுகோல்வரி கொடிக் காவல்வரி புகை

46) யிலைவரி இது முதலாகிய பலவரியும் சறுவமானியமாக ஆடித்திருநாள் கட்டளைக்கும் நித்த

47) ப்படி பூசைக்கும் திருநந்தா விளக்குத் திருநந்தவனம் திருத்தோப்பு திருப்பணி இது முதலாகிய தன

48) ங்களெல்லாம் நம்முடை உபையமாக நடக்க வேணுமென இது முதலான வரிக் கோர்வை யெ

49) ல்லாம் நயினுர் தெய்வச்சிலைப் பெருமாள் சுவாமிக்குச் சறுவ மானிபமாகக் கட்டளையிட்டோம் இந்த

50) த் தன்மத்தை யாதாமொருத்தர் பரிபாலனம் பண்ணினவர்க் கோடி விஷ்ணுப் பிறதிட்டையும்

51) கோடி சிவலிங்கப் பிறதிட்டையும் கோடி பிரம்மப் பிரதிட்டையும் பண்ணின சுகுர்த்ததை யடை

52) வாராகவும் இந்தத் தன்மத்துக்கு யாதாமொருத்தர் அகுதம் பண்ணிக் கட்டிக் கொண்டவர்கள் சே

53) வையும் கொன்ந தோஷத்திலே போகக் கடவாராகவும்

— இந்தத் தம்பிரான் தனம் —

—வாசித்த மாணவி: *ஆர். வசந்தகல்யாணி*

PLATE No. 12

1) உ ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோமாறனுகிய திபுவ

2) னச் சக்ரவர்த்தி வீரபாண்டித் தேவர் ஆண்டு

3) பெற்ற சாலிவாகனம் ஸகாப்த 1309......

4) ருமேல் செல்லாநின்ற சிதிருஅதிவுதி ஞு

5) தைய் மீம் 27-பூர்வ பக்ஷத்து பஞ்சமி

6) யும் சோமவாரமு மகாநக்ஷத்திரமும் ஸா...ளவீர

7) ஸநாம யோகமு பாலவாசரணமு கூ

8) டிய சுபயோக சுபதினத்தில் கூடல் |மதுரை வை

9) வகைமா னதிமேவிய தென்ம்பாண்டி வளநாடு ஸ

10) ஹாஸ்நாயிவதிக்ரதநாகிய | திருமலை நாதரவர்கள்

11) சருப்பு மும்முடி செட்டியார் அதற்மபூம்ற கூ

12) த்தில் முப்பேர் பொருந்திய மும்முடி சோள

13) புரத்துகு தென்பிடாகையாகிய சி......ணநல்

14) லூர் |திருக்காஜைப் பேற்கூதத்தில் நல்லவளநாட்

15) டில் சேஜைமாநகர் மேவிய பிடாரனேந்தல்க் கே

16) காவில் |வேதபுரீசுபாமியாருக்கும் | பூவிலிமே

17) வலி நல்லதேவியாருக்கும் சிவதற்மம் திருப்

18) பணி செயுத கலிண 4000 பொன் ராசஸ்ரீ | திரு

19) மலெ ஞயக்கரவர்களுக்கு குடுத்து ரொக்கிறைய

20) த்துகு......க்கி விட்டது கோவில் திருவிருப்பு நத்தம்

21) கீன்பாற்க் கெல்கையாவது புதுகுறிச்சி கண்மாய்

22) கரைக்கி மேற்கு மேல்பார்க் கெல்கை பிடாரனே

23) ந்தல் வயல் பாப்பான்குட்டம் யெல்கைக்கி கிளக்கு

24) வடபாற்க் கெல்கை அய்யன்கோவில் திடலுக்கும் அ

25) னுமானேந்தலுக்கு தெற்கு தென்ம்பாற்கெகை புதுக்கு

26) டச்சிகும் செம்பு[வ]ட்டத்துகி வடக்கி இன்னுகெகை உள்ப

27) ட்ட அறிச்சினு பாகம் உள்பட நத்தந்தே......தி கே

28) தாப்பும் கோவில் கிருமம் வாடிநனியூர் கீள்

29) பாற்க்கெ கெல்கை செம்புகுட்டத்துக்கும் புலியன குட்ட

30) த்துக்குமே மேற்கு மேல் பாற்க்கெல்கை கோவிந்த மங்

31) கலத்துக்கும் மூல வயலுக்கு கிளக்கு வடபாற்க் கெ[க]

32) ல்கை மேமருதங் குளத்துக்கும் கீள் மருதங்குளத்துக்கும்

33) தெற்கு தென்ம்பாற்த் தென்ம்பாற் கெல்கை கோப

34) ாலனேந்தலுக்கு வடக்கு இன்னுங்கெல்கைகி உள்பட்ட

35) நஞ்சை புஞ்சை மாவடை மரவடை திட்டுதிடல் ஆவி

36) ரை கொளுஞ்சி கீள்னோக்கிய கிணறு மேல்னோக்கிய

37) மரம் மீனம் படுபள்ளம் தென்ம்படு சோறு

38) திதிடசோபம் உடும்போ(போ) டிய மடுறும் ஏ......றும் வே

39) தபுரி சுவாமியாருக்கு பூதானமாக ஆதி சண்டேசுபர பட்டை

40) டயம் பண்ணி ஷெ கோவில் குறுக்கள் பரமேஷ்பர நம்பிய

41) ஙர் கய்யில்த் தானம்பண்ணிக் குடுத்தேன் இந்தப்படி ஆதிசந்தி

42) ருதித்த சந்திரப்பிறவேசமாயி புத்திர பௌத்திர பாரம்பவை

43) ரையாயி அனுபவித்துக் கொள்ளக் கடவாருகவும் இந்த ப[டி]

44) க்கி கல்லும் செம்பிலும் வண்டு குடுத்தேண்

45) மும்முடி செட்டி.

வாசித்த மாணவர் : *செ. போசு*

PLATE No. 13

உ

யிந்த படிக்கு ஸ்ரீ

விசையன்

சேதுபதி

1) செயஸ்ரீ......ஆனி மாச......

2) 25 மது யிரன்னிய கெ

3) ர்ப்ப ராஜி கூலமுத்து வி

4) சைய விசையன் சேது

5) பதி பட்டாபிசேகத்தில்

6) தேவிப் பட்டணம் உலகமா

7) தேவிக்கு பட்டையம்

8) கூடுத்தபடி பட்டையமா

9) வது மாசம் சிருபடி 500

10) நெல் மகமை பொலி மே

11) ல்தய் பாகு ராச பாலருவசு

12) கத்து கூருணிம...ா நேரம் புது

13) வருசத்து கூபு...10 பரிய

14) ட்டம் பட்டு......டாய கோளிதி

15) சுத்ததானம் பாசானத்தில்

16. வருமான ஆதரிய சுதி வாடா

17) ராடி......ஆறுக்கு...பிராமாநிப

18) ங்கு — தேவிக்கி ஒரு பங்கு

19) துரைமுகம் ப ... ...ட் டாரப் பட்ட

20) ாரபட்டம் கட்டிய ... ... சங்கூசி

21) மின் பங்கூ யாய ... ... அம் அம்ம

22) ா ... காதா ... ...

23) முத்தர பட்டய யு ... ...

குறிப்பு :

இதற்குக் கீழும் 5 வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. வெறும் கட்டம் போட்ட கோடுகள் போல எழுத்துக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

முத்துவிசையன் சேதுபதி காலத்தில் அவனது பட்டாபிஷேகத்தின்போது தேவி பட்டணத்தில் உள்ள உலக மாதேவி என்பவளுக்கு எழுதிக்கொடுத்த பட்டயமிது.

—வாசித்த மாணவர் : *செ. போசு*

PLATE No. 14

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிய வாகன சாகாத்தம் 1533 இதன் மேற்செல்லானின்

2) பிரசொற்பதி ஆண்டு தை 25 சரதுருவில் ஆசிவிச மாதத்தில் கிட்

3) டிண பட்க்ஷத்தில் அம்மவாசையும் கெற்ப பிரவாகமும் சுவாதி நட்செத்திரமும்

4) சுபயோக சுபகரணமும் பெத்த புண்ணிய காலத்தில் | தேவை நகராதிபன்

5) சேது மூல லெட்க்ஷா துரந்தரன் இராமநாத சுவாமி காரிய துரந்தரன்

6) சிவபூசா துரந்தரன் பரராசசேகரன் பரராசகேசசிங்கம் சொரிமுத்து

7) வன்னியன் மகாமண்டலேசுரன் மூவராயிர கண்டன் கண்ட நாடு கொ

8) ண்டு கொண்டநாடு குடாதான் பட்டமானங் காத்தான் துட்டராயிர கண்

9) டன் புவனேகவீரன் வீரகஞ்சுகன் வீரவளநாடன் வேதியர் காவலன்

10) அரசராவண ராமன் பரதள விபாடன் நந்தம்பிர கண்டன் சுவாமித்து

11) ரோகியன் பஞ்சவன்னராயராவுத்தன் வய்கை வளநாடன் கொட்ட

12) மடக்கி இவுளி பரவடி மிதித்தேறுவார் கண்டன் வீரவெண்பாமாலை

13) இளஞ்சிங்க ந்தளஞ்சிங்கம் பகை மன்னர் சிங்கம் துரைராயன் ம

14) தப்புலி அடைக்கலங் காத்தான் தாலிக்குவேலி சத்துராதியளமிண்ட

15) ன் வன்னியராட்டந் தவிள்த்தான் மேவலர்கள் வணங்கு மிரு தாழி

16) ணன் வீர மகாகெம்பீரன் கீற்றிப்பிரதாபன் ஆரிய மானங்காத்தான் கொ

17) ண்டியந்துறை காவலன் துரகரெபந்தன அனுமகேதனன் குடைக்கு

18) க் கர்ணன் பரிக்கு நகுலன் பரதநாடகப் பிரவீணன் கருணை கடாட்

19) சன் திலகநுதல் மடமாதர் மடலெளுத வரு சுமுகன் விசையலெட்

20) சுமிகாந்தன் சகலெதெரியும் விற்ப்பன்னன் காமினி கந்தப்பன் சத்திய

21) பாஷா அரிச்சந்திரன் சங்கீத சாயுத்திய வித்தியாவினோதன் வீர தண்

22) டை சேமத்தலை விழங்கு மிரு தாழிணன் சகல சாம்பிருச்சிய லெட்சிமீனி

23) வாசன் சேதுங்கராய வங்ஷாதிபணன் துகலூர்க்கூத்தத்தில் காத்தூரான கு

24) லோத்துங்க சோழநல்லூர் கீழ்பால் விரையாத கண்டனிலிருக்கும்

25) ஸ்ரீராசஸ்ரீ தழவாய் சேதுபதியென்று பேருங்கொடுத்து ராமனாத சுவாமி

26) விருது காவியிடால் காவிகூட ராமகாவிப் பனைகமகாவி குடை உபையசா

27) மாம் இது முதலானதெல்லாம் சுவாமி நமக்கு மிக வரிசையாகக் கட்டளை

28) யிட்ட படியினாலே மருதங்க நல்லூர்ரெங்கிற கிருமம் நான்கெல்கைக்கு

29) ள்பட்ட நஞ்சை புஞ்சை திட்டுத்திடல் சகல சமுதாயமும் ராமநாதசுவாமி

30) க்குப் பட்டக் காணியாகக் கட்டளையிட்டு பருவத வர்த்தனி அம்மனுக்கு சந்தன

31) க்காப்பு மஞ்சள்க் காப்பு திருவிளக்குமாக இந்தக் கிருமம் சந்திராதித்த சந்திர

32) ப் பிறவேசம் வரைக்கு நடந்து வரத்தக்கதாக யாதாமொருத்தர் அவமானிச்

33) சு கிருமத்தை வழம் பண்ணிய நத்ததுக்ம் சுவாமிக்குச் சேற்ப்பித்தார்க

34) ள் அவர்கள் கோடி கெங்காஷ்த் தானம் பண்ணின சுகுந்தமும் கோடி தனு

35) க்கோடி தீர்த்தமாடின சுகுரதமும் கோடி கன்னியாதான பலமும் கோ

36) டி பூதானம் பண்ணின பலமும் கோடி அக்கிராகாரம் பண்ணின பலமும்

37) அடைவாராகவும் இது ஆராகிலும் அகிதம் பண்ணினவன் கெங்கைக் கரையிலே

38) காராம் பசுவைக் கொண்ண தோஷத்திலேயும் பிருமகத்தி பண்ணின தோஷத்தி

39) லேயும் மாதா பிதாவைக் கொண்ண தோஷத்திலேயு போகக் கடவாராகவும்

—வாசித்த மாணவி : *ஆர். வசந்த கல்யாணி*

PLATE No. 15

1) ஆறுமுகம் துணை (ல) சிவமயம்

2) உ வைய்ய நீடுக மாமழை ம

3) ன்னுக மெய் விரும்பிய அன்

4) பர் விளங்குக சைவ நன்னெ

5) றி தான் தழைத் தோங்குக தெ

6) ய்வ வெண் திருநீறு சிறக்கவே

7) வ சருணை பொழி திருமுகங்க

8) ளாறும் வாழி கரகமல பன்னி

9) ரண்டு கையும் வேலும் வாழி

10) இரு சரணமு மெந்தலை மேல் ந

11) ாமு மோங்க யிர்திரவிக் கப்பா

12) லு மினிதும் வாழி அருள் ப

13) ரவி அமரர் சிறை மீட்டே ஆ

14) ண்ட ஆதிரண்டு திருநயனத்த

15) ளரும் வாழி மருவணியும் மை

16) பங் கடப்பந் தாரு மார்யும் வாழி ம

17) யில் பரி செஞ்சேவல்க் கொடி.

18) யும் வாழி அடைந்தவர் தணை வ

19) ாவாழி அடியவற்க் கெழியாய்

20) வாழி மடந்தை தன் மைந்தா வ

21) ாழி மாதவன் மருகா வாழி திடம்

22) புணை வேலா வாழி தேவராருயிரே

23) ர வாழி படந்த போரசுரர் கூத்தர

24) ன் பரமனே வாழி வாழி ஸ்ரீ திரி

25) புவள தகன பரமேசுபர குமார

26) ன் தேவர்கள் தேவன் தெய்வ
27) லோக நாயகன் அகிலாண்ட
28) கோடி விறுமாண்ட நாயகன்
29) கொகநகனெச் சரசமாடிக் கு
30) ட்டிக் குடிமியை நெட்டை போ
31) க்கி கொலு விறும்ம பதங் கொடு
32) த்த |குமாரக் கெம்பீரன் கொக்
33) காரவஸே கொட்டந்தவித்தவன் வ
34) க் கிறமிடு அசுரெசர் வட்ட நிரவெ
35) ராபபவக்கிற மயில்லேறி வரு
36) ம் உத்தண்ட தீரன் பக்கறைப்ப
37) கட்டாரக் கா பட்டிடிபடைக்க
38) மரத்தில் கொக்கரித் துடல்க் கி
39) ளித்த குக்கிடக் கொடிக் குமாரன்
40) கூளி கொட்டக் கூகை பசாசுக
41) ள் தொக்க நிறத்த தழமொத்த சூ
42) ரன் மழவாதற்க்கு வடிவே லெ
43) டுத்த செவ்கதிரன் மகாமுரசொ
44) ங்கும் கொக்குநாகமுறை வெட்டி
45) விட்ட தேவர் சிரை மீட்ட தேவ
46) ர் சேனுபதிதி சிறகினிலென வ
47) ரிப்பரிய ஊசிடு மரகத கலாபன்
48) மயுர வாகனன் நாதன் வழுத்த
49) வேள்வியில்ப் பிர்ந்த திருபுரிசே
50) காடடுத்த காவரு மதியோன் அ
51) கவித்தியற்குச் செந்தமிள்ப் பணு
52) வலு மாறெளுத் துண்மையு

53) ம் ஓதிவித்தவன் தேனுவுக்கு
54) யின்பம் சிறப்பா லழித்தவன் சூ
55) ரியனுக்குப் பதவி தோன்ற யழி
56) த்தவன் வாணிக்கு வாக்கு வரமு
57) ங் கொடுத்தவன் மலேமகள்க்
58) கின்பமும் வாள்வுங் கொடுத்த
59) வன் அசுரர் குலேகாரன் அம
60) ராபதி காவலன் தோடு சேரிகா
61) திரன்ன் தோகை மயில்வாக
62) னன் சீதரன் திருமருகன் சிவ
63) சுப்பிரமண்ணியன் சண்டப் பிர
64) சண்டன் லண்டக்கொரு மிண்ட
65) ன் உத்தண்ட குமார யாருரு நா
66) று யஷ்டமங்கலம் யாவினங்
67) குடி பழனிக் கதிவன் பத்திப் பி
68) றியன் பற்த்தவற்த்தி நாசலன்
69) பர்பதி புத்திரன் சிவசுத கணுப
70) தி விக்கிணு விணுயகன் தெய்வ ச
71) கோதரன் யெல்லா தேவர்களு
72) ம் வல்லா பிதாவாகிய பழனி வே
73) ல் வேலாயுத சுவாடுயார் திருவி
74) ளப்படிக்கு வளர்வாகுதேவர் ய
75) ருளிப் பாடல் யீத்திரி வளர்பழ
76) னிமலே வேலாயுத சுவாமியார் தி
77) ருப் புரம்பின்றம் சீர் அலவாய் அவி
78) னங்குடி எர்தம் பழமுதிர் சோலே
79) குன்று தோரலடலும் யாக பதியா

80) கிய ஆரு திருப்பதியிலும் எளுந்து

81) யருளி தில்லை திருவண்ணமலை தி

82) ருக் காளத்திரித் திருத்தணி திருவே

83) ங்கிடம் திருப்பதியிலும் எளுந்து அ

84) ருளி மகா பூசை கொண்டருளிய நிற

85) த்திய சுப்பிறமணிய சுவாமிக்கு

86) யுகந்தப் பத்தராகிய மகாமண்ட

87) லேசுரன் அரியதழவிபாடன்ப் ப

88) ாசைக்குத் தப்புவராய கண்ட

89) ன் மூவராய கண்டன் முத்தமிழ்ரா

90) ய கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்ட

91) நாடு கொடாதவன் மண்டலிகாக

92) ண்டன் துலுக்க தளவிப்படன் து

93) லுக்கு மோகம் தவிள்த்தவன் சே

94) ாழ மண்டல பிருதிட்டாளசாரி

95) பாண்டி மண்டலத்தாபனு சாரி சே

96) ர மண்டலத் திசைய்வு தரான் ெ

97) தாண்ட மண்டல சண்டப் பி

98) றசண்டன் எம்மண்டலமும் திை

99) ர கொண்டுருளி ராசாதிராச

100) பரமேசுரன் ராசமாத்தாண்ட

101) ன் ராசகெம்பீரன் ராச கும

102) ாரன் ராசபிரதாபன் என்னப்பட்ட

103) புகள் பூன்றுயின் சொல்லியினிது

104) தளித்து வள்ளுவர் மரவு காத்து மூ

105) ப்பால் மொளியும்படியிக்கு அல்ல

106) ாவை கடிந்து நல்லாவை நாடிக

107) ால மெலியக் குடி தளைக்க ஆறி

108) லொன்று கடமை கொண்டு அசை

109) யா மணிக்கட்டி யரசர் யாளு நா

110) ளியில் அறத்துக்கு தற்ம்மரை

111) ப் போலவும் பொறுமைக்கு பூம

112) ாதேவியைப் போலவுங் குடைக்

113) குக் கர்ணனைப் போலவும்

114) படைக்கு ருமனைப் போலவும் வி

115) ல்லுக்கு விசைஅனைப் போல

116) வுஞ் சொல்லுக்கு அரிச்சந்திரனை

117) னப் போலவும் யளிக்கு சந்

118) திரனைப் போலவும் ஆக்கினைக்கு

119) ச் சுக்கிறிபனைப் போலவும் து

120) ட்டநிக்கிறக சிட்ட பரிபாளினஞ்

121) செய்து அறுபத்திநாலு பலகிரி

122) துரக்கத்து மயந் பத்தாறு வன

123) துறக்கத்துக்கு முப்பத்தாறு ச

124) லத் துறக்கத்துக்கு யிரனூத்திப்

125) பதினலு கணவாய்க்கும் பதிநெட்

126) டு மன்னியருக்கு எளுபத்தேளு

127) பாளையகாருக்குந் தெஷ்ணப்பி

128) றவேன்ன அதிபதியாகி நாவலோ

129) கம் பெருந்தீவில் விசைய நகரத்

130) தில் வீரப்பிறதாபேசுரனகிய வீர

131) சிங்காசனத்தில் எளுந்தருளி

132) மகராயர் அரியராயர் பிறதாஉரு

133) தி திராய திருயம் புகராயனை

134) ரவசந் தராயர் யச்சுதராயர் கி

135) ருஷ்ண ராயர் யெற்திம்மராயர் வே

136) ங்கிட பதிராயர் விருப்பாட சிரா

137) யர் முசுகுந்த ராயர் குமாரர் நரசி

138) ங்கராய சித்தராயர் சீரங்கராய

139) ர் ஓதியுணர்ந்து யுலக முளுதும் ஒ

140) ரு குடைக்கீழாண்டு வேதவொலியு

141) ம் விழாவா வீதியும் அந்தஊடமும்

142) யாக சாலையு சைவ நெறியுந் தபோ

143) தண விளக்கமு மாடமாளிகையும்

144) கூடா கோபுரமுந் தண்ணீர்ப் பந்

145) தலுந் தபன சத்திரமும் யிவை முத

146) லான பலவித நம்மையும் சந்தத

147) ம் நடக்கத் தனிமணி கட்டிப் பதி

148) னெட்டாயுதந் தோளில் பெறவே

149) த்தி அல்லவை கடந்து நல்லவை

150) நடி கால மெலிய குடி தளைக்கு ம

151) குட மன்மதன் சுகுட சுத்தன் விரு

152) து துஷ்ட நெட்டூரன் கொட்ட கோ

153) லாகலன் விகடமிடு மருவலர்கள்

154) மகுடமுடி திருகி விருது கங்காண

155) ம் கட்டும் வீரப்பிருதவன் |மும்முற

156) சறையு |முத்தமிழ் விநோதன் தவ

157) நெறியுள்ளவன் சத்தியவாசகன்

158) சிவநெரி தழைக்கத் திருநீறுமிட்

159) டவன் சொக்கநாதருக்கு முக்கிய கு

160) ணவான் உச்சித போசனன் யச்சு

161) தநாராயணன் மெச்சிய பாலன் க
162) ச்சியலதிபன் விசுவநாத நாயக
163) ர் கிஷ்ட்டணப்ப நாயக்கர் ஸத்
164) தூரி ரங்கப்ப நாய்க்கர் வெங்கிடாப
165) தி நாய்க்கர் முத்துவீரப்ப நாய்
166) க்கர் திருமலை நாய்க்கர் நான்ம
167) ாடக் கூடலில் மதுரை மானக
168) ரில் உறையூரில் சிராப்பள்ளி
169) யில் வீத்திருந்து திக்கு விசை
170) யம் பண்ணிச் செங்கோல் செலு
171) த்துகள் தனது ராட்சியமாகிய
172) கொங்கு மண்டலம நரையநார்
173) நாடு வஞ்சி வடர்புர சீர்மையிலே
174) வைய்காபுரி நாட்டியில்ப் பழனி
175) மலை வேலாயுத சுவாமியார் அ
176) தலவிதல சுகல நிகல தராதல மகா
177) தல பாதாள லோகமும் பூலோகபு
178) வலோகம் தவலோக சனலோக ச
179) த்தியலோக மகாலோக தெய்வ
180) லோக ஆகப் பதினாலு லோகத்துக்
181) கும் சாலோக சாமிபச் சாரூப சாயு
182) ட்சிய பதமுஞ் சரிதை கிங்கையே
183) ாக ஞானமுள்ள சத்திய வாசகன்
184) அசுபதி கேஷபதி நரபதி தனபதி ந
185) ம கோடி நாராயணன் வங்களர்
186) சிங்களர் சீனகர் ஆரியர் பப்பரர்
187) நெட்டியர் மதங்கர் மாளுவர் மறவர்

188) மலையாளர் கொங்கர் கலிங்கர்

189) கந்ன்னடர் துலுக்கர் துளுவர் ம

190) ாறடர் குதர் குச்சிலியர் குறவர் மிப்

191) படியகொத்த பேற்களும் ரென்னப்ப

192) ட்டதினென்ன பூமியும் எளுதிவு

193) மசுளந்த நாவல் பெரும்தீவில் நர

194) பதியாகி பூலோகர் புரந்தான் பூறுவ

195) தெக்ஷிணன் வைய்காவூர் நாட்டி

196) ல் பமனி சீர்மைக்கு அதிபன் திரு

197) மலுைய்க்கர் சாரியத்துகு கற்

198) த்தரான சின்னொைப ஞயக்கர் கோ

199) சவ சின்னொைப ஞயக்கர் கடுப்ப

200) லி சின்னோைப ஞயக்கர் காக்கிவ

201) டசின்னொைப ஞயக்கர் யிம்முடிப்

202) பட்டரத்து வேலாயுத சின்னொைப ஞ

203) யக்கர் குமரா சின்னொைப ஞயக்கர் பி

204) டருதி விராட்சியம் செய்யிர ளை

205) யில் அன்பத்தாறு தேசர்த்தில்

206) யுள்ளாலை ரமுடிவாளா அலை

207) வொரும் குடி பழனி தலத்தில்ம

208) டாசிவலை உண்டுபண்ண வேணு

209) மென்று பழனி சின்னொைபஞயக்

210) கர் தேவராச பண்டியித கயிலாசர்

211) நம்பியார் கண்டிப்பட்டர் நம்பியார்

212) நம்பியார் நல்ல குருக்கள் பாணியத்திர உ

213) டையார் பெரிய விறுமையண்ண

214) பிள்ளை பழனி கவுண்டன் முத்துமு

215) ண் டாதரன்ம் பரிகலாமமும்

216) பதசாஜோ முடிவாழா மடசிவா

217) லயத்துத் தாம்புர சாதனப

218) ட்டையம் குடுத்தபடி கலியுக சகா

219) த்தம் 4584 மேல் சில

220) ாநின்ற விகாரிஸு தையிமீ 15உ

221) சோமவாரமும் பூசநட்செத்திரமும் பெ

222) த்த சுவத்தினத்தில் சடசன்ன சுத்த

223) சிவாசாரசம் பன்னரான அகோர

224) வீர மயேசுர வகையில் சிதம்பர

225) உடையார் சிவசன அலங்கார பண்

226) டாரத்துக்கு மடசிவாலயம் வா

227) யுவு மூலையில் வயிரவன் சன்ன

228) திக்கு தெற்கு மடசிவாலயத்தில்

229) மாதம் மொரு வந்தம்பேருக்கு உப்பு

230) ஊருக்காய் நீர்காரம் சுக்குறவாரக்

231) கட்டாளை பணிரெண்டு பேருக்கு

232) சோமவார கட்டாளை 12 பேற் அ

233) ம்மவாசிக் கட்டளை 7 பேற் யிந்த

234) படிக்கு அய்யர் நம்மிடா தற்மத்தி

235) ல் நடத்தி வரும்படிக்கு வீரமுடிவள

236) ர் தாம்மிர சாதன பட்டைய கட்டாளை

237) யிடோ யிந்தபடிக்கு சேற மண்ட

238) லம் சோழமண்டலம் பாண்

239) டிமண்டலம் தொண்ட ம்ண்ட

240) லம் கன்னுங்கு தேசத்தில் யிரு

241) க்கப்பட்ட ஊரை மூவளர் வீரபத்திர

242) சுவாமி வலதுடையில் பெற

243) ந்த நித்தமல்லிகை ராயன் அஞ்

244) சுமனிக்கு அசையாத கண்டன்

245) தும்பினும் துயன் துரையில்

246) திக்கிவளர் ரங்க மன்ன காலி

247) ட்டெரி கரை கட்டுய முக்கி வேட்

248) டுவரை வெட்டும் கன்ன சேமா

249) னை செயம் கொண்டவன் மங்

250) கையர் மணவாளன் வெள்

251) ளையானையும் வெள்ளைக் கொ

252) டையும் வெட்டு பாவடையும் அ

253) வைய வெஞ்சாமரமும் யிப்படி மி

254) தர விருது பெத்துவிச கள்ளய் வெ

255) ணயும் பிடித்த அவன் உவைதளி

256) யகாவு மதலை மூளை கஞ்சியா

257) கவு கண்ணமுளி நீலமும் உதிரம்

258) சந்திரகாவியு ம்துடைய் பலகையு

259) முளங்கால் கொட்டப்பிடிய் கஷ

260) மகைப்யி காத்து கொம்பும் ஊச

261) ல் நகம் முள்ளு யிடிக்கியும் பாதம்

262) தோப்பும் யிந்த படிக்கு மிகாவி

263) ரு பெத்தலை முடி வாளர் அனை

264) வோரும் அந்தலை நரகமானது

265) அஞ்சுதலை யிலு யேரையெடுத்

266) துஞ் .. மிடாரில் யெரைக்கிறுப்

267) போல நான் யிவன் யென்று சொ

268) ல்லாமல் குடிக்கு ரெண்டு பணமு

269) ம் கலியாண வீட்டுக்கு மாப்புளே

270) க்கு ஒரு பணமும் பெண் வீட்டு

271) க்கு ஒரு பணமும் பிள்ளையார் பூஜை

272) சக்கு அரைப் பணமும் யிந்த மொழை

273) ரக்கு மண்டலத்தி உள்ளாசாதி

274) ஊரயின் முறை நம்மிடா சாஜித

275) ற்ம்மத்து வறத்தினே தவராமல் கு

276) டுத்து வருவராகவும் யிந்த தற்ம்மத்

277) துக்கு யாதமொருதர் வாக்கு சகயம்

278) சாரிர சகயம் அற்த்த சகய செய்த

279) பேருகல் பழனியில் சத்ந்தியில்

280) நீற்த்தம[ா]டி கயிலாசாருதரை பெ

281) ரியருகியும் பளனியப்பரையும்

282) வள்ளி தெய்வானையும் சேவித்த

283) பலன் பெருவாராகவும் யித்தற்ம்ம

284) த்துகு எவன் கேடு செய்தவன் கெங்க

285) கரையில் காரம் பசுவைக் கொன்ற

286) தோஷத்தில் போககடவோராகவும்

சிவமயம் உ

வாசித்த மாணவர்:
அ. அழகிரிசாமி.

PLATE No. 16

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலியவாகன சாகாத்தம் 1531 இதின் மேற் செல்லாநின்ற ரத்தாக்கிஷ ஸ்ரீ தைய்பு 25 உ சா

2) துருவில் ஆசிவிச மாதத்தில் கிட்டிணபட்சத்தில் அம்மாவாசையும் செற்ப்பிற வாசமும் சுவாதிநட்சத்திரமும்

3) சுபயோக சுபகாணமும் பெத்த புண்ணிய காலத்தில் தேவை நகராதிபன் சேதுமூலலெட்ஷா துரந்தரன் இராமநாதசுவ

4) ாமி காரிய துரந்தரன் சிவபூசா துரந்தரன் பரராசசேகரன் பரராசகேசசிங்கம் சொரிமுத்துவன்னியன் மகாமண்ட

5) லேசுரன் மூவராயிரகண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு குடாதான் பட்டமானங் காத்தான் துட்டரா

6) யிரகண்டன் புவனேக வீரன் வீரகஞ்சுகன் வீரவளநாடன் வேதியர் காவலன் அரச ராவணராமன் பாதளவிபாட

7) னந்தம்பிறகண்டன் சுவாமித் துரோகியள பஞ்சவன் ராயராவுத்தன் வய்கை வளநாடன் கொட்ட

8) மடக்கி இவிளி பாவடி மிதித்தேறுவார்கண்டன் வீரவெண்பாமாலை இளஞ் சிங்கம்ந் தளஞ்சிங்கம் ப

9) கைமன்னர் சிங்கம் துரைராயன் மதப்புலி அடைக்கலங் காத்தான் தாலிக்கு வேலி சத்துராதி யளமிண்ட

10) ன் வன்னிய ராட்டந் தவிள்த்தான் மேவலர்கள் வணங்குமிரு தாழினன் வீரமகாகெம்பீரன் கீற்திப்பிரதாபன்

11) ஆரிய மானங்காத்தான் தொண்டியந்துறை காவலன் துர்கரெபந்தன் அனும கேதனன் குடைக்குக் கற்னன்

12) பரிக்கு நகுலன் பரதநாடக பிறவீணன் கருணை கடாட்சன் திலகநுதல் மட மாதர் மடலெழுத வருசுமு

13) கன் விசையலெட்சுமிகாந்தன் கலை தெரியும் விற்பன்னன் காமினிகந்தப்பன் சத்தியபாஷா அரிச்சந்

14) திரன் சங்கீத சாயுத்திய வித்தியாவினோதன் வீரதண்டைசேமத்தலை விழங்குமிரு தாழினு

15) ன் சகல சாம்பிருச்சிய லெட்சிமினிவாசன் செதுங்கராய வங்கிஷாதிபனனை துகலூர் கூத்தத்

16) தில் காத்தூரான |குலோத்துங்க சோழநல்லூர் கீள்பால் |விரையாத கண்டனி விருக்கும் ஸ்ரீராசஸ்ரீதழவாய்சேதுப

17) தி காத்ததேவர் அவர்கள் இராமநாத பண்டாரம் அவர்களுக்குத் தாம்புர சாதன பட்டையங் கொடுத்தபடி இராம

18) நாத சுவாமிகளுக்கு நடக்கிற கிருமத்திலேயிருந்து மணியகாரர் கணக்கப் பிள்ளைமார் குடியானவர்களையும்

19) கோவிலிலே சஞ்சாரம் பண்ணுகிற தொழிலாளியளையும் பரிசு பட்டர் முதலான பேர்களையும் கோவில் தோ

20) ப்புக்காரர் நந்தவனக்காரர் இவர்கள் முதலன பேர்களையும் அவரவர் செய்த குற்ருகுற்றங்களைப் பரிச்சுத்

21) தெண்டினை பண்ணி விலங்கிலிடுகிருபேரை விலங்கிலிட்டுக் குற்ருகுற்றத்துக்குத் தக்கது இராமஞதை பண்டாரமே

22) அவராதாம் வாங்கிருபேரை அவராதம் வாங்கி நடப்பிச்சுச் கொள்ளச்சொல்லி கட்டளையிட்டோம் இதுவல்லாம

23) ல் கோயில் நந்தவனம் கோயில்வகை வாழைத் தோப்புத் தென்னந்தோப்பு இலுப்பைத் தோப்புப் பனைந் தோ

24) ப்பு இது முதலான தோப்புக்களிலே அன்னிதாக இருக்கிற மனிடர் போய்த் திருடிஞர்களேயாஞலந்தக் கள்ளனைப் பண்

25) டாரமே தெண்டினை பண்ணி அவராதம் வாங்கிக் கொள்ளச் சொல்லிக் கட் டளையிட்டோம் பண்டாரத்தின் வகை

26) ப்பிராமணப்பிள்ளையள் தவசிப்பிள்ளையள் அவரைச் சார்ந்த சனங்களுக்கும் பரமயன் துறைக்குப் பண்

27) டாரத்தின் திட்டினபடிக்கு தோணிவிடச் சொல்லிக் கட்டளையிட்டோம் யாதா மொரு கள்ளரைப் பண்டாரங்

28) காவல்ப்பண்ண வேணுமென்று கொல்லன் தச்சனையழைக்கச் சொன்ஞல் அந் தப்படிக்குக் கேள்க்கச் சொல்

29) லிக் கட்டளையிட்டோம் கோவில் வகையாகயிருக்கிற பசுமாடு எருமைமாடு மடத்துப்பசு எருமைமாடு உ

30) ண்டானதுகளை யாதாமொரு கள்ளர் திருட்டுப்பிரட்டு நடப்பிச்சால் பண்டா ரமே தெண்டினைபண்ணி

31) அவராதம் வாங்கிக்கொள்ளவும் பாம்பஞற்று வழியாகவும் கல்லடிசாலை அக்கினி தீர்த்தக் கரை புளியடி

32) த்துறை புங்கடிந்துறை இந்தத் துறைமுகங்களிலே கோவில்வகை மாட்டை யாதாமொருதர் தோணியேற்றி

33) க்கொண்டுபோனல் பண்டாரம் அவர்கள் தலத்தும் மணியக்காரனுடனே சொல்லி மணியக்காரன் அந்தக் கள்ள

34) னைத் தெண்டினை பண்ணுதே போனல் நம்முடனே சொல்ல அவர்களை நாமே தெண்டினை பண்ணிக் கோ

35) விலுடமை வாங்கித் தருவோமாகவும் இந்தப்படிக்கு ராமீசுரகோவில் /ராமனுத பண்டாரமவர்

36) களுக்குத் தாம்புர சாதன பட்டையங் குடுத்தோம் அந்தப்படிக்கு நடப்பிச்சுக் கொள்வாராகவும் இந்தப்படிக்கு

37) யாதாமொருதர் அபிமானித்து நடப்பித்தார்கள் அவர்கள் கோடி கெங்கா ஸ்நானம் பண்ணின சுகுற்தமும் கோடி

38) தனுக்கோடி தீத்தம்மாடின சுகுற்தமும் கோடி கன்னியாதான பலனும் கோடி பூதானம்பண்ணின பலனும் கோ

39) டி அக்கிறகாரபண்ணின பலனும் அடைவாராகவும் இதுக்கு அராகிலும் அகிதம் பண்ணினவன் கெங்கைக் கரையில் காராம்பசுவைக் கொன்ற தோஷத்திலேயும் பிரும்மகத்திபண்ணின தோஷத்திலேயும் மாதா பி

40) தாவைக் கொன்ண தோஷத்திலேயும் போகக் கடவராகவும் உ.

உ தளவாய் சேதுபதி உ

—வாசித்த மாணவர்:
வெ. வேதாசலம்.

PLATE No. 17

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிவாகன சகாற்த்தம் 1549 இதன்மேற் செல்லாநின்ற

2) வி . பவ ஹு சித்தரை மீ 10உ சுக்கிலபட்சமும் திறையோதசியும் புணர்

3) பூசநட்செத்திரமும் சோபனநாம யோகமும் வலவாகாணமுந் கூடின

4) சுபதினத்தில் |தேவை நகராதிபன் சேதுமூல லெட்ஷா துரந்தரன் ராமனுத

5) சுவாமி காரிய துரந்தரன் பரராசசேகரன் சொரிமுத்து வன்னியன் மகாம

6) ண்டலேசுரன் மூவராயிர கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு கு

7) டாதான் அந்தம்பர கண்டன் சுவாமித்துரோகி யளமுண்டன் வய்கை வழநாட

8) ன் அடைக்கலங் காத்தான் தாலிக்குவேலி தொண்டியந்துறை காவலன்

9) வீரதண்டை சேமத்தலை விழங்குமிரு தாழினன் சேதுங்கராய வங்கிஷாதி

10) பன் துகவூர்க் கூற்றத்தில் காத்தூரான குலோத்துங்க சோழநல்லூர் சீன்

11) பால் விரையாத கண்டனிலிருக்கும் உடையான் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள்

12) புத்திரன் தளவாய் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் ராமநாதசுவாமி காரி

13) ய துரந்தரன் ராமனுத பண்டாரமவர்களுக்குத் தாம்பிரசாதனப்ப

14) ட்டையம் யெளுதிக் கொடுத்த பரிசாவது சுவாமிக்கு னும் பிச்சிப் பூவும்

15) பச்சைப்பாலும் அற்தசாமத்தில் அவிஷேகப் பண்ணிக்கொண்டு வருமி

16) டத்தில் றாமனுத சுவாமிக்குச் சகலயுபகணங்களுடனேயும்கூட அவிஷேக நெய்

17) வேத்தியம் உச்சப முதலாகியது நடப்பிக்க வேணுமென்று கட்டளையுண்டுபண்

18) ணிக் கிரும பூமியளும் விட்டு நடப்பித்து வருமிடத்தில் தாங்களும் ஆச்சகரு

19) ம தானிகரும் நம்மிடத்தலே சொன்னது இந்தச் சேதுவுக்கு ராசாவாயிருக்

20) கிறபடியினுலே அரமனை வாசலிலே உள்ள காரியக்காறரும் இந்த ராச்சிய

21) த்திலுள்ள சறுவசனங்களும் பாராட்டத்திலுள்ள சனங்களும் நமக்குப் பி

22) றிதிவரத் தகத்தக் காணிக்கையள் உபையம் முதலாகிய தெல்லாம் நம்மு

23) டைய கட்டளையிலே நடப்பிப்பார்களே யென்று சொன்னபடியினுலே நம்

24) முடைய கட்டளைக்கு நாம் குடுத்திருக்கிற கிரும பூமியளும் நம்முடைய ஆதீன

25) த்துக் கிருக்கிற பேர் குடுக்கிற பட்டக் காணிக்கைக் கிருமமல்லாமல்

26) நம்முடைய கட்டளைக்கு விடுகிற கிருமங்களிலேயும் உண்டாகிய பலப்

27) புரோசனங் கொண்டு நம்முடைய கட்டளைப் பூசை நடப்பித்துக் கொண்

28) டுவருகிறதே யல்லாமல் பூறுவாபூறுவம் கோவிலுள்த்துறை கட்ட

29) ளையிலே நடந்துவருகிறபடிக்கு நம்முடைய ராச்சியத்திலே உண்டாகிய உபை

30) யங்கள் காணிக்கையளும் கோவிலுள்த்துறைக் கட்டளையிலே தானே பூறு

31) வாபூறுவம் நடந்துவந்த படிக்கு அனுபவித்துக் கொள்ளச் சொல்லி

32) யும் நம்முடைய கட்டளையிலே நம்முடைய சொந்தத் திரவிய

33) ங் கொண்டு அவிஷேக நெய்வேத்தியம் உச்சபம் நடப்பித்து அந்தப் ப

34) லன் நம்மைவந்து சாருகிறதே அல்லாமல் பிறத்தியாருடைய திரவிய

35) ம் பாவத் திரவியமாயிக்கும் ஆனபடியினுலே நம்முடைய கட்ட

36) ஊயிலே வாங்கி நடப்பிக்கத் தேவையில்லை யென்றும் சேதுவிலே நி

37) லவாம பண்ணிவித்து நம்முடைய ஆதீனத்திலே சுவாமிக்குக் குடுக்கிற

38) பட்டக் கிருமமும் நம்முடைய ராச்சியத்திலே உள்ள காரியக்காறர் ம

39) த்தச் சனங்கள் குடுக்கிற உபையம் பரராட்டத்திலுள்ள உபையங் கா

40) ணிக்கை முதலான தெல்லாம் கோவிலுள்த்துறைக் கட்டளையிலே

41) தானே ஆதிசந்திராற்கம் அனுபவித்துக் கொள்ளச் சொல்லி ராமநா

42) தசுவாமி சன்னதியிலே தாராபூறுவமாகத் தாம்பிர சாதனங் குடுத்த

43) படியினாலே சந்திராதித்தர் வரைக்கும் யிந்தத் தாம்பிர சாதனப்படிக்

44) குக் கோவிலுள்த்துறைக் கட்டளையிலே தானே அனுபவித்துக் கொள்ளக் கட

45) வாராகவும் ராமனாதன் துணை

—வாசித்த மாணவர்: *செ. போசு*

PLATE No. 18

1) உ சொ ஸ்ரீ சாலியவாகன சகாத்தம் 1564 யிதன்மேற் செல்லாநின்ற விசுவஸு ஆடி……

2) …தெட்சணாயணத்தில் ஆதித்த வாரமும் அம்மாவாசையும் புனர்பூச நட்ச் செத்திரமும்

3) சவுபாக்கிய நாமயோகமும் புத்திரவாகனமும் கூடிய சுபயோக சுபதினத்தில் தேவைநகராதிபன் சேதுமூ

4) லாரெட்சா துரந்தரன் இராமநாத சுவாமி காரியா துரந்தரன் சிவபூசா துரந்தரன் பரராசசேகசிங்கம்

5) சொரிமுத்து வன்னியன் மகாமண்டலேசுபரன் மூவராய கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு குடா

6) தான் பட்டமானம் காத்தான் துட்டராயிர கண்டன் புவனேக வீரகஞ்சுகன் வீரவளநாடன்

7) பாதள விபாடன் அந்தம்பிரகண்டன் சாமித் துரோகியளமுண்டன் பஞ்சவான ராயராவுத்தன் பனுக்கு வ

8) ார்கண்டன் வைய்கை வளநாடன் கொட்டமடக்கி யிவுளி பரவடி மிதித்தேறுவார்கண்டன் வீர

9) வெண்ம்பாமாலை இளஞ்சிங்கம் - தளஞ்சிங்கம் பகை மன்னர் சிங்கம் மதுரை ராயன் ஆத்துப்பாச்சி கடலில்

10) ப்பாச்சி மதப்புலி அடைக்கலங் காத்தான் தாலிக்கிவேலி சத்துருவாகியள முண்ட வன்னிய ராட்டந்தவின்

11) த்தான் மேவலர்கள் வணங்குமிருதாளினன் வீரமகாகெம்பீரன் கீற்த்திப்பிரதா பன் தொண்டியன் துரைக்காவலன்

12) துர்கரெபந்தன் அனுமகேதனன் குடைக்கி கற்னன் பரிக்கு நகுலன் பரத நாடக பிறவீணன் கருணை கடாச்சன்

13) குன்றினுயர் மேருவை குன்ரு வளைக்குணில் பொறித்தவன் திலகநுதல் மடலழ்மாதர் மடலெழுத வரு சுழு

14) கன்

வாசித்த மாணவர் :
வெ. வேதாசலம்

PLATE No. 19

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸாலிவாஹந ஸகாப்தம் 1685 இதின்மேல்ச் செல்லாநின்ற சோபநநாம

2) ஸம்வச்சரம் உத்தராயண கிரீஷ்மரிது மேஷமீ சுக்லபட்சம் நவமி நாயித்துக் கிழமை

3) அஸ்த நக்ஷத்திரம் வரியாநாம் யோகமும் பாலவா கானமும் பெத்த சுப நக்ஷத்ரசுப

4) யோக சுபகாணத்தில் தேவைநகராதிபன் சேது மூலாட்சர துரந்தரன் ராமனாத

5) சுவாமி பற்வதவர்தனி காரியா துரந்தரன் பரராச சேகரன் பரராசசேக சிங்கம் ஸ்வ

6) ஸ்தி ஸ்ரீமன்மகா மண்டலேசுவரன் விருதாசரமண வாளன் அந்தம்பிற கண்டன் சு

7) வாமித்துரோகியளமிண்டன் கொட்டமடக்கி துர்கரெ வந்தன் பாஷா ஹரி

8) ச் சந்திரன் ஸங்கீத சாஹித்ய வித்யா விநோதன் துட்டரை அடக்கி வீரத் தண்டை சேமத்தலை வி

9) ளங்கிய தாளினன் சகல சாம்பிருச்சிய அட்ட லெட்சிமீ நிவாசன் புவனேக வீரன் வீரகஞ்சு

10) கன் வேதியர் காவலன் அரசராமன் அடியார் வேளைக்காறன் பரமன்னர் சற்ப கெருடன் பா

11) ண்டி மண்டலத் தாபனசாரியன் பாசைக்குத் தப்பு வராயகண்டன் கண்டனுடு கொண்டு கொண்

12) டநாடு கொடாதான் தாலிக்குவேலி ப(ா)ட்ட மானங்காத்தான் இடருவார் கோடாலி உபை

13) ய சாமா உல்லாச நளினக் காறன் குறும்பு களடக்கி அடைக்கலங் காத்த வன் மனேன்

14) மணி கடாட்சன் யெம்மண்டலமும் கெசவேட்டை கொண்டருளி ராசாதிராசன் ராசமா

15) ற்தாண்டன் ராசகுல தீபன் வீராதிவீரன் பரிக்கு நகுலன் வில்லுக்கு விசையன் பலத்துக்கு அபிமன் சொ

16) ல்லுக்கு அரிச்சந்திரன் பொறுமைக்கு தற்மர் கருணைக்கு ராமன் மதப்புலி நித்திய அன்னதான

17) சீலன் கல்லியாண குணபிராமன் சகலகுண சமப் பன்னன் படைக்குங் குடைக்குங் ஓடாத தண்டன்

18) தந்தார்தர பரத ராச கோதரன் மனுநீதி மன்னன் மலைகலங்கினலு மனங் கலங்காத கண்டன்

19) செம்பிவளநாடன் அனகன் அகளங்கன் அதிக வுபாயன் மேவலர்கள் கோளரி மேவலர்கள் வ

20) ணங்கு மிருதாளினன் தொண்டியந்துறை காவலன் வைகையை அடைச்சு செகுனை

21) சமுத்திரமாக பெரிய கண்மாய் வுண்டு பண்ணினவன் குண்டாத்தை யடைச்சு ராச்

22) சியத்துக்கு செகுனைக் காவேரியாக வுண்டு பண்ணினவன் ஆத்திப் பாச்சி கடலில்ப் ப

23) ாச்சி யெமையாட்சி கருந்தயாபரன் சத்துரு வாதியனுக்கு இடியேறு பரிக்கு நகுலன் குடைக்கு

24) க் கற்னன் கனக பல்லக்கும் சிங்க முகமும் பஞ்சவர்ன்னப் பாவாடையும் நடநாடக சாலையு முண்டான தே

25) வன் இளங்கம தளஞ்சிங்கம் பகைமன்னர் சிங்கம் பெலத்துக்கு ஆதிசேஷன் அழகுக்கு வாலசிவன் கா

26) மி கந்தற்பன் கலிகோபன் | பஞ்சபாணவதாரன் பாதள விபாடன் தெட்சண சிங்காசனதிபதி சேதுகாவல

27) ன் அசுபதி கேசபதி நரபதிக்கு மேலான சேதுபதி அனுகேதனன் கெருட கேதனன் வியாக்கிரமகேதன

28) ன் மீன கேதனன் நெமலிகேதனன் குக்குட கேதனன் காஷ கேதனன் செங்காவிக் குடையும் தின்

29) அதின்மேல் விருது கல்லியுமுண்டான தேவாதிதேவன் துகலூர்க் கூத்தத்தில் காத்தூரான குலே

30) ாத்துங்க சோழநல்லூர் கீள்பால் வரைகண்டனில் விளங்கியதீரன் துலாபுருஷாதி

31) சோடசம்காதரன் தீட்சாதுரந்தரன் இரணிய கெற்பயாசி ரவிகுல ரெகுநாதச் சேது

32) பதி காத்த தேவரவர்களுக்கு வம் சொத்தசாரன் ஸ்ரீமசூ முத்துவிசைய ரெகுனுதச் சேதுபதி

33) காத்த தேவரவர்கள் ராமேசுபரத்தில் ராமநாத சுவாமி சன்னதியிலே காஸ்ப கோ

34) த்திரத்தில் ஆபஸ்தம்ப சூத்திரத்தில் யெஸஸாகாச்யாப காரன் தாதா சிவ புத்

35) திரன் ரெகுனுதக் குருக்களுக்குக் கிரண்யோதகதார்த்தமாக பூதான சாஸநம் ப

36) ண்ணிக் குடுத்தபடி பூதான ஸாஸநமாவது கைக்கு நாட்டு வட்டகையில் பாலக்

37) குளத்துக்கு கீள்பாற் கெல்கையாவது வலமாவூர்க் கண்மாயில் துறைமுகங் கொண்டா

38) ளுக்கு மேற்கு தென்பாற்கெல்கையாவது வலமாவூர்க் குளக்காலுக்கு வடக்கு மேல்பாற்

39) கெல்கையாவது கருங்குடிக்குளம் கோர்வைக்குக் கிளக்கு வடபாற்கெல்கையாவ

40) து ஊர் வய்யக் கண்மாய்க் கரைக்கு மண்டி வய்க்கு எல்கைக் கல்லுக்கும் தெற்கு இப்பெ

41) ரு நான்கெல்கைக்குள்ப்பட்ட பால்க்குளம் சந்திரா தித்ய தாரா பூறுவமாக பூதாந

42) தாம்பிர ஸாஸநம் கட்டளையிட்ட படியினுலே இந்தப் பூமியில் வரு நஞ்சை புஞ்சை

43) மாவடை மரவடை யேந்தப் லபிறவிடை திட்டுத் திடல் குடிபடை பள் பறை பாசிப் படுகை

44) கிணறு ஊறணி நிதிநிடசெப செலதரு பாசாண ரச்சின் யாகாமிபிச்ய ஸாஸநமென்று

45) சொல்லச் செய்த அஷ்மகாஜெஸ்வாம்மங்களும் தானுதி விறிமதவித்ரியங்களுக் கும் யோ

46) க்கியமாகவு சந்திராந்த புத்ர பவுத்திர பாரம்பரியமாக ஆண்டனுபவித்துக் கொள்ளக் கடவா

47) ராகவும் ஸ்வதத்தாத்விகுணம் புண்யம் பரதத்தாநு பாலனம் பரதத்தாப ஹாரேண ஸ்வ

48) தத்தாம் நிஷ்பலம் பவேத் / தாந பாலநயோர் மத்யே தாநாத் ச்ரேரயோநு பாலனம் தாநாத் ஸ்வ

49) ர்க்கம் அவாப்நோதி பாலாநாத் அச்சுதம் பதம் இந்த தற்மத்தை புரோ பற்தியாக நடப்பிவிட்ச பேர்

50) கள் காசி சேதுவிலே கோடி கன்னிகாதான கோதானங்கள் பண்ணின பலனே அடைவரா

51) கவும் இந்தத் தற்மத்துக்கு அகிதம் பண்ணின பேர்கள் காசி சேதுவில் கோடி கோவை

52) வதை பண்ணின பாவத்தை அடைவாராகவும் இந்தப்படிக்குத் தாம்பிர சாசன

53) ம் எழுதினேன் வேலாயுதம் எழுத்து உ

—வாசித்த மாணவர் : செ. போசு

PLATE No. 20

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸாலிவாஹந ஸகாப்தம் 1592 இதன் மேற்செல்லா நின்ற ஸாதாரண நாமஸம் வச்சரத்து உத்தராய

2) நத்து சிசிர ரிதுவில் மாகமாசத்து கூடிண பக்ஷத்தில் காற்திகையும் குரு வாரமும் ஹஸ்த நக்ஷத்ரமும் சுகம்ம நாமயோகமும் ச

3) ணிஜவாகரணமும் பெற்ற புண்ய காலத்தில் தேவை நகராதிபன் சேதுமூல ரக்ஷாதுரந்தரன் ராமநாத வாமி கா

4) ர்யதுரந்தரன் சிவபூஜா துரந்தரன் பரராஜ சேகரன் பரராஜ கேஜ சிங்கம் ரவிகுலசேகரன் ரவிவம்ம

5) கண்டன் சண்டனுடு கொண்டு கொண்டநாடு குடாதான் பட்டமானங் காத்தான் துட்டராயிரகண்டன் புவ

6) நேகவீரன் வீரகஞ்சுகன் வீரவளநாடன் வேதியர் காவலன் அரசராவண ராமன் அடியார் வேளைக்கார

7) ன் பரதாளவிபாடன் உரிகொலசுரதரணன் அந்தம்பிர கண்டன் சாடிக்காறர் கண்டன் ஸ்வாமி துரோகியள

8) மிண்டன் பஞ்சவன்ராயர்ராகுத்தன் பனுக்குவார் கண்டன் வீரவெண்பாமாலை இளஞ்சிங்கம் தளஞ்சிங்க

9) தாலிக்கு வேலி சத்துருவாதி யளமிண்டன் வன்னிய ராட்டந் தவிழ்த்தான் மேவலர்கள் கோளரி மேவலர்கள் வ

10) ணங்கு மிருதாழிஞன் வீரமஹாகம்பீரன் கீர்த்திப் பிரதாபன் ஆரிய மானங் காத்தான் தொண்டியந்துறை

11) காவலன் துர்கரேவந்தன் அனுமகேதனன் கருடகேதனன் கொடைக்குக் கர்ணன் பரததாடகப் பிரவீண

12) ன் கருணு கடாக்ஷன் குன்றினுயர் மேருவிற்குன்று வலை குணில் பொறித்த வன் திலகநுதல் மடமாதர் மடலெ

13) ழுதவரு சுமுகன் விஜயலட்சுமி காந்தன் கலை தெரியும் விர்ப்பன்னன் காமிநி கந்தப்பன் ஸத்ய ஹரிச்சந்திரன்

14) ஸங்கீத ஸாஹித்ய வித்யாவிநோதன் வீரதண்டை சேமத்தலை விளங்கிய தாழிஞன் ஸகலஸாம் பிருச்சிய லஷ்மீநி

15) வாஸன் சேதுங்கராயன் வங்கிஷாதிபன் துகவூர் கூற்றத்துக் காத்தூரான குலோத்துங்க சோழநல்லூர்

16) கிழ்பால் விரையாத கண்டனிலிருக்கும் தளவாய் சேதுபதித் தேவர் ஸ்ரீ மது ரகுன திருமலய ஹிரண்ய கர்ப

17) யாஜி சேதுபதி ரகுநாததேவர் பெருங்கருர்க்குப் பிரதி நாமமான ராமநாத சமுத்திரம் அட்டாலைச் சொ

18) க்கநாதசுவாமி கோவிலுக்கும் மேர்படி ஊரில் தெய்வ ராயனுகட்டிவிச்ச மடதம்மத்துக்கும் கட்டலையிட்ட

19) கிருமத்துக்கு தானதம் ஸாஸநம் குடுத்தபடி இப்போது புனப் பரலை நாட்டில் கொத்தங்குளமாகிய ஏந்தல்

20) கோயிலுள் பாதியும் தெய்வாரயன் கட்டிவிச்ச மடத்தன்மத்துக்குப் பாதியுமாக ஸஹிரண்யோ தகதா

21) ராபூஜவமாக கட்டலையிட்டபடியினுலே பொன்னரியானேந்தலுக்கும் சோம பூதிர்கும் மேர்கு

22) அருங்குளத்துக் குளத்துளவாய்க்கு கீழைச் சீகன் குளத்துக்கும் சொக்கநாத யூரணிக்கும் கிழக்குப் பாத்திபசேக

23) ரநல்லூர் இருளப்பன் கோயிலுக்கும் மூட்டுக்குளம் திருவாங்கிக்கும் தெற்கு இன்னுன்கெல்லைக் குள்ளாகிய கொ

24) த்தங் குளமாகிய கிருமமும் அதிண்டாகிய ஊரது புரவு நஞ்சை புஞ்சை எந்த வருடம் மாவடை மரவ

25) டை பட்டம் படுகை திட்டுத்திடர் மேல்நோக்கிய மரம் கீழ்நோக்கிய கிணறு நீரும் பாசியும் பள்ளுப் பரை இது மு

26) தலான அஷ்டபோக தேஜஸ்வாம்யங்களும் அட்டாமச் சொக்கநாத சுவாமி கோயிலுக்குப் பாதியும் தெய்வராய

27) ன் மடதம்மத்துக்குப் பாதியும் சந்திராதித்தவ ஸந்திரப் பிறவேசம் உத்தரேத் தமாக ஸர்வமானியமாக அனு

28) பவித்துக் கொள்ளுவாராகவும் இந்த தர்மம் யாதாமொருவர் பரிபாலனம் பண்ணினவர்கள் கோ

29) டி பிரம்ம பிரதிஷ்டையும் கோடி சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையும் பண்ணின சுகுர்தத்தை யடைவாராகவும்

30) இந்த தர்மத்துக்கு யாதாமொருதர் அஹிதம் பண்ணினவர்கள் கங்கைக்கரை யிலேயும் சேதுவிலே

31) யும் மாதா பிதாவையும் குருக்களையும் காராம் பசுவையும் பிராமணனையும் வதை பண்ணின தோ

32) ஷத்திலே போகக் கடவாராகவும் இப்படி சம்மதித்து ஸ்ரீ திருமலய் ஹிரண்ய கர்பயாஜி சேதுபதி ரகு

33) நாததேவர் பெருங்கரைக்குப் பிரிதிநாமமான ராமனுத சமுத்திரம் அட்டாமச் சொக்கநாத சுவாமி கோ

34) யிலுக்கும் தெய்வாரயன் மடதர் மத்துக்கும் கட்டளையிட்ட கிருமத்துக்கு தாம்புர சாஸனம் குடுத்தோம் உ

35) தாந பாலநயோர் மத்யே தாநாத் ச்ரேயோநு பாலனம் தாநாத் ஸ்வர்க் கம் அவாப் நோதி பாலநாத் அச்சுதம் ப

36) தம் ‖ ஸ்வ தத்தாத் த்விகுணம் புண்யம் பரதத்தாநு பாலனம் பரதப்தாப ஹாரேண ஸ்வதத்தம் நிஷ்பலம்

37) பவேத் ‖ உ இந்த ஸாஸநம் எழுதினேன் கடம்பவனமான் விசுவனுத ஆச்சாரி புத்திரன் ரகுநாதன்

38) விஹிதமா உகுபமஸ்த.

—வாசித்த மாணவி: ஆ. பத்மாவதி

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

புலவர் கீரன்

டாக்டர் ந. சுப்பு ரெட்டியார்

டாக்டர் எஸ். கதிர்வேல்

திரு. கே. சி. கமலையா

திரு. கி. வா. ஜ.

பண்டிட் நீலகண்ட ஜோஸி

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

திரு. அ. லெ. நடராஜன்

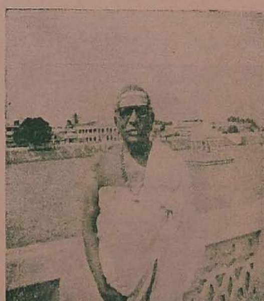

திரு. ம. சுவாமிநாத குருக்கள்

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

திரு. காசிநாததுரை

திரு. சி. அரங்கசாமி

திரு. ஏ. ராஜகோபாலன்

திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி
(Suptg. Engineer)

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

திரு. என். வி. ஆர். சுவாமி

திரு. இரா. முத்துக் குமாரசாமி

திரு. கே. வி. சௌந்தரராஜன்

டாக்டர் கே. வி. ராமன்

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

பேராசிரியர் வ. பெருமாள்

திரு. ஐயாமணி சிவம்

சிவ ஸ்ரீ தத்புருஷ தேசிகர்

திரு. வீர. இராமலிங்கம்
(இளங்கோ)

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

திரு. பு. மனோகரன்

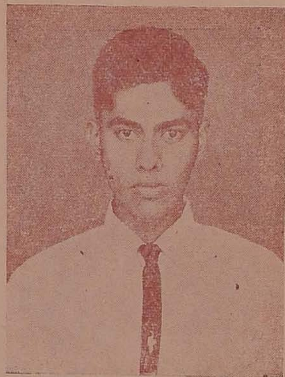

திரு. எஸ். சரவணன்

திரு. என்.எஸ், முத்துக்கிருஷ்ண ராஜா

திரு. சேஷாத்ரி

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

திரு. பூ. அமிர்தலிங்கன்

பெரும்புலவர் டாக்டர்
அ. மா. பரிமணம்

திரு. எஸ். டி. காசிராஜன்

திரு. இராஜ. அரிய ரத்தினம்

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

திரு. அ. உத்தண்டராமன்

திரு. நா. மகாலிங்கம்

திரு. ந. ரா. முருகவேள்

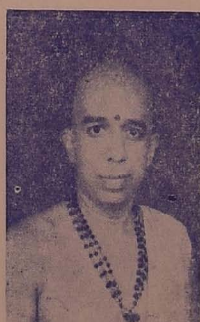

திரு. தங்கபட்டர் என்ற
சந்திர சேகர பட்டர்

கட்டுரை, கவிதை வழங்கியவர்கள்

கவிதாமணி
அ. வே. ர. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார்

டாக்டர் [illegible]. ராகவன்

திரு. போசு

திரு. விஜயநாதசாமி

THIRU R. NAGASAMY,
Director of Archaeology,
Tamilnadu.

முத்துத் தலைப்பாகை
TURBAN MADE OF GEMS

PLATE No. 21

ஆவுடையார் மாணிக்கவாசகர்

1) ... ... ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மன் மஹா மண்டலேஸ்வரன் அரியராய தளவிபா

2) டன் பாசைக்குத் தப்புவராய கண்டன் மூவராய கண்டன் கண்டநா

3) டு கொண்டு கொண்டநாடு கொடாதான் ... ... பதி எம்மண்டலமுங் கொண்டு ஈடிந்திறைடு

4) காண்டருளிய ராஜாதிராஜன் ராஜபரமேஸ்வரன் ராஜமாத்தாண்ட

5) ன் ராஜகம்பீரன் ராஜாக்கள் தம்பிரான் ஸகலகுண ... ...

6) ... ... கலாப்ரவீணன் ஸம்கீத ஸாயுச்சிய மங்கெடி கொட்டு மல்லன் கெடி கொட்டுராயன் துலுக்கர் தளவிபாடன்

7) துலுக்கர் மோகந் தவிழ்த்தான் வடவாசர் மணவாளர் இதவாசர் ... ...

8) ரஷன் ராஜாதிராஜன் ராஜபரமேஸ்வரன் ... ... க

9) ட்டாச்சாரி சாளுலன் ஒட்டியர்தள விபாடன் ஒட்டியர் மோகந்தவிழ்த்

10) தான் வீரபிரதாபன் அதில பதல ஸரதலாரி தலரஸாதல மஹாதலபாத

11) ரள எல்லோகப் பிறகண்டன் பாண்டிமண்டல பாத்யாஸராகதோன்

12) சோழ மண்டலத் தாபனுசாரியன் தொண்டை மண்டலப் பிரதிஷ்ட

13) ராபநாசாரியன் மத்த ... பரிக்கு நகுலன் ... ...

14) பரராஜசேகரன் அசுலபதி கேசபதி தனபதி நரபதி யான குமா

15) ர மல்லிகாற்சுனராயர் விருபாக்ஷிராயர் குமரர்மகாரா

16) யர் அத்பலராயர் ஸ்ரீ விவணராயர் தேவராயர் அச்சுததேவ

17) மகாராயர் தர்மராயர் ஸதாசிவராயர் துக்ருஷ்ண தேவமஹாராய

18) ர் ... ... தேவமஹாராயர் ப்ருவிராஜ்யம் பண்ணி அருளாநி

19) [ன்ற] ஸகாப்தம் 1595 இதன் மேல்ச் செல்லாநின்ற பிறம

20) ாதீச ஹு வைகாசி உ 15 உ சோமவாரமும் திசமியும் புணர் பூச ந

21) ட்சத்திரமும் சுகம்நாமயோகமும் ணத்துலவாகாணமும்

22) க்ரண புண்ய காலமுங் கூடின சுபதினத்தில் சேயூனுலாவ

23) ர்தரரான ராசாதிராசன் ராசபரமேசுரன் ராமநாம

24) ... ... வதவத்யவாத ஸௌதன் இரவிக்குல சேகரன் இ

25) ரவி ... ... ரணவன் சொரிமுத்து வன்னியன் தொண்டிய

26) ந்துறை காவலன் வைகை வளநாடன் லழியிறகாலரீட்டி

27) வலியச் சருவி தாலிக்கு வேலி சாடிக்காற கண்டன் வீர

28) வெண்பாமாலை பனுக்குவார் கண்டன் பகை மன்னர் சிங்

29) கம் ஆத்தில் பாச்சி கடலில்ப் பாச்சி வீரலட்சுமி விஜயலெட்சுமி

30) சௌபாக்ய லட்சுமிகாந்தன் ஸத்ய ஹரிச்சந்திரன் ஸகல கு

31) ண ஸம்வர்னன் சங்கீத சாயுச்சிய பரத நாடகப் நெர்மன் வீரக

32) னெகச் சேமன் இரணிய கர்ப சுதாகாலநிய திருமலைச்

33) சேதுபதி காத்த ரகுனாத தேவரவர்கள் தற்ம ஸாஸந

34) ங் கொடுத்தபடி நம்முடைய தர்மம் திருப்பெருந்துறை

35) ஆளுடைய பரமசுவாமியாருக்கு உச்சிக் காலக் கட்டளை

36) யுமிந்த ஸம்பத்தில் மம்முங் கட்டி தர்மத்துக்கு மருதப் பண்டார

37) த்தையும் கட்டளையிட்டு இதுக்கு ஸாஸ்த்யம்ப்ராஅ மாடக்கிப்ப

38) ற்றில் விராணூரதில் உளக்கிடை தச்சமல்லி யிந்தக்கிரு

39) மத்துக்கும் ரந்தலுக்கும் எல்கையாவது வயிரவன் தாழ்வுக்கும் வடக்குச் சம்பை ஊற்

40) நீருக்கு வடபாற்கெல்கை மேலைப் பிரர்ந்தளி மயிறூறுரீ

41) சிந்ரு.....கீ கிழக்குக் கீழைப் பிரர்ந்தனி குமுறு ரீரும்

42) தெற்குக் கீழ்பாற் கெல்கையாவது வீழி மங்கலத்துக்கு

43) மேற்கு அப்பபந்தாழ் வுக்கு வங்கநார்க்கு சவனூறு நீ

44) ருகும் மேற்கு தென்பாற்கெல்கையாவது அமாட

45) கிவெடம வயல்லாயத் தலைக்கு வடக்கு இதுவும்

46) மேற்படி மளக்குடை சச்சமல்விரு யேக்தலுகுள்

47) லகையாலது மேல்பாற் கெல்கை குணத்திரான் வய

48) லுகு கிழக்கு வடபதர்க் கெல்கை பந்த லாருறணி சீ......

49) றணிக்குத் தெற்கு கீழ்பார்க் கெல்கை இத்தியடிக்

50) காடு பனுசந்தரங்கி வயலுக்கு மேற்கு தென்பார்க்கெ

51) கல்கை சன்னவெட்டி வயல் சிவனேசிக்கும் வடக்கு இ

52) ந்த நான்கெல்லைக்குள்ப்பட்ட நஞ்சை புஞ்சை நிதி நிட

53) செபம் சிலதரு பாஷாணம் கூப தடாகங்களும் சறு

54) வமானியமாக ஆளுடைய பரமசுவாமியாருக்கு அபி

55) ஷேகமாரி வேகனம் திருமாலை திருவிளக்குத் திருப்ப

56) ணி திருநந்தவனம் திருமடம் இது முதலாகிய சிவனை

57) கயிங் கல்லியமெல்லாம் ஆதி சந்திராற் மொய்த் த

58) ற்ம்ம பரிபாலனம் பண்ணிக் கொள்ளக் கடவாராக

59) வும் இந்த தற்மத்தை யாதாமொருவர் தறி...கல

60) ஹாயத்திலும் பரிபாலனம் பண்ணினவர்கள் வங்

61) கிச பாரம்பரையாய் ஸௌபாக்ய ஸபாநமும் அனே

62) க சொற்காதிபேர் கங்களையம் அனுபவிப்பார்கள்

63) இந்தத் தற்மத்துக்கு விகாதம் பண்ணின பேர்கள் ம

64) ாதா பிதாக்குருத் துரோகிகளாய்க் கெங்கைக் கரை

65) யில்ப் பிராமணரையும் காராம்பசுவையும் கொன்ற

66) தோஷத்திலே போகக் கடவாராகவும் இந்தச் சாஸ

67) னம் அட்டவணை சேதுராமலிங்கம் பிள்ளை யெழு

68) த்து இந்தச் சாஸனம் கல்லினும் வெட்டிக் கொ

69) ள்ளவும் இந்தத் தற்மத்தை |மருதப் பண்டாரமும் |ஏகப

70) ண்டாரமும் தற்மத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணித கா

71) ணியாட்சியா யனுபவிச்சுக் கொள்ளவும் ராமலி

72) ங்கம் துணை,

வெ. வேதாசலம்
வாசித்த மாணவர்கள்: த. கோ. பரமசிவம்
செ. போசு

PLATE No. 22

1) சோஷஸ்ரீ சாலிவாகன சகாத்தம் 1631 மேல் செல்லாநின்ற

2) விரோதி ௵ புரட்டாசிமீ 20உ கடம்பங்குடியி லிருக்கும் பூசெரி

3) வெள்ளையன் மகன் பெரியனனை திருப்புல்லாணி கோவில்

4) செயகாரியம் செய்வார் கணக்கப் பண்டாரியளுக்குத் தாம்பிர சா

5) தனம் குடுத்தபடி சாதனம் யாவது கற்த்தாக்கள் ரெகுநாத சேதுப

6) திகாத்த தேவர்களுக்குப் புண்ணியமாக சுவாமி தெய்வச் சிலை

7) பெருமாள் நாயனாருக்கு என காணியாட்சியான கடம்பங்குடி

8) காவல் சீவிதம் மூணிலொரு பங்கும் மாவிடை மரவிடை திட்

9) டுத்திடல் பனை பத்து கீழ்நோக்கிய கிணறும் மேல் நோக்கிய

10) மரம் சகலமும் விலைக்கிரையமாக ஆண்ணுடகம் விளங்கும்

11) சுளிமின்னல் பணம் 40 இந்தப் பொன் நாற்பதுக்கும் ஆவதி வி

12) லையாய ஆதிசந்திராதித்தவரை சந்திரப் பிரவேசமே ஆண்.

13) டு அனுபவித்துக் கொள்ளக் கடவாராகவும் இப்படிக்கு சம்ம

14) தித்துத் தாம்பிர சாதனம் குடுத்தேன் செயகாரியம் செய்வா

15) ர் கணக்கபண்டாரியளுக்குப் பெரியண்ணேனும் அமுதுக்கு யாதாமொ

16) ருவன் தடை இடைகுவ பண்ணினாலும் நினைத்தாலும் கங்கைக் கரையிலே

17) யும் சேதுவிலேயும் சக்கரதீர்த்த கரையிலேயும் பிரம்மஅத்திஸ்ரீ அகத்

18) தி சிசுவத்தி கோவத்தி பண்ணின பாவத்திலே போகக் கடவார்களாகவும்

வாசித்த மரணவர்:

அ. அருச்சுனன்

PLATE No. 23

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிய வாகன சகாத்தம் 1538 இதின் மேற்செல்லானின்ற பிற சொற்பதி

2) ஸ்ரீ தைய் 25உ சாதுருவில் ஆசி விச மாதத்தில் கிட்டிண பட்ஷத்தில் அம்மவா சையு

3) ம் கெற்பறவாசரமும் சுவாதி நட்செத்திரமும் சுபயோக சுபகாணமும் பெத்த புண்

4) ணிய காலத்தில் | தேவை நகராதிபன் சேதுமூல லெட்ஷா துரந்தரன் இராம நாத சுவா

5) மி காரிய துரந்தரன் சிவபூசா துரந்தரன் பரராச சேகச் சிங்கம் சொரிமுத்து வன்னியன்

6) மகாமண்டலேசுவரன் மூவாயிர கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு குடா

7) தான் பட்டமானங் காத்தான் துட்டரயிர கண்டன் புவனேக வீரகஞ்சுகன் வீரவள

8) நாடன் வேதியர் காவலன் அரசராவண ராமன் பாதள விபாடனந்தம் பர கண்டன் சு

9) வாமித்துரோகியள் பஞ்சவன்னராய ராவுத்தன் வய்கை வளநாடன் கொட்ட மடக்கி

10) இவிளி பரவடி மிதித்தேறுவார் கண்டன் வீரவெண்பா மாலை இளஞ்சிங்கந் தலைஞ்சிங்க

11) ம் பகைமன்னர் சிங்கம் துரைராயன் மதப்புலி அடைக்கலங் காத்தான் தாலிக்கு

12) வேலி சத்துராதியள மிண்டன் வன்னிய ராட்டந் தவிளித்தான் மேலவர்கள் வணங்கு

13) மிருதாழினன் வீரமகாகெம்பீரன் கீற்றிப்பிறதாபன் ஆரிய மானங்காத்தான் தொண்டிய

14) ந்துறை காவலன் துர்கரெபந்துன் அனுமகேதனன் குடைக்குக் கற்னன்(ன) பரி

15) க்கு நகுலன் பரதநாகப் பிமவீணன் கருணைகடாட்சன் திலதநுதல் மடமாதர்

16) மடலெளுதவரு சுமுகன் விசைபலெட்சுமிகாந்தன் கலைதெரியும் விற்ப்பன்னன் கா

17) மினீ கந்தப்பன் சத்தியபாடிர அரிச்சந்திரன் சங்கீத சாயுத்தியா வித்தியா விநோ தன்

18) விரதண்டை சேமத்தலை விழங்குமிரு தாழினன் சகல சாம்பிருச்சிய லெட்சிமீனி வாசன்

19) சேறுங்கராய வங்கிஷாதிபனுன் துகவூர்க் கூத்தத்தில் காத்தூரான குலோத்துங்

20) க சோழநல்லூர் கீழ்பால் |விரையாத கண்டனி லிருக்கும் ஸ்ரீராசஸ்ரீ தழவாய் சேதுப

21) தியென்று பேருங் கொடுத்து ராமனுதசுவாமி விருது தரவியிடால காவுகூடார்

22) மகாவிப்பன்னுக மகாவிக இடை உடைபய சாமாம் இது முதலானதெல்லாம் சு

23) வாமி நமக்கு மிக வரிசையாகக் கட்டளையிட்டபடியினுலே சேதுகாவலன்

24) கிறகிருமம் நான்கெல்லைக்குள்பட்ட நஞ்சைபுஞ்சை திட்டுத்திடர் சகலசமுதாய மும் ரா

25) மனுத சுவாமிக்குப் பட்டக் காணியாகக் கட்டளையிட்டுத் தாம்பிர சாதனப் பட்டை

26) யம் குடுத்தோம் இந்தக் கிருமம் சந்திராதித்தர் சந்ததிப் பிறவேசம் வரைக்கு நடந்து வரத்த

27) கத்தாக யாதாமொருத்தர் ஆபிமானிச்சு கிருமத்தை வழ பண்ணியந்தத்து கம சுவா

28) மிக்குச் சொ நடப்பித்தார்கள் அவர்கள் கோடி கெங்காஷத் தானம் பண்ணின சுகுறுதமும்

29) கோடி தனுக்கோடி தீர்த்தமாடினு சுகுறுதமும் கோடி கன்னியாதான பலமு

30) ம் கோடி பூதானம் பண்ணின பலமும் கோடி அத்திராகாரம் பண்ணின பலமும்

31) அடைவராகவும் இதுக்கு ஆராகிலும் அகிதம் பண்ணனவன் கெங்கைக் க

32) ரையிலே காராம்பசுவைக் கொண்ண தோஷத்திலேயும் விறுமகஷ்த்தி பண்

33) ணின தோஷத்திலேயும் மாதாபிதாவைக் கொண்ண தோஷத்திலேயும் போகக் கட

34) வாராகவும்.

வாசித்த மாணவர் : *செ. போசு*

PLATE No. 24

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிய வாகன சகாத்தம் 1609 இதின் மேல் செல்லாநின்

2) றபபற்பவஞம் ஸம் வச்சரத்து உத்தராயணத்து ஹேமந்தெரி கூலிலவுஷ

3) நாயத்து புஷ்ய நக்ஷத்திரத்து தசமியும் சோமவாரமும் பாலவாகாணமும்

4) சுக்ரமஞம யோகமும் பெற்ற புண்ய காலத்தில் |தேவநகராதிபன் சேது

5) மூல ரக்ஷாதுரந்தரன் ராமநாத ஸ்வாமி கார்ய துரந்தரன் சிவபூஜா

6) துரந்தரன் பரராஜசேகரன் பரராஜகஜசிம்மன் விதுல சேகர

7) ன் ரவிவம்மன் சொரிமுத்து வன்னியன் ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மன்மகா மண்டலேஸ்வரன்

8) அரியராயதளவிபாடன் பாஷைக்குத் தப்புவராய கண்டன் மு ... வராயர்

9) கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு கொடாதான் பட்டனமானங் காத்தான் து

10) ட்டராயிர கண்டன் புவனேக வீரன் வீரகஞ்சுகன் வீரவளநாடன் வேதியர் க

11) ாவலன் அரசராவணராமன் அடியார் வேலைக்காறன் பரதள விபாடன் உரி

12) கொலசுரதரணன் ... ம்பர கண்டன் சாடிக்காரர் கண்டன் ஸ்வாமி துரோகிய

13) ளமிண்டன் வன்னவர்ராய ராகுத்தன் பனுக்குவார் கண்டன் வைய்கை வழ

14) நாடன் கொட்டமடக்கி வையாழி நாராயணன் இ வுளிபரவடி மிதித்தேறு

15) வார்கண்டன் வீரவெண்பாமாலை இளஞ்சிங்கம் தளஞ்சிங்சம் பகைமன்னர்

16) சிம்மம் துரைராயன் சுத்தில்பாச்சி கடலில்பாச்சி மதப்புலி அடைக்கல

17) ங்காத்தான் தாலிக்கு வேலி சக்ரவர்தி யளமிண்டன் வன்னியராட்டந் தவி

18) ழ்த்தான் மேவலர்கள் கோளரி மேவலர்கள் வணங்குமிரு தாளினன் வீரமஹா

19) கெம்பீரன் கீந்திப் பிரதாபன் அரியமானங் காத்தான் தொண்டியந்துறைகாவ

20) லன் துரகரேபந்தன் அனுமகேதனன் குடைக்குக் கர்ணன் பரிக்கு நகுலன் ப

21) ரதநாடகப் பிரவீணன் சருணு கடாஷன் குன்றினுயர் மேருவிற் குன்றுயவலை

22) க்குணில் பொரித்தவன் திலக நுதல் மடமாதர் மடலெழுத வருசுமுகன் விஜயலட்

23) சுமிகாந்தன் கலைதெரியும் விர்பன்னன் காமினி கந்தன் சகலதாஷாப்ரரிச ... ...

24) ... ன் ஸங்கீத ஸாஹித்ய வித்யா விநோதன் வீரதண்டை சேமத்தலை விளங்குமிரு

25) தாழினன் ஸகலசாம்பிருச்சிய லக்ஷுமிநிவாசன் சேவங்கராய வங்சா

26) திபன் துகவூர்க் கூற்றத்தில் காத்தூரான குலோத்துங்க சோழநல்லூர்

27) கீழ்பால் விரையாத கண்டனிலிருக்கும் ஸ்ரீதிருமலைச் சேதுபதி ஹிரண்யகர்பய

28) ாஜிரகுநாத தேவர் புத்திரன் ராஜஸ்ரீ ஹிரண்ய கர்தயாஜி ரகுநாத தே

29) வர் ராமநாத ஸ்வாமிக்கு

30) இராசிங்க மங்கலத்தில் சிலுக வயலுக்கு வடக்கு புல்லமடைக்குத் தெர்

31) கு மேர்கு எல்லை குளத்துக்கு கிளக்கு கிளக்கெல்லை நாலுமடைக்கும் எவ்வளவு

32) நிலமுண்டோ அவ்வளவுநிலம் இராமநாதமடைக்கு உண்டானது அதுக்குப்ப

33) ள்வரிப் பலவரி செம்புவரி களஞ்சிய வரி வண்டிக்கிடாக் கொட்டிய எ

34) ருது எதுவரிப் பிறந்துதொ அந்த வரிஎல்லாம் ஒன்றுந்தேவையில்லை என்று சறு

35) வ மானியமாக கட்டளையிடு சந்திராதித்த சந்ததிப் பிறவேஷம் நிதிநிடஷயம் சிலத

36) ரு பாஷாணம் உள்பட வுண்டு அனுபவிச்சுக் கொள்ளக் கடவராகவும் இந்த தர்மத்தை

37) ஆராகிலும் பரிபாலனம் பண்ணுகிறார்கள் அவர்கள் சேதுவிலும் கெங்கையிலும்

38) ஆயிரம் கோதானம் பண்ணிய பலனை அடைவாராகவும் ஆயிரம் கன்னியாத

39) ானம் பண்ணின பலன் அடைவாராகவும் பதினாயிரம் சிவப்பிரதிட்டை பண்ணி

40) ன பலன் அடைவாராகவும் அய்யாயிரம் பிரம்மபிரதிட்டை பண்ணின பலன் அ

41) டைவாராகவும் இந்தப்படிக்கு இராமநாத சுவாமிக்கு இராமநாத பண்டாரம் வா

42) ...பாரிஷ்டிக அபிஷேக கட்டளைக்கு கட்டளையிட்ட படியினாலே ஆண்டு அனுபவிச்

43) சுவரக் கடவராகவும் இந்த தர்மத்துக்கு யாதாமொருத்தர் அசிர்தம் பண்ணி னார்கள் சேதுவி

44) லேயும் கெங்கையிலேயும் பதினாயிரம் பிரம்மகஷ்த்தி பண்ணின தோஷத்திலேயும் போக

45) கடவராகவும் அய்யாயிரம் கோ கத்தி பண்ணின தோஷத்திலேயும் போக கடவர

46) ாகவும் அயிரம் திரிகஷ்த்தி பண்ணின தோஷத்திலேயும் போக கடவராகவும் மாத

47) ா பிதாவைப் பேதம் பண்ணின தோஷத்திலேயும் போக கடவராகவும் உ

வாசித்த மாணவி :
ஆ. பத்மாவதி

பூபதியாய் நாடாண்ட புகழ்மிகுந்த மாமன்னர்
சேதுபதி காட்சிதரும் சிற்பத் திருவுருவங்கள்
Photo by Courtesy of French Institute of Indology, Pondicherry

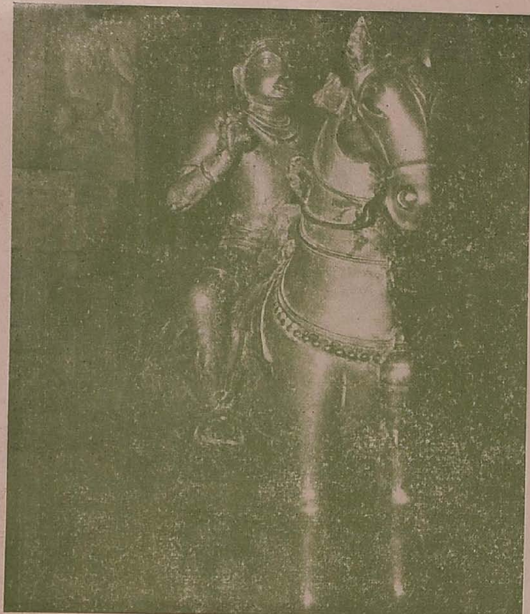

குதிரையினில் ஏறிவரும் பெருமிதம்சேர் சிற்பநலம்
சேதுபதி மன்னர்* செப்புத்திருமேனி
* (விஜயரகுநாத சேதுபதி 1711—1725)
Photo by Courtesy of French Institute of Indology, Pondicherry

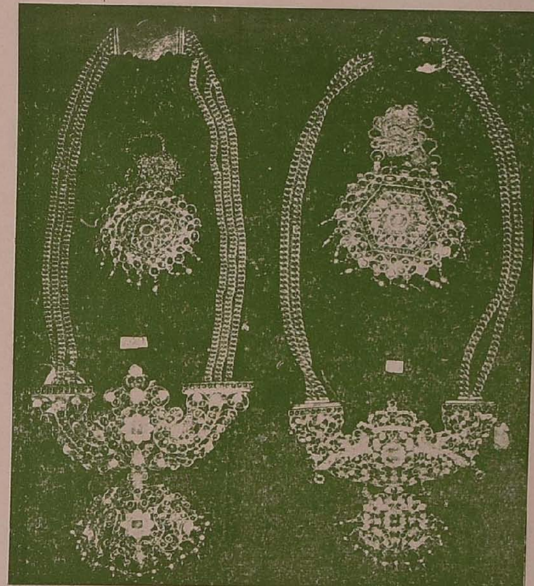

JEWELS
Photo by Courtesy of
French Institute of Indology, Pondicherry

PLATE No. 26

இருமசெயம்

1) ஆனந்த ஸ்ரீ ஆவணி மீ 15 மதுருபுரித்த
2) லத்திலிறுக்கும் ருசமாநிய ருயர் ஷசரிரி
3) திருமலே நாயக்கறவர்கள் பள்ளிமடந் த
4) ாலுகாவில் வந்து யெறங்கி யிறுக்கும்
5) போது ருமநாதபுறம் ருமலிங்க தொ
6) றயவற்கள் அலவர்க் கரையிலிறுக்கும் ரு
7) மயீசுபறன் கோயில்சாமி... ... வன
8) க்கொடி காட்டி ருமேசுபறன் தீர்த்தம் ஆ
9) டி பச்சைபுல்லே மிதியாமல் தன்னீற் ஆ
10) த்து வளியே போயி சாமி தெரிசினம்ப
11) ண்ணி தீர்த்தம் குதிக்கும் போது சாமிவறு
12) ம்படி தீர்த்தம் திருமாலே பிறசாதம் வாங்
13) கி வர்றது யிந்தப்பபடி சரி - 61 - மாண்
14) டு ஆனந்தா ஸ்ரீ தாம்பூல சாதினப் பட்டயம்
15) சயமேர்கள் போட்டுக் குடுத்தாற் யிந்தப்
16) படிக்கி திருமலே நாயக்கறவற்கள் திறுக்கர
17) றத்தால் கயி ஒப்பம் யிந்தப்படி சரி ரும
18) லிங்க தொரையவர்கள் கயி ஒப்பம்
19) யிந்தப் பட்டயம் செயிதவன் மதுருபுரி
20) வடக்கு வாசல் பொன்னம்பலம் பிள்
21) ளே யிறை ஆருமொறுதன் அடிஅளிவு
22) செயிதால் ருமநாதபுறம் ருமயீசுபற
23) ன் கேள்ப்பான் உ

வாசித்தமாணவர்: த. கோ. பரமசிவம்

PLATE No. 27

1) சுபதரு தறி விசையா புதைய சாலியவாகனச

2) காாத்தம் 1596 மேல் செல்லாநி

3) ன்ற நள ஞ மார்கழி மீ 21 த்தலாமும் பெஅ

4) வபச்ச சிறயோதசியும் மகநச்சத்திரமும் கிருஷ்ண புண்

5) ணிய காலமும் கூடின சுபதினத்தில் திருப்பெருந்து

6) றை ஆளுடைய பரமசுவாமியாருக்கு உச்சிக்காலகட்டளை அ

7) பிஷேக நெயிவேத்தியத்துக்கு திருமாலை திருவிளக்கு மா

8) க சேது துரந்தரன் ராசாதிராசன் ராசபரமேசுரன்

9) ராசமார்த்தாண்டன் ராசகெம்பீரன் பரமனுதசுவாமி ப

10) ... தவறத் தனி பாதசேவிதன் இரவி

11) குலசேகரன் இரவிமாத்தாண்டன் சொரிமுத்து

12) வன்னியன் தொண்டியந்துறை காவலன் வை

13) கை வளநுடன் வலியச் சருவிவழியிறுக்கா

14) லனீட்டி தாலிக்கு வேலி சாடிக்காறர் கண்

15) டன் வீரவெண்ம்பாமாலை பனுக்குவார்க

16) ண்டன் இளஞ்சிங்கம் தளஞ்சிங்கம் பகைமன்

17) னர் சிங்கம் மன்னரில் மன்னன் மன்னிபாரட்ட ந

18) தலிளதகரன் ஆத்தில் பாச்சி கடலில் பாச்சி அஷ்ட்ட

19) லெட்சுமிநிவாசன் னேவித்தியா விநோதன் வீரத்தண்

20) டை சேமத்தலையடையவன் சத்திய அரிச்சந்திரன் இர

21) ணிய கெற்பத்தாளுகிய திருமலைச் சேதுபதி காத்த தே

22) வரவர்கள் தாம்ர சாதனப் பட்டையம் குடுத்த ம ... மு

23) டைய தற்மத்துக்கு கி ... மம் கி ... கானூர் புது குடியும் வுது

24) க்குள்பட்ட உளக்கிடை ஏந்தல் ஏபணி சிங்கன் ஏந்தல்

25) கள்ளக்குடி ஏந்தல் இம் ... தானசாதனம் பண்

26) ணிக் குடுத்த ... முந்தக் கிருமத்துக்கு எல்கையாவது

27) சிவகானூருக்கு கீழ்பாற்செல்லே கொடிக்குளம் கோ

28) ஞூருக்கு மேற்கு தென்பாற்கெல்கை பாம்பாத்து

29) க்கு வடக்கு மேற்பாற்கெல்கை புதுகுடிக்கும் பி

30) லே ஊறணிக்கும் கிளக்கு வடபாற்கெல்கை கொடி

31) க்குளத்து ஆதுரு எச்சிக் கோட்டைக்கும் தெற்கு இந்

32) த எல்கைக்குமுள்பட்ட ....புதுக்குடிக்கு கீழ்

33) பாற்செல்லே சீவகானூர்க் கண்மாயிக்கு மேற்

34) கு தென் பாற்கெல்கையாவது பாம்பாத்துக்கு

35) மேல்பாற்கெல்கை திருத்தங்காக கீழ்வ

36) யலுக்கு பகையணி வயலுக்கும் கிளக்கு வடபாற்

37) செல்லேயாவது எச்சிக்கோட்டைக் கண்வாயில் தென்காலுக்கு

38) தெற்கு இந்த எல்லேக்குள்பட்ட ... ... கிராம

39) ம் ரேணிடுக்கு ஏந்தலுள்பட ... ... உச்சிக்கா

40) ல கட்டளேக்கு வெட்டித் திருதிதி சுருப்படுத்தி சாபாமிகா

41) ரியும் தாசத்தி வராமல் நடப்பிக்கச் சொல்லா சாதனுப

42) ண்ணிக் குடுத்தோம் இந்த எல்லேக்குள்பட்ட கூபத

43) டாகம் சில தரு பாசான ... ... அனு

44) பவித்துக் கொள்ள ... இந்த தம்மத்தை யாதாமொ

45) ருதர் வாக்கு சகாயம் அமத் தசகாயம் சரீர சகா

46) யத்தின் ... பரிபாலனம் பண்ணின பேர் அனேக

47) சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை பண்ணின பலனும் மாணிக்க

48) வாசகர் ... ... சோமக்காத போக

49) ங்கள்யம் அனுபவித்து புத்திர மித்திர களத்திரர்

50) திகமுடனெக்கமே யருப்பார்கள் இந்த தற்மத்து

51) க்கு யாதாமொருதர் விகாதம் பண்ணின பேர் மாதா

52) பிதாவையும் கெங்கைக் கரையிலே பிராமணனேயும்

53) காராம் பசுவையும் கொன்ற தோசத்திலே போவார்கள்

54) இந்த பட்டையம் எழுதினது ஆட்டவண சேதுராமலிங்

55) கம் பிள்ளே கைஎழுத்து

ராம லிங்கம்துணே

—வாசித்த மாணவர் : அ. அருச்சுனன்

PLATE No. 28

1) சொஸ்திஸ்ரீ சாலிவாகன சகாத்தம் 1664 இதன்மே
2) ல்ச் செல்லா நின்ற துந்துமிநாம சம்வற்சரம் உத்தராயணத்தி
3) ல் சந்த ரிதுவில் வைய்காசி மீத்து அவ பூறுப பட்சத்து
4) சதுற்தேசியும் சுக்குறவாரமு விசாக நட்செத்திரமும் வரி
5) யானி நாம யோகமும் வணிக் காணமும் பெற்ற சுபதின
6) த்தில் தேவை நகராதிபன் சேதுமூலர ஷா துரந்தரன் ரா
7) மனுதசுவாமி காரிய துரந்தரன் கண்டநாடு கொண்டு கொ
8) ண்ட நாடு கொடாதான் பாண்டிமண்டலத் தாபனுசா
9) ரியன் சோள மண்டலப் பிறதிஷாபனுசாரியன் தொண்
10) டமண்டல சண்டப் பிறசண்டன் ஈளமுங் கொக்கு மி
11) யாட்பாண பட்டணமும் எம்மண்டல மளித்து கெசவே
12) ட்டை கண்டருளிய ராசாதி ராசன் ராச பரமேசுபரன் ராச
13) மாத்தாண்டன் துட்டரில் துட்டன் துட்டர் கொட்டம
14) டக்கி தொட்டவர் (ா) மறவாதவன் அன்ன சத்திர சோமன் கு
15) டைக்கு கற்னன் பொறுமைக்கு தற்மர் பரிக்கு நகுலன் செ
16) ங்காவிக் குடையான் சேமத்தலை விளங்கிய தாளினுன்
17) கெருடகேதனன் அனுமகேதனன் சிங்ககேதனன் மீன
18) கேதனன் துகவூர்க் கூற்றத்துக் காத்தூரான குலோத்து
19) ங்கசோளநல்லூர் கீள்பால் விரையாத கண்டனிலிருக்
20) கும் ஸ்ரீ இரணிய கெற்பயாசியான முத்துரகுனதைச் சேது
21) பதிகாத்த தேவரவர்கள் புத்திரன் முத்துக் குமார விசைய
22) ரகுநாதச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் மாத்ரு வர்க்கத்து
23) க்கும் பிதாவர்க்கத்துக்கும் புண்ணியமாக திருவுத்தரகோ
24) சமங்கை நயினர் மங்கைனுத சுவாமி சன்னதியில் சக
25) ஸ்ரலிங்க சுவாமிக்கு அபிஷேக நெய்வேத்தியும் திருமாலை

26) திருவிளக்கு நடக்கும்படிக்கு விட்டுக்குடுத்த கிரமம் பாலை

27) யேந்தல் ஞுங்கெல்கைக் குத்துக் கல்லுக்குள் பட்ட ந

28) ஞ்சை புஞ்சை மாவடை மரவடை திட்டுத் திடல் நிதிநிட

29) செபமும் வாவி கூபமும் சொற்ஞுதாயும் சகலசமுதாயப் பிரு

30) த்தியும் வரி இறை உள்ளியும் உலுப்பையும் சறுவ மானிபமா

31) சகுடுத்து சுவாமி மங்கைஞுத சுவாமிக்கும் அம்மன்வாரே |

32) று பூண்முலையம்மனுக்கும் சுக்குறவாறக் கட்டளைக்கு அ

33) ம்மனெளுந்தருளப் பண்ணுகிறதுக்கும் அம்மனுக்கு

34) திருநந்தா விளக்கும் குமாரதோப்பு நந்தவனத்துக்கும்

35) விட்டுக் குடுத்தது தேரிரு வேலியில் நம்முட காவல்க்

36) காணியாட்சியான வீசுகொண்ட தேவன் காவல் நஞ்

37) சைபத்தொன்பது மா நிலமும் புஞ்சைத் தட்டு ரெண்

38) டு அந்த ஊரிலே உண்டாகிய காவல் சுவந்திரம் சகல

39) மு நம்முட காவல்க்குடியான துலுக்கர் தறிக் கடமை

40) யும் அந்த ஊரிலே உண்டானகிய காவல் சுவந்திரப் ப

41) ணமும் சகலமு சுவாமிக்கு சறுவமானிப மாகத் தாம்புர

42) சாதனங் கட்டளையிட்டோம் இந்தப்படிக்கு ஆதி சந்

43) திராதித்தவரை சந்திறப் பிறவேசம் ஆண்டனு பவி

44) த்துக் கொள்ளக் கடவாராகவும் இந்த தற்மத்தை யாதா

45) மொருவர் பரிபாலனம் பண்ணின பேர் கெங்கை

46) க்கரையிலே கோடி சிவலிங்கப் பிறதிஷ்டையும் கோ

47) டி விறும்மப் பிறதிஷ்டையும் கோடி அன்னசத்திரங்களு

48) பண்ணின வைத்த பலனையடைவாராகவும் இந்த தற்மத்

49) துக்கு யாதாமொருவர் விகாதம் நினைத்தபேர் கெங்கைக்

50) கரையிலேயும் சேதுக்கரையிலேயும் மாதா பிதாவையும்

51) குருவையும் காராம் பசுவையும் பிராமணனையும் கொன்

52) ற தோஷத்திலே போகக் கடவாராகவும் உ ஸ்வதத்தா த்விகு

53) ணம் புண்யம் பரதத்தாந பாலநம் பரதத் தாப

54) ரேண ஸ்வதத்தம் நிஷ்லம் பவேத் உ இந்தப் படிக்கு எ

55) ளுதினேன் திருப்புல்லாணி யூரறுங்காருப் பண்டாரம்

56) புத்திரன் முத்துப்பண்டாரம் கையெழுத்து உ சிவமயம்

வாசித்த மாணவர்: செ. போசு

PLATE No. 29

1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸகாப்தம் 1613 மேல்ச் செல்லா நின்ற கொல்லம் 1131 மேல்

2) ச் செல்லாநின்ற பூஜோத்பதி நாம சோது ஸரகு தெக்ஷணாயத்தில்

3) கூவல ..... சாஸத்தில் சுக்ல பட்சத்தில் பஊனமடவாலியும் ஆதித்த வாரமும் தி

4) ருவெண் நக்ஷத்ரமும் ... ... பாலநாமயோகமும் தயோக சுபகாணமும் பெற்

5) ற புண்ய காலத்தில் |ராமநாத சுவாமி சன்னதியில் ஸேதுக்கரையில் அன்ன
தான ம

6) டத்துக்குத் தேவை நகராதிபன் சேதுமூலாரக்ஷிர துரந்தரன் ராமநாத சுவாமி

7) காரியம் துரந்தரன் சிவபூஜா துரந்தரன் பரராஜ சேகரன் பர

8) ராசசிங்கம் பரராசசேகரி ரவிகுலசேகரன் ரவிவர்மன் ரவிமாத்தாண்டன் சொரி

9) முத்து வன்னியன் சொரி வன்னிய சூர்யன் ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மான் மஹா மண்ட
லேஸ்வரன்

10) பாஷைக்குத் தப்புவராயிர கண்டன் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு

11) குடாதான் பட்டமானங் காத்தான் துட்டாயிரகண்டன் மூவ

12) ராயிர கண்டன் பஞ்சவன்னராய ராவுத்தன் புவனேக வீரன் வீர

13) கஞ்சுகன் வேதியர் காவலன் அரச ராவணராமன் அடியார் வேளைக்கா

14) றன் பரதளவிபாடன் உரிகொல சுதரணன் அந்தம்பிர கண்டன் சாடிக்கா

15) றர் கண்டன் ஸ்வாமித் துரோகி யளமிண்டன் பனுக்குவார் கண்டன் கொட்ட ம

16) டக்கி வய்யாளி நாருயணன் இவுளி பரவடி மிதித்தேறுவார் கண்டன் கலங்காத

17) கண்டன் வீரவெண்பாமாலை இளஞ்சிங்கம் தளஞ்சிங்கம் பகைமன்

18) னர்சிங்கம் பரமன்னர்சிங்கம் துரைராயடாயன் ஆத்திற் பாச்சி கடலிற்

19) ப்பாச்சி மதப்புலி அரசுநிலையிட்டான் அடைக்கலங் காத்தான் தாலிக்கு

20) வேலி ... ... ரதிபதிகள் மிண்டன் வன்னிய ராட்டந் தவிள்த்தான் மேவலர்கள்

21) கோளரி மேவலர்கள் வணங்கு மிருதாளினன் வீரமாருத கெம்பீரன்

22) கீர்த்திப் பிரதாபன் பரிக்கு நகுலன் குடைக்கு கர்னன் பரதநாடக ப

23) த்திப் பிரியன் கர்ராவுதார் கருணை கடாக்ஷன் வீர......மன் குன்றனைய மேரு

24) வில் ....பொறித்தவன் திலத நுதல் மடவார்கள் மட

25) லெழுத வரு சுமுகன் வீரலட்சிமி காந்தன் விஜயலக்ஷிமி வாஸஸ்ப
26) னான் தலைக்கு விற்பன்னன் .... ஸத்யபாஷா ஹரிச்சந்திரன்
27) அனபத்தர் அமன்னிய கண்டன் மலைகலங்கினும் மனங்
28) கலங்காதான் சிந்தித்த கார்யம் பண்ணும் மனோகரன்
29) ஸங்கீத ஸாயித்ய வித்யா விநோதன் வீரதண்டை சேமத் தலை விளங்குமிரு
30) தாளிநான் சேதுங்கராயன் வங்கிஷாதிபனான துகவூர்க் கூத்தத்து
31) க் காத்தூரான குலோத்துங்க சோழநல்லூர் கீள்பால் விரையாத க
32) ண்டனிலிருக்கும் உடையனாயனான ரவிகுலசேகரன் தளவாயா
33) ன திருமலைச் சேதுபதி காத்த தேவர் ஸ்ரீ ஹிரண்ய கற்பயாஜி ஸோடஷ
34) மஹாதாந அகல்யை ....ஸ்ரீ...கீத்திப்ரகாஸ அக்ர
35) ஷஷ்டிகலாவிந்தன் ஸ்ரீ லக்ஷிகாத்த சேதுமூலா ரக்ஷாதுரந்தர ரெகு
36) நாதச் சேதுபதி காத்த தேவர் பாதள ராமநாத சுவாமி சன்னதியில்
37) அன்னதான மடத்துச்கு கொடுத்த தும்மதானப் பட்டையமாவது நாம்
38) கட்டளை இட்ட கிருமமாவது நல்லுக்குறிச்சியும் அதுடனான சேந்தந்து
39) தல பிறவடை ஊரது புரவுள் பட கட்டளை முட்ட படியினாலே
40) குண்டாகிய மாவடை மரவடை திட்டுத்திடல் குடிபடை பள்ளுப் ப
41) றை இடை ஊறணி மேல் நோக்கிய மரம் கீள் நோக்கிய கிணறு நீரும் பாசியும் இ
42) ன்னான் கெல்லைக் குண்டாகிய தெல்லாம் யோக்கிய மாகவும் சந்திரார்தம்
43) சந்ததிப்ரவேசம் சறுவமானியமாக அனுபவித்து வருவாராகவும் பானப் பிரமா
44) ணம் பண்ணி நி......நிக்ஷெவஜல தரு பாஷானம் மசுதஸாத்யமென்று சொ
45) ல்லப்பட்ட சகல சமுதாய பிரபூத்தியம் அஷ்போ கதே ஸ்வாமி யங்களுக்கும் ப
46) ாநாதிவி ஆயங்களுக்கும் சுபசந்ததிப் பிரவேசமே சறுவமானிய
47) மாக அனுபவித்து வருவாராகவும் இந்த தர்மத்துக்கு யாதாமொருவர்
48) அகிதம் பண்ணின பேர்கள் கெங்கைக் கரையிலும் சேதுக்கரையிலும் காராம்
49) பசுவையும் பிராமணரையும் மாதாபிதாவையும் கொன்ற தோஷத்திலே போககட
50) வாராகவும் இந்த தர்ம சாசனம் எழுதினேன் திருவுத்தரகோசமங்கை
51) யிலிருக்கும் சில்பாசாரிய ... வீரப்
52) பாசாரி குக்கு அதிவீரன் லிகிதம்

வாசித்த மாணவி : ஆர் வசந்தகல்யாணி

PLATE No. 30

1) உ ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சாலிவாகன சகாப்தம் 1667 எ
2) கலியுகம் 4816 இதின் மேல்ச் செல்லா
3) நின்ற குரோதன ஸ்ஷத்தில் உத்திராயணத்தில் சிரிது
4) விமைாக மாஸத்தையில் பூறுவ பக்ஷத்தில் சத்தமி
5) யும் ஸத்திவாசரமும் அசுவதி நக்ஷசத்திரமும் சுப பிறநாமயோ
6) கமும் வணிக்கரணமும் பேற்ற சுபதினத்தில் தேறின விபகார
7) மாவது ராமேசுரத்திலிருக்கும் குருக்கள்மார் சபையாரும்
8) நயினுக்கள் ஆரிய மகாசெனங்களும் லஷ்ச்சுமண தீற்த்தப்
9) பரிஷை விபகாரமாக ராமனுதபுரத்தில் வந்து ராசஸ்ரீ இ
10) ரணிய கெற்பயாசி, முத்துக்குமார விசைய ரெகுனுதச் சே
11) துபதி காத்த தேவரவர்கள் சமூகத்தில் கரையேறு மிடத்தில்
12) கற்த்தரத்தள் கட்டளையிட்டது தளகற்த்தம் —ள— வெள்ளையன் சே
13) ர்வை காறரவர்கள் —ள— பிறதானி ஆண்டி யப்ப பிள்ளை ய
14) வர்(வ)கள் பெரிய கட்டளை ராமனுதை பண்டார மவர்கள் சி
15) த்திர மணிய காறன் இவர்கள் முன்னிலையாகப் பல நடுவ
16) ரையும் வைச்சு கொண்டு முன்பின்ற்றட்டி ஞாயமானபடி
17) தறச் சொல்லி கட்டளையிட்ட பிறகாரத்துக்கு தேறின மத்தியஸ்
18) த்தர் புரோகுதம் சின்னய்யன் உப்பூர் வேதமய்யன் தேவிபட்ட
19) ணம் வெங்கிட்டய்யன் ராமீசுரமதிம் மனு சாரியார் தனு
20) க்கோடி யாசாரியார் காமாக்ஷ்ச்சியப்பன் யெத்து வளிச் சேஷய்ய
21) ன் சுப்பிறமணியக் கவிராயர் கடல்துறை ராமனுத பிள்ளை அளம
22) கணக்கு இருளப்ப பிள்ளை அட்டவணைச் சுப்பிறமணிய பிள்ளை தவ
23) றை சங்கரன் செட்டியார் திருமலை செட்டியார் வயிரவன் செ
24) ட்டியார் சூரிய னுராயண செட்டி வங்காரு செட்டி ராமேசுரம் பே
25) காமுட்டி ராமு செட்டி அலிப்புலி ரரவுத்தர் உத்தமப் பணிக்கன் மயி

26) லேறி னுடான் இந்த மத்தியஸ்த்தர் கூடியிருந்து கோட்டை

27) வாசல்ப்பிள்ளேயார் சன்னதியிலே விபகாரம் தேறுகிறது

28) குருக்சள்மார் சபையார் வாய்மொளியும் அவர்கள் முறிந

29) றுக்கும் செயிதி அட்டவணையும் நயினுக்கள் ஆரிய மகாசென

30) ங்ச்ள் முறிநறுச்கும் செயிதி யட்டவணையும் ருட மூலம

31) ாகப் பார்த்து கொண்டு அப்பால் பெரிய கட்டளே ராமனுதை பண்

32) டார மவர்கள் அறையிலிருந்த தாம்பிர சாதனப் பிறக

33) ாரம் முன்நூற்றுப் பதினுமு வருஷம் தேறின செயிதிய

34) ளும் பரிஷை பட்டமார் எழுதிக் குடுத்த செயிதியட்டவணெ

35) யும் முன் — ௱ — திருமலேச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள்

36) நாளேயிலே பெரிய தெய்வ கன்னியா பிள்ளே யவர்கள்

37) முன்னிலேயாக குருக்கள்மார் சபையாருக்கும் பரிஷை ப

38) ட்டமாருக்கும் தொந்த பத்திரத்துச் செயிதியும் — ௱ — பெரிய அய்யா

39) அவர்கள் கற்த்தாக்கள் நாளேயிலேயும் — ௱ — விசைய ரெகுனு

40) தச் சேதுபதி காத்த தேவரவர்கள் நாளேயிலேயும் நடந்து வ

41) ந்த காரியங்களுகெல்லாம் எத்து வெளிச் சேஷய்யன் எ

42) ழுதிக் குடுத்த செய்தி யட்டவணையும் இதுக ளெல்லாம் வாசித்து

43) ப் பாத்து இதுகளிலேயிருந்த விபகாரங்க ளெல்லாம் தெ

44) ரிந்து கொண்டு தேறினது லஷ்சுமண தீர்த்தக் கரையி

45) ல் முன்பின் நடத்த ஞாயம் குருக்கள் மார் சபையார் கை

46) யாடிவந்த மருஷ்ட்டப் பரிஷையளும் சத்திரியப் பரிஷையளும் கு

47) ச்சரியார் வாணியப் பரிஷையளித்த வகையதாயங்க சகலமுமிகு

48) குருக்கள்மார் சபையாரே அனுபவிக்க கட வராகவும் கொங்கணியப் பரி

49) ஷை இந்த வகை யாதா யங்சள் குருக்கள் மார் சபையாருக்குப்

50) பாதியும் மடத்துக்குப் பாதியும் பரிஷைபட்டமார் கூட்டிவந்து கையா

51) டிவருகிற பரிஷையளுக்கெல்லாம் பத்துக்கு ரண்டு தீர்வையும் இந்த

52) வகைப் பரிஷையாதாங்களெல்லாம் யெப்போதும் அற்றபடிக்குக் கு

53) ருக்கள்மார் சபையாரே கையாடியனுபவித்து கொள்ளுகிறது
54) இந்தப் பரிஷை யாதாயங்களை யதகடி பண்ணிநயினர்கள் ஆ
55) ரிய மகாசனங்கள் கையாடின ஆதாயங்களெல்லாம் குருக்கு
56) மார் சபையாருக்குக் குடுத்து விடுகிறது இனிமேலும் யாதாமொரு
57) வன் அதற்குண மாகரேகைப் படுத்தாமல் கையாடின ஆதாயங்
58) களும் குருக்கள்மார் சபையாருக்குக் குடுத்து அரமனைக்கு ஆயிரத்திரு நூ
59) றுபொன் அபராதமும் யிறுத்துக் கட்டளை இட்டபுத்தியும் கேழ்க்க கடவ
60) ராகவும் என்று விபகாரம் தேறினபடியினாலே யிந்தப்படி
61) க்குச் சந்திராதித்தவரை சந்ததிப் பிறவேசம் இந்தப் பரிஷை
62) யாதாயங்க ளெல்லாம் குருக்கள்மார் சபையாரே ஆண்டனு
63) பவித்துக் கொள்ளக் கடவராகவும் இதிலே குருக்கள்மார் சபை
64) யார்பங்கு பாகம் தீருகிற போதெல்லாம் சங்கரக் குருக்கள்
65) முன்னிலையா தேர்ந்து சங்கரக்குருக்களுக்கு ரண்டு பங்கு மற்றகு
66) ருக்கள்மார் சபைக்கெல்லாம் சனத்துக்கு ஒரு பங்குமாகப்
67) பற்றிக் கொள்ளுவராகவும் யிந்தத் தாம்பிரசாதனப் பிறகாரத்து
68) க்கு யிந்தப் பரிஷையாதாயங்களெல்லாம் குருக்கள்மார்சபை
69) யாரைச் சாரப்பண்ணி நடத்தைபண்ணி கொண்ட பேர்க
70) ள்கெங்கைக் கரையிலேயும் சேதுவிலேயும் கோடி சிவலி
71) ங்கப் பிரதிஷ்டை பண்ணின பலனும் கோடி கன்னிகா
72) தானு பண்ணின பலனும் கோடி அக்கிரகாரப் பிறதிஷ்ட்டை
73) பண்ணின பலனும் அடைய்வராகவும் யிந்தத் தாம்பிற சாதன
74) பிறகாரம் சங்கரகுருக்கள் மேல்பங்கு குருக்கள்மார் சவை
75) யாருக்கு உதவியாயிருந்த உதையப் பெருமாளுக்கு ஒருபங்
76) கும் சாமிக்கு ஒருபங்கும் புத்திரபவுத்திர பாரபரியந்தம்
77) அனுபவித்து வருவாராகவும் யிந்த தாம்பிற சாதன
78) த்தை யடியளிச்சவன் கெங்கைக் கரையிலேயும் சேதுவி
79) லேயும் கோடி கோ கத்தி பிறம்மகத்தி பண்ணின தோஷத்தி

80) லேயும் தன் மாதாபிதாவையும் குருவையும் கொன்ற தோ

81) ஷத்திலேயும் போகக் கடவராகவும் யிந்தச் சாதனமெழு

82) தினேன் ராயசமமுத்தரசு பிள்ளை மகன் ருமலிங்கம் எழுத்து

83) படிக்கி தாம்பிற சாதனம்த் தீர்ந்தது ஈசுரமூற்த்தி ஆசாரி

84) மகன் குழந்தைவேல்—ராமலிங்கம் துணை உ

85) ஆவத்தாருணன் உமாபதி

சிதம்பரன் சுந்தரேசுரனயினர்

—வாசித்த மாணவர்: செ. போசு

PLATE No. 31

1) ஸ்வஸ்திஶ்ரீ சாலீவாகன சகாத்தம் 1680 யிதின் மே

2) மல் செல்லாநின்ற தாருணஸு ஆடிமீ'ம் 15உ தெட்சிணாயண

3) த்தில் சுக்கிலபட்சமும் புதவாரமும் சதுர்தெசியும் உத்திராட ந

4) ட்சத்திரமும் சுபநாம யோகமும் வாலவாகரணமும் பெற்ற

5) புண்ணிய தினத்தில் ஶ்ரீ மகாமண்டலேசுவரன் அரிய

6) ராயதளவிபாடன் பாசைக்கி தப்புவராய கண்டன் கண்

7) டறுடு கொண்டு கொண்டறுடு குடா்தான் பாண்டி மண்ட

8) லதாபநாசாரியன் சோளமண்டல பிரதிட்டாப ருசாரிய

9) ன் தொண்டமண்டல சண்ட பிறசண்டன் பூர்வ தெட்சிண பச்சி

10) ம உத்தரம் மூளமும் கொங்குமு யாண்ப்பாணமும் எம்மண்ட

11) லமும் அளித்து கெசவேட்டை யாண்டருளிய ராசாதிராசன் ர

12) ாசமரமேசுரன் ராசமார்த்தாண்டன் ராசகெம்பீரன் பட்ட ம

13) ானம் காத்தான் துட்டராயிர கண்டன் புவனேக
வீரன் பூபா

14) லன் கோபாலன் அட்டதிக்கு மனோ பயங்கரன் துட்டநிக்கிரக சி

15) ட்ட பரிபாலனன் வேதியர் காவலன் அரசராவணராமன் அந்த
16) ப் பிறகண்டன் சாமித்துரோகி யளமுண்டன் பஞ்சவர்ணராய
17) ராவுத்தன் பனுக்குவார்கண்டன் வைகை வளநாடன் கெட்
18) மடக்கி வைய்யாளிகுருயணன் இவுளிபரவடி மிதித்தேரு
19) வார்கண்டன் வீரவெண்பாமாலை உபைய சாமாம் உல்லாச
20) நளினன் அலங்காரன் இளஞ்சிங்கம் தளஞ்சிங்கம் பகைம
21) ன்னர்சிங்கம் மதுரைராய சிங்கம் ஆற்று பாச்சி கடலி பாச்சி
22) மதப்புலி அடைக்கலங் காத்தான் தாலிக்கிவேலி செம்பி
23) வளநாடன் தொண்டியன் துரைகாவலன் துரங்க
24) வேந்தன் அனுமகேதனன் கெருடகேதனன் புலிக் கொடிப் பு
25) ரவலன் குடைக்கி கற்ணன் வில்லுக்கு விசையன் சொல்லு
26) க்கு அரிச்சந்திரன் கறுணா கடாச்சன் விசைய லெட்சுமி நர்த்தன
27) பரத நாடகப் பிரவீணன் கலை தெரியும் விற்பன்னன் வீரதண்
28) டைசேமத்தலை விளங்குமிரு தாளினன் தேவைநகராதிபன் சேது
29) காவலன் சேதுமூலாரெட்ச துரந்தரன் ஸ்ரீ ராமனாதசுவாமி
30) காரிய துரந்தரன் சிவபூசா துரந்தரன் குருபூசை மரவாத கீ
31) ர்த்திபன் செங்காவிக் குடையான் அன்னசத்திரசோமன்
32) சகல சாம்பிறுச்சிய லெட்சுமி விலாசன் துகவூர்க் கூதத்தில்
33) காத்தூரான குலோத்துங்க சோளநல்லூர் கீழ்பால் வி
34) ரையாத கண்டனிலிருக்கும் இரணிய கெர்ப்பயாசி
35) முத்துராமலிங்க விசைய ரெகுனாத சேதுபதி காத்த தே
36) தவர்கள் செம்பிநாட்டில் தீயனூரிலிருக்கும் செந்திப்
37) பெருமாள் பிள்ளை புத்திரன் பிறதானி தாமோதரம் பிள்ளை
38) உபையமாக ஷெ கட்டளை இராமனாத சுவாமி பறுவத வ
39) ர்த்தனி அம்மன்பூசை னெய்வேதனத்துக்கு இராமனாத ப
40) ண்டாரமவர்கள் பாரிசம்தர்ம சாதனம் தாம்புர சாதனம் ப
41) ட்டையம் யெளுதிக் குடுத்தபடி அஞ்சு கோட்டை பத்தில்